

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). **คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กองวิจัยทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2536). **การวิเคราะห์รูปแบบนวัตกรรม การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ครูสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). **สรุปสภาพการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยและ การประเมินคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
- กาญจนา อรุณสุขขุจี. (2546). **ความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ต่อการดำเนินงานของ สหกรณ์เกษตรไทยปรการ อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่**. เชียงใหม่: คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กิตติยาวดี กลิ่นเกสร. (2544). **ความรู้เกี่ยวกับการอ่านภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- จันทร์ชัย อธิเกียรติ. (2545). **“การสอนให้รักการอ่านและการใฝ่รู้” ในแนวทางใหม่สำหรับ ครูภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คมเพชร ฉัตรศุภกุล. (2546). **กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 5)**. กรุงเทพฯ: ธนรัช การพิมพ์.
- คะเนิงนิจ อุลิมาศ. (2545). **การพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในวิชา ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- คุณติง. (24 กรกฎาคม 2552). **ความเป็นห่วงของราชบัณฑิตไทย**. สืบค้นเมื่อ 7 มกราคม 2554, จาก <http://www.oknation.net/blog/surasakc/2009/08/22/entry-1>

- เครือวัลย์ เผ่าผึ้ง. (2548). การพัฒนาคู่มือการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียนสื่อความสำหรับครูภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- จรัส ไตรบุญ. (2541). การศึกษากลวิธีการอ่านโดยการวิเคราะห์การบอกกระบวนการคิดในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านสูงและต่ำ โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- จันทิมา คล้ายรักษ์. (2551). สมรรถนะที่จำเป็นต่อการดำเนินงานในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมัธยมศึกษา: สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ลพบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- จิราภรณ์ ภัทรภาณุภัทร. (2545). เว้นวรรคนั้นสำคัญไฉน. วารสารภาษาไทย, (2), 51–56.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2545). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ถวิล ธาราโรจน์. (2543). พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน. กรุงเทพฯ: ทิพยสุทธิ.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2544). การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ทิตนา เขมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา เขมมณี. (2550). รูปแบบการสอนทางเลือกที่หลากหลาย (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธงทอง จันทรางศุ. (24 มีนาคม 2552). จวกปฏิรูปการศึกษาพลาด-ขาดครู ทำเด็กไทยคะแนน O-NET ต่ำ. สืบค้นเมื่อ 30 กรกฎาคม 2552, จาก <http://www.thaiteacher.net/node/33>
- ธีรศักดิ์ กลิ่นดี. (2540). ความพึงพอใจของลูกค้าต่อการบริการของธนาคารกสิกรไทย จำกัด.(มหาชน) สาขาทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา.
- นภดล จันทรเพ็ญ. (2540). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.

- นริศรา วงศ์วิจิต. (2553). การใช้รูปแบบการสอนแบบสตอรี่ไลน์ เรื่อง ย้อนรอยตำนาน ประเพณีลอยกระทงสายไหลประทีป 1000 ดวง เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- นิตยา อัจฉริยานุกุล. (2549). การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้แผนที่ความคิด ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, กรุงเทพฯ.
- บันลือ พงกษะวัน. (2543). แนวพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2542). นวัตกรรมการศึกษา. นนทบุรี: SR Printing.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญรอด ไซตวิธรา. (2547). ผลการใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาไทยและเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- บุญรัตน์ อินทรสมพันธ์. (2542). ความพึงพอใจของนักเรียนต่อพฤติกรรมการเรียนการสอนในระบบทวิภาคี สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2547). สถิติวิจัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปัทิตตา ไชยทิพย์. (2553). การศึกษาความสามารถด้านการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL). วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ประภาพร ครีมนูเนน. (2552). การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการสอนที่ใช้เทคนิคปฏิบัติการยาดอบสนองร่วมกับแผนที่ความคิด. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, นครราชสีมา.
- ปรัชญานันท์ นิลสุข. (2544). ผลของการเชื่อมโยงและรูปแบบเว็บเพจในการเรียนการสอนด้วยเว็บที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การแก้ปัญหา และการถ่ายโยงการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีกระบวนการเรียนรู้แตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ ค.ด., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ปราณี งามสูตร และจำรัส ดั่งสุวรรณ. (2545). พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาคน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ธนะการพิมพ์.

- พรทิพย์ ชาตะรัตน์. 2545. การอ่าน: เครื่องมือในการแสวงหาความรู้. วิชาการ, 5(1), 59-62.
- พรทิพย์ ประกายแก้ว. (2543). การใช้ซินเนติกส์ช่วยสร้างความคิดในการเขียนเรียงความ
เชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). (2539). การสร้างสรรค์ปัญญาเพื่ออนาคตของมนุษยชาติ.
กรุงเทพฯ: อักษรสยามการพิมพ์.
- พวงผกา สุฤทธิ. (2545). การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความ
เข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ:
สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พัชรี หนูคง. (2546). การสร้างชุดการสอนอ่านจับใจความสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- พิทยา คำตาเทพ. (2542). การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่นสำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- พิมพ์สุดา เอี่ยมสกุล. (2549). ผลสัมฤทธิ์และเจตคติในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- เพียงใจ พิมพ์ม. (2545). การพัฒนารูปแบบการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้
กิจกรรมคัดสรร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.,
มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ภณิดา ชัยปัญญา. (2541). ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อกิจกรรมไร่นาสวนผสมภายใต้
โครงการปรับโครงสร้างและระบบการผลิตการเกษตรของจังหวัดเชียงราย.
วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- เยาวภา จำปางาม. (2552). การพัฒนากิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยกิจกรรมคัดสรร
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์
กศ.ม., มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- รวีวรรณ ชินะตระกูล. (2542). การทำวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: ที.พี.พรินท์.

- รัชนี ศรีไพรวรรณ. (2539). การสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์ พับลิเคชันจำกัด.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณี่ แกมเกตุ. (2553). นักวิจัยจุฬาฯ ริเริ่มพัฒนาดัชนีการอ่านของคนไทยสะท้อนภาพจริง เพื่อการแก้ปัญหาการอ่านของคนไทยที่ตรงจุด. จุฬาสัมพันธ์, 53 (45), 17-24.
- วรรณี่ โสมประยูร. (2548). รูปแบบการสอนกับวิธีสอน : ความสับสนในวงการศึกษา. วารสารครุศาสตร์. 33 (3), 1-9.
- วันนธิยา สังข์ศักดิ์ดา. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ศักยภาพของตนเองกับสถานะ ด้านการงานต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเภสัชกรโรงพยาบาล. วิทยานิพนธ์ ก.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- วาริรัตน์ แก้วอุไร. (2554). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสู่สังคม แห่งคุณธรรม ภูมิปัญญา และการเรียนรู้. วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัย ราชภัฏนครสวรรค์, 6(15), 11-30.
- วาสนา คงวารี. (2549). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิง สร้างสรรค์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ปีที่ 2 . วิทยานิพนธ์ ก.ศ.ม., มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- วิเชียร ใจผาสุก. (2541). การศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บริการของสำนักงานสรรพากร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- วิรัช ลภีรัตนกุล. (2544). นิเทศศาสตร์กับการประชาสัมพันธ์เพื่อการตลาด. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น
- วิรุณ พรรณเทวี. (2542). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของหน่วยงาน กระทรวงมหาดไทยในอำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน. การค้นคว้าแบบอิสระ ร.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- วิลาวรรณ คุณเจริญ. (2545). ความพึงพอใจของมหาบัณฑิตต่อโครงการปริญญาโท สาขา สังคมสงเคราะห์ในกระบวนการยุติธรรม(ส่วนภูมิภาค). วิทยานิพนธ์ สส.ม., มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ

- วีระพันธ์ สิทธิพงษ์. (ม.ป.ป.). **ปรัชญาอาชีพและเทคโนโลยีศึกษา**. กรุงเทพฯ:
 เอ.พี.กราฟิคดีไซน์และการพิมพ์
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2538). **การอ่านจับใจความ**. กรุงเทพฯ: สุวีริยะสาสน์.
- ศิริบุญรัตน์ ญัฐพันธ์. (ผู้อำนวยการผลิต) (2555). **การส่งเสริมการอ่านเพื่อมุ่งสื่ออาเซียน**
 [รายการโทรทัศน์]. กรุงเทพฯ: สารศิลป์ไทยทัศน์.
- ศศิธร ธัญลักษณ์นันท์. (2542). **พฤติกรรมการสอนภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษา: โครงการ
 ดำเนินการราชภัฏเฉลิมพระเกียรติเนื่องในวโรกาสพระบาทสมเด็จพระ
 เจ้าอยู่หัวทรงเจริญพระชนมพรรษา 6 รอบ**. นครราชสีมา: คณะมนุษยศาสตร์และ
 สังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์. (2545). **การวัดและประเมินผลการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (24 มีนาคม 2552). **เด็กไทยอาการหนัก! ประถม-มัธยมมีปัญหา**.
ประสมคำ เรียงประโยคผิดอื้อ. สืบค้นเมื่อ 30 ตุลาคม 2553, จาก
<http://blog.eduzones.com/webter/20648>
- สถณี อาชวานันทกุล. (22 สิงหาคม 2554). **ความตกต่ำของการศึกษาไทย: O-NET และ PISA
 บอกอะไรกับเรา**. ASTV ผู้จัดการออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 24 ธันวาคม 2554, จาก
<http://www.tcijthai.com/TCIJ/view.php?ids=170>
- สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2553). **สรุปผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ
 ปีการศึกษา 2551-2553**. สืบค้นเมื่อ 30 ธันวาคม 2553, จาก <http://bet.obec.go.th>.
- สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ. (2548). **แนวทางการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ด้วย Competency
 Based Learning**. กรุงเทพฯ: ศิริวัฒนา อินเทอร์เน็ต.
- สุจิต เพียรชอบ. (2539). **ศิลปการใช้ภาษา อันดับที่ 10**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุจิตรา ปทุมลังการ. (2552). **ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรฐานสมรรถนะและการประเมินผล**.
 กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ.
- สุนันทา มั่นแควรัฐวิทย์. (2537). **หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย**. กรุงเทพฯ:
 ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรางค์ คุ้มตระกูล. (2541). **จิตวิทยาการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2547). **หลักการอ่านคิดวิเคราะห์**. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์พรินติ้งกรุ๊ป.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). **21 วิธีการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด**.
 กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

- องอาจ นัยพัฒน์. (2549). **วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 2)**.
กรุงเทพฯ: สามลดา.
- อังคณา อ่อนธานี. (2552). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเป็นผู้อำนวยความสะดวกการเรียนรู้โดยอิงแนวคิดการจัดการความรู้สำหรับนิสิตครู.
วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. 11(พิเศษ), 33-52.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2550) **กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉริยา วัชรวิวัฒน์. (2544). **การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางการวิจัย
สำหรับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์**. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ด., มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2542). **พฤติกรรมการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา**. นครปฐม:
คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- อาภรณ์ ภูวิทย์พันธ์. (2547). **9 กลยุทธ์หมดเด็ดยุติใจลูกค้ำ**. กรุงเทพฯ: เนชั่นบุ๊คส์.
- อารีย์ ปรีดีกุล. (2554). **การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
ตามหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเพื่อ
เสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏ**. วิทยานิพนธ์ กศ.ด., มหาวิทยาลัยนเรศวร. พิษณุโลก.
- Ausubel, David P. (1969). **Educational psychology: A cognitive view**. New York:
Holt Rinehart and Winstan.
- Cameron, Lynne. (2001). **Teaching language to young learners**. Cambridge:
Cambridge University Press.
- Candlin, Christopher N. and Murphy, Dermot. (1987). **Language learning tasks**.
Englewood Cliffs: Prentice-Hall International.
- Corden, R. (2000). **Literacy and learning through talk: Strategies for the primary
classroom**. Buckingham: Oxford University Press.
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of test.
Psychometrika, 16,297-334.
- Crowl. T.K., Kaminsky, S. and Podell, D.M. (1997). **Education psychology: Windows
on teaching**. Madison: Brown & Benchmark.
- Davis, L.E. (1981). **Enhancing quality of working life**. New York: Mc Graw Hill.

- Dick, W. and Carey, L. (1996), **The systematic design of instruction** (3rd ed). N.P.: Harper Collins.
- Eggen, and Kauchak. (1999). **Educational psychology: Windows on classroom**. New Jersey: Prentice- Hall.
- Ellis, Rod. (2003). (1993). **Task- based language learning and teaching**. Oxford: Oxford University Press.
- Erwin, Robin Winfred. (n.d.) Growned in critical reading and evaluation of arguments among non-proficient college readers. **Dissertation Abstracts International**. 54.
- Frost, Richard. (n.d.). **Teaching english**. Retrieved February 02, 2005, from http://www.teachingenglish.org.uk/think/metodology/task_based.shtml.
- Good, C. V. (1973). **Dictionary of education**. (3rd ed). New York: Mcgraw HillBook Hall.
- G.E. and H.L. Jone. (1976). **Competency – based education: A process for the improvement of education**. New Jersey: Prentice-Hall.
- Hayes, J.R.. (1996). A new framework for understanding cognitive and effect in writing. In M.C. Levy and S. Ransdell. (Eds.). **The Science of writing. theories, methods, individual differences, and applications**. (pp.1-27). Mahwah, NJ: Erlbaum.
- Henderson, James G. (1996). **Reflective teaching: The study of your constructivist practices**. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall.
- Hedegaard, M. (1996). The Zone of Proximal Development as basic for Instruction. In Harry Daniels. (Ed.), **An Instroductioin to Vygotsky**. (pp. 171-195). London: Routledge.
- Houston, R. (1972). Designing competency-based instructional syStem. **Journal of Teacher Education**, 10(3), 200-204.
- Hymes, D. (1981). **The communicative syllabus design and methodology**. London: Exford University Press.
- Jonassen, D.H. and Reeves, T.C. (1996). **Handbook of research on educational communications and technology**. New York: Macmillan.

- Joyce, B. and Weil, M. (2001). **Model of teaching**. (5th ed.). Massachusettes : Allyn & Bacon.
- Katip, Adisara. (1997). **A descriptive study of Thai EFL students comprehension monitoring strategies when reading in English**. Doctoral Dissertation Ph.D., University of Victoria, Victoria.
- Kingstsd, J. L. (1972). Philosophical for Competency Based Education. In Richard, W. B. And Joe, L. K. p. (Eds.).**Competency-based education an introduction**. (pp. 7-19). New Jersey: Educational Technology.
- Langan, John. (1987). **Reading and study skills, from B** (4th ed). New York: McGraw-Hill.
- Larkin, M.J. (2001). Providing support for student Independence through scaffolded instruction. **Council for Exceptional Children**, 34(1), 30-34.
- Leatrice, E. Miyashiro. (1991). The effects of journal writing on the writing of first, second, and third-graders. **DAI**, 52 (4),1200-A.
- Lionberger, H.F. (1960). **Adopation of new ideas and practices**. Iowa: The Iowa State University
- Lou, D. C. (1991). The effects of Mini-Lesson instruction on the writing of student with Learning disabilities with in the writing process using whole group instruction. **Dissertation Abstracts International**, 52(06), 2103-A.
- McAschan. H. H. (1979). **Competency-based education and behavioral objective**. New Jersey: Educational Technology.
- McClelland, D.C. (1973). Testing for Competency Rather than Intelligence. **American Psychologist**, 17 (7), 57-83.
- Michael, J. Marquard. (2002). **Building the learning organization: Mastering the 5 elements for corporate learning**. N.P.: Davies-Black.
- Ming, Siew, Thang. (1997). Induced Content Schema VS Induced Linguistic Schema- Which is more beneficial for Malaysian ELS readers?. **RELC Journal**, 28, (2), 107-127.
- Nunan, David. (2001). **Designing tasks for the communicative classroom**. (15th ed.). Cambridge: Cambridge University Press.

- Parsons, R., Hinson, S.L., and Sardo-Grown, D. (2001). **Educational psychology: A practitioner-researcher model of teaching**. Australia: Wadsworth Thomson Learning.
- Reed, William Michael. (1984). The effective of writing ability and mode of discourse on cognitive capacity engagement. **Dissertation Abstract International**. 1, 45.
- Remley, Christine M. (2002). **Instructional design models**. Retrieved February 02, 2005, from http://www.personal.psu.edu/users/c/m/cmr226/Instructional%20Design/ISD_2.htm#LPR.
- Richards, Jack C., and Rodgers Theodores. S. (2002). **Approaches and methods in language teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Sayler, John Galan, William, M.A. and Arthur, J.L. (1981). **Curriculum planning for better teaching and learning**(4th ed). New York: Rinecart and Winton.
- Shelley, Maynard, W. (1975). **Responding to social change**. Strondsburg, Pennsylvania: Powden, Hutchison & Rose Press.
- Smith, Sylvia Barrus, et al. (1995, February). **Synthesis of research on phonological awareness: Principles and implications for reading acquisition**. Eugene, OR: National Centre to Improve the Tools of Educators.
- Spencer, M and Spencer, M.S. (1993). **Competence at work: Models for superiors performance**. New York: John Wiley & Sons.
- Tiedt, Iris M. (1989). **Reading/thinking/writing a holistic language and literacy program for the K-8 classroom**. Massachusetts: Allyn and Bacon.
- Vroom, Victor H. (1980). **Work and motivayion**. New York: John and sons.
- Vygotsky, L.S. (1978). **Mind in society: The development of higher psychological process**. N.P.: n.p.
- Willis, Jane. (1996). **A framework for task-based learning**. Edinburgh: Longman.
- Wolf, A. (1995). **Competence-based assessment**. Philadelplia: Open University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้ให้ความร่วมมือเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์

1. รายนามครูผู้สอนภาษาไทยที่ให้ความร่วมมือเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ เรื่อง การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย การวัดและประเมินผล การอ่าน การเขียน เกณฑ์การประเมินการอ่านและการเขียนภาษาไทย

1.1 ครูพุดชา นุสดี ครูเชี่ยวชาญ โรงเรียนขลุงรัชดาพิเศษ อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี 22110

1.2 ครูประภีร์ อังสุวรรณ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนรราชสุจิตตวิทยา หมู่ 4 ตำบลมะขามล้ม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี 72150

1.3 ครูสุภาวรรณ พิสดาร ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสวรรคค่อนันตวิทยา 2 อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย 69000

1.4 ครูภาทิพ ศรีสุทธิ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุราษฎร์ธานี อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 10120

1.5 ครูอัมภา บุญศิริรักษ์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนพิจิตรพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร 66000

1.6 ครูสุชาดา พิระ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบางกะปิ เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240

1.7 ครูนุช ม่วงเก่า ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนตาคลีประชาสรรค์ อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์

ภาคผนวก ข รายงานผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้
ในการวิจัยของรูปแบบ

1. รายงานผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาคุณภาพรูปแบบการสอน และเอกสารประกอบ
รูปแบบ

1.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ประจักษ์ สายแสง ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก

1.2 รองศาสตราจารย์ ดร.สนม ครุฑเมือง ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก

1.3 ดร.อังคณา อ่อนธานี ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
นเรศวร พิษณุโลก

1.4 ครูรัตนา สถิตานนท์ ครูเชี่ยวชาญพิเศษ โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย เลขที่ 1
ซอยเจริญกรุง 57 ถนนเจริญกรุง เขตสาทร กรุงเทพมหานคร 10120

1.5 ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
นเรศวร พิษณุโลก

1.6 ดร.ไพจิตร สะดวกการ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ ศูนย์ประสานงาน
โรงเรียนในฝัน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

1.7 รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาภรณ์ คงสมพงษ์ ภาควิชาภาษาไทย คณะ
มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก

2. รายงานผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

2.1 รองศาสตราจารย์ ชาดา กลิ่นเจริญ ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก

2.2 ดร.อังคณา อ่อนธานี สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก

2.3 นางประไพศรี พุ่มชูศักดิ์ ข้าราชการบำนาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
พิจิตร เขต 1

2.4 ดร.มนสิทธิ สิริสมบุญณ์ สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก

2.5 ดร.ไพจิตร สะดวกการ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ ศูนย์ประสานงาน
โรงเรียนในฝัน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

3. รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบวัดสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย

3.1 รองศาสตราจารย์ ดร.สนม ครูทเมือง ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก

3.2 ดร.ชนม์ชกรณั วรอินทร์ อาจารย์สาขาวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก

3.3 นางประไพศรี พุ่มชูศักดิ์ ข้าราชการบำนาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 1

3.4 ครูรัตนา สถิตานนท์ ครูเชี่ยวชาญพิเศษ โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย เลขที่ 1 ซอยเจริญกรุง 57 ถนนเจริญกรุง เขตสาทร กรุงเทพมหานคร 10120

3.5 ดร.เอื้อมพร หลินเจริญ ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก

3.6 ดร.ไพจิตร สะดวกการศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ ศูนย์ประสานงานโรงเรียนในฝัน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

3.7 ครูอำไพพรรณ น้อยหนูจัตุรัส ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนปากเกร็ด เลขที่ 128/37 หมู่ 3 ถ.แจ้งวัฒนะ ต.ปากเกร็ด อําเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120

4. รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบทดสอบวัดสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย

4.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ประจักษ์ สายแสง ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก

4.2 ดร.เอื้อมพร หลินเจริญ ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก

4.3 นางประไพศรี พุ่มชูศักดิ์ ข้าราชการบำนาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 1

4.4 ครูรัตนา สถิตานนท์ ครูเชี่ยวชาญพิเศษ โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย เลขที่ 1 ซอยเจริญกรุง 57 ถนนเจริญกรุง เขตสาทร กรุงเทพมหานคร 10120

4.5 ดร.ชนม์ชกรณั วรอินทร์ อาจารย์สาขาวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก

5. รายงานผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบวัดเจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาไทย และแบบสอบถามความพึงพอใจ ต่อรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย

5.1 รองศาสตราจารย์ ดร.สนม ครูทเมือง ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก

5.2 ดร.ชนม์ชกรณ์ วรอินทร์ อาจารย์สาขาวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก

5.3 รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาภรณ์ คงสมพงษ์ ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก

5.4 นางสาวรัตนา สถิตานนท์ ครูเชี่ยวชาญพิเศษ โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย เลขที่ 1 ซอยเจริญกรุง 57 ถนนเจริญกรุง เขตสาทร กรุงเทพมหานคร 10120

5.5 ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก

ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง สัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย
2. แบบประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของรูปแบบการสอน
3. แบบประเมินเอกสารประกอบรูปแบบการสอน
ฉบับที่ 1 แบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการสอน
ฉบับที่ 2 แบบประเมินหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้
ฉบับที่ 3 คู่มือการวัดและประเมินผลการอ่านและการเขียนภาษาไทย
4. แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านและการเขียนภาษาไทย
5. แบบวัดเจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาไทย
6. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย

1. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ จำนวน 4 ข้อ

1. ชื่อ
2. อายุปี
3. ประสบการณ์ในการทำงานด้านการสอนภาษาไทยปี
4. เกียรติยศที่ได้รับด้าน.....เมื่อ.....
จากสถาบัน.....

ตอนที่ 2 แนวทางในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย แนวทางการแก้ปัญหาการสอนการอ่าน
และการเขียน การวัดและประเมินผลการอ่านและการเขียน เกณฑ์การประเมินการอ่านและ
การเขียนภาษาไทยที่ท่านปฏิบัติ

5. การสอนอ่านออกเสียง (การอ่านร้อยแก้ว ร้อยกรอง) ท่านใช้วิธีหรือกระบวนการ
ในการสอนนักเรียนของท่านอย่างไรบ้าง

5.1 ท่านใช้วิธีการ/ กระบวนการใดในการสอนอ่านออกเสียงร้อยแก้ว ให้กับนักเรียน
ของท่าน

.....
ท่านมีวิธีการหรือแนวทางแก้ปัญหาอย่างไร ในการสอนอ่านออกเสียงร้อยแก้ว

.....
ท่านใช้เครื่องมือและวิธีการประเมินในลักษณะใดประเมินการอ่านออกเสียง
ร้อยแก้ว

.....
ท่านคิดว่าเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว ควรเป็นอย่างไร
และควรมีองค์ประกอบใดบ้าง

.....

5.2 ท่านใช้วิธีการ/ กระบวนการใดในการสอนอ่านออกเสียงร้อยกรอง ให้กับนักเรียนของท่าน

.....

ท่านมีวิธีการหรือแนวทางแก้ปัญหาอย่างไร ในการสอนอ่านออกเสียงร้อยกรอง

.....

ท่านใช้เครื่องมือและวิธีการประเมินในลักษณะใดในประเมินการอ่านออกเสียงร้อยกรอง

.....

ท่านคิดว่าเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินการอ่านออกเสียงร้อยกรอง ควรเป็นอย่างไร และควรมีองค์ประกอบใดบ้าง

.....

6. การอ่านเชิงวิเคราะห์ (อ่านจับใจความสำคัญ ตีความ แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น อธิบายคำเปรียบเทียบและความหมาย ระบุเหตุและผล วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่าน การปฏิบัติตามคู่มือ)

6.1 ท่านใช้วิธีการ/ กระบวนการใดในการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ ให้กับนักเรียนของท่าน

.....

ท่านมีวิธีการหรือแนวทางแก้ปัญหาอย่างไร ในการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์

.....

ท่านใช้เครื่องมือและวิธีการประเมินในลักษณะใดในประเมินการอ่านเชิงวิเคราะห์

.....

ท่านคิดว่าเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินการอ่านเชิงวิเคราะห์ ควรเป็นอย่างไร และควรมีองค์ประกอบใดบ้าง

.....

7. การสอนการเขียนร้อยแก้ว (เขียนสื่อสาร เขียนบรรยาย เขียนเรียงความ เขียนแสดงความคิดเห็น เขียนจดหมาย การเขียนรายงาน)

7.1 ท่านใช้วิธีการ/ กระบวนการใดในการสอนเขียนร้อยแก้ว ให้กับนักเรียนของท่าน

.....

ท่านมีวิธีการหรือแนวทางแก้ปัญหาอย่างไร ในการสอนเขียนร้อยแก้ว

.....

ท่านใช้เครื่องมือและวิธีการประเมินในลักษณะใดประเมินการเขียนร้อยแก้ว

.....

ท่านคิดว่าเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินการเขียนร้อยแก้ว ควรเป็นอย่างไร และควร
มีองค์ประกอบใดบ้าง

.....

8. การสอนการเขียนร้อยกรอง (เขียนกาพย์ยานี 11)

7.1 ท่านใช้วิธีการ/ กระบวนการใดในการสอนเขียนร้อยกรอง ให้กับนักเรียนของท่าน

.....

ท่านมีวิธีการหรือแนวทางแก้ปัญหาอย่างไร ในการสอนเขียนร้อยกรอง

.....

ท่านใช้เครื่องมือและวิธีการประเมินในลักษณะใดประเมินการเขียนร้อยกรอง

.....

ท่านคิดว่าเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินการเขียนร้อยกรอง ควรเป็นอย่างไร และควร
มีองค์ประกอบใดบ้าง

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาให้ข้อมูล

อันจะนำไปสู่การพัฒนาารูปแบบการสอน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน

ผู้วิจัย

ลงชื่อ.....ผู้ให้ข้อมูล

(.....)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. 2552

2. แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอน

แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่าน และการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้ เป็นแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ท่านผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณาพิจารณาความเหมาะสมของรูปแบบการสอน ดังนี้

ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอน เป็นการพิจารณาความเป็นมาของรูปแบบการสอน แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม การเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลว่ามีความเหมาะสมเพียงใด

วิธีประเมิน

แบบประเมินนี้เป็นแบบจัดอันดับคุณภาพแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง เมื่อรายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง เมื่อรายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับมาก
- 3 หมายถึง เมื่อรายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง เมื่อรายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับน้อย
- 1 หมายถึง เมื่อรายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ขอให้ท่านพิจารณาข้อความต่าง ๆ ตามรายการประเมิน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และได้โปรดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมลงในช่องว่างท้ายรายการ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงรูปแบบการสอนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือของท่าน

นางสาวทัศนีย์ มงคลรัตน์

ผู้วิจัย

ข้อ ที่	รายการ	ระดับความเหมาะสม					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
การวัดและประเมินผล							
23.	การวัดและประเมินผลเหมาะสมกับ จุดประสงค์ของรูปแบบการสอน.....	
24.	การเสนอหลักเกณฑ์ในการวัดมี ความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้.....	
25.	การวัดและประเมินผลของรูปแบบเหมาะสม กับระดับของผู้เรียนและเนื้อหาสาระ.....	

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ

()

ผู้ทรงคุณวุฒิ

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

3. แบบประเมินเอกสารประกอบรูปแบบการสอน

แบบประเมินเอกสารประกอบรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่าน และการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง

แบบประเมินเอกสารประกอบรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ท่านผู้ทรงคุณวุฒิได้กรุณาพิจารณาความเหมาะสมของเอกสารประกอบรูปแบบการสอน โดยแบบประเมินแบ่งออกเป็น 3 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 ประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอน เป็นการพิจารณาส่วนประกอบต่าง ๆ ของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนว่ามีความเหมาะสมเพียงใด

ฉบับที่ 2 ประเมินความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการสอน เป็นการพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ของหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ว่ามีความเหมาะสมเพียงใด

ฉบับที่ 3 ประเมินความเหมาะสมของคู่มือวัดและประเมินผลการอ่านและการเขียนภาษาไทยภาคปฏิบัติ

วิธีประเมิน

แบบประเมินนี้ เป็นแบบจัดอันดับคุณภาพแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง เมื่อรายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง เมื่อรายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับมาก
- 3 หมายถึง เมื่อรายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง เมื่อรายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับน้อย
- 1 หมายถึง เมื่อรายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ขอให้ท่านพิจารณาข้อความต่าง ๆ ตามรายการประเมิน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และได้โปรดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมลงในช่องว่างท้ายรายการ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือของท่าน

นางสาวทัศนีย์ มงคลรัตน์

ผู้วิจัย

ฉบับที่ 1 แบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่าน
และการเขียนภาษาไทย

ข้อ ที่	รายการ	ระดับความเหมาะสม					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
การประเมินเอกสารหมายเลข 1 “คู่มือการใช้รูปแบบการสอน”							
1.	คู่มือครูให้รายละเอียดชัดเจน และเพียงพอที่จะนำ รูปแบบการสอนไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างได้ผล.....	
2.	แนวทางการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอนก่อนการสอนแสดงความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดแก่ครูผู้ศึกษาชัดเจน.....	
3.	ให้คำแนะนำการใช้รูปแบบการสอนจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการสอน.....	
4.	ข้อเสนอแนะด้านบทบาทครู บรรยายภาคในชั้นเรียนชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้.....	
5.	ข้อเสนอแนะด้านบทบาทนักเรียนในชั้นเรียนชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้.....	
6.	ข้อเสนอแนะด้านการวัดและประเมินผล การอ่านและการเขียนภาษาไทย.....	

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อ ที่	รายการ	ระดับความเหมาะสม					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
11.	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เชื่อมโยงและสอดคล้อง กับมาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	
12.	ชิ้นงาน/ภาระงานสอดคล้องกับสมรรถนะของสำคัญของผู้เรียน.....	
13.	ชิ้นงาน/ภาระงานสอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์.....	
14.	การประเมินผลสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด.....	
15.	การประเมินผลสอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนดไว้.....	
16.	การประเมินผลตามสภาพจริงและมีความหลากหลาย.....	
17.	ประเด็นและเกณฑ์การประเมินสามารถสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด.....	
18.	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัดที่และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนที่กำหนดไว้	
19.	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การวัดและประเมินผลที่กำหนดไว้	
แผนการจัดการเรียนรู้							
20.	กิจกรรมการเรียนรู้มีขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับธรรมชาติวิชาและการเรียนรู้ของผู้เรียน	

ข้อ ที่	รายการ	ระดับความเหมาะสม					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
21.	กิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ จูงใจให้เรียนรู้ กระตือรือร้นที่จะเรียน และเหมาะสมกับ เวลา.....	
22.	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย และ เหมาะสมกับเวลา.....	
23.	สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับกิจกรรม การเรียนรู้ และช่วยให้เกิดการพัฒนา ศักยภาพของผู้เรียน.....	
24.	สามารถนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ได้ จริง.....	

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ฉบับที่ 3 ประเมินความเหมาะสมของคู่มือวัดและประเมินผลการอ่านและ
การเขียนภาษาไทยภาคปฏิบัติ

ข้อ ที่	รายการ	ระดับความเหมาะสม					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
แบบประเมินภาคปฏิบัติการอ่านภาษาไทย							
1.	คำอธิบายเกณฑ์ใช้ภาษาที่ชัดเจน เข้าใจ ง่าย สามารถใช้วัดได้จริง.....	
2.	เกณฑ์การวัด ประเมินการเรียนรู้เหมาะสม กับเนื้อหาครอบคลุมพฤติกรรม.....	
3.	เกณฑ์การวัด ประเมินการเรียนรู้เหมาะสม กับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นสมรรถภาพ	

ข้อ ที่	รายการ	ระดับความเหมาะสม					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
4.	เกณฑ์การวัดเหมาะสมกับวิธีการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ในภาคปฏิบัติ.....	
5.	เกณฑ์การวัดและประเมินการเรียนรู้ เหมาะสมกับระดับวัยของนักเรียน.....	
แบบประเมินภาคปฏิบัติการเขียนภาษาไทย							
6.	คำอธิบายเกณฑ์ใช้ภาษาที่ชัดเจน เข้าใจง่าย สามารถใช้วัดได้จริง.....	
7.	เกณฑ์การวัด ประเมินการเรียนรู้เหมาะสม กับเนื้อหาครอบคลุมพฤติกรรม.....	
8.	เกณฑ์การวัด ประเมินการเรียนรู้เหมาะสม กับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นสมรรถภาพ	
9.	เกณฑ์การวัดเหมาะสมกับวิธีการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ในภาคปฏิบัติ.....	
10.	เกณฑ์การวัดและประเมินการเรียนรู้ เหมาะสมกับระดับวัยของนักเรียน.....	

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ

()

ผู้ทรงคุณวุฒิ

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

4. แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านและการเขียนภาษาไทย

แบบทดสอบวัดสมรรถภาพด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ก่อนและหลังจัดการเรียนรู้

โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

.....
ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดสมรรถภาพการอ่านเชิงวิเคราะห์ จำนวน 40 ข้อ

อ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 1 – 3

ณ ป่าที่ร่มรื่นและสวยงาม มีลูกกระต่ายที่น่ารักอยู่ตัวหนึ่ง ขนของมันมีสีขาวและนุ่มราวกับดอกฝ้าย ขาของมันก็เรียวยาวทำให้วิ่งได้ว่องไว แต่ทั้งหมดนี้ไม่ทำให้กระต่ายน้อยพอใจในตัวเองเลย มันไม่ชอบขนนุ่มสีขาว แต่กลับชอบขนแหลม ๆ แบบขนของเม่น มันไม่ชอบเท้าเล็ก ๆ แต่อยากมีเท้าหนาเป็นแผ่น ๆ เหมือนเท้าเป็ด มันไม่อยากมีหางเล็ก ๆ แบบหางของกระต่าย แต่อยากมีหางเป็นพวงแบบกระรอก

วันหนึ่ง กระต่ายน้อยนั่งรำพึงรำพันกับตัวเอง “เฮ้อ ทำไมฉันถึงไม่มีขนแบบเม่น ไม่มีเท้าแบบเป็ดและไม่มีหางแบบกระรอกนะ” พอคืนหนึ่งที่เกิดไฟไหม้ป่าไหม้ไกล ๆ ได้ยินเข้าจึงแนะนำว่า “ทำไมเธอไม่ไปที่บ่อน้ำสารพัดนึกล่ะ บ่อน้ำนี้อยู่ที่เชิงเขานั้นแน่ เธอสามารถขอทุกสิ่งทุกอย่างได้

จากบ่อน้ำ พอไปถึงให้เดินรอบบ่อน้ำสามรอบแล้วอธิษฐาน เธอจะได้ทุกสิ่งที่ต้องการ” “ขอบใจมากจ๊ะ” กระต่ายน้อยกล่าวขอบคุณแล้ววิ่งไปที่บ่อน้ำสารพัดนึก แต่พอไปถึงกระต่ายน้อยก็ลังเลว่าจะขออะไรดี ขณะนั้นนกสีแดงตัวหนึ่งบินผ่านมา กระต่ายน้อยเห็นปีกสีแดงของนกก็อยากได้บ้าง จึงเดินรอบบ่อน้ำสามรอบ แล้วอธิษฐานขอให้ตัวเองมีปีกสีแดง ทันใดนั้นปีกสีแดงอันสดสวยก็งอกออกมา ทำให้กระต่ายน้อยดีใจมาก และรีบวิ่งกลับไปที่บ้านเพื่ออวดปีกสวย ๆ ให้แม่ดูแต่อนิจจาแม่จำกระต่ายน้อยไม่ได้

กระต่ายน้อยเสียใจมากมันไม่อยากมีปีก สีแดงแล้วล่ะ แต่ไม่รู้จะทำอย่างไรดีจึงได้แต่ร้องไห้ ขณะที่กระต่ายน้อยกำลังร้องไห้อยู่ นั้นนกตัวเดิมก็บินผ่านมาพอดี มันเห็นกระต่ายน้อยร้องไห้จึงถามว่า “อ้าวเป็นอะไรไปกระต่ายน้อย” กระต่ายน้อยตอบว่า “ฮือ ๆ ฉันไม่อยากมีปีกสีแดงแล้วล่ะ ฉันอยากเป็นกระต่ายน้อยตัวเดิม ได้โปรดช่วยฉันด้วยเถอะ” นกจึงตอบว่า

“ไม่เห็นจะยากเลย เธอกลับไปบ่อน้ำแล้วเดินสามรอบเหมือนเดิม จากนั้นก็อธิษฐานให้ ปีกหายไปปีกนี้ก็จะหายไปเองแหละ” กระจ่าตายน้อยขอบคุณก แล้วรีบวิ่งกลับไปบ่อน้ำ

พอไปถึงกระจ่าตายน้อยก็ทำตามทีนบอกทุกอย่าง แล้วปีกสีแดงก็หายไปจริง ๆ กระจ่าตายน้อยดีใจรีบวิ่งกลับบ้าน ตอนนั้นแม่จำกระจ่าตายน้อยได้แล้ว จากนั้น กระจ่าตายน้อยก็ไม่คิดอยากมีอะไร เหมือนคนอื่นอีกเลย

(จรัลดา กั้วพิสมัย, 2545, หน้า 166)

1. “กระจ่าตายน้อยกล่าวขอบคุณแล้ววิ่งไปที่บ่อน้ำสารพัดนึก” คำที่ขีดเส้นใต้หมายความว่าอย่างไร (ตีความคำยากในเอกสารวิชาการจากบริบท)

ก. สมใจทุกอย่าง**	ข. ทุกอย่างที่เกิดขึ้น
ค. การคิดในทุกสิ่ง	ง. คิดถึงสิ่งต่าง ๆ
2. อะไรเป็นเหตุให้กระจ่าตายน้อยเสียใจ (จับใจความและสรุปสรุปใจความสำคัญ)

ก. กระจ่าตายน้อยเชื่อคนง่าย	ข. กระจ่าตายน้อยชุกชอนเกินเหตุ
ค. กระจ่าตายน้อยอยากมีชีวิตที่ดีขึ้น	ง. กระจ่าตายน้อยไม่พอใจในสิ่งที่ตนเป็นอยู่**
3. เราได้รับการสอนคุณธรรมข้อใดจากการอ่านเรื่องนี้ (วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากเรื่อง)

ก. ความโลภทำให้เกิดความทุกข์	
ข. ความพยายามทำให้เกิดความสำเร็จ	
ค. ความทะเยอทะยานทำให้ตัวเองเดือดร้อน	
ง. ความพอใจในสิ่งที่ตนเองเป็นอยู่ทำให้เกิดความสุข**	

อ่านสารคดีสำหรับเด็กต่อไป แล้วตอบคำถามข้อ 4 – 5

ลิงกัง

ลิงกัง มีถิ่นกำเนิดในอัสสัม พม่า ไทย มาเลเซีย สุมาตรา และบอร์เนียว สำหรับประเทศไทยจะพบลิงกังได้ทั่วไปทุกภาค แต่จะพบมากตั้งแต่จังหวัดราชบุรี เพชรบุรี จนถึงภาคใต้

รูปร่างลักษณะโดยทั่วไปจะเป็นลิงที่มีรูปร่างอ้วนสั้น ขนสีเทาหรือสีน้ำตาล หน้าค่อนข้างยาว ขนบนหัวสั้น สีเทาหรือสีน้ำตาลและขึ้นวนเป็นก้นหอย ขนที่แก้มและขมับชี้ขึ้นไปทางหลังและเฉียงขึ้นเล็กน้อย ขนทางด้านใต้ท้องสีจะจางกว่าขนบนหลังและสีจางเกือบขาว หางเล็กสั้นคล้ายหนู ปลายหางงอขึ้นไปบนหลังและชี้ขึ้นข้างบน ปกติยืนหรือเดินด้วยเท้าทั้งสี่ แต่สามารถยืนด้วยเท้าหลังทั้งสองได้ เวลาตกใจปลายหางจะงอ

ลิงกังเป็นลิงที่หัดง่าย ใช้ให้เก็บมะพร้าวบนต้นได้ การฝึกใช้ตัวเมียก็ได้ และฝึกตั้งแต่อายุยังน้อยลิงกังที่ใช้ขึ้นมะพร้าวส่วนมากมักจะใช้ตัวผู้เพราะมีเขี้ยวยาวสามารถกัดมะพร้าวได้ คล่องแคล่วกว่ามือหรือเท้า และมีกำลังมากกว่าตัวเมียเพราะลิงกังตัวผู้มักจะมีขนาดใหญ่กว่า

ตัวเมียเกือบสองเท่า ตัวผู้ที่ขึ้นมะพร้าวเก่ง ๆ มักจะมีราคาสูงมาก ส่วนตัวเมียไม่ค่อยมีคนนิยม โดยธรรมชาติมักจะอยู่เป็นฝูงเล็ก ๆ 6-7 ตัว ถึง 40 ตัว ชอบอาศัยอยู่ตามป่าที่บริเวณเชิงเขา และชอบท่องเที่ยวไปเรื่อย ๆ ไม่ค่อยอยู่เป็นที่ ชอบลงมาอยู่ตามพื้นดิน มากกว่าอยู่บนต้นไม้ แต่เวลานอนจะขึ้นไปนอนบนต้นไม้ ชอบส่งเสียงร้องและมักร้องรับกันทั้งฝูง

เมื่ออายุประมาณ 3-4 ปี ก็จะผสมพันธุ์ได้ ตั้งท้องนานประมาณ 5-7 เดือน ตกลูก ครั้งละ 1 ตัว ผสมพันธุ์ทุกฤดู อายุยืนประมาณ 20 กว่าปี

ลิงกังจะกินผัก ผลไม้ เมล็ดพืช ใบไม้อ่อน แมลงต่าง ๆ และสัตว์เล็ก ๆ เวลากินอาหารมันจะเก็บอาหารไว้ที่ถุงข้างแก้ม แล้วจึงเอามือดันออกมากินภายหลังที่ละน้อย

(สวนสัตว์เชียงใหม่, 2549)

4. “สำหรับประเทศไทยจะพบลิงกังทั่วทุกภาค” คำว่า“ภาค” มีความหมายตรงกับข้อใด (ตีความคำยาก)

ก. บางส่วนของไทย

ข. ทั่วประเทศไทย**

ค. พื้นที่หนึ่งในประเทศไทย

ง. บางส่วนของประเทศไทย

5. เหตุผลของผู้เขียนที่เขียนเรื่องนี้เป็นคือข้อใด (ระบุข้อสังเกตและความสมเหตุสมผลของงานเขียน)

ก. ขอร้องให้เลี้ยงลิงกังกันมาก ๆ

ข. แนะนำให้ฝึกลิงกังเพื่อใช้เก็บมะพร้าว

ค. ให้ความรู้เรื่องลิงกังที่มีอยู่ในประเทศไทย**

ง. เชิญชวนให้ไปเที่ยวจังหวัดที่มีลิงกังมาก

อ่านสารคดีสำหรับเด็กต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 6 – 9

ไทร

ไทร เป็นต้นไม้ที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของสัตว์ต่าง ๆ สัตว์ที่กินพืชจะต้องมากินลูกไทร ลูกไทรจะช่วยย่อยอาหาร ถ้าสัตว์เหล่านี้ไม่มากินลูกไทรจะทำให้ท้องผูกและขับถ่ายลำบาก ลูกไทรจึงมีความสำคัญต่อสัตว์เหล่านี้มาก ถ้าไม่มีลูกไทรกินมันก็จะไปกินดินโป่งแทน ดินโป่ง คือ ดินเค็มที่เกิดจากชั้นเกลือใต้ดิน ซึ่งให้ประโยชน์น้อยกว่าลูกไทร

ในขณะที่ต้นไทรออกดอก ดอกไทรจะกลม ไม่มีรูเปิด ไม่มีกลีบบานออกมาเหมือนกับดอกไม้ชนิดอื่น เกสรของดอกจะอยู่ข้างใน ซึ่งภายในจะมีตัวต่อ ที่เรียกว่า “ต่อไทร” ต่อไทรจะเจาะรูเข้าไปในดอกไทรเพื่อทำการวางไข่ จากนั้นไข่เหล่านั้นก็จะกลายเป็นตัวอ่อนซึ่งมีลักษณะคล้ายหนอนเช่นเดียวกับในลูกมะเดื่อ ในช่วงที่ต่อไทรวางไข่ มันจะทำหน้าที่ผสมเกสรให้กับดอกไทรด้วย เมื่อสัตว์กินลูกไทรก็จะกินตัวอ่อนของตัวต่อไทรเข้าไปด้วย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้สัตว์กินพืชชนิดต่าง ๆ ชอบมากินลูกไทร ลูกไทรมีคุณสมบัติที่ช่วยในการย่อยอาหารดังนั้นเมื่อสัตว์ไปถ่ายในที่ต่างๆ ทำให้เมล็ดพันธุ์อื่นๆ ที่สัตว์เหล่านั้นกินเข้าไปถ่ายออกมาด้วย จึงนับเป็นการขยายพันธุ์พืชชนิดต่าง ๆ ได้อย่างมากมายจนทำให้เกิดเป็นป่า

ไทร เป็นพืช ที่มีลูกอยู่ตามต้นและตามกิ่ง ลูกที่มีขนาดใหญ่จะอยู่ใกล้ต้นส่วนลูกที่มีขนาดเล็กจะอยู่ที่ปลายกิ่ง สัตว์ที่จะมากินลูกไทรจะมีทั้งสัตว์เล็กและสัตว์ใหญ่ เวลาที่ลูกไทรสุกสัตว์ต่าง ๆ ก็จะมาอยู่กันเต็มต้นไปหมด มีทั้งที่เก็บลูกไทรกินอยู่ตามโคนต้น เช่น กระตัง กุ้ง กวาง กระเจิง ไก่ ส่วนบนต้นก็มีลิง ค่าง กระแต กระรอก นอกจากนั้นก็มีนกต่าง ๆ มากินลูกไทรซึ่งอยู่ตามปลายกิ่ง ต้นไทรจึงเป็นต้นไม้ที่ทำให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของสัตว์ต่าง ๆ ลิงบางตัวจะขึ้นไปเก็บลูกไทรกินบนต้นพร้อมทั้งเขย่าต้นไปด้วย ลิงตัวอื่น ๆ ที่อยู่ข้างล่าง จึงได้เก็บกินด้วยเช่นกัน

คนโบราณเชื่อว่า ไม่ควรปลูกต้นไทรไว้ใกล้ ๆ บ้าน ไทรเป็นต้นไม้ใหญ่ที่คลุมพื้นที่ได้มาก มีรากชอนไชไปในดินได้ไกลหลายเมตร ต้นไทรอาจทำให้บ้านเรือนเสียหายได้ ถ้าต้นไทรเกิดขึ้นในที่ต่าง ๆ ก็จะไม่ค่อยตัดกัน เชื่อว่าพระพุทธเจ้าทรงตรัสรู้ที่ใต้ต้นโพธิ์ ต้นโพธิ์ ก็เป็นไทรชนิดหนึ่ง สำหรับนักอนุรักษ์ ไทรเป็นต้นไม้ที่ทำให้เกิดป่า หลายคนจึงอนุรักษ์ต้นไทรกันอย่างกว้างขวาง

(ศศิพรพรรณ เปรื่องศิลปรัตน์, 2544, หน้า 187-188)

6. ต่อไทร ในเรื่องนี้หมายถึงข้อใด (ตีความคำยากในเอกสารวิชาการจากบริบท)

ก. ผลของต้นไทร	ข. ดอกของต้นไทร
ค. ตัวต่อในดอกไทร**	ง. พันธุ์ของต้นไทร
7. สัตว์ต่าง ๆ พากันมารวมตัวที่ใต้ต้นไทรเพราะเหตุใด (ระบุข้อสังเกต และความสมเหตุสมผล)

ก. เพราะลูกไทรสุก**	ข. เพราะต้นไทรออกผล
ค. เพราะต่อไทรมาทำรัง	ง. เพราะต้นไทรออกดอก
8. ข้อใดคือใจความสำคัญของเรื่องนี้ (จับใจความสำคัญ)

ก. ไทรเป็นต้นไม้ที่ช่วยในการย่อยอาหารของสัตว์	ข. ไทรเป็นต้นไม้ที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของสัตว์
ค. ไทรเป็นต้นไม้ที่ทำให้เกิดป่าทุกคนจึงควรช่วยกันอนุรักษ์ไว้**	ง. ไทรเป็นต้นไม้ที่สามารถครอบคลุมพื้นที่ได้เป็นจำนวนมาก
9. คุณค่าของเรื่องคือข้อใด (วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากเรื่อง)

ก. ควรช่วยกันอนุรักษ์ต้นไทร**	ข. ควรนำต้นไทรมาปลูกไว้ในบ้าน
ค. ควรนำต้นไทรมาให้สัตว์ทุกชนิดกิน	ง. ควรผสมพันธุ์ต้นไทรให้เกิดเป็นพันธุ์ใหม่

อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 10 – 12

ผักเอ๋ยผักตบชวา	ถูกกำจัดจากธาราใส
กุ่มปลามวาระแวงภัย	ด้วยไม่มีร่มรากบัง
น้ำในคลองคูจะชุ่มซ้อง	พลอยให้คนหมองทั้งสองฝั่ง
เทียบคุณโทษแล้วเห็นประโยชน์ยัง	แต่หนหลังดอกใบฝั่งใจเคย

การคิดค้นวิธีทำมุกเลี้ยงเป็นการทดลองที่มีมานานแล้ว ชาวญี่ปุ่นทำการทดลองได้เป็นผลสำเร็จมุกเลี้ยงทำโดยนำสิ่งแปลกปลอมที่ทำจากเปลือกหอยมุกตัวอื่นใส่เข้าไปในเปลือกชั้นในของหอยที่มีอายุ 3 ปี แล้วใส่หอยไว้ในกรงได้ทะเล ชั้นของมุกจะค่อย ๆ ก่อตัวรอบสิ่งแปลกปลอมนั้น หอยมุกจะได้รับการดูแลอย่างดีเป็นเวลา 10 เดือน ถึง 3 ปีครึ่ง นับตั้งแต่วันที่ใส่สิ่งแปลกปลอมเข้าไป ระยะเวลาที่ดูแลหอยมุกขึ้นอยู่กับอัตราการสะสมตัวของมุกซึ่งแตกต่างกันไปในน้ำที่แตกต่างกัน ถ้ามองด้วยตาเปล่าลักษณะภายนอกของมุกกับมุกเลี้ยงจะไม่มี ความแตกต่างกันเลย

ไข่มุกเทียมหรือไข่มุกปลอมทำมาจากการเคลือบแก้วหรือพลาสติก ความแตกต่างระหว่างไข่มุกแท้กับไข่มุกปลอมสังเกตได้จากสี และความวาว วิธีพิสูจน์ไข่มุกมีหลายวิธี วิธีแรกให้นำไข่มุกมาส่องกับ แสงไฟไข่มุกเทียมจะไม่มี ความวาว และสีเคลือบเหมือนมุกแท้ บางครั้งอาจเห็นรอยเชื่อมต่อหรือ รอยแตกหรือกะเทาะ วิธีสุดท้าย เป็นวิธีที่ง่ายที่สุด นำไข่มุกมาถูกับฟัน ไข่มุกแท้จะไม่เป็นรอย ถ้าใช้ลิ้นสัมผัสจะรู้สึกสาก ๆ

ปัจจุบันสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป น้ำเกิดมลพิษ ไข่มุกแท้จึงหายากมากยิ่งขึ้น การทำมุกเลี้ยงมีการกระจายกันอยู่ทั่วโลก การจับหอยมุกตามธรรมชาติจึงลดลง ไข่มุกจัดเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติดังนั้น จึงควรช่วยกันอนุรักษ์หอยมุกให้คงอยู่ตลอดไป

(วรรณารถ วัชรารุท, 2547, หน้า 67-68)

24. ข้อใดเป็นวิธีพิสูจน์ไข่มุก (บอกข้อเท็จจริง)

ก. นำมาส่องกับไฟ**	ข. นำมาแช่ในน้ำส้ม
ค. นำมาถูกับสีกหลาด	ง. นำมาส่องกับแสงแดด

25. จากเรื่อง "ไข่มุก" ข้อใดไม่ใช่ข้อเท็จจริง (บอกข้อเท็จจริง)

- ก. ไข่มุกเกิดจากสองแปลกปลอมที่เข้าไปอยู่ในหอย
ข. ไข่มุกหลายเม็ดอาจเกิดจากหอยตัวเดียวกัน
ค. วิธีพิสูจน์ไข่มุกคือการนำไปแช่ในน้ำส้มสายชู**
ง. ราคาของไข่มุกขึ้นอยู่กับความสวยงามของไข่มุก

26. ข้อใดเป็นสาเหตุที่ทำให้ไข่มุกแท้หายากในปัจจุบัน (ระบุเหตุเหตุผลและข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น)

ก. เพราะน้ำเกิดมลพิษมากขึ้น**	ข. เพราะการปลอมแปลงที่มีมากขึ้น
ค. เพราะการประติษฐ์มุกเทียมพัฒนาขึ้น	ง. เพราะคนไม่ค่อยนิยมมุกแท้เพราะแพง

อ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 27 – 30

ลงทุนด้วยชีวิต

นานมาแล้วมีหญิงหม้ายคนหนึ่ง นางมีบุตรชายคนเดียว จึงรักและตามใจ แม่บุตรชายจะประพฤติชั่วอย่างไร นางก็ไม่เคยว่ากล่าวหรือทำโทษรุนแรงเลย แม้จะมีชาวบ้านใกล้เคียงมาบอกเล่า นางก็ไม่เชื่อ การที่นางเอาใจลูกทำให้ลูกชายได้ใจอยากทำอะไรก็ทำตามใจ มีอยู่วันหนึ่งลูกชายขอเงินเพื่อเอาไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ ความรักลูก นางจึงได้นำเงินก้อนที่เก็บหอมรอมริบมานานให้เขาไป เมื่อได้เงินแล้วลูกชายก็ออกไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ ไม่กลับบ้านหลายวันจนเงินหมด

อยู่มาวันหนึ่ง หญิงหม้ายเรียกบุตรชายเข้าไปหา และบอกว่า “ขณะนี้ลูกโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว ควรจะหางานทำเป็นหลักเสียวที่ แม่รู้ตัวเองว่าสุขภาพเสื่อมโทรม คงอยู่ช่วยเหลือลูกได้ไม่นานนัก” ชายหนุ่มเมื่อได้ฟังมารดา ก็บอกว่าตนไม่มีความรู้จะไปทำงานอะไรได้ มารดาก็บอกว่า “ลูกเอ๋ย ดุชิแม่มีความรู้อะไรเมื่อเทียบกับลูก แม่ยังสร้างฐานะและเลี้ยงดูลูกได้เลย ลูกแข็งแรงและเฉลียวฉลาดกว่าแม่มากนัก ขอให้เป็นคนมานะอดทนและจริงจัง มีใจโอบอ้อมอารีต่อเพื่อนบ้าน และเมื่อพบความลำบากอย่าท้อแท้” บุตรเริ่มคิดมองเห็นตามคำบอกกล่าวของมารดา

ชายหนุ่มมองดูมารดาที่ร่างกายผ่ายผอม ซุปซืดและเจ็บป่วยบ่อย ๆ เนื่องจากต้องทำงานหนักเพื่อเขาทำให้เริ่มสำนึก เขากราบขอโทษแม่และกล่าวว่า ตั้งแต่นี้ต่อไปจะทำดีทุกอย่างเพื่อแม่ที่เขารัก ต่อมาอีกไม่นานหญิงหม้ายก็ป่วยเป็นอัมพาตช่วยเหลือตนเองไม่ได้ ต้องมีคนคอยป้อนข้าวป้อนน้ำ ชายหนุ่มเอาใจใส่ดูแลมารดาอย่างดี เขาจะขัดใช้กรรมนั้นให้หมดไป เขาได้ทำงานหนัก หามรุ่งหามค่ำจนมารดาขอร้อง และเพื่อจะให้ชีวิตของชายหนุ่มมีครอบครัวที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น มารดาจึงขอให้เขามีครอบครัว แต่ชายหนุ่มก็ไม่ยอม เกรงว่าภรรยาของเขาจะรังเกียจแม่ของตน จึงขออยู่เป็นโสดเพื่อดูแลเอาใจใส่มารดาอย่างเต็มที่ หญิงหม้ายเข้าใจและมองดูชายหนุ่มอย่างมีความสุข ขณะที่ลูกชายขยันขันแข็งมีฐานะความเป็นอยู่เป็นปึกแผ่นมั่นคงแล้ว นางก็ไม่ต้องเป็นห่วงเขาอีกต่อไป

วันหนึ่ง นางขอร้องให้ลูกชายช่วยอาบน้ำและเปลี่ยนเสื้อผ้าชุดใหม่ให้ เขาป้อนอาหารแก่มารดาด้วยความรัก นางกล่าวกับลูกว่า “แม่ดีใจที่ลูกกลับตัวเป็นคนดี แม่คงจะอยู่กับลูกได้ไม่นานแล้ว” พอรุ่งขึ้นตอนเช้ามารดาก็จากเขาไป ชายหนุ่มตกใจและร่ำไห้ด้วยความเสียใจ เขาบรรจรวงของมารดาไว้ในสุสานที่บนเนินเขาใกล้ ๆ บ้าน ทุกวัน บุตรชายจะนำดอกไม้ธูปเทียนไปแสดงความเคารพเพื่อระลึกถึงพระคุณของมารดา

(อรรถย ชีตารักษ์, 2546, หน้า 207 - 208) หน้า 235

37. ถ้าน้ำมันหมดไปจากโลกจะเกิดผลกระทบใดบ้าง (ระบุข้อสังเกต และความสมเหตุสมผล)
- สภาพแวดล้อมจะเป็นพิษมากขึ้น
 - สิ่งมีชีวิตในทะเลจะตายลงเป็นจำนวนมาก
 - รถยนต์ต้องเปลี่ยนไปใช้พลังงานชนิดอื่นแทน**
 - สิ่งของเครื่องใช้ที่ทำมาจากน้ำมันจะมีราคาแพง

อ่านบทร้อยกรอง เรื่อง “บัว” แล้วตอบคำถามข้อ 57-60

บทร้อยกรอง เรื่อง บัว

บงบัว บังใบ ใจตรี	ให้ริ เริ่มคิด คำไซ
บรรดา พันธุ์บัว ทั่วไป	ล้วนให้ ประโยชน์ ตระการ
รากต้ม น้ำตาล หวานฉ่ำ	สายบัว ใช้ทำ อาหาร
ใบห่อ ข้าวปลา สาธารณ์	ดอกใช้ นมัสการ บูชา
กลีบดอก ออกมวน บุหรี	เกสร หอมดี ทวีค่า
มีอ่าง วางใน ตำรา	เป็นยา แก้กลม สมฤทัย
ฝักเม็ด อร่อย มันหวาน	ใช้ต้ม น้ำตาล ก็ได้
ใส่แข็ง สักนิด ติดใจ	ชวนให้ ลิ้มรส หมดขาม

(เรียงชัย ทองหล่อ, 2537, หน้า 61)

38. ข้อใดคือใจความสำคัญของบทร้อยกรอง (จับใจความสำคัญจากเรื่องี่อ่าน)
- ขนมจากบัว
 - อาหารจากบัว
 - ประเภทของบัว
 - ประโยชน์ของบัว**
39. “สาธารณ์” ในเรื่องมีความหมายตรงกับข้อใด (ระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบ และคำที่มีหลายความหมาย)
- ข้าวทุกชนิด
 - ปลาทุกชนิด
 - ของทั่ว ๆ ไป
 - อาหารทั่วไป**
40. “ใส่แข็งสักนิดติดใจ” คำว่า “แข็ง” มีความหมายตรงกับข้อใด (ระบุและอธิบายคำที่มีหลายความหมาย)
- ความแข็งของเม็ดบัวที่แก่
 - น้ำแข็งทุบหรือน้ำแข็งใส**
 - น้ำตาลเม็ดหรือน้ำตาลก้อน
 - ขนมหรือผลไม้ที่มีเปลือกแข็ง

ตอนที่ 2 แบบทดสอบสมรรถภาพด้านการเขียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนปฏิบัติการเขียนเรียงความจากความสนใจของนักเรียน โดยเลือกจาก
ข้อต่อไปนี้ มา 1 เรื่อง

1. เกี่ยวกับเหตุการณ์น้ำท่วมที่เกิดในประเทศไทย
2. น้ำใจของชาวไทยที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

หลักการ ในการปฏิบัติการเขียน

1. ให้นักเรียนตั้งชื่อเรื่องที่เขียนด้วย
2. ให้งานเขียนมีความยาวไม่น้อยกว่า 20 บรรทัด
3. ให้งานเขียนนั้นมีสำนวนไทย อยู่ในงานด้วยและขีดเส้นใต้สำนวนที่ใช้
4. ให้ใช้สำนวนภาษาของตนเอง เรียบเรียงตามความคิดที่ต้องการนำเสนอ

5. แบบวัดเจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาไทย

แบบประเมินเจตคติที่มีต่อการอ่านและการเขียนภาษาไทย

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนที่มีต่อการอ่านและการเขียนภาษาไทย
2. ขอให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อแล้วพิจารณาว่าตรงกับความรู้สึกของนักเรียนในระดับใด จากนั้นทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียวในแต่ละข้อ ทั้งนี้จะไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด เพราะแต่ละคนย่อมมีความรู้สึกและความคิดเห็นที่แตกต่างกัน
3. ขอให้นักเรียนตอบแบบประเมินให้ครบทุกข้อ และขอให้นักเรียนแสดงความรู้สึกอย่างเสรี ผลของการตอบถือเป็นความลับจะนำผลรวมไปใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่ส่งผลกระทบต่อนักเรียนด้วยประการทั้งปวง

ข้อที่	ข้อความ	ความรู้สึกของนักเรียน				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.	การอ่านมีความสำคัญในชีวิตประจำวัน					
2.	การอ่านสารหลายประเภททำให้ได้ความรู้ความเข้าใจและนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน					
3.	การอ่านช่วยให้ผู้อ่านเกิดสมรรถภาพการคิด					
4.	กระบวนการเรียนการสอนอาศัยการอ่านเป็นปัจจัยสำคัญ					
5.	การอ่านหนังสือทำให้ไม่มีเวลาทำสิ่งอื่นที่สนใจ					
6.	การแสวงหาความรู้ไม่จำเป็นต้องอ่าน					
7.	การอ่านหนังสือมากทำให้สายตาเสียและเสียเวลา					

ข้อที่	ข้อความ	ความรู้สึกของนักเรียน				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
8.	ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือทุกครั้งที่มีเวลาว่าง					
9.	การอ่านหนังสือช่วยผ่อนคลายความเครียดได้ทางหนึ่ง					
10.	การอ่านหนังสือทุกประเภทมีประโยชน์ทั้งสิ้น					
11.	การฝึกปฏิบัติการเขียนช่วยให้เกิดการพัฒนากการเขียนที่ดีขึ้น					
12.	การเรียนรู้ในชีวิตไม่จำเป็นต้องอ่าน					
13.	การเขียนได้ถูกต้องและใช้ภาษาสื่อสารได้ชัดเจนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ใฝ่หาความรู้					
14.	การใช้เวลาว่างในการเขียนไม่เกิดประโยชน์อะไร					
15.	เมื่อศึกษาความรู้เรื่องใดควรจดบันทึกไว้กันลืม					
16.	การเขียนที่ดีไม่จำเป็นต้องฝึกฝนสามารถเขียนได้เอง					
17.	กระบวนการคิดเกิดได้เมื่อฝึกการอ่านสม่ำเสมอ					
18.	ถ้าต้องการทราบเรื่องอะไรสามารถใช้วิธีที่หลากหลายไม่จำเป็นต้องการอ่านเสมอ					
19.	การฝึกการเขียนทุกประเภทมีความจำเป็น					
20.	เมื่ออ่านอะไรที่น่าสนใจ ควรเขียนบันทึกไว้เตือนความจำ					
21.	ทักษะการอ่านไม่จำเป็นต่อผู้ใฝ่รู้และและการดำรงชีวิต					
22.	การเขียนได้ดีไม่ได้ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้					
23.	กลวิธีการเขียนหนังสือได้ดีเป็นสิ่งที่ทุกคนควรปฏิบัติให้ได้					
24.	การเขียนหนังสือไม่น่าสนใจเท่าการดูรายการโทรทัศน์					
25.	การใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ในการอ่านไม่น่าสนใจ					
26.	การอ่านและการเขียนหนังสือฝึกในเวลาเรียนก็เพียงพอ					
27.	อาชีพนักเขียนไม่น่าสนใจเท่าอาชีพอื่น					

ข้อที่	ข้อความ	ความรู้สึกของนักเรียน				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
28.	เราไม่ควรว่างเว้นจากการเขียนบันทึกประจำวัน					
29.	การฝึกการเขียนเป็นเรื่องที่ไม่น่าสนใจ					
30.	การเขียนที่ดีไม่ได้มาจากการอ่านมาก					

6. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพ การอ่านและการเขียนภาษาไทย

แบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักเรียนต่อรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านการเขียนภาษาไทย

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้จะถามความพึงพอใจ ของนักเรียนในด้านคุณประโยชน์และ ความสำคัญของการอ่านและการเขียน ตลอดจนการเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนภาษาไทย ตามรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย
2. นักเรียนมีอิสระที่จะเลือกตอบตามความพึงพอใจของตัวเองซึ่งคำตอบของ นักเรียนไม่มีการตัดสินว่าถูกหรือผิด ฉะนั้นขอให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรีไม่ต้องวิตก กังวล
3. วิธีทำแบบสอบถาม ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับ ความรู้สึกพึงพอใจของนักเรียนโดยในแต่ละข้อให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ เพียงช่องเดียว แต่ละระดับความรู้สึกและความคิดเห็นนั้นมีความหมาย ดังนี้
 - 5 หมายความว่า รายการนั้นตรงกับความรู้สึกพึงพอใจของนักเรียนมากที่สุด
 - 4 หมายความว่า รายการนั้นตรงกับความรู้สึกพึงพอใจของนักเรียนมาก
 - 3 หมายความว่า รายการนั้นตรงกับความรู้สึกพึงพอใจของนักเรียนปานกลาง
 - 2 หมายความว่า รายการนั้นตรงกับความรู้สึกพึงพอใจของนักเรียนน้อย
 - 1 หมายความว่า รายการนั้นตรงกับความรู้สึกพึงพอใจของนักเรียนน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อที่	พฤติกรรม	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
0.	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
00.	สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนและนำไปสู่ สมรรถภาพการอ่านและการเขียน					

4. ขอให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจนี้ให้ครบทุกข้อ

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ด้านปัจจัยนำเข้า : การจัดสภาพการเรียนรู้						
1.	ครูผู้สอนจัดชั้นตอนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมประสบการณ์และพัฒนาสมรรถภาพของการอ่านและการเขียนภาษาไทย					
2.	ครูผู้สอนจัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์ในแต่ละชั้นตอนการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้					
3.	ครูผู้สอนจัดชั้นตอนการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ลงมือฝึกสมรรถภาพการอ่าน และการเขียนด้วยการปฏิบัติจริงด้วยตนเอง					
4.	ครูผู้สอนจัดชั้นตอนการเรียนรู้และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทยที่เปิดโอกาสให้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และทำกิจกรรมร่วมกัน					
5.	ครูผู้สอนจัดสภาพบรรยากาศการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการคิดวิเคราะห์					
6.	เวลาและจำนวนชั่วโมงเรียนมีความเหมาะสมกับเนื้อหาและกระบวนการเรียนรู้					
7.	วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ของกิจกรรมในแต่ละชั้นตอนมีความเหมาะสมและหลากหลาย					
8.	บรรยากาศของห้องเรียนมีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน					
ด้านกระบวนการ : การจัดการเรียนการสอน						
9.	กิจกรรมการเรียนรู้แต่ละชั้นตอนช่วยให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมด้วยความพอใจ					
10.	กิจกรรมการเรียนรู้แต่ละชั้นช่วยนำไปสู่การสร้างความรู้ความเข้าใจและพัฒนาให้นักเรียนได้ดีขึ้น					
11.	ครูคอยช่วยเหลือแนะนำและอำนวยความสะดวกให้นักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างทั่วถึง					

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ด้านปัจจัยนำเข้า : การจัดสภาพการเรียนรู้						
12.	นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติซ้ำจนสามารถช่วยให้เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่และนำไปใช้ในชีวิตได้					
13.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงจนสามารถเกิดการเรียนรู้ และเกิดกระบวนการคิด					
14.	การได้รับทราบเกณฑ์การประเมินการอ่านและการเขียนก่อนการเรียนรู้ ทำให้สามารถพัฒนางานตนเองได้ดียิ่งขึ้น					
15.	การวัดและประเมินผลการเรียนมีวิธีการต่าง ๆ ที่หลากหลายนอกจากการใช้ข้อสอบ					
16.	กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำเสนอผลงานของตนเองและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพัฒนางาน					
17.	นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล มีโอกาสในการประเมินตนเองและประเมินเพื่อน					
18.	ครูผู้สอนแจ้งผลการประเมินให้นักเรียนได้ปรับปรุงงานของตนเองอยู่เสมอ					
ด้านผลผลิต : สมรรถภาพการอ่านและการเขียน การคิดวิเคราะห์						
19.	หลังการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนนักเรียนเกิดสมรรถภาพด้านกระบวนการด้านการอ่านและการเขียนสูงขึ้น					
20.	นักเรียนเกิดสมรรถภาพด้านความรู้ ความเข้าใจการอ่านและการเขียนสูงขึ้น					
21.	นักเรียนเกิดสมรรถภาพด้านกระบวนการอ่านและกระบวนการเขียนที่สูงขึ้น					
22.	นักเรียนได้รับการฝึกซ้ำจนเกิดกระบวนการคิดจากการอ่านและการเขียน					

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
23.	นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านและการเขียนที่เกิดจากการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติไปใช้ในชีวิตประจำวัน และการเรียนวิชาอื่น ๆ					
24.	นักเรียนสามารถอ่าน คิด และเขียนได้ดีขึ้นจากการเรียนรู้ตามกระบวนการที่ครูจัดให้					

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็น จากคำถามที่กำหนดให้ต่อไปนี้

1. การปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย ให้นักเรียนเกิดสมรรถภาพการอ่านและการเขียนอย่างไร จงอธิบาย

.....

.....

2. นักเรียนสามารถใช้กระบวนการคิดอย่างไรบ้าง ในการเรียนรู้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย

.....

.....

ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ประกอบด้วย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาไทย
2. ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจการอ่านและการเขียนภาษาไทย
3. ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดเจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาไทย
4. ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามในแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาไทย จำนวน 7 คน

ผลการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล และการสร้างเกณฑ์การประเมิน การอ่านและการเขียนภาษาไทย

ผลการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาไทย จำนวน 7 คน ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ตั้งแต่วันที่ 17 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2552 ถึงวันที่ 29 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2552 ประเด็นที่ทำการศึกษาด้วยสัมภาษณ์ ได้แก่

1. แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการอ่านและการเขียนภาษาไทย ด้วยการปฏิบัติที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนของท่านเป็นอย่างไร

ครูผู้สอน	สาระสำคัญ
คนที่ 1	ให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่านและการเขียน แล้วให้ฝึกปฏิบัติการอ่านการเขียน
คนที่ 2	ให้อ่านข้อความแล้วตอบคำถามที่ครูเตรียมไว้ให้ โดยให้นักเรียนอ่านสารที่หลากหลายรูปแบบ เพื่อฝึกการอ่าน สำหรับการเขียนให้ความรู้เรื่อง การเขียนแล้วให้ปฏิบัติการเขียน
คนที่ 3	ใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียน โดยครูจัดเตรียมไว้ให้
คนที่ 4	ให้ความรู้ด้านการอ่านแต่ละประเภท แล้วให้ปฏิบัติด้วยแบบฝึก ให้ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการเขียนแต่ละประเภทแล้วให้ปฏิบัติทักษะในแบบฝึก
คนที่ 5	ให้ทำงานเป็นกลุ่มเพื่อให้มีโอกาสเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือกัน
คนที่ 6	ให้กระบวนกรการอ่าน แล้วปฏิบัติกิจกรรมทั้งกลุ่มและเดี่ยว ให้ความรู้เรื่อง การเขียนแล้วปฏิบัติกิจกรรม
คนที่ 7	ใช้ชุดฝึก ใช้ชุดกิจกรรม ใบความรู้และใบงาน

2. แนวทางการแก้ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการอ่านและการ เขียนภาษาไทยด้วยการปฏิบัติของท่านเป็นอย่างไร

ครูผู้สอน	สาระสำคัญ
คนที่ 1	ใช้แบบฝึก ชุดฝึก ใบกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ โดยทำเป็นกลุ่ม

ครูผู้สอน	สาระสำคัญ
คนที่ 2	แบ่งกลุ่มนักเรียนโดยให้ใช้ชุดฝึก แบบฝึก สื่อที่หลากหลาย ให้นักเรียนได้ปฏิบัติ
คนที่ 3	ให้ทำงานเป็นกลุ่มเพื่อให้มีโอกาสเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือกันโดยใช้แบบฝึก ใบกิจกรรม ใบงาน
คนที่ 4	ให้แบบฝึก ใบงาน ใบกิจกรรม ชุดฝึกเพื่อให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ
คนที่ 5	ใช้แบบฝึกทักษะ ชุดฝึก ชุดกิจกรรมเพื่อให้ฝึกปฏิบัติ
คนที่ 6	ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ การอ่านและการเขียนจากสื่อที่เตรียมไว้ เช่นชุดฝึก ชุดกิจกรรม แบบฝึก
คนที่ 7	ให้ฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่มเพื่อช่วยเหลือกันและกันโดยใช้ชุดฝึก ใช้ชุดกิจกรรม ใบความรู้และใบงาน

3. แนวทางการวัดและประเมินผลการอ่านและการเขียนภาษาไทยที่ครูใช้ มีอะไรบ้าง

ครูผู้สอน	สาระสำคัญ
คนที่ 1	แบบทดสอบ แบบปฏิบัติ
คนที่ 2	แบบทดสอบ การสนทนา แบบประเมินการเขียน
คนที่ 3	แบบทดสอบทั้งแบบเลือกตอบหรือแบบเขียนตอบ
คนที่ 4	แบบประเมินการอ่านและการเขียน แบบทดสอบ
คนที่ 5	การตอบคำถาม การเล่าเรื่องที่อ่าน แบบประเมินการเขียนตามรูปแบบ
คนที่ 6	การตอบคำถามจากการอ่าน การใช้แบบทดสอบ
คนที่ 7	แบบทดสอบ แบบประเมินการเขียน ประเมินชิ้นงาน

4. การสร้างเกณฑ์การประเมินแบบรูปรีคในการอ่านและการเขียนภาษาไทย ครูคิดว่าแต่ละสมรรถภาพการอ่านการเขียนควรใช้เกณฑ์ที่ระดับ

ครูผู้สอน	สาระสำคัญ
คนที่ 1	3 ระดับ คือ ดี พอใช้ ปรับปรุง
คนที่ 2	3-5 ระดับ เพราะสามารถสะท้อนผลให้นักเรียนทราบได้ดีกว่า

ครูผู้สอน	สาระสำคัญ
คนที่ 3	4 ระดับเพราะเป็นนักเรียนชั้นมัธยม จะได้ละเอียดมากกว่า
คนที่ 4	5 ระดับ เพราะเกณฑ์จะชัดเจนและละเอียดในการสะท้อนผลการประเมินให้นักเรียนทราบได้
คนที่ 5	3-5 ระดับ เพราะเหมาะกับวัยของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา
คนที่ 6	4 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง ปรับปรุง
คนที่ 7	3-5 ระดับ เพราะมีความละเอียดในการเขียนคำอธิบายเกณฑ์ในการประเมินความก้าวหน้าในการเรียน และเพื่อการปรับปรุงการปฏิบัติงานของนักเรียน

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบทดสอบวัดสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบทดสอบวัดสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย

โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อสอบแบบเลือกตอบ (ข้อที่)	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)						IOC	สรุป
	1	2	3	4	5	รวม		
1.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
2.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
5.	-1	1	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้
6.	-1	1	0	1	1	2	0.40	ใช้ไม่ได้
7.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9.	-1	1	0	1	1	2	0.40	ใช้ไม่ได้
10.	0	1	0	1	1	3	0.60	ใช้ได้
11.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
12.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
15.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
16.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
17.	-1	1	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้
18.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
20.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
21.	0	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
22.	0	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
23.	0	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อสอบแบบเลือกตอบ (ข้อที่)	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)						IOC	สรุป
	1	2	3	4	5	รวม		
24.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
25.	0	1	0	1	1	3	0.60	ใช้ได้
26.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
27.	0	1	-1	1	1	2	0.40	ใช้ไม่ได้
28.	1	1	-1	1	1	3	0.60	ใช้ได้
29.	0	1	-1	1	1	2	0.40	ใช้ไม่ได้
30.	0	1	0	1	1	3	0.60	ใช้ได้
31.	0	1	0	1	1	3	0.60	ใช้ได้
32.	1	1	0	1	1	5	1.00	ใช้ได้
33.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
34.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
35.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
36.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
37.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
38.	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
39.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
40.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
41.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
42.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
43.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
44.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
45.	0	1	0	1	1	3	0.60	ใช้ได้
46.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
47.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
48.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
49.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้

ข้อสอบแบบเลือกตอบ (ข้อที่)	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)						IOC	สรุป
	1	2	3	4	5	รวม		
50.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
51.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
52.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
53.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
54.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
55.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
56.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
57.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
58.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
59.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
60.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดสมรรถภาพ
การเขียนของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อสอบแบบเลือกตอบ (ข้อที่)	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)						IOC	สรุป
	1	2	3	4	5	รวม		
ข้อสอบแบบอัตนัย								
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

2.2 ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ด้วยค่าอำนาจจำแนกแบบค่าดัชนีบี
ของเบรนนอล และค่าความเชื่อมั่นของโลเวท และค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อสอบแบบเลือกตอบ (ข้อที่)	ค่า IOC	ค่าอำนาจ จำแนก	แปลผล
1.	0.80	0.24	ใช้ได้
2.	1.00	0.25	ตัดทิ้ง
3.	1.00	0.11	ตัดทิ้ง
4.	0.80	0.38	ใช้ได้
5.	0.60	0.14	ตัดทิ้ง
6.	0.40	0.25	ตัดทิ้ง
7.	1.00	0.28	ใช้ได้
8.	1.00	0.06	ตัดทิ้ง
9.	0.40	0.21	ตัดทิ้ง
10.	0.60	0.21	ตัดทิ้ง
11.	0.80	0.07	ตัดทิ้ง
12.	1.00	0.00	ตัดทิ้ง
13.	1.00	0.00	ตัดทิ้ง
14.	0.80	0.32	ใช้ได้
15.	0.80	0.40	ใช้ได้
16.	0.80	0.47	ใช้ได้
17.	0.60	-0.04	ตัดทิ้ง
18.	1.00	0.39	ใช้ได้
19.	0.80	0.38	ใช้ได้
20.	0.80	0.32	ใช้ได้
21.	1.00	0.43	ใช้ได้
22.	1.00	-0.14	ตัดทิ้ง
23.	1.00	0.57	ใช้ได้
24.	1.00	-0.07	ตัดทิ้ง

ข้อสอบแบบเลือกตอบ (ข้อที่)	ค่า IOC	ค่าอำนาจ จำแนก	แปลผล
25.	0.60	0.57	ใช้ได้
26.	0.80	0.25	ตัดทิ้ง
27.	0.40	0.21	ตัดทิ้ง
28.	0.60	0.35	ใช้ได้
29.	0.40	-0.15	ตัดทิ้ง
30.	0.60	0.28	ใช้ได้
31.	0.60	0.64	ใช้ได้
32.	1.00	0.42	ใช้ได้
33.	0.80	0.28	ใช้ได้
34.	1.00	0.43	ใช้ได้
35.	1.00	0.44	ใช้ได้
36.	1.00	0.40	ใช้ได้
37.	0.80	0.43	ใช้ได้
38.	0.80	0.31	ใช้ได้
39.	0.80	0.36	ใช้ได้
40.	1.00	0.53	ใช้ได้
41.	1.00	0.50	ใช้ได้
42.	0.80	0.26	ใช้ได้
43.	0.80	0.18	ตัดทิ้ง
44.	0.80	0.14	ตัดทิ้ง
45.	0.60	0.46	ใช้ได้
46.	1.00	0.38	ใช้ได้
47.	1.00	0.50	ใช้ได้
48.	0.80	0.29	ใช้ได้
49.	0.80	0.44	ใช้ได้
50.	0.80	0.31	ใช้ได้
51.	1.00	0.51	ใช้ได้

ข้อสอบแบบเลือกตอบ (ข้อที่)	ค่า IOC	ค่าอำนาจ จำแนก	แปลผล
52.	0.80	0.31	ใช้ได้
53.	0.80	0.43	ใช้ได้
54.	1.00	-0.13	ตัดทิ้ง
55.	1.00	0.53	ใช้ได้
56.	0.80	0.28	ใช้ได้
57.	1.00	0.36	ใช้ได้
58.	0.80	0.54	ใช้ได้
59.	1.00	0.17	ตัดทิ้ง
60.	1.00	0.60	ใช้ได้

3. ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ข้อคำถามในแบบวัดเจตคติต่อการอ่าน และการเขียนภาษาไทยของนักเรียน

ข้อ	ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ(คนที่)						IOC	สรุป
		1	2	3	4	5	รวม		
1.	การอ่านมีความสำคัญในชีวิตประจำวัน	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2.	การอ่านสารหลายประเภททำให้ได้ความรู้ ความเข้าใจและนำไปใช้ประโยชน์ใน ชีวิตประจำวัน	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3.	การอ่านช่วยให้ผู้อ่านเกิดสมรรถภาพการคิด	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4.	กระบวนการเรียนการสอนอาศัยการอ่านเป็น ปัจจัยสำคัญ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5.	การอ่านหนังสือทำให้ไม่มีเวลาทำสิ่งอื่นที่สนใจ	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
6.	การแสวงหาความรู้ไม่จำเป็นต้องอ่าน	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7.	การอ่านหนังสือมากทำให้สายตาเสียและ เสียเวลา	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
8.	ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือทุกครั้งที่มีความว่าง	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9.	การอ่านหนังสือช่วยผ่อนคลายความเครียดได้ ทางหนึ่ง	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10.	การหนังสือทุกประเภทมีประโยชน์ทั้งสิ้น	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11.	การฝึกปฏิบัติการเขียนช่วยให้เกิดการพัฒนา การเขียนที่ดีขึ้น	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12.	การเรียนรู้ในชีวิตไม่จำเป็นต้องอ่าน	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13.	การเขียนได้ถูกต้องและใช้ภาษาสื่อสารได้ ชัดเจนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เฝ้าหาความรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14.	การใช้เวลาว่างในเขียนไม่เกิดประโยชน์อะไร	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
15.	เมื่อศึกษาความรู้เรื่องใดควรจดบันทึกไว้กันลืม	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
16.	การเขียนที่ดีไม่จำเป็นต้องฝึกฝนสามารถเขียน ได้เอง	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้

ข้อ	ข้อความ	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ(คนที่)					รวม	IOC	สรุป
		1	2	3	4	5			
17.	กระบวนการคิดเกิดได้เมื่อฝึกการอ่านสม่ำเสมอ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18.	ถ้าต้องการทราบเรื่องอะไรสามารถใช้วิธีที่หลากหลายไม่จำเป็นต้องการอ่านเสมอ	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
19.	การฝึกการเขียนทุกประเภทมีความจำเป็น	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20.	เมื่ออ่านอะไรที่น่าสนใจ ควรเขียนบันทึกไว้เตือนความจำ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
21.	ทักษะการอ่านไม่จำเป็นต่อผู้ไม่รู้และการดำรงชีวิต	1	0	1	1	1	4	0.08	ใช้ได้
22.	การเขียนได้ดีไม่ได้ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
23.	กลวิธีการเขียนหนังสือได้ดีเป็นสิ่งที่ทุกคนควรปฏิบัติให้ได้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
24.	การเขียนหนังสือไม่น่าสนใจเท่าการดูรายการโทรทัศน์	1	1	1	1	0	4	0.08	ใช้ได้
25.	การใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ในการอ่านไม่น่าสนใจ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
26.	การอ่านและการเขียนหนังสือฝึกในเวลาเรียนก็เพียงพอ	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
27.	อาชีพนักเขียนไม่น่าสนใจเท่าอาชีพอื่น	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
28.	เราไม่ควรว่างเว้นจากการเขียนบันทึกประจำวัน	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
29.	การฝึกการเขียนเป็นเรื่องที่ไม่น่าสนใจ	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
30.	การเขียนที่ดีไม่ได้มาจากการอ่านมาก	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

4. ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ข้อคำถามในแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนของผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อ	ความพึงพอใจของนักเรียน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ(คนที)					IOC	สรุป	
		1	2	3	4	5			รวม
ด้านปัจจัยนำเข้า : บรรยากาศการเรียนรู้									
1.	ครูผู้สอนจัดขั้นตอนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมประสบการณ์และ พัฒนาสมรรถภาพของการอ่านและการเขียนภาษาไทย	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2.	ครูผู้สอนจัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์ในแต่ละขั้นตอนการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3.	ครูผู้สอนจัดขั้นตอนการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ลงมือฝึกสมรรถภาพการอ่าน และการเขียนด้วยการปฏิบัติจริงด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4.	ครูผู้สอนจัดขั้นตอนการเรียนรู้และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทยที่เปิดโอกาสให้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และทำกิจกรรมร่วมกัน	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
5.	ครูผู้สอนจัดสภาพบรรยากาศการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการคิดวิเคราะห์	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6.	เวลาและจำนวนชั่วโมงเรียนมีความเหมาะสมกับเนื้อหาและกระบวนการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7.	วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ของกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนมีความเหมาะสมและหลากหลาย	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8.	บรรยากาศของห้องเรียนมีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ความพึงพอใจของนักเรียน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ(คนที่)					รวม	IOC	สรุป
		1	2	3	4	5			
ด้านกระบวนการ : การจัดการเรียนรู้									
9.	กิจกรรมการเรียนรู้แต่ละขั้นตอนช่วยให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมด้วยความพอใจ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10.	กิจกรรมการเรียนรู้แต่ละขั้นช่วยนำไปสู่การสร้างความรู้ความเข้าใจและพัฒนา นักเรียนได้ดีขึ้น	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11.	ครูคอยช่วยเหลือแนะนำและอำนวยความสะดวกให้นักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างทั่วถึง	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12.	นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติซ้ำจนสามารถช่วยให้เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่และนำไปใช้ในชีวิตได้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงจนสามารถเกิดการเรียนรู้และเกิดกระบวนการคิด	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14.	การได้รับทราบเกณฑ์การประเมินการอ่านและการเขียนก่อนการเรียนรู้ ทำให้สามารถพัฒนา งานตนเองได้ดียิ่งขึ้น	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15.	การวัดและประเมินผลการเรียนมีวิธีการต่าง ๆ ที่หลากหลายนอกจากการใช้ข้อสอบ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16.	กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำเสนอผลงานของตนเองและให้ข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุงพัฒนางาน	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17.	นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล มีโอกาสในการประเมินตนเอง และประเมินเพื่อน	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ความพึงพอใจของนักเรียน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ(คนที่)					รวม	IOC	สรุป
		1	2	3	4	5			
18.	ครูผู้สอนแจ้งผลการประเมินให้นักเรียนได้ ปรับปรุงงานของตนเองอยู่เสมอ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ด้านผลผลิต : สมรรถภาพการอ่านและการเขียน การคิดวิเคราะห์									
19.	หลังการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนนักเรียนเกิด สมรรถภาพด้านกระบวนการด้านการอ่านและ การเขียนสูงขึ้น	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20.	นักเรียนเกิดสมรรถภาพด้านความรู้ ความ เข้าใจการอ่าน และการเขียนสูงขึ้น	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
21.	นักเรียนเกิดสมรรถภาพด้านกระบวนการอ่าน และกระบวนการเขียนที่สูงขึ้น	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
22.	นักเรียนได้รับการฝึกซ้ำจนเกิดกระบวนการคิดจาก การอ่านและการเขียน	0	1	0	1	1	3	0.60	ใช้ได้
23.	นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านและ การเขียนที่เกิดจากการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติไป ใช้ในชีวิตประจำวัน และการเรียนวิชาอื่น ๆ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
24.	นักเรียนสามารถอ่าน คิด และเขียนได้ดีขึ้นจาก การเรียนรู้ตามกระบวนการที่ครูจัดให้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก จ ผลคะแนนจากการทดลองใช้รูปแบบการสอน

ประกอบด้วย

1. คะแนนสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทยก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน
2. คะแนนวัดเจตคติของนักเรียนต่อการอ่านและการเขียนภาษาไทย
3. คะแนนประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อรูปแบบการสอน

1. ผลคะแนนสมรรถภาพการอ่านและการเขียน ก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบการสอน

เลขที่	ก่อนเรียน		หลังเรียน		รวมคะแนน หลังเรียน 80 คะแนน
	การอ่าน 40 คะแนน	การเขียน 40 คะแนน	การอ่าน 40 คะแนน	การเขียน 40 คะแนน	
1.	9	10	29	22	51
2.	11	10	30	29	59
3.	6	9	26	28	54
4.	7	8	27	28	55
5.	8	12	28	31	59
6.	12	11	30	32	62
7.	12	11	31	30	61
8.	11	10	30	28	58
9.	11	9	28	30	58
10.	10	10	28	29	57
11.	12	14	31	29	60
12.	14	15	33	32	65
13.	13	17	32	34	66
14.	20	11	33	34	67
15.	19	13	34	35	69
16.	20	19	35	34	69
17.	19	18	36	34	70
18.	18	16	32	34	66
19.	19	19	33	35	68
20.	20	16	34	38	72
21.	17	19	34	32	66
22.	18	17	33	30	63
23.	19	19	31	29	60

เลขที่	ก่อนเรียน		หลังเรียน		รวมคะแนน หลังเรียน 80 คะแนน
	การอ่าน 40 คะแนน	การเขียน 40 คะแนน	การอ่าน 40 คะแนน	การเขียน 40 คะแนน	
24.	18	20	33	36	69
25.	19	18	32	36	68
26.	23	21	38	36	74
27.	22	23	36	38	74
28.	21	24	38	37	75
29.	24	22	38	38	76
30.	23	20	38	38	76
31.	20	24	35	39	74
32.	22	24	39	38	77
33.	24	19	39	39	78
34.	21	23	39	38	77
35.	22	23	38	37	75

ตาราง 19 แสดงผลคะแนนประเมินเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านและการเขียนภาษาไทย

คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
1	5	5	4	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	4	5	5	4	5	5	5	4	5	4	4	5	5
2	5	5	5	4	4	4	5	4	4	5	4	5	5	5	5	5	4	4	5	5	5	5	5	4	5	3	4	5	5	
3	5	5	5	5	5	5	4	4	5	4	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	4	5	4	4	5	4	
4	5	5	4	5	4	5	5	4	5	4	4	5	5	4	4	5	4	5	5	5	4	5	5	4	5	4	4	5	4	
5	5	5	4	4	5	4	5	4	5	5	5	5	4	4	4	5	4	5	5	4	5	5	5	4	5	4	4	5	4	
6	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	4	5	3	4	5	5	
7	5	5	4	5	5	5	5	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	5	5
8	5	5	4	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	4	5	5	5	5	4	5	5	4	5	4	4	5	5
9	5	5	5	4	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5
10	5	5	5	5	5	4	5	4	4	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	4	5	4	5	5	4	5	3	4	5	5
11	5	5	5	4	4	4	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5
12	4	4	3	5	4	5	4	4	4	5	5	4	4	4	5	5	4	4	4	4	5	5	5	4	4	4	4	4	5	5
13	5	5	5	4	4	4	5	4	5	5	4	4	5	5	5	4	4	4	5	5	5	5	5	4	4	4	3	5	5	5

ตาราง 19 (ต่อ)

คน	ข้อคำถามแบบวัดเจตคติ ข้อที่ 1 - 30																													
ที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
14	5	5	4	5	5	4	4	4	4	5	5	5	4	4	4	5	4	4	5	5	4	4	4	5	4	5	3	4	5	5
15	4	5	4	5	5	5	4	4	4	5	5	5	4	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	5	5
16	5	5	5	5	5	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
17	4	5	4	5	4	4	5	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4	5	5	4	5	5	5	5	5	5	4	4	5	5
18	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	5	4
19	5	5	5	5	5	4	5	4	4	5	4	5	5	4	5	5	5	5	4	4	4	5	5	5	4	5	4	4	5	5
20	4	5	4	5	4	3	5	4	4	4	5	5	5	5	4	4	4	4	5	4	4	4	5	4	4	4	4	4	4	5
21	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	4	5	4	5	5	4
22	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	3	5	5	4	4	5	5	4	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5
23	5	5	4	4	5	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	5	5
24	5	5	5	5	5	4	5	5	4	5	5	5	5	5	4	5	5	4	5	5	5	5	5	4	4	5	4	4	5	5
25	5	5	5	5	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	4	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5
26	5	5	5	5	5	4	4	5	4	4	5	5	5	5	4	5	4	5	5	4	5	5	5	5	4	5	3	4	5	4

ตาราง 19 (ต่อ)

คน	ข้อคำถามแบบวัดเจตคติ ข้อที่ 1 - 30																													
ที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
27	5	5	5	4	5	4	5	4	5	4	5	5	5	5	5	4	4	4	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5
28	5	5	4	5	4	4	5	4	5	5	5	5	5	5	4	5	4	5	5	4	5	5	5	5	4	5	4	4	5	4
29	5	5	5	5	5	5	5	3	3	4	5	5	5	4	4	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
30	5	5	5	5	4	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	4	5	4	4	5	5	5	5	4	5	4	5	5	5
31	5	5	5	5	4	5	5	4	5	5	5	5	5	5	4	4	3	5	4	4	4	5	5	5	4	5	4	4	5	4
32	5	5	5	5	4	4	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	5	5
33	5	4	4	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	4	5	4	5	5	5	4	5	4	5	5	4	5	3	4	5	5
34	4	4	4	5	5	5	5	4	4	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	4	5	4	4	5	4
35	5	5	5	4	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	4	5	5	5	5	4	5	3	4	5	5

ตาราง 20 แสดงคะแนนประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนแบบเน้น สมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คน	คำถามข้อที่																							
ที่ 1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	
1	4	4	5	4	5	4	5	4	4	5	4	4	5	5	5	5	4	5	5	4	5	5	4	
2	4	5	4	3	4	5	5	4	5	5	4	4	4	5	4	4	5	4	4	4	4	3	4	
3	4	4	4	5	4	4	4	4	5	5	4	4	4	4	4	3	4	4	5	5	5	4	5	
4	4	4	5	5	5	3	4	4	5	3	5	4	4	4	4	3	4	4	4	4	4	4	5	
5	5	4	3	4	4	3	5	5	5	4	4	5	5	3	3	5	4	5	5	4	5	5	5	
6	5	5	4	3	3	4	5	3	5	4	4	4	4	3	4	3	5	4	4	5	5	5	5	
7	5	4	5	5	4	3	3	5	4	4	5	5	4	3	4	4	4	4	5	4	4	4	4	
8	5	5	4	5	4	5	4	5	5	5	5	4	5	5	4	4	5	5	5	4	5	5	5	
9	5	4	5	4	4	4	4	4	5	4	5	5	5	4	3	4	5	5	4	5	5	5	4	
10	4	4	5	5	5	5	5	4	4	4	5	4	4	4	4	5	5	5	5	4	4	4	5	
11	4	5	4	5	3	4	3	4	5	5	4	5	5	4	4	3	5	5	5	5	4	4	5	
12	4	5	4	4	4	4	4	4	5	4	4	5	4	5	4	5	5	4	4	4	4	5	4	
13	5	4	5	5	4	4	4	4	5	4	4	5	4	4	5	5	5	5	4	4	4	5	4	

ตาราง 20 (ต่อ)

		คำถามข้อที่ 1 - 24																							
คน	ที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
	14	5	5	5	4	5	4	5	5	4	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
	15	5	4	5	4	4	4	5	4	5	5	5	5	5	4	5	4	5	5	5	5	4	4	5	5
	16	5	4	4	5	4	3	5	4	5	4	5	4	3	5	4	4	4	5	4	5	5	5	4	3
	17	4	5	4	5	3	4	4	5	4	4	4	4	4	5	4	4	4	5	4	4	4	4	3	5
	18	4	3	4	5	4	3	4	3	4	4	5	4	3	4	5	3	4	5	5	4	5	4	5	5
	19	4	4	4	4	3	4	4	3	5	4	4	4	4	3	4	4	4	3	3	4	3	4	3	4
	20	4	5	5	4	5	4	4	3	5	4	5	4	5	4	5	4	4	5	5	4	4	4	5	4
	21	4	5	4	4	4	5	5	4	5	4	4	4	4	5	5	4	4	4	4	4	4	4	5	5
	22	5	4	5	5	4	4	4	5	4	4	5	4	3	3	4	4	4	4	4	4	5	4	5	4
	23	5	4	5	4	3	4	3	3	4	5	5	4	4	5	5	4	4	5	4	5	3	4	4	3
	24	4	5	5	4	5	5	4	5	4	5	4	5	4	4	4	5	5	4	5	4	5	5	4	5
	25	5	5	4	5	4	5	4	5	5	4	5	4	5	4	4	5	4	5	5	4	4	5	4	4
	26	4	4	5	3	3	3	2	5	4	4	3	4	3	3	4	3	4	3	3	3	3	3	3	4

ตาราง 20 (ต่อ)

		คำถามข้อที่ 1 - 24																							
คน	ที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
	27	4	4	5	4	4	4	4	3	4	4	4	4	4	5	3	4	5	4	4	4	4	4	5	4
	28	5	5	4	5	4	4	4	4	4	4	4	4	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5
	29	5	4	5	5	4	4	4	3	4	4	4	5	4	4	5	5	5	4	4	4	4	4	3	4
	30	4	5	5	5	4	4	5	4	5	5	4	5	4	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5
	31	4	5	5	4	4	4	4	4	4	4	5	5	4	5	4	4	4	4	5	5	5	4	5	4
	32	5	4	5	4	4	5	5	5	5	5	4	4	5	5	5	5	4	4	5	5	5	5	4	5
	33	5	4	4	5	4	4	4	4	4	5	4	5	5	4	4	4	4	5	5	5	5	5	4	4
	34	5	4	3	4	4	4	4	3	4	4	3	4	2	3	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5
	35	4	5	5	3	4	4	4	4	4	4	4	5	4	5	4	4	4	4	5	5	5	4	5	4

ภาคผนวก จ เอกสารรูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการสอน

ประกอบด้วย

1. รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย
2. คู่มือครูในการใช้รูปแบบการสอน
3. ตัวอย่างหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้
4. คู่มือการวัดและประเมินผล การอ่านและการเขียนภาคปฏิบัติ

1. รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย

รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1. ความเป็นมาของรูปแบบการสอน

ภาษาไทยเป็นวิชาซึ่งอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้หลักการในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างพื้นฐานความคิด และเป็นกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาและวิกฤตของชาติ เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารที่สำคัญในสังคม ช่วยสร้างสรรค์ความเข้าใจอันดีต่อกัน เป็นสื่อในการถ่ายทอดความรู้ความคิด ความเชื่อและประสบการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศเพื่อพัฒนาความรู้ ความคิดวิเคราะห์วิจารณ์ ทั้งยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวทัศน์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพของภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่อการอนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติตลอดไป

การสอนภาษาไทยในปัจจุบันเปลี่ยนแนวคิดไปจากเดิม คือ ไม่เน้นการอ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียว แต่จะเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ และใช้ภาษาในการแก้ปัญหาในการดำรงชีวิตและปัญหาสังคม เน้นการสอนภาษาในฐานะที่เป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง สามารถนำความรู้มาใช้ในการพัฒนาตนเอง และยังต้องสอนภาษาเพื่อพัฒนาความคิด นักเรียนที่มีความคิดจะต้องมีประสบการณ์และประมวลคำมากพอที่จะสร้างความคิดได้ลึกซึ้งและคิดได้อย่างชาญฉลาดรอบคอบ ขณะเดียวกันการสอนภาษาไทยจะต้องเน้นการรักภาษาไทยในฐานะเป็นวัฒนธรรม และถ่ายทอดวัฒนธรรมที่บรรพบุรุษได้สร้างสรรค์ในรูปของหลักภาษาซึ่งเป็นกฎเกณฑ์การใช้ภาษา วรรณคดี และวรรณกรรม นักเรียนจะต้องมีทักษะการใช้ภาษาได้ถูกต้องสละสลวยตามหลักภาษา อ่านวรรณคดีที่บรรพบุรุษได้สร้างสรรค์และสั่งสมมาเป็นเวลานาน และอ่านวรรณกรรมต่าง ๆ เพื่อศึกษาเรื่องราวของชีวิตที่จะทำให้ชีวทัศน์และโลกทัศน์ของผู้อ่านกว้างขวางขึ้น เข้าใจสภาพสังคมและวัฒนธรรมทั้งในอดีต ปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งการศึกษาภูมิปัญญาทางภาษาไทยในท้องถิ่นต่าง ๆ (กรมวิชาการ, 2544, หน้า 1)

การที่จะสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นต้องอาศัยการฝึกฝนทักษะทางภาษาจนเกิดความชำนาญและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว รวมทั้งมีบุคลิกภาพและมีมารยาทที่ดีในการใช้ภาษา และทักษะตามสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดไว้ประกอบด้วย การอ่าน การเขียน การฟัง ดู และการพูดซึ่งล้วนส่งเสริมซึ่งกันและกันจำเป็นต้องเอาใจใส่และจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องและครอบคลุม โดยปรับปรุงและพัฒนาการสอนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีประสิทธิภาพนำมาซึ่งประสิทธิผลที่ดี

ทักษะที่ใช้มากที่สุด คือ ทักษะการอ่าน ดังที่ สารภี รัตนสุวรรณ (2530, หน้า 1) ได้กล่าวว่า ปัจจุบันเป็นยุคของการอ่านที่แท้จริง เพราะในการเรียนการศึกษาก็ดี การแสวงหาความรู้และการติดต่อสื่อสารตลอดจนการแสวงหาความเพลิดเพลินในชีวิตก็จะต้องใช้การอ่านทั้งสิ้น ผู้ที่มีประสิทธิภาพในการอ่าน เช่น อ่านหนังสือได้เร็ว อ่านจับใจความได้ สามารถวิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้ย่อมจะสามารถดำเนินชีวิตในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ นอกจากนี้การอ่านยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้เกิดความเจริญงอกงามทางสติปัญญา ซึ่งจะส่งผลทำให้มนุษย์ประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการดำรงชีวิตได้

การฝึกทักษะการอ่านให้มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องพัฒนาควบคู่ไปกับทักษะอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการเขียน หลังจากให้นักเรียนอ่านแล้วครูให้นักเรียนเขียนรายงาน สรุปตอบคำถาม เขียนเรื่องจากสิ่งที่อ่าน ซึ่งผอบ โปษะกฤษณะ (2538, หน้า 115) กล่าวว่า การเขียนและการอ่านเป็นทักษะที่ต้องฝึกและเป็นมุมกลับกัน ผู้ที่ได้เขียนดีต้องอาศัยการอ่านมาก ๆ ผู้ที่อ่านเป็นก็ต้องเข้าใจวิธีเขียนจึงจะจับจุดสำคัญได้ กล่าวได้ว่าการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญยิ่งต่อการดำเนินชีวิต และความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ของบุคคล เป็นทักษะพื้นฐานที่นำไปสู่การเรียนรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ เพราะผู้ที่มีประสิทธิภาพในการอ่านสูง ย่อมมีความสามารถทางด้านการคิด วิเคราะห์ และความสามารถทางด้านการเขียนสูงตามไปด้วย เป็นทักษะสำคัญที่นักเรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนเพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารและใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการนำภาษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ในการดำเนินชีวิตและใช้ในการแก้ปัญหา รวมทั้งสามารถสื่อความ เพื่อแสดงความคิด ความรู้สึก และความต้องการได้อย่างชัดเจนโดยไม่ก่อให้เกิดปัญหาในการสื่อสาร อีกทั้งส่งผลสัมฤทธิ์ในการศึกษาต่อและการทำงาน

การเขียนเป็นผลรวมของการพูด การอ่าน การฟัง การคิดและเป็นทักษะการแสดงออกถึงความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์ถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นเกิดความเข้าใจได้ตรงตามที่ต้องการ ดังที่รุ่งทิพย์ อนุเมธางกูร (2544, หน้า 2) ได้กล่าวไว้ว่า

การเขียนเป็นการสังเคราะห์สิ่งที่เรารู้มาใช้สร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของตนเองเพื่อถ่ายทอดให้ผู้อื่นรู้ การเขียนต้องอาศัยทักษะประกอบหลายอย่างทั้งการคิด การใช้ภาษา กลวิธีในการเขียน และงานเขียนที่สื่อสารให้คนเข้าใจนั้นหากได้แสดงความคิดริเริ่ม ไม่ลอกเลียนแบบ มีความแปลกใหม่ มีจินตนาการซึ่งสอดคล้องประสานกับความงามทางภาษา สร้างสรรค์สติปัญญา ประเทืองอารมณ์ผสมผสานกับการเสนอความคิดและถ้อยคำสำนวนอันประกอบไปด้วยศิลปะ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทั้งรูปแบบ เนื้อหา สาระ กลวิธีตลอดจนการใช้ถ้อยคำสำนวนต่าง ๆ

ด้วยความสำคัญของการอ่านและการเขียน ดังกล่าวเห็นได้ว่าเป็นการพัฒนาสมรรถภาพ การอ่านและการเขียนของนักเรียน ครูผู้สอนจะต้องใช้กลวิธีการสอน หาสื่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ตลอดจนสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ และการใช้กิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และส่งเสริมสมรรถภาพการอ่านและการเขียนจะทำให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ กระตุ้นให้มีความกระหายใคร่รู้ การกล้าเสี่ยงทำในสิ่งที่ซับซ้อน มีสมรรถภาพการอ่านและสมรรถภาพเขียนได้อย่างสร้างสรรค์ เป็นไปตามเกณฑ์ที่คาดหวัง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ผลการอ่านและการเขียนของนักเรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับมัธยมศึกษายังไม่สัมฤทธิ์ผลตามจุดหมายของการจัดการศึกษาของชาติ คือ ยังไม่สัมฤทธิ์ผลตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ แม้จะมีการจัดการปฏิรูปการศึกษา รอบแรก ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2546 มาจนถึงปัจจุบันผ่านมาแล้วเป็นเวลา 6 ปี จนถึงการจัดการปฏิรูปการศึกษาของชาติในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบ 2 ที่กำลังดำเนินการอยู่ ผลการประเมินในด้านคุณภาพการจัดการศึกษา ผลการประเมินคุณภาพของนักเรียนโดยสำนักงานประเมินและรับรองมาตรฐานการศึกษาภายนอก (สมศ.) ในมาตรฐานด้านผู้เรียนและผลการสอบวัดผลระดับชาติที่จัดโดยสำนักทดสอบทางการศึกษา (สทศ.) ของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตลอดจนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ยังมีผลไม่ถึงร้อยละ 50

แต่ในปัจจุบันพบว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษายังประสบปัญหาอยู่มาก นักเรียนขาดทักษะการอ่านที่ถูกต้อง ไม่สามารถเลือกอ่านได้อย่างกว้างขวาง และขาดวิจารณญาณในการอ่าน ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบถึงการเรียนในด้านความสามารถในการคิดวิเคราะห์รวมถึงทักษะการเขียน นักเรียนไม่สามารถเขียนสื่อสาร ถ่ายทอดความคิด หรือแสดงความรู้สึกของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตรงจุดประสงค์ ขาดความเชื่อมโยงทางความคิดกับภาษา ด้วยเหตุที่อ่านน้อย และขาดการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องจริงจัง นอกจากนี้ ผอ.บ.พะกฤษณะ (2538, หน้า 4) ได้สรุปปัญหาการอ่านภาษาไทยไว้ว่า นักเรียนจับใจความไม่ได้ การวิเคราะห์ยังไม่ดีพอเพราะขาดการเสริมความคิด และ

ไม่รักการอ่านเท่าที่ควร เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะครูไม่ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิดซึ่งเป็นหัวใจของการใช้ทักษะทางภาษา ผู้สอนมุ่งเน้นทฤษฎีมากกว่าการปฏิบัติและไม่คำนึงถึงการนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน สอนภาษาไทยไม่สัมพันธ์กับวิชาอื่น และจากรายงานของผลการประเมินคุณภาพการศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 โดยภาพรวมของประเทศพบว่านักเรียนมีความสามารถด้านภาษาไทยเฉลี่ยร้อยละ 59.16 เมื่อแบ่งตามเกณฑ์การประเมินมีนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 14.7 อยู่เกณฑ์พอใช้ร้อยละ 71.74 และอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงร้อยละ 13.55 ความสามารถในการเขียนภาษาไทย นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 54.25 เมื่อแบ่งตามเกณฑ์ประเมินอยู่ในเกณฑ์ดีร้อยละ 15.18 อยู่ในเกณฑ์พอใช้ร้อยละ 48.39 และอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงร้อยละ 36.44 (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2553) แสดงให้เห็นว่าความสามารถด้านภาษาไทยของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์พอใช้ทั้งที่ความสามารถดังกล่าวเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในโลกปัจจุบัน เพราะนักเรียนขาดการฝึกฝนทางด้านทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย จึงส่งผลทำให้ขาดทักษะในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มวิชาอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะนักเรียนไม่สามารถรวบรวมความคิด อ่านวิเคราะห์ และตีความจากเรื่องที่อ่านได้

2. แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน

รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีพื้นฐานจากแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน หลักการจัดการสอน แบบเน้นสมรรถภาพ หลักการจัดการสอนแบบการปฏิบัติ และหลักการวัดผลแบบอิงเกณฑ์ โดยมีสาระสำคัญของแนวคิดสรุปโดยสังเขป ดังนี้

1. แนวคิดการสอนแบบเน้นสมรรถภาพ (Competency Based Instruction)

การสอนแบบเน้นสมรรถภาพ เป็นแนวคิดพื้นฐานมาจากความเชื่อที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ต้องการวัดผลการเรียนรู้ (Learning Outcome) ต้องการทราบว่านักเรียนได้เรียนรู้อะไรจากสิ่งที่ผู้สอนได้สอนไป นักเรียนจะทำอะไรได้เมื่อเรียนจบ ระบุพฤติกรรมของนักเรียนที่สังเกตเห็นได้ วัดได้ แนวคิดนี้เรียกอีกอย่างว่าการสอนแบบอิงเกณฑ์ นูนัน (Nunan, 2001)

สำหรับแนวการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการสอนแบบเน้นสมรรถภาพมาสู่การปฏิบัติ นักการศึกษามีความเห็นว่า ครูผู้สอนต้องทำการวิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตร โดยการกำหนดภาระงาน/ชิ้นงานหรือสมรรถภาพการอ่านและการเขียนที่ต้องการให้เกิดแก่นักเรียนในการจัดการเรียนการสอน (Learning outcomes) ในรูปของเกณฑ์การปฏิบัติที่นักเรียนทุกคนต้องรู้และสามารถพัฒนาได้ และกำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินที่ชัดเจนเพื่อแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของนักเรียนอย่างชัดเจน ทั้งสมรรถภาพการอ่านและการเขียน

สำหรับงานวิจัยของรูปแบบนี้ วิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านและการเขียน เพื่อใช้เป็นแนวในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการจัดทำแบบประเมินหรือเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2. แนวคิดการจัดการศึกษาแบบเน้นงานปฏิบัติ (Performace-Education)

การจัดการศึกษาแบบเน้นงานปฏิบัติ เป็นแนวคิดพื้นฐานมาจากความเชื่อที่ว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติไม่เพียงแต่ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติ เป็นสื่อการเรียนรู้เท่านั้น แต่เป็นการสนองความต้องการของนักเรียนโดยตรง นักเรียนสามารถวางแผนการทำงานเป็นขั้นตอน แก้ไขปัญหาที่เกิดจากการทำงานได้อย่างเป็นระบบ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ แต่ละขั้นตอนของหลักการเรียนรู้มุ่งเน้นให้นักเรียนเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาได้อย่างอิสระ โดยผู้สอนนั้นทำหน้าที่เพียงคอยอำนวยความสะดวก และให้คำแนะนำเท่านั้น (Ellis, 2003, pp. 244-262)

สำหรับแนวคิดการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการจัดการศึกษาแบบเน้นงานปฏิบัติ นักการศึกษามีความเห็นว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการปฏิบัติจริง มีขั้นตอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ ขั้นระหว่างการทำงาน และขั้นหลังการทำงาน ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนนี้เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความคิดเดิมซึ่งจะทำให้ นักเรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพิ่มขึ้น ฝึกการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ดี เกิดความท้าทายและมีความสนุกสนานในการปฏิบัติงาน

ผู้วิจัยนำมาใช้ในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนและการกำหนดชิ้นงาน เพื่อให้ นักเรียนได้ปฏิบัติจริงตามเป้าหมายที่กำหนด โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติทั้งการอ่าน และการเขียนภาษาไทย

3. แนวคิดการเรียนรู้โดยการปฏิบัติ (Learning by Doing)

การเรียนรู้โดยการปฏิบัติเป็นแนวคิดพื้นฐานมาจากความเชื่อที่ว่า นักเรียนจะเกิดการ เรียนรู้ได้ด้วยการกระทำ โดยเน้นให้นักเรียนศึกษาโดยวิธีการแก้ปัญหา

สำหรับแนวคิดการเรียนรู้โดยการปฏิบัติ นักการศึกษามีความเห็นว่าการเรียนรู้นี้จะ ช่วยให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ คิดแก้ปัญหาด้วยตัวเองและด้วยกระบวนการกลุ่ม มีปฏิสัมพันธ์และ เรียนรู้แลกเปลี่ยน ตลอดจนการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ผู้วิจัยนำมาใช้ในขั้นของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของรูปแบบที่ให้โอกาส นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม และเรียนรู้ด้วยการ กระทำ แก้ปัญหาจากการลงมือปฏิบัติกิจกรรม

เพื่อให้เกิดสมรรถภาพด้านการอ่านและการเขียน โดยจัดเป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนได้ฝึกซ้ำการอ่านและการเขียนเพื่อนำไปสู่การสร้างสมรรถภาพที่ดีขึ้นของนักเรียน

4. แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Criterion Referenced Measurement) แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของ Dell Hymes (1981) เป็นแนวคิดพื้นฐานที่มาจากความเชื่อที่ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาแบบต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน มีความสามารถในทักษะทางภาษา

สำหรับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร นักการศึกษาหลายท่านมีความเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนใน 2 ลักษณะ คือ ส่วนที่จัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับความรู้ในตัวของภาษา ส่วนที่ 2 เป็นการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นไปที่ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาในการสื่อความหมายโดยไม่เคร่งครัดในข้อผิดพลาดที่เกี่ยวข้องทางไวยากรณ์

5. แนวคิดการวัดผลแบบอิงเกณฑ์ (Criterion Referenced Measurement)

แนวคิดการวัดผลแบบอิงเกณฑ์เป็นแนวคิดพื้นฐานมาจากความเชื่อที่ว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ควรวัดแบบอิงเกณฑ์สัมฤทธิ์ที่คงที่ของนักเรียนแต่ละคนกับผลการปฏิบัติกิจกรรมของตนเองโดยไม่วัดเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น

สำหรับแนวคิดการวัดผลแบบอิงเกณฑ์ นักการศึกษามีความเห็นว่าคุณคนมีความแตกต่างกันควรได้รับการวัดและประเมินผลตามความสามารถที่มีกับเกณฑ์ที่คงที่ไม่เปรียบกับคนอื่น เพื่อได้รับการพัฒนาให้สูงขึ้น

ผู้วิจัยนำมาใช้ปฏิบัติในการสร้างเครื่องมือประเมินสมรรถภาพและวิธีการประเมินเพื่อให้ทราบว่านักเรียนเกิดสมรรถภาพการอ่านและการเขียนที่ต้องการหรือไม่ ในรูปแบบของเกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ คือ ระดับต่ำมาก ระดับต่ำ ระดับปานกลาง ระดับสูงและระดับสูงมาก โดยคำนึงถึงว่า นักเรียนอาจใช้วิธีการเรียนต่างกัน แต่การประเมินระดับสมรรถภาพที่เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายหรือไม่นั้นจะต้องวัดด้วยเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์คงที่ วิธีการประเมินผลแบบเน้นสมรรถภาพ ประเมินได้จากสิ่ง ต่อไปนี้

4.1 เน้นกระบวนการเรียนรู้ (Learning Process)

รูปแบบการสอนมุ่งเน้นการประเมินกระบวนการเรียนรู้ โดยการประเมินเน้นให้ความสำคัญกับการประเมินแบบย่อย (Formative Assessment) อย่างต่อเนื่องในขณะจัดการเรียนการสอน เพื่อติดตามดูความก้าวหน้า วินิจฉัยจุดด้อย จุดเด่นของนักเรียน ให้ข้อมูลย้อนกลับในการนำไปสู่การพัฒนาให้นักเรียนให้ก้าวหน้าตามจุดประสงค์ของรูปแบบการสอน ด้วยแบบประเมิน

การปฏิบัติ และมีการวัดและประเมินสรุป (Summative Assessment) เพื่อวัดและตัดสินกระบวนการเรียนรู้ (the end of learning process) ตอนเรียนจบรายวิชา

4.2 ใช้การวัดผลอิงเกณฑ์ (Criterion Referenced)

รูปแบบการสอนมุ่งเน้นการวัดสมรรถภาพในการปฏิบัติของนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยเทียบกับเกณฑ์ความสำเร็จที่กำหนดไว้ เป็น 5 ระดับ ของสมรรถภาพการอ่านและการเขียน คือ

ระดับ 5 คือ สมรรถภาพการอ่านและการเขียนระดับสูงมาก

ระดับ 4 คือ สมรรถภาพการอ่านและการเขียนระดับสูง

ระดับ 3 คือ สมรรถภาพการอ่านและการเขียนระดับปานกลาง

ระดับ 2 คือ สมรรถภาพการอ่านและการเขียนระดับต่ำ

ระดับ 1 คือ สมรรถภาพการอ่านและการเขียนระดับต่ำมาก(ต้องปรับปรุง)

เพื่อให้นักเรียนได้รับการพัฒนาตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอนโดยไม่เทียบกับคนอื่น และเพื่อใช้ในการให้ข้อมูลย้อนกลับของครูให้กับนักเรียนในการพัฒนาสมรรถภาพของการปฏิบัติงานให้มีคุณภาพสูงขึ้น และตัดสินแบบอิงเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้

4.3 ประเมินสมรรถภาพที่สำคัญ (Crucial outcomes)

รูปแบบการสอนนี้มีการจัดหน่วยการเรียนรู้ในลักษณะหน่วยการเรียนรู้แบบอิงมาตรฐาน แต่ละหน่วยการเรียนรู้มีการบูรณาการมาตรฐานและสาระการเรียนรู้หลายมาตรฐานเข้าด้วยกัน ในการจัดการเรียนการสอนมุ่งพัฒนานักเรียนด้านสมรรถภาพตามมาตรฐานและตัวชี้วัด เพื่อให้นักเรียนมีคุณภาพตามหลักสูตร และการประเมินผลในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ จะประเมินสมรรถภาพสำคัญที่เป็นสมรรถภาพรวบยอด ไม่มุ่งเน้นประเมินทุกสมรรถภาพย่อย เพราะผลการเรียนรู้/การปฏิบัติทุกสมรรถภาพมีความสำคัญไม่เท่ากัน จึงเลือกประเมินสมรรถภาพที่ครอบคลุมสมรรถภาพย่อยหลาย ๆ สมรรถภาพ ซึ่งครูผู้สอนจำเป็นต้องตั้งข้อจำกัดในการเรียนรู้และการประเมินผล โดยกำหนดเป็นภาระงาน/ชิ้นงาน/ผลงานรวบยอดในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

4.4 บูรณาการสมรรถภาพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเข้าด้วยกัน

รูปแบบการสอนนี้ไม่ประเมินแยกตามหน่วยสมรรถภาพ หรือหน่วยสมรรถภาพย่อยออกจากกัน แม้ว่ากรอบ มาตรฐานเน้นสมรรถภาพจะกำหนดแยกเป็นหน่วยสมรรถภาพในการจัดการเรียนการสอนในลักษณะสมรรถภาพหลักและสมรรถภาพรอง สำหรับตัวบ่งชี้มีไว้เพื่อการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน การสอนแต่ละหน่วยอาจต้องเกี่ยวข้องกับสมรรถภาพรองต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องหรือต่อเนื่องกัน

4.5 ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย

รูปแบบการสอนนี้มีวิธีการประเมินที่หลากหลาย เพื่อให้การประเมินผลนักเรียน ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน มีผลและข้อมูลที่เพียงพอในการตัดสินผลการเรียนของ นักเรียน ได้แก่

1. การประเมินด้านความรู้ความเข้าใจ ใช้เครื่องมือและวิธีการประเมิน ได้แก่

1.1 แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ จำนวน 4 ตัวเลือกสำหรับความรู้ ความเข้าใจของการอ่าน

1.2 แบบทดสอบอัตนัย (Pen and Paper Test and Essays) ซึ่งใช้ ประเมินด้านความรู้ความเข้าใจการเขียน

2. การประเมินกระบวนการปฏิบัติ ใช้เครื่องมือและวิธีการประเมินอย่าง หลากหลาย ได้แก่

2.1 การสังเกต (Observation) ใช้วัดและประเมินผลด้านคุณลักษณะ

2.2 รายการประเมิน (Checklist) ใช้วัดและประเมินผลด้านคุณลักษณะ

2.3 การสาธิตและตั้งคำถาม (Demonstration and questioning)

2.4 การสอบปากเปล่า (Oral Test)

2.5 การทำโครงการ (Projects) ใช้วัดกระบวนการ การคิด กระบวนการ กลุ่ม

2.6 สถานการณ์จำลอง (Simulations) ใช้วัดกระบวนการและการ แก้ปัญหา

ฯลฯ

3. หลักการ

หลักการของรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มุ่งเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติจริงเพื่อให้ นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติให้เกิดสมรรถภาพ และมีการวัดผลประเมินผลแบบอิงเกณฑ์เพื่อให้ทราบว่า นักเรียนเกิดสมรรถภาพด้านการอ่านและการเขียนตามที่ต้องการหรือไม่ โดยมีหลักการสำคัญใน การจัดการเรียนรู้ 6 ประการ ดังนี้

1. รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย มุ่งเน้นให้การ เชื่อมโยงประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ ของนักเรียนกับความรู้ใหม่ด้วยการทบทวนความรู้ความเข้าใจกับ แบบการอ่านและการเขียนในขั้นของกิจกรรมการเรียนการสอนของรูปแบบ

2. รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย ให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่างบุคคล มุ่งเน้นการเรียนรู้แบบกลุ่มคละระดับสมรรถภาพของนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างนักเรียนที่มีระดับสมรรถภาพต่างกัน

3. รูปแบบการสอนนี้ให้ความสำคัญต่อการมีปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ตลอดเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อันจะนำไปสู่การพัฒนาและเติมเต็มให้กับนักเรียนอีกแนวทางหนึ่ง

4. รูปแบบการสอนนี้เน้นให้ความสำคัญต่อการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยการอ่านและการเขียนภาษาไทย ตามตัวชี้วัดของหลักสูตรกลุ่มสาระภาษาไทยพุทธศักราช 2551 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตลอดจนบูรณาการการฟัง การดู และการพูด

5. รูปแบบการสอนนี้เน้นการทบทวนและการฝึกปฏิบัติ เนื่องจากการปฏิบัติจะส่งผลให้เกิดความรู้ ความเข้าใจที่ยั่งยืนและถูกต้อง เกิดความเข้าใจและเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนเนื่องจากจากนักเรียนมีโอกาสทบทวนและแก้ไขปรับปรุงผลงานของตนเอง และเน้นการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีแก่นักเรียนด้วยการประเมินผลการปฏิบัติจากเกณฑ์การประเมิน เพื่อพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน การเขียนของนักเรียน และให้นักเรียนได้เห็นมุมมองของการปฏิบัติที่หลากหลายมากขึ้น

6. รูปแบบการสอนนี้เน้นการวัดผลอิงเกณฑ์ ที่เน้นมาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ที่วัด โดยเปรียบเทียบคะแนนที่ได้กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ไม่เปรียบเทียบกับคะแนนที่ได้กับคนอื่น ๆ

ความสัมพันธ์ของแนวคิดทฤษฎีของการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ

จากหลักการของรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย ดังกล่าว สามารถแสดงความสัมพันธ์ของแนวคิดและเหตุผลในการพัฒนารูปแบบกับกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบได้ ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up: W)

เป็นขั้นที่สร้างความตระหนักและเห็นความสำคัญในสิ่งที่จะเรียนรู้ให้กับนักเรียน โดยใช้แนวคิดการสอนแบบเน้นสมรรถภาพที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนต้องรู้ว่าต้องเรียนอะไร และจะต้องทำอะไรได้เมื่อจบการเรียน และมีผลการเรียนรู้ระดับใดที่ต้องการ

2. ขั้นเตรียมความรู้สู่การปฏิบัติ (Preparation: P)

เป็นขั้นที่นักเรียนนักเรียนได้เชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่ ด้วยกระบวนการกลุ่มที่ลดความสามารถ เพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ ก่อนที่จะลงมือปฏิบัติงานหรือกิจกรรมในขั้นต่อไป ซึ่งจะเตรียมความพร้อมทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจ กระบวนการในการปฏิบัติงานจากแบบความรู้ ซึ่งได้มาจากแนวคิดการจัดการศึกษาแบบเน้นงาน

ปฏิบัติ ทั้งการอ่านและการเขียนเพื่อให้นักเรียนสังเกต รับรู้จากตัวอย่างที่หลากหลายจนเกิดความเข้าใจและสรุปเป็นความคิดรวบยอด ด้วยการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ ที่มีข้อดีคือ การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติสามารถช่วยให้ผู้เรียนที่เรียนอ่อนได้เรียนซ่อมเสริมให้เข้าใจในการใช้ภาษาชัดเจน และเห็นประโยชน์ของการปฏิบัติงานมากขึ้น และเกิดความมั่นใจในตนเองเพิ่มขึ้น

3. ขั้นฝึกหัดสู่ความเข้าใจ (Practice: P)

เป็นขั้นที่นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมเพื่อตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจของนักเรียนจากการเชื่อมโยงความรู้มาใช้ปฏิบัติงานที่ครูจัดเตรียมไว้ในแบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ ซึ่งมุ่งให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง จากการปฏิบัติตามแบบ ได้มาจากแนวคิดของการจัดการศึกษาแบบเน้นงานปฏิบัติที่เชื่อว่าการทำตามแบบ ทำตามตัวอย่างที่แสดงให้เห็นทีละขั้นตอนจากขั้นพื้นฐานไปสู่งานที่ซับซ้อน

4. ขั้นปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ (Performance: P)

นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติซ้ำจากแบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญที่ครูจัดเตรียมไว้ ซึ่งได้จากแนวคิดจิตวิทยาการเรียนรู้โดยการปฏิบัติ ที่เชื่อว่านักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม ด้วยตนเองซ้ำ ๆ จะช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ทำให้การเรียนรู้มีความหมายมากขึ้น จนเกิดความชำนาญในเรื่องที่เรียนรู้และอาจจะยังไม่เกิดสมรรถภาพ เพราะอาจติดอยู่กับตัวแบบ

5. ขั้นสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ (Production: P)

ขั้นนี้เป็นขั้นที่นักเรียนได้สร้างสรรค์งานใหม่ จากสถานการณ์ใหม่ ตามบริบทที่ครูออกแบบไว้ โดยไม่มีแบบ เป็นการประยุกต์ใช้ความรู้ความเข้าใจ และกระบวนการที่ได้รับการฝึกและที่มีอยู่ในการสร้างงานของตนเองเพื่อรับการประเมินจากครู ซึ่งจะนำไปสู่สมรรถภาพในเรื่องนั้น ๆ ตามเป้าหมาย โดยการประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ตามแนวคิดของการวัดผลแบบอิงเกณฑ์

6. ขั้นสรุป (Wrap up: W)

เป็นขั้นที่นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนกับเพื่อน ๆ เพื่อเป็นการสร้างองค์ความรู้ที่จะนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

อนึ่ง ในการจัดกิจกรรมตามกระบวนการเรียนรู้ของรูปแบบเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล จึงเน้นการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มที่ละความสามารถ และในระหว่างปฏิบัติกิจกรรมจะใช้ทักษะทางภาษา การฟัง ดู การพูด การอ่าน และการเขียนในลักษณะบูรณาการตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน ตามแนวคิดของการจัดการสอนแบบเน้นสมรรถภาพ เพื่อให้นักเรียนได้รับรู้ผลการปฏิบัติและมีโอกาสปรับปรุงแก้ไขงานปฏิบัติของตนเอง

4. วัตถุประสงค์

รูปแบบการสอนนี้มุ่งเน้นพัฒนาสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย ในด้าน

- 4.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านและการเขียนภาษาไทย
- 4.2 ทักษะ/กระบวนการการอ่านและการเขียนภาษาไทย
- 4.3 เจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาไทย

5. เนื้อหาของรูปแบบการสอน

เนื้อหาของรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีดังนี้

5.1 สมรรถภาพด้านการอ่าน

ตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่ 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ประกอบด้วยสาระการเรียนรู้และตัวชี้วัดตามเอกสารประกอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

- 1) สมรรถภาพการอ่านออกเสียง ประกอบด้วย
 - 1.1 สมรรถภาพการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว
 - 1.2 สมรรถภาพการอ่านออกเสียงร้อยกรอง
- 2) สมรรถภาพการอ่านในใจเชิงวิเคราะห์ ประกอบด้วย
 - 2.1 สมรรถภาพการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
 - 2.2 สมรรถภาพการอ่านเพื่อระบุเหตุและผล และข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
 - 2.3 สมรรถภาพการอ่านเพื่อระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบ และคำที่มีหลายความหมายในบริบทต่าง ๆ จากการอ่าน
 - 2.4 สมรรถภาพการอ่านเพื่อตีความคำยากในเอกสารวิชาการ โดยพิจารณาจากบริบท
 - 2.5 สมรรถภาพการอ่านเพื่อระบุข้อสังเกตและความสมเหตุสมผลของงานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจ
 - 2.6 สมรรถภาพการอ่านเพื่อปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีการใช้งานของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ในระบัตที่ยากขึ้น

2.7 สมรรถภาพการอ่านเพื่อวิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต

3) มารยาทในการอ่าน

5.2 สมรรถภาพด้านการเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยสาระการเรียนรู้และตัวชี้วัด จากเอกสารประกอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

1) สมรรถภาพการเขียนร้อยแก้ว ซึ่งมีสมรรถภาพรองตามตัวชี้วัด ดังนี้

1.1 สมรรถภาพการคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด

1.2 สมรรถภาพการเขียนสื่อสาร

1.3 สมรรถภาพการเขียนบรรยายประสบการณ์

1.4 สมรรถภาพการเขียนเรียงความเชิงพรรณนา

1.5 สมรรถภาพการเขียนย่อความ

1.6 สมรรถภาพการเขียนแสดงความคิดเห็น

1.7 สมรรถภาพการเขียนจดหมายส่วนตัว

1.8 สมรรถภาพการเขียนรายงาน

1.9 มารยาทในการเขียน

2) สมรรถภาพการเขียนบทร้อยกรอง กาพย์ยานี 11

5. กิจกรรมการเรียนการสอน

รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอน (W4P₅W) 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน (Warm UP : W)

ขั้นนี้เป็นการสร้างความตระหนักให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญของเรื่องที่จจะเรียนรู้ และเตรียมพร้อมให้นักเรียนพร้อมรับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีและกระบวนการต่าง ๆ

ขั้นที่ 2 เตรียมความรู้สู่การปฏิบัติ (Preparation : P)

ขั้นนี้เน้นการพัฒนาทั้งการอ่านและการเขียน 2 ทักษะ การศึกษาแบบเพื่อให้รู้ในแต่ละทักษะมี ดังนี้

2.1 นักเรียนศึกษาความรู้ด้านการอ่าน โดยแบบการอ่านเริ่มศึกษาจากส่วนที่เป็นความหมายของการอ่านแต่ละประเภท และกลวิธีการอ่านให้เข้าใจก่อนการศึกษาดัวอย่างของการอ่านแต่ละประเภท เพื่อให้ นักเรียนเกิดความเข้าใจ ความหมายและกลวิธีการอ่านในแต่ละประเภทเพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมที่มี กับสิ่งที่จะเรียนรู้ใหม่ซึ่งจะได้ปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้องและมีคุณภาพ ก่อนการปฏิบัติจริงในกิจกรรมการเรียนการสอนขั้นที่ 2, 3 และขั้นที่ 4 ของรูปแบบ

สำหรับด้านการเขียนนักเรียนจะได้ศึกษาดัวอย่างการเขียนแต่ละประเภทเพื่อหาข้อดีและข้อบกพร่องของชิ้นงานนั้นเปรียบเทียบกับเกณฑ์ เพื่อให้ทราบว่าผลงานนั้นมีคุณภาพหรือไม่เพราะเหตุใด เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของตนเอง หลังจากนั้นศึกษาความหมายและกลวิธีการเขียน แต่ละแบบโดยเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่เพื่อให้เข้าใจก่อนการปฏิบัติกิจกรรมและสร้างสรรค์ผลงานของตนเอง แล้วแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มเพื่อน โดยมีครูเป็นผู้ให้คำปรึกษา ศึกษาเกณฑ์การปฏิบัติเพื่อความรู้ ความเข้าใจที่จะนำไปสู่การพัฒนางานของตนเองและทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการอ่านและการเขียนภาษาไทย ในการเรียนรู้

2.2 เมื่อได้รับความรู้และวิธีการ ตลอดจนกลวิธีการปฏิบัติของตัวแบบที่ศึกษาแล้วนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนความรู้ที่ศึกษาได้กับเพื่อน และช่วยกันสรุปเป็นองค์ความรู้ นำเสนอแลกเปลี่ยน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติของตน

ขั้นที่ 3 ฝึกหัดสู่ความเข้าใจ (Practice : P)

3.1 ครูให้นักเรียนปฏิบัติฝึกทักษะในแบบฝึกปฏิบัติสู่ความเข้าใจโดยนำเนื้อหาใหม่มาให้ นักเรียนได้ปฏิบัติกรอ่านและการเขียนตามที่ได้ศึกษาวิธีการ กระบวนการและขั้นตอนมาแล้วจากในชั้นการศึกษาแบบตัวอย่างเพื่อให้รู้ และนำความรู้ที่ได้รับมาปฏิบัติกิจกรรมเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และวิธีการที่ถูกต้อง เป็นการปฏิบัติเพื่อตรวจสอบสมรรถภาพของตนเอง

3.2 นักเรียนนำเสนอผลงานเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในกลุ่มหรือในชั้นเรียนเพื่อรับทราบข้อดีเพื่อเป็นแบบอย่างกับเพื่อน หรือข้อบกพร่อง อันจะนำไปสู่การปรับปรุงงานของตนเองให้มีประสิทธิภาพ และดำเนินการแก้ไขปรับปรุงงานการอ่านและการเขียนของตนเองใหม่ตามข้อเสนอแนะที่ได้รับ

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ (Performance : P)

4.1 นักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อให้ชำนาญ ด้วยการทำกิจกรรมในแบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ เป็นการทำซ้ำในทักษะ/กระบวนการเดิม แต่เปลี่ยนเรื่อง ในเวลาที่กำหนดเพื่อให้ได้มีโอกาสทำความเข้าใจและได้ปฏิบัติงานนั้นซ้ำเพื่อความรู้ ความเข้าใจและความชำนาญ ในเรื่องนั้น ซึ่งเป็นการทบทวนและสร้างองค์ความรู้ก่อนการประเมินผลงาน

4.2 นักเรียนได้ใช้ทักษะย่อยทางภาษาดังนี้ ทักษะการฟังในการรับฟังข้อเสนอแนะของเพื่อนและครูต่อผลงานของตนเอง ทักษะการพูด ในการนำเสนองานของตนเอง ทักษะการคิดเพื่อประเมินผลงานของเพื่อนและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกัน เรียนรู้ร่วมกัน เพื่อพัฒนาไปสู่การสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ

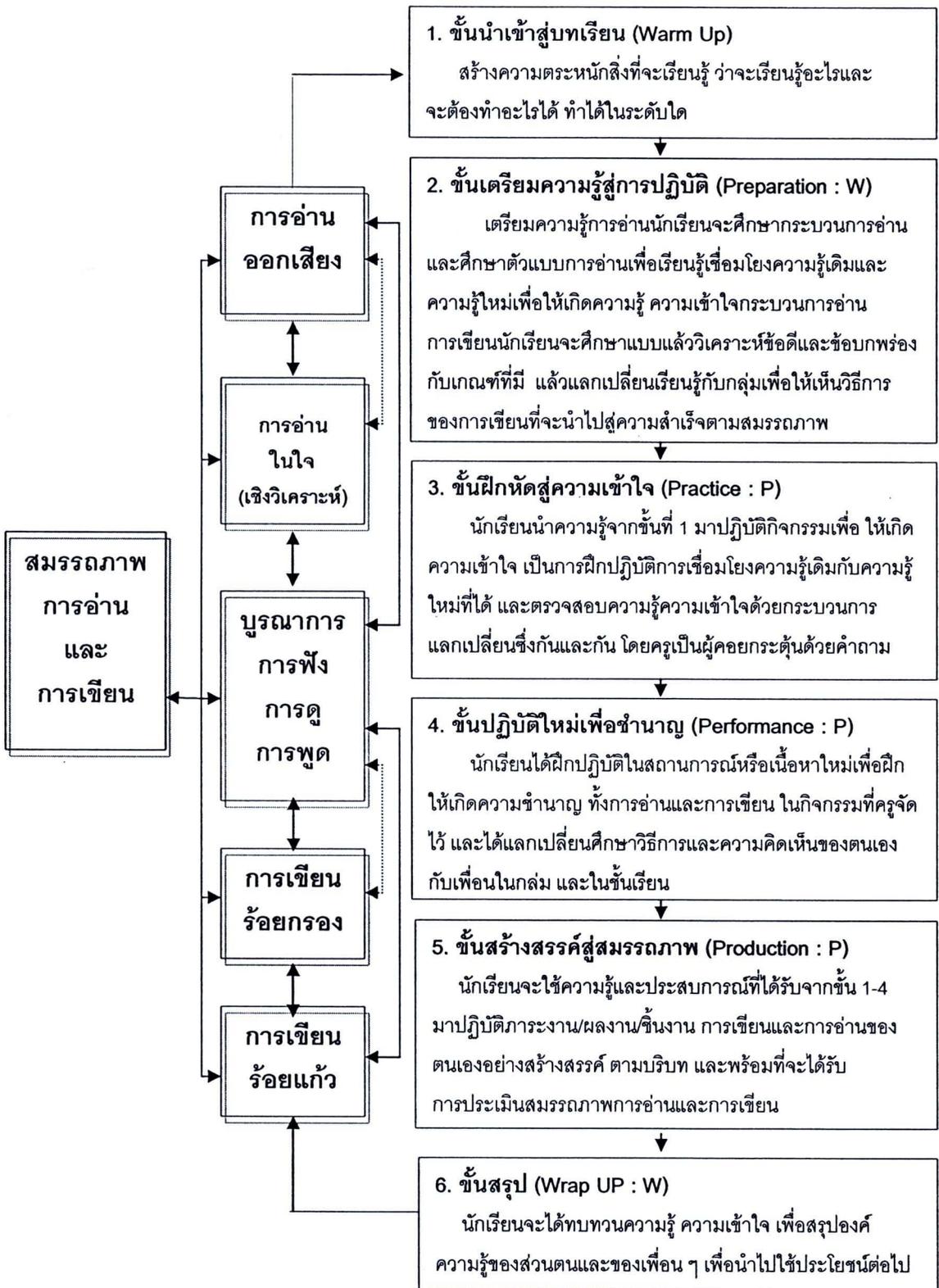
ขั้นที่ 5 สร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ (Production : P)

5.1 ครูมอบหมายภาระงาน/ชิ้นงานใหม่ ในแบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ เพื่อให้ให้นักเรียนได้สร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ ด้านต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอน โดยให้เวลากับนักเรียนเพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเอง

5.2 ครูประเมินสมรรถภาพของนักเรียนตามเกณฑ์การประเมินที่ได้สร้างไว้และให้ข้อมูลการประเมินย้อนกลับกับผู้เรียนได้รับทราบ

ขั้นที่ 6 สรุป (Wrap Up : W)

เป็นขั้นที่สร้างข้อสรุปด้านความรู้ ความเข้าใจ กระบวนการอ่านและการเขียน ตลอดจนการประเมินผล เพื่อให้ได้ข้อสรุปขององค์ความรู้ร่วมกัน

กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่าน การเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (W4P₃W)

6. การวัดและประเมินผล

รูปแบบการสอนนี้มุ่งเน้นวัดสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีการวัดและประเมินผลตามหลักการของการสอนแบบเน้นสมรรถภาพ คือ การวัดด้านความรู้ความเข้าใจ (K) ทักษะ/กระบวนการ (S) และ เจตคติ (A) และดำเนินการวัด 3 ลักษณะ ดังนี้

6.1 การวัดและประเมินผลด้านความรู้ ความเข้าใจการอ่านและการเขียน

การวัดและประเมินผลของรูปแบบการสอน คือ การวัดสมรรถภาพด้านความรู้ ความเข้าใจการอ่านและการเขียน วิธีการวัดจะวัดความรู้และความเข้าใจตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของรายวิชา ท21101 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบทดสอบชนิดเลือกตอบจำนวน 4 ตัวเลือก สำหรับวัดสมรรถภาพการอ่าน และแบบทดสอบอัตนัยสำหรับวัดสมรรถภาพการเขียน และตามกรอบสมรรถภาพการอ่านและการเขียนในหลักสูตร โดยมีเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

6.2 การวัดและประเมินผลด้านทักษะ/กระบวนการการอ่านและการเขียน

การวัดและประเมินผลด้านทักษะ/กระบวนการ เป็นการวัดการปฏิบัติการอ่านและการเขียนของนักเรียนทั้งการอ่านออกเสียง การอ่านเชิงวิเคราะห์ (การอ่านในใจ) การเขียนร้อยแก้ว และการเขียนร้อยกรองตามมาตรฐานและตัวชี้วัดระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในรายวิชา ท21101 คือ ภาระงานแบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพการอ่านและการเขียน และ ภาระงานหรือชิ้นงานรวบยอดในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ เครื่องมือที่ใช้ คือแบบประเมินซึ่งมีเกณฑ์การประเมินแบบรูบริค 5 ระดับ ดังนี้

20 – 18 หมายถึง มีสมรรถภาพการปฏิบัติการอ่านและการเขียนระดับสูงมาก

17 – 15 หมายถึง มีสมรรถภาพการปฏิบัติการอ่านและการเขียนระดับสูง

14 – 12 หมายถึง มีสมรรถภาพการปฏิบัติการอ่านและการเขียนระดับปานกลาง

11 – 9 หมายถึง มีสมรรถภาพการปฏิบัติการอ่านและการเขียนระดับต่ำ

ต่ำกว่า 9 คะแนนลงมา หมายถึง มีสมรรถภาพการปฏิบัติการอ่านและการเขียนระดับต่ำมาก เกณฑ์ที่ยอมรับคือ ระดับปานกลาง ขึ้นไป

6.3 การวัดและประเมินผลด้านเจตคติต่อการอ่านการเขียน

การวัดและประเมินผลด้านเจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาไทย ซึ่งเป็นการวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านและการเขียนภาษาไทย ตามแนวคิดของการสอนแบบเน้นสมรรถภาพ คือ แบบวัดเจตคติการอ่านและการเขียนแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

5 ระดับ วัดก่อนเรียนและหลังเรียน นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเปรียบเทียบ เจตคติของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

3. การนำรูปแบบไปใช้

เงื่อนไขสำหรับการนำรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียน ภาษาไทยไปใช้ ครูผู้สอนควรดำเนินการ ดังนี้

1. รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทยแบบเน้นสมรรถภาพด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียน แต่ยังคงใช้ทักษะทางภาษาแบบบูรณาการ ทั้งการพูด การฟังในการดำเนินกิจกรรมประกอบอยู่ด้วย เพราะทักษะทางภาษาไม่สามารถสอนทักษะเดียวได้ต้องใช้การบูรณาการทักษะดังกล่าวเพียงแต่เน้นที่การอ่านและการเขียน ในลักษณะของการนำการอ่านเป็นตัวตั้งเชื่อมโยงไปหาการเขียน และทักษะในการสื่อสารอื่นด้วย

2. นักเรียนแต่ละระดับชั้นมีสมรรถภาพการอ่านและการเขียนที่กำหนดในหลักสูตรแตกต่างกันตามระดับชั้น ครูผู้สอนควรมีการวิเคราะห์มาตรฐาน ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ ในแต่ละระดับ เพื่อกำหนดเกณฑ์การประเมินและจัดทำคำอธิบายเหล่านั้นให้ชัดเจน และกำหนดระดับคุณภาพของสมรรถภาพต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินผลการปฏิบัติของนักเรียน ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการตรวจสอบพัฒนาการสมรรถภาพของนักเรียนและใช้ในการตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียน

3. ครูผู้สอนควรกำหนดสมรรถภาพที่ต้องการพัฒนาให้ชัดเจน ว่าต้องการจะประเมินสมรรถภาพด้านใดบ้าง เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสมรรถภาพที่ต้องการ ซึ่งรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สมรรถภาพที่มุ่งเน้นพัฒนา คือ สมรรถภาพที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียนใน 4 ลักษณะ คือ การอ่านออกเสียง การอ่านเชิงวิเคราะห์ การเขียนร้อยแก้ว และการเขียนร้อยกรอง

4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักเรียน ครูผู้สอนต้องเตรียมตัวแบบการอ่านและการเขียนที่มีคุณภาพเพื่อให้นักเรียนได้เห็นแบบอย่างการอ่านและการเขียน เรียนรู้กระบวนการและวิธีการอันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนและพัฒนาสมรรถภาพในด้านนั้น ๆ ซึ่งในแต่ละระดับชั้น มีความยากง่ายแตกต่างกัน

5. รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติการอ่านและการเขียน เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อนำไปสู่ความชำนาญและสมรรถภาพการอ่านและการเขียนในบริบทจริง ในระดับที่สูงขึ้นตามสถานการณ์ที่ครูจัดให้และความรู้ความเข้าใจการอ่านและการเขียน ตลอดจนเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาไทยตามหลักการของการสอนแบบเน้นสมรรถภาพ

6. กิจกรรมการเรียนการสอน ต้องเป็นไปในลักษณะของการให้เวลากับนักเรียนในการปฏิบัติงานของตนเองให้สำเร็จ ซึ่งต้องใช้เวลาแตกต่างกัน ตามความแตกต่างของแต่ละบุคคล และการวัดผลต้องเทียบกับเกณฑ์ที่จัดทำไว้ไม่เทียบกับเพื่อน ๆ ตามแนวคิดของการวัดผลอิงเกณฑ์ นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานร่วมกับครู

7. การวัดและประเมินผล ครูผู้สอนต้องจัดเตรียมเครื่องมือที่ใช้วัดผลและประเมินสมรรถภาพตามจุดประสงค์ของรูปแบบการสอนทั้ง 3 ด้าน คือ สมรรถภาพด้านความรู้ความเข้าใจ โดยใช้แบบทดสอบวัด ด้านทักษะ/กระบวนการโดยใช้แบบประเมินแบบรูบริก 5 ระดับ พร้อมคำอธิบายเกณฑ์แต่ละระดับ ด้านเจตคติโดยใช้แบบวัดเจตคติที่เป็นแบบจัดอันดับมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

บทบาทครูในการนำรูปแบบการสอนไปใช้

การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย ซึ่งเน้นการพัฒนาสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียน ครูควรมีบทบาท ดังนี้

1. กำหนดสมรรถภาพ ผลการเรียนรู้และภาระงานหรือชิ้นงานรวบยอด ที่เรียกว่าร่องรอยหลักฐานในการจัดการเรียนการสอน ทั้งด้านความรู้ (K) ทักษะ/กระบวนการ(S)และด้านเจตคติ (A) ให้ครอบคลุมการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยการวิเคราะห์สมรรถภาพการอ่านและการเขียนจากมาตรฐานและตัวชี้วัดในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ว่าควรมีสมรรถภาพหลักและมีสมรรถภาพย่อยอะไรบ้าง เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดของการสอนเน้นสมรรถภาพ

2. สร้างเครื่องมือแบบประเมินการปฏิบัติสมรรถภาพการอ่านและการเขียน ที่กำหนดไว้ในข้อ 1 ซึ่งเป็นผลลัพธ์ของการเรียนรู้หรือเป้าหมายในการเรียนรู้ของนักเรียน ไม่ใช่เพียงเนื้อหา วิชา แต่รวมถึงทักษะกระบวนการ เจตคติ ให้นักเรียนได้รับรู้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองสู่สมรรถภาพที่ต้องการ อันจะส่งผลต่อความก้าวหน้าและพัฒนาการในการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนทั้งด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย อีกทั้งเพื่อเป็นเครื่องมือของครูในการใช้วัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนก่อนการเรียนรู้ ขณะดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้และหลังการเรียนรู้

3. จัดเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอน เอกสาร สื่อและแหล่งเรียนรู้ให้เหมาะสมเพียงพอกับจำนวนนักเรียน ในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนเพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ โดยจัดเป็นขั้นตอนและมีการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นแนวทางในการช่วยให้นักเรียนได้ บรรลุสู่เป้าหมายตามจุดประสงค์ของรูปแบบการสอน

4. ชี้แจงและทำความเข้าใจกับนักเรียน ในเรื่องสมรรถภาพที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน ในการจัดการเรียนการสอนว่ามีอะไรบ้าง แต่ละสมรรถภาพมีตัวบ่งชี้สมรรถภาพอะไร และอย่างไรบ้าง เพื่อให้นักเรียนได้ทราบก่อนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ ทั้งด้านการอ่านและการเขียน แต่ละระดับมีเกณฑ์การวัดอย่างไร เพื่อให้นักเรียนได้ทำความเข้าใจและรับรู้ก่อนการเรียนการสอน

5. ชี้แจงและทำความเข้าใจ กระบวนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอน แบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียน ว่าแต่ละขั้นตอนนักเรียนควรปฏิบัติและมีส่วนร่วมเช่นไร

6. สนใจและติดตามการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนในแต่ละขั้นตอน และดูแลพร้อม คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำเพื่อให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมและปรับปรุง พัฒนาผลการ ปฏิบัติให้ดีขึ้น โดยการให้คำอธิบายหรือกระตุ้นให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนที่วางไว้ และ กระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนภายในกลุ่มในห้องเรียนระหว่างการ ปฏิบัติกิจกรรมแต่ละขั้นตอน

7. ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมในชั้นสร้างสรรค์สมรรถภาพ ของนักเรียนและให้ข้อมูล ย้อนกลับในการประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนทราบว่ามีการปฏิบัติ ด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย อยู่ในระดับใดของเกณฑ์การประเมิน และควรให้โอกาสกับ นักเรียนในการแก้ไขปรับปรุงผลงานการปฏิบัติ

บทบาทนักเรียนในการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน

การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียน ภาษาไทย นักเรียนต้องปฏิบัติตามบทบาท ต่อไปนี้

1. ศึกษาสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทยในรายวิชาว่ามีสมรรถภาพ แต่ละด้านอย่างไร ต้องปฏิบัติอย่างไร และมีอะไรบ้าง ซึ่งเป็นเป้าหมายของการเรียนรู้ในรายวิชา ตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ทั้งด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ และเจตคติ เพื่อให้ทราบเป้าหมายของการเรียนรู้ในภาพรวมของตนเอง

2. ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินการปฏิบัติกิจกรรมด้านการอ่าน การเขียนแต่ละสมรรถภาพว่ามีเกณฑ์การประเมินเช่นไร แต่ละระดับมีขอบข่ายอย่างไรเพื่อนำไปสู่ การปฏิบัติกิจกรรมในระหว่างการเรียนรู้ของนักเรียน ตามกิจกรรมการเรียนการสอนของรูปแบบ การสอน ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาตนเองไปสู่เป้าหมายที่ต้องการได้ เพราะการได้รับรู้และเข้าใจ เกณฑ์การประเมินในแต่ละสมรรถภาพแต่ละด้านจะช่วยให้นักเรียนมองเห็นแนวทางในการพัฒนา ตนเองทั้งด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ และเจตคติ ของการทำกิจกรรมในแบบสร้างสรรค์ สมรรถภาพ

3. ปฏิบัติตามกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน ของรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพที่ละชั้น ๆ โดยร่วมมือร่วมใจกับเพื่อน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันในระหว่างการเรียนรู้ และตรวจสอบการทำกิจกรรมของตนเองและร่วมตรวจสอบ การทำกิจกรรมของเพื่อนเพื่อพัฒนาสู่จุดประสงค์ของรูปแบบการสอน

4. สอบถามและทำความเข้าใจการปฏิบัติตามขั้นตอน ของรูปแบบการสอนแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางในการร่วมกิจกรรมและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนร่วมกลุ่ม ร่วมชั้นเรียน

5. ปฏิบัติตามกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้ด้วยความตั้งใจ เพราะกิจกรรมแต่ละขั้นตอนจะเป็นบันไดนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจ และเกิดกระบวนการในการปฏิบัติ อันจะนำไปสู่การเกิดสมรรถภาพการอ่านและการเขียนตามจุดมุ่งหมายของรูปแบบการสอนและคุณภาพของผู้เรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

6. เมื่อพบปัญหาหรืออุปสรรค ให้แลกเปลี่ยนความคิดและหาทางแก้ปัญหาด้วยตนเองก่อนและร่วมกับเพื่อน ในการแก้ปัญหานั้น ๆ เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ แต่ถ้ายังไม่ประสบผลสำเร็จให้ปรึกษาขอคำแนะนำจากครูผู้สอนที่จะคอยให้ความช่วยเหลือนักเรียนใน ขณะทำการเรียนรู้ แต่ควรพยายามด้วยตนเองก่อนเพื่อให้เกิดพัฒนาการและการสร้างองค์ความรู้ของตนเองที่ยั่งยืน และพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าสูงขึ้นไปอีก

ผลที่เกิดกับนักเรียนจากการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบ

ผลที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย

1. ผลโดยตรง

1.1 สมรรถภาพการอ่านภาษาไทย

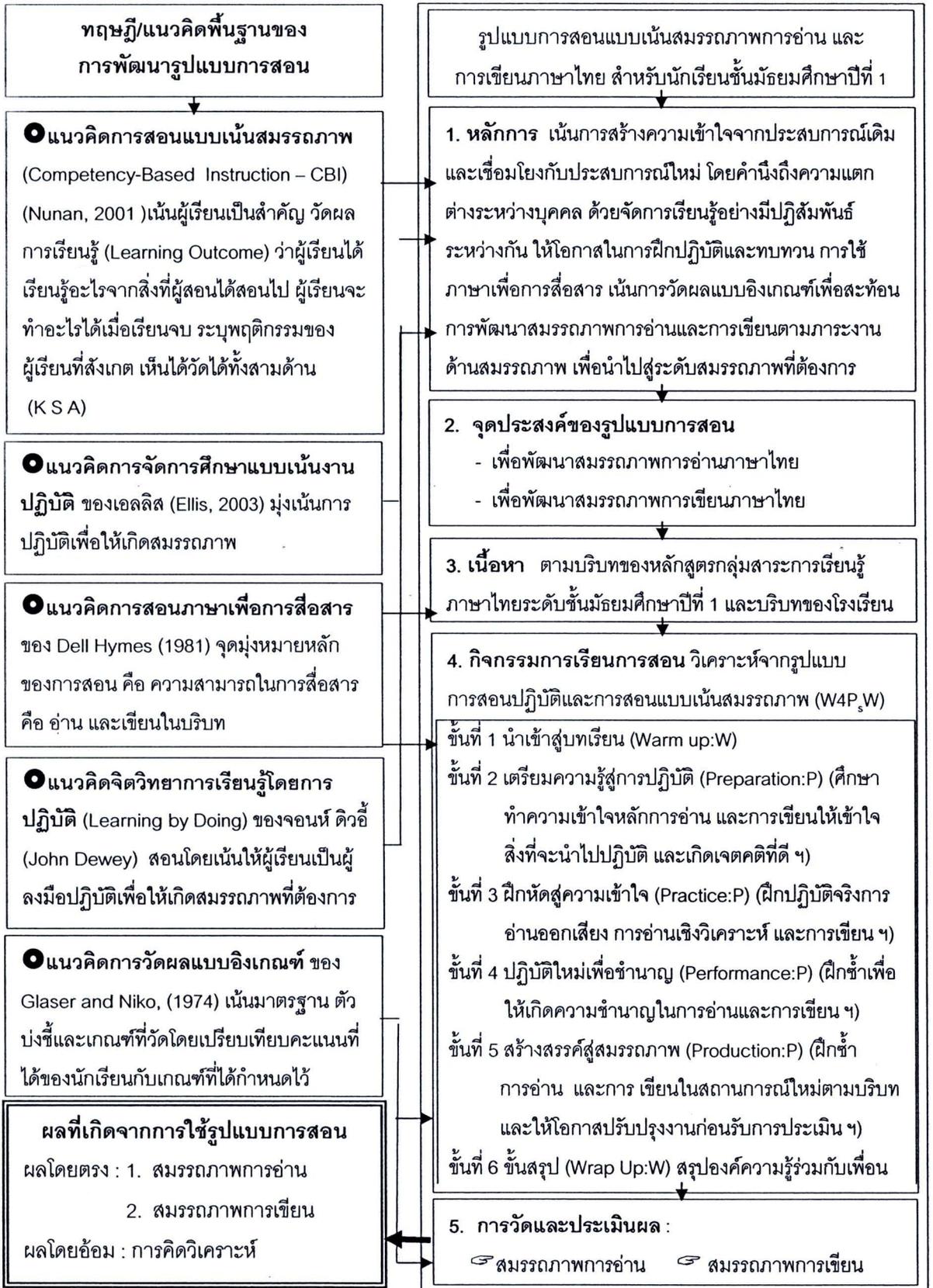
- 1) ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านภาษาไทย (K) ร้อยละ 80 ขึ้นไป
- 2) ด้านทักษะ/กระบวนการการอ่านภาษาไทย (S) ระดับปานกลางขึ้นไป
- 3) ด้านเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย (A) ระดับ 3.51 ขึ้นไป

1.2 สมรรถภาพการเขียนภาษาไทย

- 1) ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านและการเขียน (K) ร้อยละ 80 ขึ้นไป
- 2) ด้านทักษะ/กระบวนการการอ่านและการเขียน (S) ระดับปานกลางขึ้นไป
- 3) ด้านเจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาไทย (A) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ผลโดยอ้อม

นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ จากการอ่านและการเขียนภาษาไทย

ภาพ 10 รูปแบบการสอนเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. คู่มือการใช้รูปแบบ

คู่มือการใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำนำ

เอกสารฉบับนี้เป็นคู่มือครูสำหรับการใช้ “รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” จัดทำขึ้นเพื่อให้รายละเอียดแก่ครูผู้ที่จะนำรูปแบบการสอนไปใช้ ได้ศึกษาและทำความเข้าใจก่อนที่จะนำรูปแบบการสอนไปใช้ ภายในเอกสารจะเป็นการกล่าวถึงสิ่งที่ผู้สอนต้องศึกษา วิธีการปฏิบัติและการจัดเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ซึ่งไม่ได้กล่าวไว้ในตัวรูปแบบการสอน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในรายละเอียดต่าง ๆ และช่วยอำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่จะนำรูปแบบการสอนไปใช้ ดังนั้น เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนนี้ดำเนินไปได้ด้วยความเรียบร้อย บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ ได้เสนอแนะไว้ในคู่มือนี้ในทุกขั้นตอน อันเป็นการช่วยให้นักเรียนได้รับประโยชน์สูงสุดจากการจัดการเรียนการสอน

หมายเหตุ คำว่า “รูปแบบการสอน” ในที่นี้ขอใช้แทนชื่อเต็มของ “รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” เพื่อให้กระชับและสะดวกต่อการอ่าน

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. รูปแบบการสอน (เอกสารหมายเลข 1)
2. คู่มือครูสำหรับใช้รูปแบบการสอน (เอกสารหมายเลข 2)
3. หน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 9 หน่วย (เอกสารหมายเลข 3)
4. คู่มือการวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติกรอ่านและการเขียนภาษาไทย (เอกสารหมายเลข 4)

ก่อนการนำรูปแบบการสอนไปใช้ ควรตรวจสอบว่ามีเอกสารครบถ้วนตามที่ระบุไว้หรือไม่

ข้อควรปฏิบัติก่อนการจัดการเรียนการสอน

ก่อนจัดการเรียนการสอน ควรปฏิบัติตามคำแนะนำต่อไปนี้

1. ศึกษาารูปแบบการสอนซึ่งจะทำให้ทราบถึงความเป็นมาและเหตุผลของการสร้าง

รูปแบบการสอน จะช่วยให้มองเห็นภาพรวมของรูปแบบการสอน ทราบถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ตลอดจนมองเห็นความสัมพันธ์และความเกี่ยวเนื่องกันขององค์ประกอบภายในรูปแบบการสอน ทั้งนี้เพื่อให้สามารถนำรูปแบบนี้ไปใช้ได้เหมาะสม ถูกต้องและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

2. ศึกษาคู่มือครูในการใช้รูปแบบการสอนอย่างละเอียด

3. ศึกษาหน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นเอกสารสำคัญสำหรับครูผู้สอนที่จะนำรูปแบบการสอนไปใช้ ให้ได้ทราบถึงแนวปฏิบัติในการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ในการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน ซึ่งจะช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหน่วยการเรียนรู้ ขอบเขตเนื้อหาและแผนการจัดการเรียนรู้ ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

3.1 หน่วยการเรียนรู้ปรับจากหน่วยแบบ Back ward design ตามโครงสร้างของคำอธิบายรายวิชา ท 21101 ภาคเรียนที่ 1 โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ จำนวน 9 หน่วยการเรียนรู้ ซึ่งแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ได้กำหนดภาระงาน/ชิ้นงานรวบยอดในการประเมินสมรรถภาพของนักเรียนไว้ พร้อมเกณฑ์การประเมิน และเกณฑ์ระดับสมรรถภาพ

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้ ลักษณะสำเร็จรูป โดยกำหนดสิ่งที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอนไว้อย่างครบถ้วน ชัดเจนทั้งจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน เวลาที่ใช้ และการวัดประเมินผล ครูผู้สอนควรทำความเข้าใจ จัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ และดำเนินการปฏิบัติการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้

3.3 แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนมีองค์ประกอบหลักเหมือนกัน คือ ชื่อแผน จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา สื่อการสอน เวลาที่ใช้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

3.4 แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางโดยเน้นการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนและประสบการณ์การเรียนรู้ ผ่านประสาทสัมผัส โดยใช้สมรรถภาพการอ่านและการเขียนเป็นหลักในการปฏิบัติกิจกรรม และเน้นการปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง จากกระบวนการกลุ่มที่คละระดับสมรรถภาพ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการรับรู้ข้อมูลย้อนกลับจากการปฏิบัติกิจกรรมของตนเอง และของกลุ่ม โดยมีหลักการของการสอนแบบเน้นสมรรถภาพและการเรียนรู้โดยการปฏิบัติ มีกระบวนการจัดการเรียนการสอน 6 ขั้น (W4P₅W) ดังนี้ ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน (warm up:W) ขั้นที่ 2 เตรียมความรู้สู่การปฏิบัติ (Preparation: P) ขั้นที่ 3 ฝึกหัดสู่ความเข้าใจ (Practice :P) ขั้นที่ 4 ปฏิบัติใหม่ชำนาญ (Performance: P) ขั้นที่ 5 สร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ (Production: P) ขั้นที่ 6 สรุป (Wrap up W)

4. การเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปด้วยความเรียบร้อย เช่น การเตรียมตัวของครูผู้สอนเอง และการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน ดังนี้

4.1 ด้านครูผู้สอน

เนื่องจากภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ ซึ่งมีเอกลักษณ์และกฎเกณฑ์ของตนเอง ตลอดจนมีวัฒนธรรมทางภาษาเป็นของตนเอง ในฐานะมรดกของชาติ ที่ต้องระมัดระวังในการใช้เพื่ออนุรักษ์ให้คงอยู่คู่ชาติไทย ครูผู้สอนจึงควรเตรียมความพร้อมโดยศึกษาเรื่องที่จะสอนทั้งด้านเนื้อหา กระบวนการให้เข้าใจและสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องในการสื่อสารตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบ ด้วยกระบวนการปฏิบัติ

4.2 ด้านผู้เรียน

ก่อนจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนควรพิจารณาความพร้อมในด้านต่าง ๆ ของนักเรียน ซึ่งภายในแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนได้เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมไว้ ซึ่งครู ผู้สอนสามารถใช้จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ตามความเหมาะสม หรืออาจแสวงหาเนื้อหาและวิธีการใหม่ ๆ ที่ตรงกับความสนใจของนักเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจและได้เรียนรู้อย่างมีความสุข

4.3 ด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเป็นเนื้อหาตามมาตรฐาน สาระ และตัวชี้วัดในเอกสารประกอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ทั้งด้านความรู้และกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน ที่เป็นสมรรถภาพที่นักเรียนต้องปฏิบัติให้ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำของการเรียนรู้

4.4 ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้

เนื่องจากรูปแบบการสอนนี้มุ่งพัฒนาสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย ดังนั้น สื่อ อุปกรณ์ แหล่งเรียนรู้และสิ่งจำเป็นที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนจึงเน้นสื่อสภาพจริง เช่น บทอ่าน หนังสือ แบบฝึก เรื่องหรือสารที่หลากหลาย เป็นต้น ก่อนการนำไปใช้ควรทำการศึกษาให้เข้าใจและทดลองใช้ให้เกิดความเข้าใจ มีความคล่องแคล่ว และสามารถให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนเกิดปัญหาขณะเรียนรู้ ส่วนแหล่งเรียนรู้ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ แหล่งเรียนรู้ที่เป็นบุคคล ภูมิปัญญา และห้องคอมพิวเตอร์ ห้องสมุด แหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน ซึ่งครูผู้สอนสามารถเลือกใช้ประกอบได้ตามความเหมาะสม

4.5 จัดเตรียมเครื่องมือสำหรับการวัดและประเมินผล โดยมีเครื่องมือ 3 ชุด คือ

1)แบบทดสอบวัดสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทยตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้

2) แบบวัดสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย ภาคปฏิบัติ 3) แบบวัดเจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาไทย ทั้งนี้ผู้สอนควรศึกษาให้เข้าใจถึงวิธีการใช้เครื่องมือทั้ง 3 ชุด และจัดเตรียมให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

5. การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน

เมื่อศึกษาและเตรียมสิ่งจำเป็นต่าง ๆ ไว้พร้อมแล้ว จึงดำเนินการสอนตามขั้นตอนดังนี้

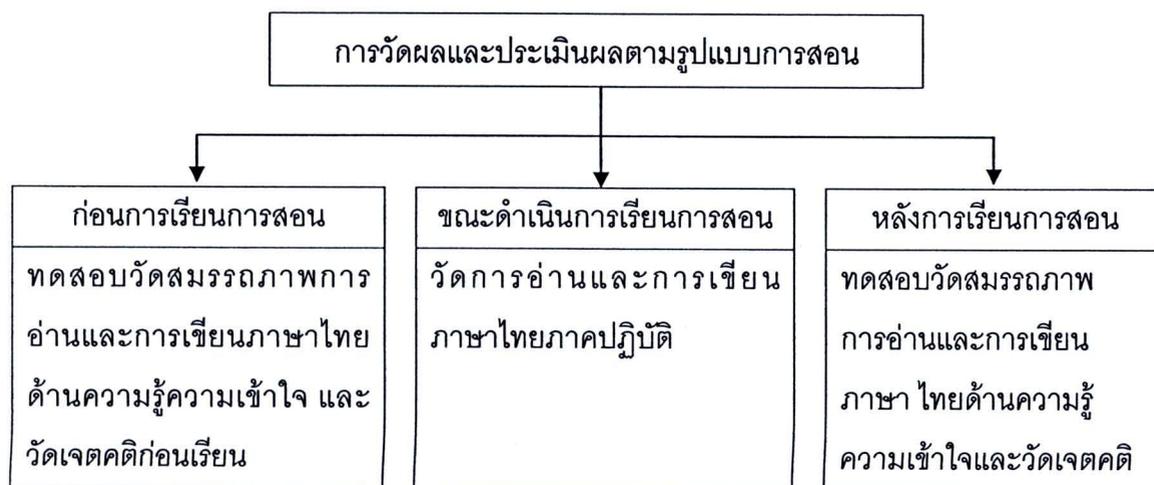
5.1 ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย และวัดเจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาไทย บันทึกคะแนนไว้

5.2 ดำเนินการเรียนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้จนครบ 9 หน่วย 33 แผน ซึ่งในตอนท้ายของแผนทุกแผนจะเป็นการทดสอบสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย ตามภาระงานชิ้นงานรวบยอด

5.3 ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย และวัดเจตคติของนักเรียนด้วยแบบทดสอบและแบบวัดฉบับเดียวกับก่อนเรียน และบันทึกคะแนนที่ได้ เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับในภายหลัง โดยนำคะแนนระหว่างเรียนจากการวัดท้ายแผนท้ายหน่วยการเรียนรู้มาพิจารณาด้วย

6. การวัดและประเมินผล

เพื่อให้เข้าใจถึงวิธีการวัดผลและประเมินผลตามรูปแบบการสอน ดังที่ได้กล่าวถึงในเอกสารรูปแบบการสอน ในหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีความสัมพันธ์กันจึงขอเสนอภาพรวมของการวัดและประเมินผล ดังนี้

ภาพ 11 การวัดและประเมินผลตามรูปแบบการสอน

จากภาพ 11 การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ 3 ระยะ คือ ก่อนการเรียนการสอน ขณะดำเนินการเรียนการสอน และ หลังการเรียนการสอน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

6.1 ก่อนการเรียนการสอน ทำการทดสอบวัดสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย ด้วยแบบทดสอบวัดสมรรถภาพการอ่าน ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และแบบวัดสมรรถภาพการเขียนภาษาไทย แบบอัตนัย คือ การเขียนเรียงความ จำนวน 1 ข้อ ก่อนเรียน

6.2 ขณะดำเนินการเรียนการสอนวัดความสามารถภาคปฏิบัติการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียน โดยใช้แบบประเมินสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทยตามตัวชี้วัดเทียบเกณฑ์ แบบ Rubric scores 5 ระดับ

5 หมายถึง มีสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย ระดับสูงมาก

4 หมายถึง มีสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย ระดับสูง

3 หมายถึง มีสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย ระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย ระดับต่ำ

1 หมายถึง มีสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย ระดับต่ำมาก

ซึ่งการวัดผลและประเมินผลขณะดำเนินการเรียนการสอนนี้ เป็นการประเมินตามพฤติกรรมบ่งชี้ เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ และเป็นการประเมินเพื่อพัฒนา ให้โอกาสนักเรียนในการแก้ไขปรับปรุงชิ้นงาน ภาระงานหรือผลงานเพื่อไปสู่ระดับสมรรถภาพที่สูงขึ้น

6.3 ภายหลังจากการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลภายหลังการเรียนการสอนนี้จะดำเนินเหมือนกับการวัดและประเมินผลก่อนนักเรียนการเรียนการสอน ดังที่เสนอไว้เมื่อทำการวัดและประเมินครบทุกอย่างตามที่กำหนดไว้แล้ว จึงนำผลที่ได้ทั้งก่อนและหลังเรียนมาคิดคะแนนหาค่าเฉลี่ยของนักเรียน แล้วพิจารณาว่าคะแนนหลังเรียนพัฒนาขึ้นหรือไม่ ถ้าพัฒนาขึ้นแสดงว่าหลังจากนักเรียนได้เรียนรู้ตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น แล้วเกิดการพัฒนสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับเกณฑ์การประเมินสมรรถภาพการอ่านและการเขียน ได้ปรับจากเกณฑ์การประเมินของ แฮริส (Harris, 1990) โดยกำหนดประเด็นการประเมิน 2 ประเด็น ดังนี้

1) ประเด็นในการประเมินสมรรถภาพการอ่าน ทั้งการอ่านออกเสียงและอ่านในใจ ซึ่งเป็นการอ่านเชิงวิเคราะห์ ตามตัวชี้วัดสมรรถภาพด้านการอ่าน จะมีประเด็น การประเมิน 4 ด้าน รวม 20 คะแนนดังนี้

1. สมรรถภาพการอ่านคล่อง 5 คะแนน

2. สมรรถภาพการอ่านถูกต้อง 5 คะแนน

3. สมรรถภาพการแบ่งวรรคตอน 5 คะแนน

4. สมรรถภาพการใช้น้ำเสียง 5 คะแนน

2) ประเด็นในประเมินสมรรถภาพการเขียน ทั้งการเขียนสื่อสารและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีประเด็นในการประเมิน 5 ด้าน รวม 20 คะแนน ดังนี้

1. สมรรถภาพด้านเนื้อหา 4 คะแนน

2. สมรรถภาพการเรียบเรียงเรื่องราว 4 คะแนน

3. สมรรถภาพด้านการใช้ภาษา 4 คะแนน

4. สมรรถภาพด้านอักขรวิธี 4 คะแนน

5. สมรรถภาพด้านกลไกการเขียน 4 คะแนน

รายละเอียดของระดับเกณฑ์ คำอธิบายเกณฑ์การให้คะแนน อยู่ในคู่มือการวัดผลและประเมินผลของรูปแบบ

แนวทางปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน

เมื่อครูผู้สอนได้ศึกษาและจัดเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการจัดการเรียนการสอนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว การที่จะนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ครูผู้สอนพิจารณา ดังนี้

1. บทบาทของครูผู้สอน

รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ และเน้นการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อช่วยให้นักเรียนมีสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย ผู้สอนจึงควรลดบทบาทของตนจากการเป็นผู้ให้ความรู้มาเป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้นักเรียนมีประสบการณ์ที่หลากหลายด้วยการได้ลงมือปฏิบัติ ซึ่งมีข้อเสนอแนะที่ควรปฏิบัติ ดังนี้

1.1 ครูผู้สอนมีบทบาทในการเป็นผู้คอยอำนวยความสะดวกให้แก่ นักเรียน เป็นผู้สังเกต ผู้ชี้แนะและคอยให้ความช่วยเหลือ เป็นผู้จัดบรรยากาศและสภาพในการจัดการเรียนการสอนให้น่าสนใจ และทำทนาย ตลอดจนกระตุ้นให้นักเรียนกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอน

1.2 ครูผู้สอนเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของแต่ละขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอน ดังนั้น จึงต้องศึกษาทำความเข้าใจ แสวงหา กิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ใหม่ ๆ จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น เครือข่ายอินเทอร์เน็ต และแหล่งเรียนรู้ในบริบทที่เกี่ยวข้องการเนื้อหาที่น่าสนใจ เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจ และเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข เกิดความมั่นใจในการปฏิบัติกิจกรรมการอ่านและการเขียน

1.3 ครูผู้สอนเป็นผู้คอยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ ใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และคอยสังเกตการณ์ปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน จดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ และหาโอกาสสะท้อนผลการเรียนรู้ในประเด็นที่ผิดพลาดเพื่อให้นักเรียนมีโอกาสแก้ปัญหา และหาทางพัฒนาสมรรถภาพของตนเอง

1.4 ครูผู้สอนเป็นผู้สังเกตและบันทึกสภาพการจัดการเรียนการสอน

1.5 ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการสรุปความรู้ ความเข้าใจในการเรียนการสอน ด้านสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทยร่วมกับนักเรียน

1.6 ผู้สอนเป็นกัลยาณมิตรของนักเรียน ให้กำลังใจ และเป็นผู้ประเมินนักเรียน

2. บทบาทของนักเรียน

การเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ผู้เรียนมีบทบาท ดังนี้

2.1 มีความพร้อม ความสนใจที่จะพัฒนาตนเองทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจและด้านสติ ปัญญา

2.2 เป็นผู้มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ ตั้งใจฝึกปฏิบัติกิจกรรม และปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง และร่วมกับกลุ่มเพื่อเรียนรู้

2.3 ร่วมประเมินผล และสะท้อนผลการเรียนรู้ในประเด็นที่เป็นข้อผิดพลาดของการปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับครูผู้สอนเพื่อการแก้ไขพัฒนา และปรับปรุง

2.4 เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อการเรียนรู้ของตนเองและของเพื่อน ร่วมกลุ่ม พยายามพัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการอ่านและการเขียน และมีสมรรถภาพในการอ่านและการเขียนภาษาไทย ตลอดจนเป็นผู้มีส่วนร่วมในการประเมินสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทยทั้งของตนเองและของเพื่อน

3. การจัดสภาพการเรียนการสอน

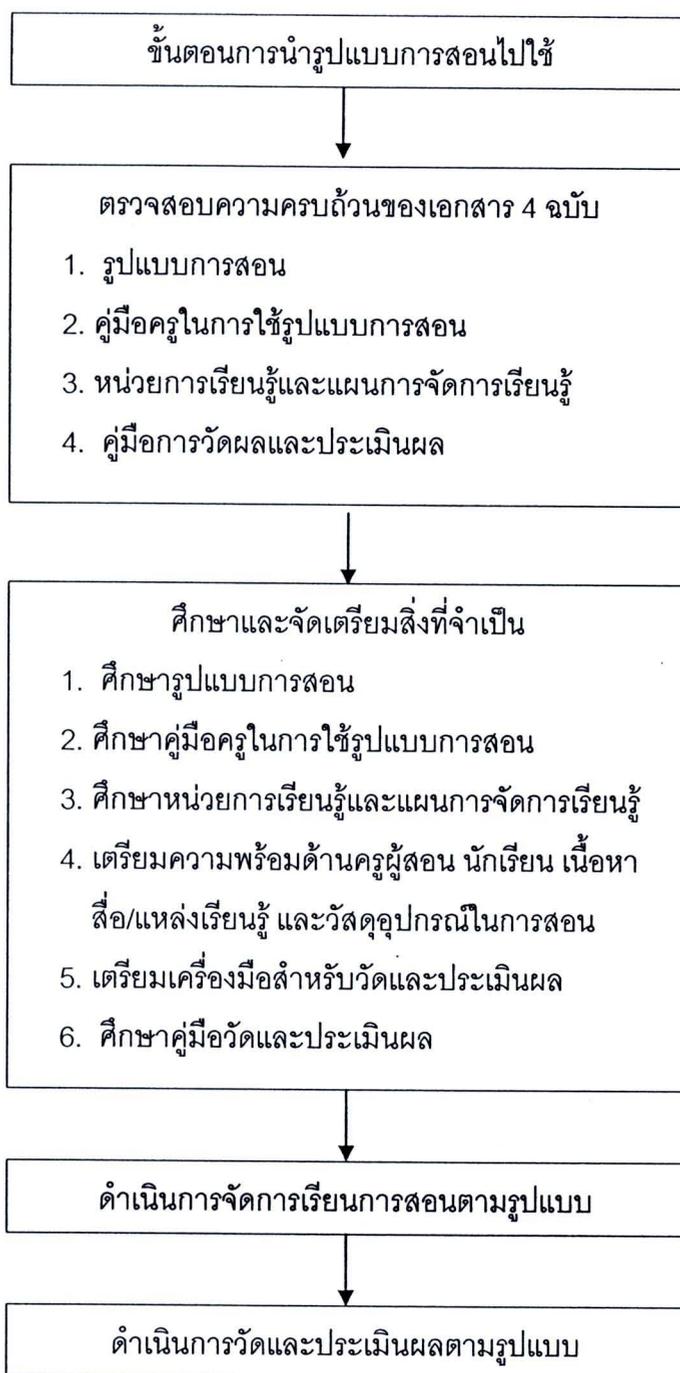
3.1 การเรียนการสอนของรูปแบบเน้นจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง และใช้ประสาทการรับรู้ทั้งการอ่าน การเขียน การฟัง และการดู ตลอดจนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ทั้งกับบุคคล สื่อ และแหล่งเรียนรู้

3.2 การเรียนการสอนเน้นให้นักเรียนได้รับประสบการณ์จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่จัดเตรียมไว้ เพื่อให้นักเรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ร่วมกับเพื่อนในกลุ่มเล็ก และกลุ่มใหญ่รวมทั้งลงมือปฏิบัติ

3.3 บรรยากาศหรือสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนเน้นให้นักเรียนเกิดความรู้สึกละผ่อนคลาย กระตือรือร้น ในการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ แลกเปลี่ยนเรียนรู้และมีปฏิสัมพันธ์อันดีต่อกัน

3.4 กิจกรรมการฝึกปฏิบัติ การอ่านและการเขียนภาษาไทย ถือเป็นกิจกรรมที่สำคัญต่อการเรียนการสอนของรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง และมีการกระตุ้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติโดยไม่เคร่งเครียดหรือเคร่งครัด มีบรรยากาศของความเป็นกัลยาณมิตร มีความเป็นอิสระในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างสร้างสรรค์ และให้กำลังใจนักเรียน ซึ่งจะก่อให้เกิดการพัฒนาสมรรถภาพของนักเรียนและเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณค่าและมีความหมาย

จากข้อควรปฏิบัติและแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปขั้นตอนการนำรูปแบบการสอนไปใช้ได้ ดังภาพ 12 ต่อไปนี้

ภาพ 12 แสดงขั้นตอนการนำรูปแบบการสอนไปใช้

จากแนวคิดการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับ
กับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบเดิม สรุปได้ดังตาราง 21 ดังนี้

ตาราง 21 แสดงการเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยทั่วไป กับการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

รายการ	การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยทั่วไป	การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น
นักเรียน	ไม่มีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหา สื่อ อุปกรณ์ ครูผู้สอน และเพื่อน ครู เป็นผู้ให้ความรู้ เน้นบทบาทครู	มีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหา สื่อ อุปกรณ์ และเพื่อน เรียนรู้โดยบูรณาการทักษะทางภาษา การลงมือปฏิบัติ และเป็นผู้สร้างองค์ความรู้
ครูผู้สอน	เป็นผู้ให้ความรู้	เป็นผู้อำนวยความสะดวก และเป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน
เนื้อหา	ตำราและแบบเรียน	สมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย จากสารต่าง ๆ ที่หลากหลาย ตามตัวชี้วัดของหลักสูตร
กระบวนการเรียนการสอน	มี 3 ขั้นตอน ที่หลากหลาย ทั้งก่อน การสอน ขณะสอนและหลังสอน	มี 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 2) ขั้นเตรียมความรู้สู่การปฏิบัติ 3) ขั้นฝึกหัดสู่ความเข้าใจ 4) ขั้นปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ 5) ขั้นสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ 6) ขั้นสรุป
การวัดและประเมินผล	ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากแบบทดสอบ	ประเมินสมรรถภาพการอ่านและการเขียนตามสภาพจริง

2. ตัวอย่างหน่วยและแผนการจัดการเรียนภาษาไทยตามรูปแบบการสอนแบบเน้น
สมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำอธิบายรายวิชา
คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท21101 ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1

เวลา 60 ชั่วโมง

จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ศึกษาการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว บทร้อยกรอง คำที่มีหลายความหมายในบริบทต่าง ๆ เอกสารวิชาการ การจับใจความสำคัญจากการอ่าน การฟัง การวิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลาย การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด การเขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน เรียงความ จดหมายส่วนตัว จดหมายธุรกิจ รายงานการศึกษาค้นคว้า โครงการ การพูดเล่าเรื่องย่อ สรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟังและดู รายงานเรื่อง ประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง ดูและสนทนาอธิบายลักษณะของเสียงในภาษาไทย การวิเคราะห์ชนิด หน้าที่ของคำในประโยค สำนวน คำพังเพย สุภาษิต การท่องบทอาขยานที่กำหนด บทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

โดยอ่านออกเสียง อ่านจับใจความสำคัญ ระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบ ดีความคำยาก พุดสื่อสาร รายงาน แสดงความคิดเห็น เขียนคัดลายมือ เขียนสะกดคำและเขียนเชิงสร้างสรรค์ ได้ถูกต้องและใช้คำได้เหมาะสม

เพื่อสรุปเนื้อหา ความรู้ ข้อคิดวิเคราะห์ อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน พร้อมยกเหตุผลประกอบ มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด มีความใฝ่เรียนรู้ มีวินัย มุ่งมั่นในการทำงาน ซื่อสัตย์ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ อยู่อย่างพอเพียง รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม 1/1 , 1/2 , 1/4 , 1/5 , 1/8 , 1/9

ท 2.1 ม 1/1 , 1/4 , 1/5 , 1/7 , 1/8 , 1/9

ท 3.1 ม 1/1 , 1/2 , 1/5 , 1/6

ท 4.1 ม 1/1 , 1/3 , 1/6

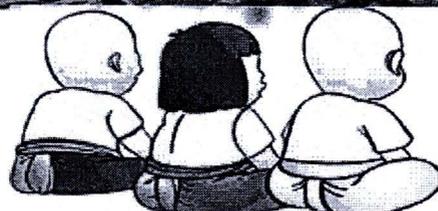
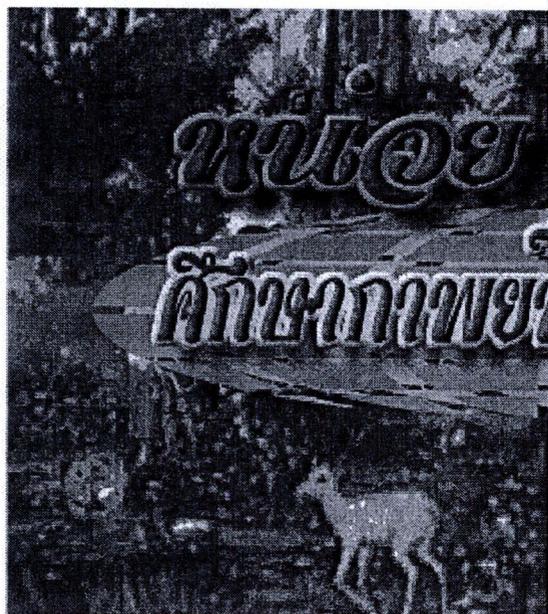
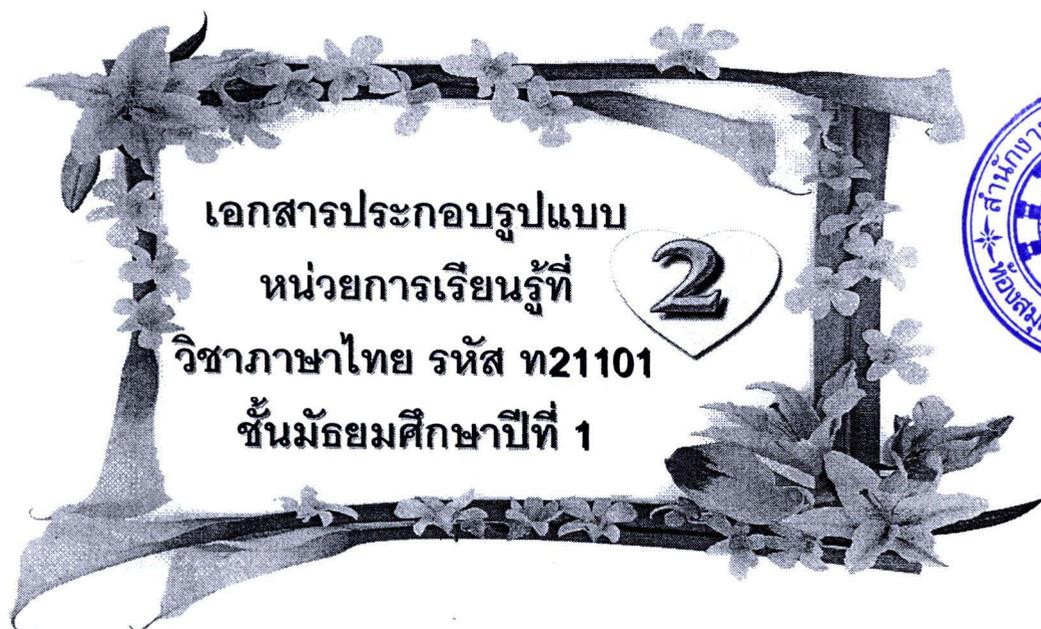
ท 5.1 ม 1/1 , 1/2 , 1/3 , 1/4 , 1/5

รวมทั้งหมด 24 ตัวชี้วัด

หน่วยการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท 21101

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	เวลา/ ชั่วโมง	จำนวนแผน การจัดการเรียนรู้
1	เรียนรู้เสียงในภาษา	4	3
2	ศึกษากาพย์พระไชยสุริยา	8	5
3	ภาษาเพื่อพัฒนาการพูด การเขียน	6	3
4	เพียรวิเคราะห์ชนิดคำและหน้าที่ของคำ	8	4
5	นิราศภูเขาทอง	6	3
6	ท่วงทำนองการสนทนา	4	2
7	ราชาธิราช	6	3
8	ศาสตร์เพื่อการเขียนสื่อสาร	6	3
9	อ่านและคิดสุภาสิตพระร่วง	8	4
10	สอบปลายภาค	2	-
รวม	9	60	28

ตัวอย่างหน่วยการเรียนรู้ของรูปแบบการสอน

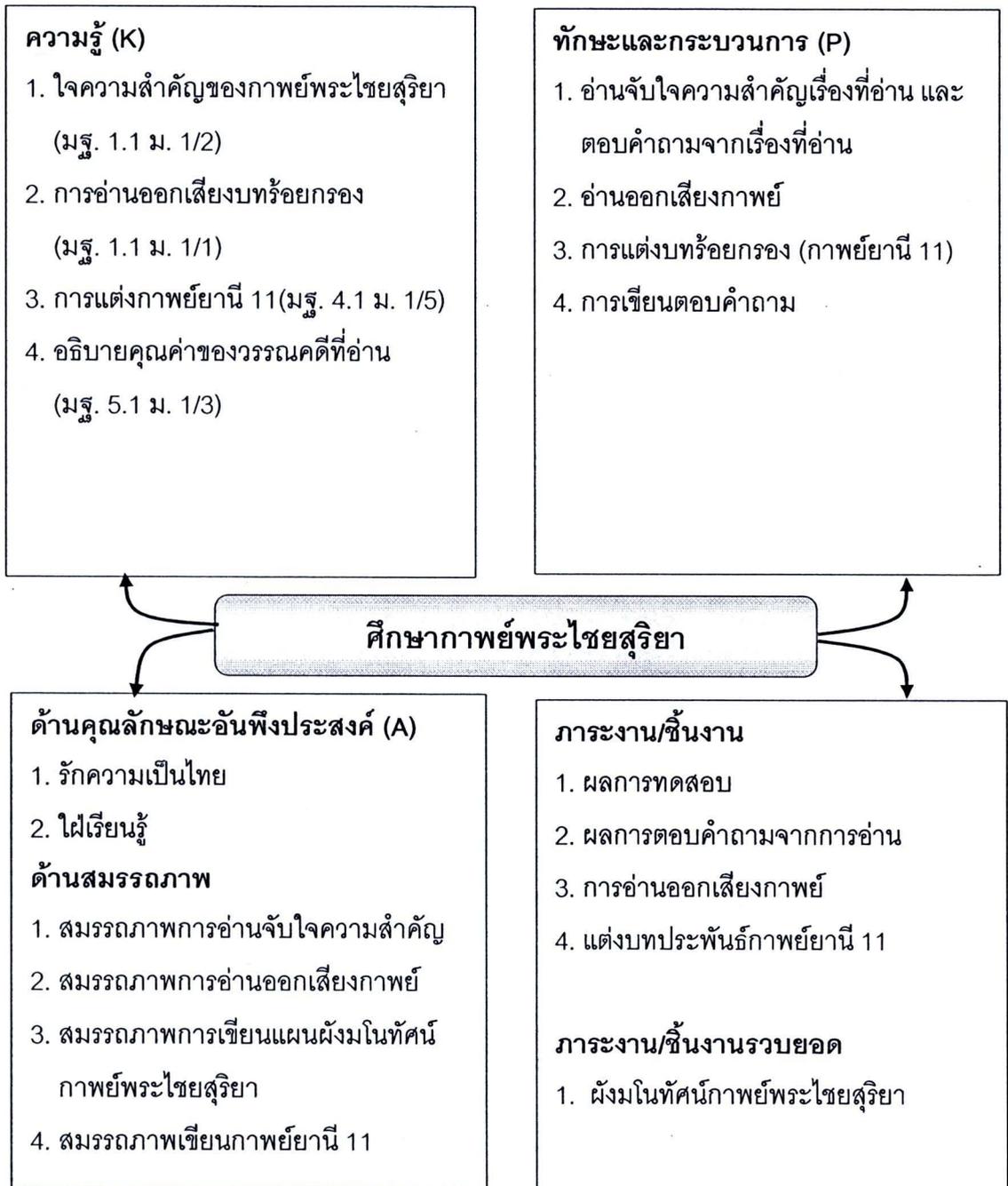
สารบัญ

เรื่อง	หน้า
- แผนภาพแสดงกรอบเนื้อหาหน่วยที่ 2 “ศึกษากาพย์พระไชยสุริยา”	310
- ตารางแสดงขอบเขตหน่วยที่ 2 “ศึกษากาพย์พระไชยสุริยา”	311
- หน่วยการเรียนรู้อิงมาตรฐานหน่วยที่ 2	313
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 “การอ่านจับใจความสำคัญ”	319
* แบบความรู้ เรื่อง “การอ่านจับใจความสำคัญกาพย์พระไชยสุริยา”	324
* แบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ เรื่อง “การอ่านจับใจความสำคัญกาพย์พระไชยสุริยา”	326
* แบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ เรื่อง “การอ่านจับใจความสำคัญกาพย์พระไชยสุริยา”	328
* แบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ เรื่อง “การอ่านจับใจความสำคัญกาพย์พระไชยสุริยา”	329
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 “คุณค่าของวรรณคดี”	330
* แบบความรู้ เรื่อง “คุณค่าของวรรณคดีไทย”	334
* แบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ เรื่อง “คุณค่าของวรรณคดีไทยด้านเนื้อหา”	336
* แบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ เรื่อง “คุณค่าของวรรณคดีไทยด้านศิลปะการประพันธ์”	338
* แบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ เรื่อง “คุณค่าของกาพย์พระไชยสุริยา”	342
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 “การอ่านออกเสียงกาพย์ยานี 11”	345
* แบบความรู้ เรื่อง “การอ่านออกเสียงกาพย์ยานี 11”	349
* แบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ เรื่อง “การอ่านออกเสียงกาพย์ยานี 11”	350
* แบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ เรื่อง “การอ่านออกเสียงกาพย์ยานี 11”	351
* แบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ เรื่อง “การอ่านออกเสียงกาพย์ยานี 11”	352
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 “การอ่านออกเสียงกาพย์ฉับ 16”	353
* แบบความรู้ เรื่อง “การอ่านออกเสียงกาพย์ฉับ 16”	357
* แบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ เรื่อง “การอ่านออกเสียงกาพย์ฉับ 16”	358
* แบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ เรื่อง “การอ่านออกเสียงกาพย์ฉับ 16”	359
* แบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ เรื่อง “การอ่านออกเสียงกาพย์ฉับ 16”	360
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 “การอ่านออกเสียงกาพย์สุรางคนางค์ 28”	361
* แบบความรู้ เรื่อง “การอ่านออกเสียงกาพย์สุรางคนางค์ 28”	366
* แบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ เรื่อง “การอ่านออกเสียงกาพย์สุรางคนางค์ 28”	367

* แบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ เรื่อง “การอ่านออกเสียงกาพย์สุรางคนางค์ 28”	368
* แบบสร้างสรรค์ผู้สมรรถภาพ เรื่อง “การอ่านออกเสียงกาพย์สุรางคนางค์ 28”	369
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 “การแต่งกาพย์ยานี 11”	370
* แบบความรู้ เรื่อง “การแต่งกาพย์ยานี 11”	374
* แบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ เรื่อง “การแต่งกาพย์ยานี 11”	376
* แบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ เรื่อง “การแต่งกาพย์ยานี 11”	377
* แบบสร้างสรรค์ผู้สมรรถภาพ เรื่อง “การแต่งกาพย์ยานี 11”	378
- ภาระงานรวบยอด เรื่อง “การเขียนแผนผังความคิด เรื่อง กาพย์พระไชยสุริยา”	379
- ภาคผนวก	380
- แนวคำตอบ	381
- เครื่องมือประเมิน	398

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ชื่อหน่วย “ศึกษากาพย์พระไชยสุริยา” เวลา 8 ชั่วโมง	จำนวน 8 ชั่วโมง
--	-----------------

ผังมโนทัศน์เป้าหมายการเรียนรู้และขอบข่ายภาระงาน

กำหนดการสอนรายหน่วย หน่วยที่ 2 “ศึกษากาพย์พระไชยสุริยา”
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รหัสวิชา ท21101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

หัวข้อเรื่อง	เวลา (ชั่วโมง)	กิจกรรมการ เรียนการสอน	ผลงาน/ชิ้นงาน/ ภาระงาน	การประเมิน การเรียนรู้
1. กาพย์พระไชยสุริยา				
1.1 การอ่านจับใจความ สำคัญ	2	รูปแบบการสอน แบบเน้น	แบบสร้างสรรค์ สู่สมรรถภาพ	แบบประเมิน
1.2 คุณค่าของกาพย์ พระไชยสุริยา	2	สมรรถภาพ การอ่านและการ		เกณฑ์การ ประเมิน
1.3 การอ่านออกเสียง กาพย์ยานี 11	1	เขียนภาษาไทย	ประเมินรวบยอด	ให้คะแนนแบบ
1.4 การอ่านออกเสียง กาพย์ 16	1		การเขียนสรุป ความรู้และ	รูบรีค (rubrics Scoring)
1.3 การอ่านออกเสียง กาพย์สุรางคนางค์ 28	1		ความคิดด้วย ผังมโนทัศน์ เรื่อง	
2. การแต่งกาพย์ยานี 11	1		กาพย์พระไชย สุริยา	
รวม	8			

ประเมินผลการเรียนรู้ : ผลงาน/ชิ้นงาน/ภาระงาน

ผลงาน/ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. การอ่านออกเสียงกาพย์ยานี 11 , กาพย์ฉบัง 16 , กาพย์สุรางคนางค์ 28
2. การเขียนตอบคำถามจากการอ่านกาพย์พระไชยสุริยา
3. การแต่งกาพย์ยานี 11

ประเมินรวบยอด : ภาระงาน

4. เขียนแผนที่ความคิด กาพย์พระไชยสุริยา

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง กาพย์พระไชยสุริยา

รหัสวิชา ท21101 รายวิชาภาษาไทย
ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา 8 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

มฐ. ท 1.1 ม.1/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน

ม.1/2 จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

ม.1/3 ระบุเหตุและผล และข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

มฐ. ท 4.1 ม.1/1 อธิบายลักษณะของเสียงในภาษาไทย

ม.1/5 แต่งบทร้อยกรอง

ท 5.1 : เข้าใจและแสดงความคิดเห็นวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

มฐ. ท 5.1 ม.1/1 สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน

ม.1/2 วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม ที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ

ม.1/3 อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน

ม.1/4 สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ม.1/5 ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า

ตามความสนใจ

2. สาระสำคัญ

การเรียนรู้วรรณกรรมหรือวรรณคดีประเภทบทร้อยกรอง เรื่องกาพย์พระไชยสุริยา เป็นบทร้อยกรองที่แต่งด้วยกาพย์ยานี 11 กาพย์ฉบัง 16 และกาพย์สุรางคนางค์ 28 ซึ่งเป็นแบบอย่างของงานประพันธ์ ที่นำเสนอประโยชน์ของคำที่มีตัวสะกดในมาตราต่าง ๆ ให้ประโยชน์ต่อการอ่าน และยังให้ข้อคิดต่อผู้อ่านในด้านข้อคิดคติเตือนใจ อันนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันต่อไป

3. สาระการเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)

- ใจความสำคัญของกาพย์พระไชยสุริยา
- เสียงในภาษาไทย
- มาตราตัวสะกด
- การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง (กาพย์ยานี 11 กาพย์ฉบัง 16 และกาพย์สุรางคนางค์ 28)

- การแต่งบทร้อยกรอง (กาพย์ยานี 11)
- คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดี
- การเขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

- อ่านจับใจความสำคัญเรื่องที่อ่าน และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
- อ่านออกเสียงคำ
- บอกคุณค่าและข้อคิดของวรรณคดีที่อ่าน
- การแต่งบทร้อยกรอง (กาพย์ยานี 11)

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

- รักความเป็นไทย
- ใฝ่เรียนรู้

ด้านสมรรถภาพ

- สมรรถภาพการอ่านจับใจความสำคัญ
- สมรรถภาพการเขียนย่อความเรื่องกาพย์พระไชยสุริยา
- สมรรถภาพการอ่านออกเสียงคำ
- สมรรถภาพการเขียนคุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดีที่อ่าน

- สมรรถภาพการเขียนภาพยານี 11

4. เป้าหมายการเรียนรู้ (Learning Goals)

4.1 ความเข้าใจที่คงทนหรือคำถามรวบยอด

มีทักษะการอ่าน การเขียน และคิดวิเคราะห์ ประเมินค่า ตลอดจนการประยุกต์นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

4.2 ความรู้และทักษะคร่อมวิชา (สาระ)

4.2.1 ทักษะการคิดวิเคราะห์ และประเมินค่า

4.2.2 ทักษะกระบวนการกลุ่ม

4.2.3 ทักษะการนำเสนอผลงาน

4.3 ความรู้และทักษะเฉพาะวิชา (สาระ)

4.3.1 อ่านเชิงวิเคราะห์เรื่องกาพย์พระไชยสุริยา

พฤติกรรมบ่งชี้ : อ่านแล้วจับประเด็นสำคัญ บอกจุดประสงค์ของเรื่อง จัดลำดับเหตุการณ์ และสรุปเนื้อเรื่องได้

4.3.2 การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง

พฤติกรรมบ่งชี้ : อ่านออกเสียงกาพย์ยานี 11 กาพย์ฉิ่ง 16 และกาพย์สุรางคนางค์ 28

4.3.3 การเขียนแผนภาพความคิด

พฤติกรรมบ่งชี้ : เขียนแผนที่ความคิด เรื่องกาพย์พระไชยสุริยา

4.3.4 การเขียนบทร้อยกรอง กาพย์ยานี 11

พฤติกรรมบ่งชี้ : เขียนกาพย์ยานี 11 ได้

4.3.5 การเขียนคุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดีที่อ่าน

พฤติกรรมบ่งชี้ : เขียนคุณค่าและข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีได้

4.3.6 การเขียนย่อความ

พฤติกรรมบ่งชี้ : เขียนย่อความกาพย์พระไชยสุริยาได้

4.4 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

4.1 ใฝ่เรียนรู้

4.2 รักความเป็นไทย

4.5 สมรรถภาพที่ต้องการ

1. สมรรถภาพการอ่านจับใจความสำคัญ

2. สมรรถภาพการเขียนย่อความเรื่องกาพย์พระไชยสุริยา

2. สมรรถภาพการเขียนคุณค่าและข้อคิดจากการอ่านวรรณคดี
3. สมรรถภาพการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง
4. สมรรถภาพการเขียนภาพย่น 11
5. สมรรถภาพการเขียนผังมโนทัศน์เรื่องภาพพระไชยสุริยา

5. ร้อยรอยหรือหลักฐานการเรียนรู้

1. ผลการทำกิจกรรมในรูปแบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ “คุณค่าและข้อคิดจากภาพพระไชยสุริยา”
2. แบบประเมินการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง
3. ข้อเขียนย่อความ เรื่อง ภาพพระไชยสุริยา
4. ผลงานการเขียนภาพย่น 11
5. แผนที่ความคิด เรื่อง ภาพพระไชยสุริยา

6. การวัดและประเมินผล

การประเมินก่อนเรียน

การประเมินระหว่างเรียน

ภาระงาน/ชิ้นงาน	วิธีการวัดและประเมิน	เครื่องมือวัดและประเมิน
1. ผลการทำกิจกรรมในรูปแบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ “คุณค่าและข้อคิดจากภาพพระไชยสุริยา”	ตรวจการทำกิจกรรม	แบบประเมินและเกณฑ์การประเมินการทำกิจกรรม 5 ระดับ
2. ข้อเขียนย่อความเรื่องภาพพระไชยสุริยา	ตรวจให้คะแนนการเขียนย่อความ	แบบประเมินและเกณฑ์การประเมินการเขียนย่อความ
3. แบบประเมินการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง(ภาพ)	ประเมินการอ่านออกเสียงภาพ	แบบประเมินและเกณฑ์การประเมินการอ่านออกเสียงภาพ
4. ผลงานการเขียนภาพย่น 11	ตรวจให้คะแนนผลงานการเขียนภาพย่น 11	แบบประเมินและเกณฑ์การประเมินการเขียนภาพย่น 11

การประเมินผลรวบยอด

ภาระงาน/ชิ้นงาน	วิธีการวัดและประเมิน	เครื่องมือวัดและประเมิน
1. แผนที่ความคิดสรุปความรู้ ความคิด เรื่องกาพย์ พระไชยสุริยา	ตรวจให้คะแนนแบบรูปรีด 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และปรับปรุง	แบบและเกณฑ์ประเมิน การเขียนผังมโนทัศน์ สรุปความรู้ความคิด เรื่อง กาพย์พระไชยสุริยา

7. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและ
การเขียนภาษาไทย

- ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน
- ขั้นที่ 2 เตรียมความรู้สู่การปฏิบัติ
- ขั้นที่ 3 ฝึกหัดสู่ความเข้าใจ
- ขั้นที่ 4 ปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ
- ขั้นที่ 5 สร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ
- ขั้นที่ 6 สรุป

8. สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. หนังสือเรียนชุดวรรณคดีวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง กาพย์พระไชยสุริยา
2. แบบให้ความรู้ แผนผังกาพย์ยานี 11 กาพย์ฉบัง 16 กาพย์สุรางคนางค์ 28 เสียงในภาษาไทย การอ่านจับใจความสำคัญ การอ่านออกเสียงกาพย์ยานี 11 กาพย์ฉบัง 16 กาพย์สุรางคนางค์ 28 แผนผังกาพย์ยานี 11 กาพย์ฉบัง 16 กาพย์สุรางคนางค์ 28 การแต่งกาพย์ยานี 11
3. แบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ เรื่อง เสียงในภาษาไทย การอ่านจับใจความสำคัญ การอ่านออกเสียงกาพย์ยานี 11 กาพย์ฉบัง 16 กาพย์สุรางคนางค์ 28 แผนผังกาพย์ยานี 11 กาพย์ฉบัง 16 กาพย์สุรางคนางค์ 28 การแต่งกาพย์ยานี 11
4. แบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ เรื่อง เสียงในภาษาไทย การอ่านจับใจความสำคัญ การอ่านออกเสียงกาพย์ยานี 11 กาพย์ฉบัง 16 กาพย์สุรางคนางค์ 28 แผนผังกาพย์ยานี 11 กาพย์ฉบัง 16 กาพย์สุรางคนางค์ 28 การแต่งกาพย์ยานี 11

5. แบบสร้างสรรค์ผู้สมรรถภาพ เรื่อง เสียงในภาษาไทย การอ่านจับใจความสำคัญ การอ่านออกเสียงภาพยानी 11 ภาพยั้ง 16 ภาพยู่รวงคนางค์ 28 แผนผังภาพยानी 11 ภาพยั้ง 16 ภาพยู่รวงคนางค์ 28 การแต่งภาพยानी 11

6. แแถบ้นทีกเสียง/ชิตีการอ่านร้อยกรอง ภาพยानी 11 ภาพยั้ง 16 ภาพยู่รวงคนางค์ 28

7. Web site <http://www.st.ac.th>

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

-ใฝ่เรียนรู้

5. ชิ้นงาน/ภาระงาน(ร่องรอยหลักฐานการเรียนรู้)

1. การเขียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องภาพพระไชยสุริยา
2. การทำแบบทดสอบเรื่อง ภาพพระไชยสุริยา

6. การวัดและประเมินผล

ภาระงาน/ชิ้นงาน	วิธีการวัดและประเมิน	เครื่องมือวัดและประเมิน
แบบสร้างสรรค์ผู้สมรรถภาพ การอ่านจับใจความสำคัญ ภาพพระไชยสุริยา	ตรวจการทำกิจกรรมในแบบ สร้างสรรค์ผู้สมรรถภาพ	แบบประเมินและเกณฑ์ การประเมิน การอ่านจับ ใจความสำคัญ

7. คำถามสำคัญ

1. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญมีกระบวนการในการอ่านอย่างไร
2. การอ่านจับใจความสำคัญมีประโยชน์และความสำคัญกับนักเรียนเช่นไร

8. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน (ชั่วโมงที่ 1)

1. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
2. ครูนำภาพพระมหาชนภมาให้นักเรียนดูแล้วถามนักเรียนว่า เป็นภาพอะไร ใครอธิบาย
ได้บ้าง พระมหาชนภเป็นใคร ทำไมต้องว่ายน้ำอยู่ในมหาสมุทร

3. ครูพุดนำเข้าสู่เรื่อง ภาพพระไชยสุริยา

ขั้นที่ 2 เตรียมความรู้สู่การปฏิบัติ

4. นักเรียน ศึกษาแบบความรู้ เรื่อง ภาพพระไชยสุริยา โดยใช้กลวิธีการอ่านเร็ว
5. ครูยกตัวอย่างคำประพันธ์ใหม่บนกระดานดำ แล้วให้นักเรียนช่วยกันถอดความ
คำประพันธ์

ไม่จำคำพระเจ้า

เหไปเข้าภาษาไสย

ถือดีมีข้าไทย

น้อแต่ไพร่ไสชื่อคา

คดีที่มีคู่

คือไก่อหมูเจ้าสุภา

ใครเอาข้าวปลามา

ให้สุภาก็ว่าดี

6. ครูคอยใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนทำกิจกรรมการถอดความให้สำเร็จและร่วมกันอภิปรายผลการสรุปใจความคำประพันธ์ ดังกล่าว

ขั้นที่ 3 ฝึกหัดสู่ความเข้าใจ

7. นักเรียนแต่ละกลุ่ม (กลุ่มเดิม) ร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมในรูปแบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญภาพพระไชยสุริยา โดยมีครูคอยให้คำแนะนำ

8. สุ่มนักเรียนตัวแทนกลุ่ม 2 กลุ่มมานำเสนอผลการทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียน และเพื่อนกับครูร่วมกันประเมินผลการทำกิจกรรมว่ามีข้อบกพร่องหรือไม่ ถ้าบกพร่อง บกพร่องเรื่องใด อภิปรายแก้ไขให้ถูกต้อง

9. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำการปรับผลงานการถอดความของตนเองให้ดีขึ้น เพื่อเข้าใจวิธีการเขียนถอดความ

(ชั่วโมงที่ 2)

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ

10. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มจับฉลาก แล้วทำกิจกรรมในรูปแบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญภาพพระไชยสุริยาตามหมายเลขที่จับได้

11. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอผลการปฏิบัติกิจกรรมให้เพื่อนฟังหน้าชั้นเรียน

12. ครูให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายผลของกิจกรรมที่แต่ละกลุ่มนำเสนอ ว่าควรแก้ไขส่วนใดอย่างไร เพื่อให้ผลงานมีคุณภาพ

13. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้แก้ไขผลงานของกลุ่มใหม่ ตามคำแนะนำของเพื่อนและครู เพื่อให้เกิดความชำนาญและมีประสิทธิผล และมอบหมายให้นักเรียนทุกกลุ่มแลกเปลี่ยนเนื้อหากันบันทึกลงสมุด

(ชั่วโมงที่ 3)

ขั้นที่ 5 สร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ

14. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปใจความสำคัญลงในแบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญภาพพระไชยสุริยา โดยครูแจกเกณฑ์การประเมินให้นักเรียนทุกกลุ่มศึกษาประกอบการปฏิบัติกิจกรรม

15. แล้วให้นักเรียนส่งแบบสร้างสรรค์ให้ครูเพื่อประเมิน แล้วให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนทุกกลุ่ม พร้อมให้โอกาสในการปรับปรุงงานของกลุ่ม

ขั้นที่ 6 สรุป

16. นักเรียนและครูช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเรื่อง กาพย์พระไชยสุริยา พร้อมกันอีกครั้งหนึ่งแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

9. กิจกรรมเสนอแนะ

1. นักเรียนศึกษาเรื่องพระมหาชนก และเปรียบเทียบกับเรื่องกาพย์พระไชยสุริยา ว่ามีอะไรที่เหมือนกันหรือแตกต่างกันบ้าง

10. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน เรื่องกาพย์พระไชยสุริยา
2. แถบบันทึกเสียงการอ่านบทร้อยกรอง กาพย์ยานี 11 กาพย์ฉับ 16 กาพย์สุรางคนางค์ 28
3. หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชุดวรรณวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
4. ภาพการ์ตูนพระมหาชนก หรือหนังสือพระมหาชนก
5. แบบความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญกาพย์พระไชยสุริยา
6. แบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญกาพย์พระไชยสุริยา
7. แบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญกาพย์พระไชยสุริยา
8. แบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญกาพย์พระไชยสุริยา

11. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ด้านความรู้ : นักเรียนร้อยละ 80 สามารถผ่านเกณฑ์ในตัวชี้วัดการอ่านจับใจความสำคัญเรื่องกาพย์พระไชยสุริยา โดยสามารถถอดความคำประพันธ์จากเรื่องได้ และนำความรู้ที่ได้มาเขียนย่อความได้

ด้านทักษะ/กระบวนการ : นักเรียนสามารถจับใจความจากการอ่านเรื่องแล้วเขียนถอดความจากคำประพันธ์ที่อ่านได้ตามกิจกรรมในแบบฝึก และสามารถนำเสนอผลงานของตนเองได้

ด้านเจตคติ : นักเรียนกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม เข้าร่วมกับกลุ่มในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วยความเต็มใจและเห็นคุณค่าของการอ่านคำประพันธ์

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

ลงชื่อ..นางสาวทัศนีย์ มงคลรัตน์..

(นางสาวทัศนีย์ มงคลรัตน์)

ครูผู้สอน/ผู้วิจัย

วันที่...1...เดือน.. พฤศจิกายน.....พ.ศ.... 2554.....

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนชัดเจน มีกิจกรรมที่ออกแบบให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ
ด้วยตนเอง นักเรียนจึงเกิดการเรียนรู้

.....

ลงชื่อ...นายธวัชชัย...เทศชำ.....

(นายธวัชชัย เทศชำ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์

วันที่...3...เดือน.. พฤศจิกายน.....พ.ศ.... 2554.....

แบบความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญภาพพระไชยสุริยา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 “ศึกษากาพย์พระไชยสุริยา”

ตัวอย่าง การจับใจความสำคัญจากบทประพันธ์

กาพย์ยานี 11

สาธุสะจะขอไหว้	พระศรีไตรสรณา
พ่อแม่แลครุบา	เทวดาในราศี
ข้าเจ้าเอา ก ข	เข้ามาต่อ ก กา มี
แก้ไขในเท่านั้น	ดีมีดีอย่าตรีชา

วิธีการจับใจความสำคัญ คือต้องถอดความคำประพันธ์เป็นความเรียงก่อน แล้วจึงย่อความด้วยการจับใจความสำคัญ ซึ่งถือเป็นการสรุปแต่ใจความสำคัญของเรื่องที้อ่าน การถอดความจากคำประพันธ์ควรปฏิบัติ ดังนี้

1. กาพย์ยานี 11 สองบทนี้กล่าวถึงอะไร (ใคร) และกล่าวอย่างไร ทำอะไร

บทประพันธ์นี้ กล่าวถึงเรื่องอะไร : การไหว้ครู

ไหว้อะไรบ้าง : พระรัตนตรัย พ่อ แม่ ครุบา เทวดา

ใครเป็นคนไหว้ : สุนทรภู่ (ผู้แต่ง)

ผู้แต่งทำอะไรอีก : นำพญชนะไทย ก - ฮ มาเรียบเรียงเป็นคำประพันธ์ (แต่งคำประพันธ์)

ถอดความเป็นร้อยแก้วได้อย่างไร : “สุนทรภู่ระลึกถึงพระคุณผู้มีพระคุณเพื่อเป็นสิริมงคลก่อนการนำพญชนะไทยมาประสมเป็นคำและแต่งคำประพันธ์กาพย์พระไชยสุริยา”

2. กาพย์ต่อไปนี้ กล่าวถึงใคร กล่าวถึงอะไร หรือทำอะไร ถอดความเป็นร้อยแก้วได้อย่างไร

จะรำคำต่อไป	พอล่อใจกุมารา
ธรรณมีราชา	เจ้าพาราสาวะถี
ชื่อพระไชยสุริยา	มีสุตามเหสี
ชื่อว่าสุมาลี	อยู่นรีไม่มีภัย

บทประพันธ์นี้กล่าวถึงใคร : พระไชยสุริยา เจ้าเมืองสาวะถี มีมเหสีชื่อ สุมาลี

กล่าวถึงอะไร : ความเป็นอยู่ของเมืองสาวะถีที่ไม่มีภัยอันตราย

ถอดความเป็นร้อยแก้วได้ว่า : สุนทรภู่ นำพญชนะ ก ข มาเรียบเรียงเป็นเรื่องพระไชยสุริยา มเหสีชื่อสุมาลี ครองเมืองสาวะถี อยู่อย่างสุขสบายไม่มีภัย

3. ภาพยนตร์ 2 บทนี้ กล่าวถึงใคร ทำอะไร(อย่างไร)

ข้าเฝ้าเหล่าเสนา	มีกิริยาอัชฌาตย์
พ่อค้ามาแต่ไกล	ได้อาศัยในพารา
ไพร่ฟ้าประชาชี	ชาวบุรีก็ปรีดา
ทำไร่เข้าไถนา	ได้ข้าวปลาแลสาลี

บทประพันธ์นี้ กล่าวถึง เสนา อำมาตย์ พ่อค้า ประชาชน

กล่าวว่อย่างไร : กล่าวว่ เหล่าเสนาของเมืองที่ประพฤติดี บ้านเมืองสงบสุขพ่อค้าแดนไกลมาทำการค้า ชาวเมืองประกอบอาชีพด้วยการทำไร่ ทำนาข้าว

ถอดความเป็นร้อยแก้วได้ว่ “เสนาของเมืองประพฤติดี บ้านเมืองสงบสุข ชาวเมืองประกอบอาชีพทำไร่ทำนา มีพ่อค้าต่างเมืองมาทำการค้า”

4. ภาพยนตร์ต่อไปนี้กล่าวถึงใคร กล่าวว่อย่างไร

อยู่มาหมู่ข้าเฝ้า	ก็หาเยาวนารี
ที่หน้าตาดีดี	ทำมโหรีที่เคหา
ค้าเข้าเฝ้าสี่ขอ	เข้าแต่หอล่อกามา
หาได้ให้ภริยา	โลโกพาให้บ้าใจ

บทประพันธ์นี้ กล่าวถึง เสนา อำมาตย์

กล่าวว่อย่างไร : กล่าวว่ เหล่าเสนาของเมืองเห็นผิดเป็นชอบ ไม่ทำงานเกิดลุ่มหลงในอบายมุข กามารมณ์ โลกมาก ไม่เชื่อฟังคำสอนของศาสนา

ถอดความเป็นร้อยแก้วได้ว่ “ต่อมาเหล่าเสนาของเมืองเกิดลุ่มหลงในกามารมณ์ มีการรับสินบน ไม่นับถือศาสนา”

จากตัวอย่างทั้ง 4 ข้อ การอ่านคำประพันธ์นั้นต้องตั้งคำถามในขณะที่เราอ่านเพื่อให้มีจุดมุ่งหมาย ในการอ่านและหาคำตอบหลังจบการอ่านนำความรู้มาเรียบเรียงเป็นร้อยแก้วที่เรียกว่าการถอดความ หลังจากนั้นก็นำมาสรุปเรื่องอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งจากตัวอย่างในแบบควมรู้นี้

สรุปใจความสำคัญได้ว่ คือ สุนทรภู่ไหว้ครู และกล่าวระลึกถึงผู้มีพระคุณแล้วนำพญัญชนะ ก ข มาแต่งเป็นเรื่องพระไชยสุริยาซึ่งครองเมืองสวาวะถี มีมเหสีชื่อสุมาลี บ้านเมืองสงบสุขดีด้วยเสนาอำมาตย์ประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งดี ชาวเมืองประกอบอาชีพทำไร่ทำนา มีพ่อค้าแดนไกลมาทำการค้าทำให้ต่อมาเสนาอำมาตย์เกิดลุ่มหลงในอบายมุข รับสินบน ทำให้ชาวเมืองสวาวะถีเกิดเดือดร้อน

กิจกรรมที่ 11

แบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ

เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญกาพย์พระไชยสุริยา

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มถอดความคำประพันธ์ที่ได้รับมอบหมายเป็นร้อยแก้ว

ที่แพ้แก่ชนะ	ไม่ถือพระประเวณี
ซี้จ้อก็ได้ดี	ไล่ดำตีมีอาญา
ที่ซื่อถือพระเจ้า	ว่าโง่งเง่าเต่าปูปลา
ผู้เฒ่าเหล่าเมธา	ว่าไปบ้าสาระยา

ภิกษุสมณะ	เหล่ากัละพระธรรม
คาถาลำนำ	ไปเร่ร่ำทำเจโก
ไม่จำคำผู้ใหญ่	ศิระะไม้ใจโยโส
ที่ดีมีอะไซ	ข้าขอโมทนาไป

พาราสาละถี	ใครไม่มีปราณีใคร
ดูดีถือแต่ใจ	ที่ใครได้ใส่เอาพอ
ผู้ที่มีฝีมือ	ทำดูดีไม่ซื่อขอ
ไล่กว่าผ้าที่ค่อ	อะไรล่อก็เอาไป

ข้าเฝ้าเหล่าเสนา	มิได้ว่าหมู่มุขไท
ถือน้ำรำเข้าไป	แต่น้ำใจไม่นำพา
หาได้ใครหาเอา	ไพร่ฟ้าเศร้ายุบล่าอุรา
ผู้ที่มีอาญา	ไล่ตีดำไม่ปราณี

ผีป่ามากระทำ
น้ำป่าเข้าธานี
ข้าเฝ้าเหล่าเสนา
ชีบล่าลี้ไป

มรณกรรมชาวบุรี
ก็ไม่มีที่อาศัย
หนีไปหาพาราไกล
ไม่มีใครในธานี

.....
.....

สรุปใจความสำคัญได้ว่า

.....
.....
.....
.....
.....

- ลงชื่อ 1. เลขที่..... ชั้น.....
- 2. เลขที่..... ชั้น.....
- 3. เลขที่..... ชั้น.....
- 4. เลขที่..... ชั้น.....
- 5. เลขที่..... ชั้น.....

ลงชื่อ

(นักเรียนผู้ปฏิบัติกิจกรรม)

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

แบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ
เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญภาพพระไชยสุริยา

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มถอดความคำประพันธ์เรื่อง ภาพพระไชยสุริยาในหนังสือ
วรรณคดีวิจักษ์ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 หน้า 90 ตั้งแต่ ฝิป่ามากระทำ จนจบหน้า 92

กลุ่มที่ 2 หน้า 93 ตั้งแต่ แลไปไม่ปะพสุธา จนจบหน้า 94

กลุ่มที่ 3 หน้า 95-96 ตั้งแต่ "วันนั้นจันทร์" ถึง "โยงกันเล่นน้ำคร่ำไป"

กลุ่มที่ 4 หน้า 96-97 ตั้งแต่ "ขึ้นกตกทุกขียาก" ถึง "ท่านเห็นแจ้งแหล่งโลกา"

กลุ่มที่ 5 หน้า 97-98 ตั้งแต่ "เข้ามานนานนับเดือน" ถึง "เทวสมบัติชัชวาลย์"

สรุปใจความสำคัญได้ว่า

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

- ลงชื่อ 1. เลขที่..... ชั้น.....
2. เลขที่..... ชั้น.....
3. เลขที่..... ชั้น.....
4. เลขที่..... ชั้น.....
5. เลขที่..... ชั้น.....

(นักเรียนผู้ปฏิบัติกิจกรรม)

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

แบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ
เรื่อง การถอดความคำประพันธ์ และการย่อความ

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนย่อความเรื่องภาพพระไชยสุริยา ความยาวไม่เกิน
10 บรรทัด

ย่อความ เรื่อง ภาพพระไชยสุริยา จาก..... ของ
..... หน้า..... ความว่า

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

- ลงชื่อ 1. เลขที่..... ชั้น.....
- 2. เลขที่..... ชั้น.....
- 3. เลขที่..... ชั้น.....
- 4. เลขที่..... ชั้น.....
- 5. เลขที่..... ชั้น.....

(นักเรียนผู้ปฏิบัติกิจกรรม)

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ศึกษาภาพพระไชยสุริยา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เวลา 2 ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
เรื่อง คุณค่าของวรรณคดี

1. มาตรฐานการเรียนรู้รายปี

มาตรฐาน ท 5.1 : เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย
อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน ท 5.1 (ม. 1/3)

สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ท 5.1 (ม. 1/4)

พฤติกรรมบ่งชี้ : เขียนอธิบายและสรุปข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

3. สาระสำคัญ

ภาพพระไชยสุริยา เป็นบทร้อยกรองที่แต่งด้วยกาพย์ยานี 11 กาพย์ฉบัง 16 และกาพย์สุรางคนางค์ 28 ซึ่งเป็นแบบอย่างของงานประพันธ์ ที่นำเสนอประโยชน์ของคำที่มีตัวละครกตโนมาตราต่าง ๆ ให้ประโยชน์ต่อการอ่านออกเสียง เพราะการอ่านออกเสียงคำที่ถูกต้องช่วยให้มีบุคลิกภาพที่ดี และมีผลต่อการเขียนสะกดคำได้ถูกต้องอีกด้วย และยังให้ข้อคิดต่อผู้อ่านในด้านข้อคิดคติเตือนใจ อันนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันต่อไป

4. สาระการเรียนรู้

ความรู้

-วรรณคดี เรื่อง ภาพพระไชยสุริยา

ทักษะกระบวนการ

-สรุปข้อคิดและคุณค่าจากเรื่องภาพพระไชยสุริยาได้ถูกต้อง

สมรรถภาพ

- เขียนข้อคิดและคุณค่าของภาพพระไชยสุริยาได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- เห็นคุณค่าของภาพพระไชยสุริยา

5. ชิ้นงาน/ภาระงาน (ร่องรอยหลักฐานการเรียนรู้)

1. แบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ เรื่อง คุณค่าและข้อคิดของภาพย์พระไชยสุริยา

6. การวัดและประเมินผล

ภาระงาน/ชิ้นงาน	วิธีการวัดและประเมิน	เครื่องมือวัดและประเมิน
แบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ เรื่อง คุณค่าและข้อคิดของภาพย์พระไชยสุริยา	ตรวจการทำกิจกรรมในแบบ สร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ	แบบประเมินและเกณฑ์ การประเมิน เพื่อประเมิน การปฏิบัติกาอ่าน

7. คำถามสำคัญ

1. คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านภาพย์พระไชยสุริยาได้อย่างไรบ้าง
2. การอ่านภาพย์พระไชยสุริยานักเรียนได้ข้อคิดเรื่องใดบ้าง และข้อคิดนั้นนำไปใช้ได้ อย่างไรกับสังคมปัจจุบัน

8. กระบวนการจัดการเรียนรู้

(ชั่วโมงที่ 1)

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูเขียนคำประพันธ์นี้ลงบนกระดานดำ แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน

“ ถึงบางพุดพุดดีเป็นศรีศักดิ์ มีคนรักรสถ้อยอร่อยจิต

แม้พุดชั่วตัวตายทำลายมิตร จะชอบผิดในมนุษย์เพราะพุดจา”

2. ครูถามนักเรียนว่า คำประพันธ์นี้มีคุณค่าต่อเราหรือไม่ มีคุณค่าเพราะอะไร เมื่ออ่านแล้ว ให้ข้อคิดอย่างไรที่เราจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (มีคุณค่าเพราะสอนให้เราระมัดระวัง การพุดจากับคนอื่น คือให้พุดดีกับทุกคน ซึ่งนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้)

ขั้นที่ 2 เตรียมความรู้สู่การปฏิบัติ

3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาแบบความรู้ เรื่อง คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดี แล้ว แลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วยการสนทนาภายในกลุ่มให้เกิดข้อสรุป

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรมที่อยู่ในแบบความรู้ เสร็จแล้วร่วมกันเฉลยคำตอบ

ขั้นที่ 3 ฝึกหัดสู่ความเข้าใจ

5. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านแบบฝึกหัดเพื่อความเข้าใจ “เนื้อหาวรรณคดีไทย” และตอบคำถาม ในแบบปฏิบัติเพื่อความเข้าใจ เพื่อเป็นการสรุปและทบทวนการศึกษาในแบบปฏิบัติโดยครูเป็นผู้คอยใช้คำถามกระตุ้นนักเรียนในแต่ละช่วง พร้อมทั้งร่วมกันเฉลยไปที่ละตอน

(ชั่วโมงที่ 2)

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ

6. นักเรียนทำกิจกรรมในแบบปฏิบัติเพื่อชำนาญ โดยศึกษาความรู้ และตอบคำถามเพื่อทบทวนความเข้าใจไปที่ละตอน คือ การเล่นเสียง การเล่นคำ (คำพ้อง คำซ้ำ คำเชิงถาม) การใช้ภาพพจน์

7. นักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบไปที่ละชั้น โดยมีครูคอยเติมเต็มในส่วนที่ยังคลาดเคลื่อน

ขั้นที่ 5 สร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ

8. นักเรียนนำความรู้จากการศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมในแบบความรู้ แบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ แบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ ในการทำกิจกรรมในแบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ

9. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยกิจกรรมในแบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ และสรุปผลความสามารถในการทำกิจกรรม

ขั้นที่ 6 สรุป

10. นักเรียนและครูช่วยกันสรุปคุณค่าและข้อคิดจากภาพพระไชยสุริยาอีกครั้งหนึ่ง

9. กิจกรรมเสนอแนะ

1. นักเรียนค้นคว้าและบันทึกคำประพันธ์ที่ให้ข้อคิดแก่ผู้อ่าน และจดบันทึกพร้อมอธิบายถึงคุณค่าและข้อคิดที่ได้ มาติดป้ายนิเทศแลกเปลี่ยนกันอ่าน

10. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนสาระภาษาไทย ชุดวรรณคดีวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. แบบความรู้ เรื่อง คุณค่าของวรรณคดี
3. แบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ เรื่อง คุณค่าของวรรณคดี (เนื้อหาของวรรณคดีไทย)
4. แบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ เรื่อง คุณค่าของวรรณคดี (ศิลปะในการประพันธ์วรรณคดี)
5. แบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ เรื่อง คุณค่าของวรรณคดี (ภาพพระไชยสุริยา)

11. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ด้านความรู้ : นักเรียนร้อยละ 84 สามารถสรุปข้อคิดจากการอ่านภาพพระไชยสุริยา
ได้ถูกต้อง โดยมีเหตุและผลในการสรุปข้อคิด

ด้านทักษะ/กระบวนการ : นักเรียนสามารถใช้กระบวนการการอ่านจับใจความจากร้อยกรอง
ได้ และมีกระบวนการในการวางแผนการทำงานภายในกลุ่มของตนเอง เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย
ในการปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละแบบที่ครูเตรียมให้

ด้านเจตคติ : นักเรียนเห็นคุณค่าของเรื่องที่ให้ข้อคิด สามารถนำเสนอผลงานของตนเอง
ด้วยความเต็มใจไม่เกียจคร้าน

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....

ลงชื่อ..นางสาวทัศนีย์..มงคลรัตน์.....

(นางสาวทัศนีย์ มงคลรัตน์)

ครูผู้สอน/ผู้วิจัย

วันที่...9..เดือน....พฤศจิกายน....พ.ศ. ...2554...

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

กิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ออกแบบไว้ ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติตามลำดับขั้น
จากง่าย ๆ ไปสู่ยาก เป็นกระบวนการที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นเรื่องดีที่ใช้กระบวนการ
การกลุ่มในการจัดการเรียนการสอน.....

.....

ลงชื่อ...นายวิรัชชัย เทศขำ.....

(นายวิรัชชัย เทศขำ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์

วันที่...11..เดือน....พฤศจิกายน....พ.ศ...2554...

แบบความรู้ เรื่อง คุณค่าของวรรณคดี
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 “ศึกษากาพย์พระไชยสุริยา”

วรรณคดีมีบทบาทเหมือนงานศิลปะประเภทอื่น ๆ คือ สร้างความบันเทิงใจและจรรโลงใจ ความบันเทิงใจ หมายถึง ความอิมใจอิมอารมณ์เมื่อได้เสพผลงานศิลปะ เช่นเดียวกับความอิมท้องเมื่อได้เสพอาหาร ส่วนความจรรโลงใจ หมายถึง ความผ่อนคลาย ชื่นบานและร่าเริง หายจากความหมกมุ่นกังวล มีจิตใจที่ชัดเจน และมีอารมณ์ที่ชัดเจนแล้ว วรรณคดีจึงนับได้ว่าเป็นสิ่งกลมกล่อมกลมมนุษย์ ให้รู้จักความงาม ความดี และความเป็นจริงของชีวิต

โดยทั่วไปเรามักถือกันว่าบทบาทสำคัญของวรรณคดี คือ การให้ความบันเทิงใจมากกว่าเพื่อจรรโลงใจ แต่หากพิจารณาวรรณคดีไทย โดยเฉพาะวรรณคดีโบราณแล้วจะพบว่าบทบาทหน้าที่ทั้งสองมีความสำคัญควบคู่กัน กวีไทยมักมุ่งสร้างสรรค์งานประพันธ์ที่ให้ความเพลิดเพลินด้วย และสั่งสอนเพื่อยกระดับจิตใจผู้อ่านผู้ฟังไปด้วย คุณค่าของวรรณคดีไทยจึงมีทั้งด้านอารมณ์และด้านคุณธรรม

1. คุณค่าด้านอารมณ์

ทุกวันนี้เราหาความเพลิดเพลินใจจากการท่องเที่ยว ดูภาพยนตร์ ดูโทรทัศน์ ฟังเพลง อ่านหนังสือ ฯลฯ แต่คนสมัยก่อนไม่มีโอกาสเช่นนี้ สิ่งบันเทิงใจของพวกเขา คือ การดูมหรสพ เช่น ไซน ละคร ทำให้มีการแต่งหนังสือขึ้นมาเพื่อใช้เป็นบทสำหรับแสดงมหรสพดังกล่าว เช่น รามเกียรติ์ เป็นบทพากย์ไซน อิเหนาเป็นบทละครรำ เป็นต้น เนื้อเรื่องของวรรณคดีประเภทนี้มักจะเน้นความสนุกสนานชวนติดตาม เช่น เรื่องการผจญภัย เรื่องรัก เรื่องรบ เป็นต้น แต่ในขณะเดียวกันวรรณคดีประเภทนี้ก็แต่งไว้สำหรับอ่านด้วย เช่นเดียวกับวรรณคดีอื่น ๆ การอ่านหนังสือของคนแต่ก่อนนั้นส่วนใหญ่ยังไม่อ่านเงียบ ๆ อยู่ในใจ แต่จะอ่านออกเสียงเพื่อฟังเนื้อเรื่องที่สนุกสนานและเพื่อฟังความไพเราะของคำประพันธ์ไปด้วย ความอิมอารมณ์จากวรรณคดีจึงมีทั้งเนื้อหาที่สนุกสนานติดตามและเสียงไพเราะที่ทำให้เพลินอารมณ์ ในการประพันธ์วรรณคดีกวีจึงต้องคำนึงถึงเสียงคำเป็นสำคัญด้วย

2. คุณค่าด้านคุณธรรม

เมื่อพิจารณาวรรณคดีไทยโดยเฉพาะวรรณคดีโบราณแล้ว จะพบว่ากวีมีความตั้งใจที่จะแสดงคุณธรรมไว้ในผลงานของตน อาจเป็นทางตรง เช่น ในวรรณคดีคำสอน หรืออาจเป็นทางอ้อมเช่น วรรณคดีบันเทิงที่จบลงด้วยข้อคิดหรือคติเตือนใจ ตัวอย่างของประเภทแรกจะพบได้จากวรรณคดีในยุคที่คนไทยกำลังจะสร้างบ้านเมืองให้เป็นปึกแผ่น เช่น ในสมัยสุโขทัยเป็นต้น สังคมที่

มีคนดีมีคุณธรรมมักอยู่กันได้อย่างสงบสุขและทำให้สังคมก้าวหน้า วรรณคดีที่ปลุกฝังคุณธรรม จึงเป็นที่นิยม เราจึงมีทั้งเรื่องที่สอนให้คนทำความดีละเว้นความชั่ว เช่น ไตรภูมิพระร่วง และที่สอน หลักการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น สุภาสิตพระร่วง เป็นต้น

นอกจากคุณค่าทั้งสองประการแล้ว การอ่านวรรณคดียังเป็นทางหนึ่งที่ทำให้เราเข้าใจ ชีวิตมนุษย์ได้มากขึ้น ปฏิบัติการที่ตัวละครในวรรณคดีแสดงออกก็เหมือนที่มนุษย์ทั่วไปพึงมี เพียงแต่ อาจต่างไปเพราะเงื่อนไขที่กำหนดด้วยค่านิยม ความเชื่อ ฯลฯ ที่เปลี่ยนแปลงยุคสมัยและถิ่นที่ วรรณคดีมิได้เกิดจากจินตนาการเพียงอย่างเดียว ส่วนหนึ่งเกิดจากประสบการณ์ชีวิตของมนุษย์เอง สิ่งที่เกิดหรือนักเขียนถ่ายทอดไว้ในผลงานก็คือมุมมองที่เขามีต่อชีวิต หรือบทวิจารณ์ที่เขามีต่อชีวิต ที่เขาประสบ บทวิจารณ์ชีวิตของพระอภัยมณี ขุนแผน อิเหนา พระราม ฯลฯ ที่ปรากฏอยู่ใน วรรณคดีโบราณ ก็คือเรื่องของมนุษย์ที่มีอารมณ์รัก โกรธ โสภ หลง แต่แสดงออกต่าง ๆ กันตามแต่ จะถูกกำหนดด้วยบทบาท ... เราก็น่าจะได้อ่านวรรณคดีโบราณมากกว่าเพียงการอ่านเอาเรื่องเพื่อ ความบันเทิงใจอย่างเดียว

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนลงในช่องว่างใต้คำถาม

1. คุณค่าของวรรณคดีที่นักเรียนอ่านมานั้นมีกี่ด้าน และด้านอะไรบ้าง
.....
2. มูลเหตุของการเกิดวรรณคดีในสมัยก่อน เกิดจากเหตุใด
.....
3. การอ่านวรรณคดีเราอ่านเพื่อประโยชน์ใดได้บ้าง
.....
.....
4. "พฤติกรรมตัวละครสะท้อนชีวิตคน" ข้อความนี้หมายความว่าอย่างไร
.....
.....

ลงชื่อ
(นักเรียนผู้ปฏิบัติกิจกรรม)
วันที่ เดือน..... พ.ศ.

แบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ
เรื่อง คุณค่าวรรณคดีไทยด้านเนื้อหา

เนื้อหาของวรรณคดีไทย

ความเป็นมาของวรรณคดีไทยมีประวัติความเป็นมาที่ยาวนานกว่า 700 ปี นักเรียนทราบ
ใหม่ว่าเริ่มจากสมัยใดบ้าง (ให้เรียงลำดับลงในช่องว่าง).....

.....เนื้อหาของวรรณคดีมีหลากหลาย แต่ถ้าเราจำแนกตาม
วัตถุประสงค์ อาจจำแนกเป็น

1. **วรรณคดีพุทธศาสนา** ซึ่งมุ่งแสดงหลักคำสอนและเน้นให้เห็นผลของความดี
ความชั่ว เช่น

ไตรภูมิพระร่วง พระราชนิพนธ์พระมหากษัตริย์ที่ 1 (พญาลิไท) สมัยกรุงสุโขทัย

มหาชาติคำหลวง พระราชนิพนธ์สมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ สมัยอยุธยา

ปฐมสมโพธิกถา พระราชนิพนธ์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช สมัยรัตนโกสินทร์
สมัยรัชกาลที่ 1

2. **วรรณคดีสุภาพนิพนธ์คำสอน** ซึ่งมุ่งแนวทางในการประพฤติตนในสังคม เช่น
สุภาพนิพนธ์พระร่วง กฤษณาสอนน้องคำฉันท์ อิศรญาณภาษิต โคลงนฤพุมนาการ
เป็นต้น

3. **วรรณคดีเกี่ยวกับประเพณีและพิธีกรรม** เช่น

โองการแข่งน้ำ ซึ่งใช้ในพิธีสาบานตนของข้าราชการสำนักในสมัยกรุงศรีอยุธยา

ฉันท์กล่อมช้างสำนวนต่าง ๆ ซึ่งใช้ในพิธีสมโภชช้าง

ลิลิตพยุหยาตราเพชรพวง ซึ่งบันทึกภาพเรือต่าง ๆ ในกระบวนพยุหยาตรา

พระราชพิธีสิบสองเดือน เป็นต้น

4. **วรรณคดีเกี่ยวกับเหตุการณ์ประวัติศาสตร์** เช่น

โคลงญวนพ่าย ซึ่งสดุดีวีรกรรมของสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถแห่งกรุงศรีอยุธยา
ในการพิชิตเมืองเชียงใหม่

ลิลิตตะเลงพ่าย ซึ่งสดุดีวีรกรรมของสมเด็จพระนเรศวรมหาราชในสงครามยุทธหัตถี
กับพระมหาอุปราชาของพม่า

ราชาธิราชและสามก๊ก ซึ่งเจ้าพระยาพระคลังหนอำนาจการแปลมาจากพงศาวดาร
ของมอญและจีน ซึ่งมีเนื้อหาที่แสดงข้อคิดและแนวทางในการปกครองและการสู้รบไว้อย่าง
น่าสนใจ

5. วรรณคดีเพื่อความบันเทิง ได้แก่ วรรณคดีที่แต่งเพื่อแสดงละครประเภทต่าง ๆ เช่น
 รามเกียรติ์สำหรับแสดงโขน และเป็นบทพากษ์หนังใหญ่
 อิเหนาสำหรับแสดงละครใน ละครนอก
 พระอภัยมณี สำหรับแสดงหุ่นกระบอก
 มัธนะพาธา สำหรับแสดงหุ่นกระบอก
6. วรรณคดีบันทึกความรู้สึกของผู้เดินทาง ได้แก่
 วรรณคดีประเภทนิราศ เช่น โคลงกำสรวล นิราศหริภุญชัย ทวาทศมาส ในสมัย

กรุงศรีอยุธยา

นิราศต่าง ๆ ของสุนทรภู่ สมัยกรุงรัตนโกสินทร์

คำถามสรุป

1. การแบ่งวรรณคดีตามวัตถุประสงค์ แบ่งออกเป็นกี่ประเภท อะไรบ้าง

.....

.....

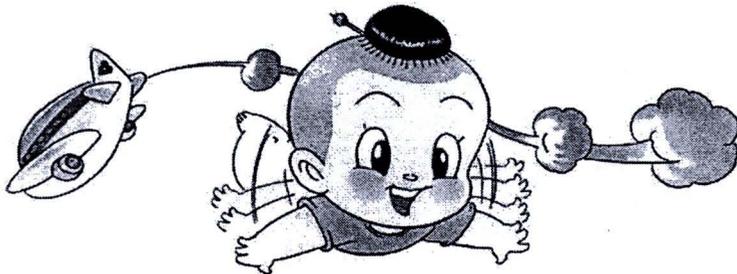
.....

.....

ลงชื่อ

(นักเรียนผู้ปฏิบัติกิจกรรม)

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

แบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ เรื่อง คุณค่าวรรณคดีไทยด้านศิลปะการประพันธ์

ศิลปะการประพันธ์ในวรรณคดีไทย

ศิลปะในการสร้างสรรค์วรรณคดีให้มีความงาม ความไพเราะ และความหมายเป็นที่จับใจ คนอ่านนั้น เรียกว่า “วรรณศิลป์” คือ กลวิธีการประพันธ์ให้เกิดความไพเราะ ที่จะกล่าวถึง คือ การเล่นเสียง การเล่นคำ และการใช้ภาพพจน์

1. การเล่นเสียง

การเล่นเสียง คือ การสรรคำให้มีเสียงสัมผัสกันเป็นพิเศษกว่าปกติเพื่อให้เกิดทำนองเสียงที่ไพเราะน่าฟัง และเพื่ออวดฝีมือของกวี มีทั้งการเล่นเสียงพยัญชนะ เล่นเสียงสระ และเล่นเสียงวรรณยุกต์ เช่น

จิบจับเจ้าเจ้าเจ้า	รังมา
จอกจาบจันจรรจา	จำจำ
เค้าค้อยค้อยคอยหา	เห็นโทษ
ซอนซอนซอนสิ่วหน้า	นึ่งเร้าเอาขวัญ

(โคลงอักษรสามหมู่ ของ พระศรีมโหสถ)

คำถาม จากตัวอย่าง

1. เล่นเสียงพยัญชนะตามความเข้าใจของนักเรียนคืออะไร ยกตัวอย่างประกอบด้วยนะคะ

.....

.....

2. เล่นเสียงสระคืออะไร ยกตัวอย่างประกอบด้วยนะคะ

.....

.....

3. เล่นเสียงวรรณยุกต์ เล่นอย่างไร ยกตัวอย่างประกอบด้วยนะคะ

.....

.....

2. การเล่นคำ

การเล่นคำ คือ การสรรคำมาเรียงร้อยในคำประพันธ์โดยพลิกแพลงให้เกิดความหมายพิเศษและแปลกออกไปจากที่เคยใช้อยู่ เพื่ออวดฝีมือของกวี เช่นเดียวกับการเล่นเสียง เช่น การเล่นคำพ้อง การเล่นคำซ้ำ และการเล่นคำเชิงถาม

การเล่นคำพ้อง คือ การนำคำพ้องมาใช้คู่กันให้เกิดความหมายที่สัมพันธ์กัน เช่น
 “เบญจวรรณจับวัลย์ชาติ เหมือนวันเจ้าวอนที่ให้ตามกวาง”

(บทละคร เรื่อง รามเกียรติ์ พระราชนิพนธ์ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช)

คำประพันธ์นี้ใช้คำที่ออกเสียงว่า “วัน” สามคำ คือ วรรณ วัลย์ วัน นักเรียนเข้าใจว่าอย่างไร

.....

การเล่นคำซ้ำ คือ การนำคำคำเดียวมาใช้ซ้ำ ๆ ในที่ใกล้ ๆ กัน เพื่อย้ำความหมายของข้อความให้หนักแน่นมากขึ้น เช่น

“...แต่แม่เที่ยวเซซังเสาะแสวงทุกแห่งห้องหิมเวศ ทัวประเทศทูกราวป่า สุนันยานาที่แม่จะแลไปตามเล็งแล สุดโสดแล้วที่แม่จะขับทราบฟังสำเนียง สุดสุรเสียงที่แม่จะรำเรียกพิไรร้องสุด ฝึเท้าที่แม่จะเยื้องย่องยกย่างลงเหยียบดิน ก็สิ้นสุดปัญญาสุดหาสุดค้นสุดเห็นสุดคิด...

(มหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี สำนวนของเจ้าพระยาพระคลัง (หน))

คำถาม คำที่กวีใช้ซ้ำ ๆ กันคือคำว่าอะไร คำ ๆ นั้นสื่อความหมายถึงอะไร

.....

การเล่นคำเชิงถาม คือ การเรียบเรียงถ้อยคำให้เป็นประโยคเชิงถาม แต่เจตนาแท้จริงไม่ได้ถาม เพราะไม่ต้องการคำตอบ แต่ต้องการเน้นให้ข้อความมีน้ำหนักดึงดูดความสนใจ และให้ผู้อ่านผู้ฟังติดตาม บางท่านเรียกกลวิธีการประพันธ์นี้ว่าการใช้ประโยคคำถามเชิงวาทศิลป์ เพราะเป็นวิธีการที่นิยมใช้กันในการพูดต่อที่ประชุมชน เมื่อผู้พูดต้องการสร้างอารมณ์แก่ผู้ฟังให้เกิดผลตามเจตนารมณ์ ในวรรณคดีไทย กวีนิยมใช้กลวิธีนี้กันมาก เช่น

เปลกไกวดาบก็แกว่งแข็งหรือไม่

ไม่อดหยิ่งหญิงไทยไซ้ชั้ว

ไหนไถถากกรากกรำไหนทำคร้ว

ไซ้รู้จักแต่จะยั่วผิวเมื่อไร

(นารีเรื่อนาม พระนิพนธ์ พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์)

คำถาม

คำที่ใช้เชิงถามในคำประพันธ์ตัวอย่างคือข้อความใด ต้องการให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกอย่างไร

.....

3. การใช้ภาพพจน์

การใช้ภาพพจน์ คือ การใช้ถ้อยคำเพื่อสร้างจินตภาพ (ภาพในใจ)แก่ผู้อ่านโดยการเรียบเรียงถ้อยคำด้วยวิธีการต่าง ๆ ให้พิเศษกว่าการเรียงลำดับคำหรือการใช้ความหมายของคำตามปกติ ภาพพจน์ที่จะกล่าว ได้แก่

3.1 การเปรียบเทียบว่าสิ่งหนึ่งเหมือนกับอีกสิ่งหนึ่ง โดยนำสองสิ่งต่างจำพวกกันแต่มีลักษณะเด่นเหมือนกันมาเปรียบเทียบกัน และใช้แสดงความเปรียบเทียบว่า เหมือน คล้าย ดัง เป็นต้น เช่น

คุณแม่นานหนักเพียง	พสุธา
คุณบิดรดุจอา-	กาศกว้าง
คุณพี่พ่างศิขรา	เมรุมาศ
คุณพระอาจารย์อ้าง	อาจสู้อาคร

(โคลงโลกนิติ พระนิพนธ์ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเดชาดิศร)

คำถาม โคลงบทนี้ใช้การเปรียบเทียบสิ่งใดกับสิ่งใด ให้เติมความลงในตาราง

สิ่งที่ต้องการกล่าวถึง	สิ่งที่เป็นตัวเปรียบเทียบ	ลักษณะเด่นที่ร่วมกัน	คำแสดงความเปรียบเทียบ

3.2 การเปรียบเทียบว่าสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่ง โดยนำสองสิ่งต่างจำพวกกันแต่มีลักษณะเด่นเหมือนกันมาเปรียบเทียบกัน เช่นเดียวกับอุปมา แต่ไม่ใช้คำแสดงความเปรียบเทียบว่า เหมือน คล้าย ดัง เหมือนคำอุปมา สำนวนเช่นนี้เรียกว่า “อุปลักษณะ” เช่น

“โอ้เจ้าดวงสุริยันจันทราทั้งคู่ของแม่เอ๋ย
แม่ไม่รู้เลยว่าเจ้าจะหนี
พระมารดาไปสู่พาราไดไมรู้ที่...

(มหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี สำนวนของเจ้าพระยาพระคลัง (หน))

คำถาม

จากคำประพันธ์นี้ กวีเปรียบอะไรกับอะไร

.....

.....

3.3 การสมมุติสิ่งไม่มีชีวิต พืช สัตว์ หรือความคิดที่เป็นนามธรรมให้มี
ความคิด ความรู้สึก และแสดงออกเยี่ยงมนุษย์ ตัวอย่างที่จะพบมากได้แก่ ตัวละครสัตว์
ในนิทานต่าง ๆ เช่น นิทานอีสป เรื่อง กระจ่ายกับเต่าที่เล่าว่า

วันหนึ่ง กระจ่ายตัวหนึ่งยิ้มเยาะเต่าว่า หัวสั้น เดินช้า เต่าหัวเราะแล้วตอบกลับ
ว่า ถึงท่านเร็วเหมือนกับลม ถ้าวิ่งแข่งกันข้าพเจ้าจะเอาชนะท่านได้ กระจ่ายเห็นว่าจะไม่วิ่งเร็วได้
เหมือนดังที่เต่าอวดตัว ก็รับสัญญาจะแข่งกัน...

(จาก โคลงสุภาษิตอศปกรณัม พระราชนิพนธ์ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว)

คำถาม กวีกำหนดให้ตัวละครใด ทำอย่างไรคล้ายกับคน

.....

.....

3.4 การเลียนเสียงธรรมชาติ ถ้อยคำในภาษาส่วนหนึ่งเกิดจากการเลียนเสียง
ธรรมชาติ เราเรียกชนิดหนึ่งว่า กา เพราะได้ยินเสียงร้องว่า “กา ๆ” และเรียกนกกาเหว่าจากเสียง
ที่ได้ยินมันร้องว่า “กาเหว่า ๆ” เป็นต้น เช่น

ลุงชู่ผู้

พหูพหู

(กาพย์ห่อโคลงประพาสธารทองแดง พระนิพนธ์ เจ้าฟ้าธรรมาธิเบศร์)

คำถาม คำประพันธ์นี้เลียนเสียงอะไร จากคำใด.....

ลงชื่อ

(นักเรียนผู้ปฏิบัติกิจกรรม)

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

ในโลกนี้มีอะไรคือไทยแท้
ของไทยแน่นั้นหรือคือภาษา
ซึ่งผลิตดอกออกผลแต่ต้นมา
รวมเรียกว่าวรรณคดีไทย

แบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ
เรื่อง คุณค่าของกาพย์พระไชยสุริยา

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาคำประพันธ์ต่อไปนี้ว่ามีคุณค่าด้านวรรณศิลป์อย่างไรบ้าง

1.

ข้าเฝ้าเหล่าเสนา	มีกิริยาอัชฌาสัย
พ่อค้ามาแต่ไกล	ได้อาศัยในพารา
ไพร่ฟ้าประชาชี	ชาวบุรีก็ปรีดา
ทำไร่เขาไถนา	ได้ข้าวปลาแลสาลี

กวีใช้ภาษาง่าย ๆ บรรยายให้เห็นภาพชัดเจนเหตุการณ์

ภาพที่กล่าวถึงเป็นภาพของอะไร.....

2.

วันนั้นจันทร์	มีดารากร	เป็นบริวาร
เห็นสิ้นดินฟ้า	ในป่าท่าธาร	มาลีคัลีบาน
เย็นจ่าน้ำฟ้า	ขึ้นชะมกา	วายุพาขจร
สารพันจันทนอิน	รินกลั่นเกสร	แดนต่อคลออร่อน
		ว่าว่อนเวียนระวัน

กวีใช้ภาษาที่ให้จินตนาการ ในการพรรณนา

คำประพันธ์นี้พรรณนาถึงอะไร.....

3.

เห็นกวางย่างเยื้องขำเลื่องเดิน	เหมือนอย่างนางเทวี
พระแสงสำอางข้างเคียง	
เขาสูงผ่องหงส์ลงเรียง	เรีงร้องซ้องเสีง
สำเนียงนำฟังวังเวง	
กลางไพรไถ่ขันบรรเลง	ฟังเสีงเพียงเพลง
ขอแจ้งจำเรียงเวียงวัง	

กวีใช้ภาษาที่ให้เห็นกิริยาอาการของสัตว์ที่กระทำต่อเนื่อง หรือเรียกว่าโวหารนาฏการ

กิริยาอาการของสัตว์ในคำประพันธ์นี้คือภาพของสัตว์ใด

4. กะลิ่งกระกลางนางนวนลอนเรียง พระยาลอคลอคเคียง
แอนเอียงอีไก่อังโงงเพง

ค้อนทองเสียงร้องปองเป้ง เพลินฟังวังเวง

อีแก้งเร้งร้องลองเซ็ง

กวีใช้ภาษาที่ให้เห็นภาพและได้ยินเสียง ของสัตว์ต่าง ๆ เรียกว่า โวหารศัพท์พจน์

ภาพและเสียงในคำประพันธ์นี้คือภาพและเสียงของสัตว์อะไรบ้าง.....

5. กลางไพรไก่อังขันบรลง ฟังเสียงเพียงเพลง

ขอแจ้งจำเรียงเวียงวัง

ยุงทองร้องกะไต่งโห่งดั่ง เพียงซ้องกลองระฆัง

แตรสังข์กังสดาลขานเสียง

กวีใช้ภาษาที่เปรียบเทียบสิ่งหนึ่งเหมือนกับอีกสิ่งหนึ่ง เรียกว่า โวหารอุปมา

คำประพันธ์นี้เปรียบเทียบสิ่งใดกับสิ่งใด.....

6. ขึ้นกงจงจำสำคัญ ทั้งกนปนกัน

รำพันมิ่งไม้ในดง

ไกรกร่างยางยุงสูงระหง ตลิ่งปลิงปริงประยงค์

คันทรงส่งกลิ่นผีนผาง

ใช้ภาษาได้ไพเราะ มีเสียงสัมผัสในทุกวรรค ทั้งสัมผัสสระและอักษร

สัมผัสอักษร ในคำประพันธ์นี้คือ.....

7. แนวคิดสำคัญของเรื่องกาพย์พระไชยสุริยา คืออะไร จากเรื่องเมืองสาวัตถีเกิดภัยเพราะเหตุใด เพราะ กาลกิณี 4 ประการที่เกิดขึ้น ได้แก่

1. ประกอบขอบผิด กลับจิตผิดโบราณ

.....

2.

3.

4.

8. ส่วนสุมาลี วันทาสามี เทวียู่่งาน
 ฝ่ออยู่ดูแล เหมือนแต่ก่อนกาล ให้พระภูบาล สํารณวิญญาน์
 คำประพันธ์นี้ให้คุณค่าด้านใด

9. ไม่จำคำพระเจ้า เหนไปเข้าภาษาไสย
 ถือตีมีค่าไท ฉ้อแต่ไพร่ใส่ชื่อคา
 คำประพันธ์นี้ชี้ให้เห็นความเชื่อด้านใด

10. ให้ยกคติธรรมที่ได้รับจากภาพพระไชยสุริยามา 2 ข้อ

ลงชื่อ

(นักเรียนผู้ปฏิบัติกิจกรรม)

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ศึกษาภาพพระไชยสุริยา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เวลา 1 ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
เรื่อง การอ่านออกเสียงภาพยนต์ 11

1. มาตรฐานการเรียนรู้รายปี

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน ท 1.1 (ม. 1/1)
พฤติกรรมบ่งชี้ : อ่านออกเสียงบทร้อยกรอง(ภาพยนต์ 11) ได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน

3. สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงภาพยนต์ 11 ภาพยนต์บัง 16 และภาพยนต์สุรางคนางค์ 28 ซึ่งเป็นคำ
ประพันธ์ร้อยกรองที่เป็นเอกลักษณ์ของไทย ซึ่งมีความไพเราะ และมีกลวิธีการอ่านเฉพาะ ควรค่า
แก่การศึกษาในฐานะที่เป็นคนไทยเพื่ออนุรักษ์สืบต่อไป

4. สาระการเรียนรู้

ความรู้

-การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง ภาพยนต์ 11

ทักษะกระบวนการ

-อ่านออกเสียงภาพยนต์ 11

สมรรถภาพ

- อ่านออกเสียงภาพยนต์ 11 ได้ถูกต้องและไพเราะตามลักษณะคำประพันธ์

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- เห็นคุณค่าของคำประพันธ์ไทยและรักความเป็นไทย

5. ชิ้นงาน/ภาระงาน(ร่องรอยหลักฐานการเรียนรู้)

1. แบบสร้างสรรคส์ผู้สมรรถภาพการอ่านภาพยนต์ 11
2. ผลการประเมินการอ่านออกเสียงภาพยนต์ 11

6. การวัดและประเมินผล

ภาระงาน/ชิ้นงาน	วิธีการวัดและประเมิน	เครื่องมือวัดและประเมิน
แบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ เรื่อง การอ่านออกเสียง กาพย์ยานี 11	การปฏิบัติกาอ่านออกเสียง กาพย์ฉบัง 11	แบบประเมินและเกณฑ์ การประเมิน การอ่านออกเสียง กาพย์ยานี 11

7. คำถามสำคัญ

1. การอ่านคำประพันธ์ของไทยมีวิธีการอ่านอย่างไร เหมือนหรือแตกต่างกันในส่วนใด
2. การอ่านคำประพันธ์ไทยให้คุณค่าอย่างไรกับนักเรียน

8. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

1. ครูนำบทประพันธ์กาพย์ยานี 11 จากเรื่อง กาพย์พระไชยสุริยา มาให้นักเรียนดูแล้วถามนักเรียนว่า เป็นคำประพันธ์ชนิดใด ใครอธิบายได้บ้าง ว่ามีลักษณะอย่างไร

ข้าเฝ้าเหล่าเสนา

มีกิริยาอัชฌาศัย

พ่อค้ามาแต่ไกล

ได้อาศัยในพารา

ไพร่ฟ้าประชาชี

ชาวบุรีก็ปรีดา

ทำไร่เข้าไถนา

ได้ข้าวปลาแลสดลิ

2. ครูอธิบายให้นักเรียนทราบวาคำประพันธ์ร้อยกรองของไทย มีลักษณะเฉพาะที่เราเรียกว่า คณะ ซึ่งจะบอกให้เราทราบวาคำประพันธ์แต่ละชนิดมีลักษณะอย่างไรบ้าง

ขั้นที่ 2 เตรียมความรู้สู่การปฏิบัติ

3. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ให้แต่ละกลุ่มศึกษาแบบอ่านกาพย์ยานี 11 โดยใช้เวลา 5 นาที
4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม อภิปรายกลวิธีการอ่านคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ที่ตนเองศึกษา เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันใช้เวลา 5 นาที
5. ครูอ่านหรือเปิดแถบบันทึกเสียงการอ่านกาพย์ยานี 11 ให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านตาม 2 เทียบ

ขั้นที่ 3 ฝึกหัดสู่ความเข้าใจ

6. นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกปฏิบัติในแบบฝึกปฏิบัติเพื่อความเข้าใจ เรื่อง การอ่านออกเสียงกาพย์ยานี 11 ซึ่งเป็นเนื้อหาใหม่ โดยการแบ่งวรรคการอ่านด้วยกัน อภิปรายร่วมกันถึงวิธีการในแบ่งวรรคการอ่าน

7. นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกการอ่านออกเสียงกาพย์ยานี 11 ในแบบฝึกปฏิบัติเพื่อความเข้าใจ โดยให้สมาชิกในกลุ่มผลัดกันอ่านทีละคนให้เพื่อนฟัง เพื่อนสมาชิกให้คำแนะนำและประเมินผล การอ่านเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่พบ

8. นักเรียนร่วมกันอ่านออกเสียงกาพย์ยานี 11 ทีละกลุ่มหน้าชั้นเรียน แล้วให้เพื่อนกลุ่มอื่น และครูช่วยกันประเมิน แนะนำข้อบกพร่องที่ควรแก้ไข จนครบทุกกลุ่ม

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ

9. นักเรียนจับคู่ทำกิจกรรมการอ่านกาพย์ยานี 11 ในแบบฝึกปฏิบัติเพื่อชำนาญ โดยปฏิบัติ เดี่ยว คนหนึ่งอ่านคนหนึ่งฟังและประเมินผลตามเกณฑ์การประเมิน จนครบทั้งคู่ จากนั้นให้ แลกเปลี่ยนกันอภิปรายข้อดีและข้อควรแก้ไขของเพื่อน

10. นักเรียนฝึกการอ่านออกเสียงในแบบปฏิบัติเพื่อชำนาญอีกครั้งหนึ่งและแก้ไขตามที่เพื่อน เสนอแนะ

ขั้นที่ 5 สร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ

11. นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรมในขั้นที่ 1-3 มาทำกิจกรรมรายบุคคลใน การประเมินการอ่านกาพย์ยานี 11 ในแบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ โดยครูให้เวลานักเรียนฝึกซ้อม ที่บ้านแล้วมาประเมินนอกเวลาเรียน

ขั้นที่ 6 สรุป

12. นักเรียนและครูช่วยกันสรุปกลวิธีการอ่านกาพย์ยานี 11 ว่าต้องปฏิบัติอย่างไร และมีข้อ ควรคำนึงอะไรบ้างเพื่อความเข้าใจที่คงทนต่อไป

9. กิจกรรมเสนอแนะ

จัดการประกวดการอ่านคำประพันธ์ประเภทกาพย์ในโอกาสต่าง ๆ เพื่อให้โอกาสนักเรียน ได้ฝึกฝนและแสดงสมรรถภาพในการอ่านกาพย์ยานี 11

10. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. แบบความรู้ เรื่อง อ่านกาพย์ยานี 11
2. แถบบันทึกเสียงการอ่านบทร้อยกรอง กาพย์ยานี 11
3. แบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ เรื่อง การอ่านกาพย์ยานี 11
4. แบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ เรื่อง การอ่านกาพย์ยานี 11
5. แบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ เรื่อง การอ่านกาพย์ยานี 11
6. แบบประเมินการอ่านกาพย์ยานี 11

11. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ด้านความรู้ : นักเรียนร้อยละ 88 สามารถอ่านกาพย์ยานี 11 ได้

ด้านทักษะ/กระบวนการ : นักเรียนสามารถใช้กระบวนการอ่านจับใจความจากร้อยกรองได้ และมีกระบวนการในการวางแผนการทำงานภายในกลุ่มของตนเอง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละแบบที่ครูเตรียมให้

ด้านเจตคติ : นักเรียนเห็นคุณค่าการอ่านทำนองเสนาะของคำประพันธ์ไทย คือสนใจและตั้งใจฝึกจนสามารถอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่านและชื่นชมในความสามารถของตนและเพื่อน

ปัญหา/อุปสรรค

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

ลงชื่อ...นางสาวทัศนีย์ มงคลรัตน์.....

(นางสาวทัศนีย์ มงคลรัตน์)

ครูผู้สอน/ผู้วิจัย

วันที่...12...เดือน...พฤศจิกายน...พ.ศ...2554....

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

กระบวนการของการจัดกิจกรรมที่ให้เพื่อนประเมินเพื่อนเพื่อบอกข้อบกพร่องจะทำให้ นักเรียนไม่เกร็งและไม่รู้สึกเสียหน้า ทำให้เกิดการพัฒนานักเรียนได้ เป็นแผนที่ดี.....

ลงชื่อ...นายรัชชัย เทศข้า.....

(นายรัชชัย เทศข้า)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์

วันที่...14...เดือน...พฤศจิกายน...พ.ศ...2554....

แบบความรู้ เรื่อง การอ่านออกเสียงกาพย์ยานี 11

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 “กาพย์พระไชยสุริยา”

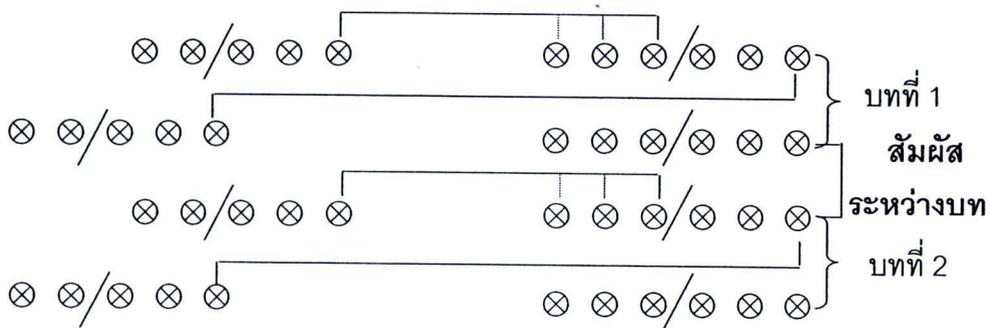

กาพย์ยานี 11 เป็นคำประพันธ์ที่พบในวรรณคดีไทยหลายเรื่อง เช่น กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย เรื่อง กาพย์พระไชยสุริยา ของสุนทรภู่ กาพย์ยานีมีชื่อเรียกหลายอย่าง คือ กาพย์ยานี กาพย์ยานีลำน่าน กาพย์ยานีลำน่าน 11 กาพย์ยานี 11 เป็นต้น การอ่านจะแบ่งดังนี้

วรรคหน้า มีจำนวนห้าคำ แบ่งเป็น 2 3

วรรคหลัง มีจำนวนหกคำ แบ่งเป็น 3 3 (/ คือการแบ่งวรรคการอ่าน)

แผนผังจันท์ลักษณะกาพย์ยานี 11

ตัวอย่าง

ขึ้นกก/ตกทุกชั殃	แลนลำบาก/จากเวียงชัย
มันเผือก/เลือกเผาไฟ	กินผลไม้/ได้เป็นแรง
รอนรอน/อ่อนอัสตง	พระสุริยงค์/เย็นยอแสง
ช่วงดั่งน้ำ/ครึ่งแดง	แฝงเมฆเขา/เงาเมรุจร
	สุนทรภู่ : กาพย์พระไชยสุริยา

แบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ
เรื่อง การอ่านออกเสียงกาพย์ยานี 11

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย/ แบ่งวรรคการอ่านในกาพย์ยานี 11 ต่อไปนี้

วันนั้นครั้นดินไหว	เกิดเหตุใหญ่ในปถพี
เล็งดูรู้คดี	กาลกนิษฐ์ประการ
ประกอบชอบเป็นผิด	กลับจรีตผิดโบราณ
สามัญอันธพาล	ผลาญคนชื่อถือสัตย์ธรรม์
ลูกศิษย์คิดล้างครู	ลูกไม่รู้คุณพอมัน
ส่อเสียดเบียดเบียนกัน	ลอบฆ่าฟันคือตันทา

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงกาพย์ยานี 11 ในกิจกรรมที่ 1 โดยสลับกันอ่านจนครบทุกคน
ในกลุ่ม แล้วให้เพื่อนอภิปรายว่ายังมีส่วนที่ต้องแก้ไขอะไรบ้างในแต่ละคน โดยสรุป
ข้ออภิปรายแลกเปลี่ยนนั้นลงในช่องว่าง ที่ละคน

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นักเรียนผู้ปฏิบัติกิจกรรม)

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

แบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ
เรื่อง การอ่านออกเสียงกาพย์ยานี 11

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนแบ่งวรรคการอ่านกาพย์ยานี 11 ต่อไปนี้ด้วย เครื่องหมาย /

พินพาทย์ระนาดฆ้อง	ตะโพนกลองร้องเป็นเพลง
ระฆังดังวิ้งเวง	โหม่งห่างแห่งแก่งก้างดัง
ขุนนางต่างลุกว้าง	ท่านผู้หญิงวิ้งยุคหลัง
พัลวันดังตึงตึง	พลังปลัดตกหกคะเมน
พระสงฆ์ลงจากกุฎี	วิ้งอุตุลุดุดมือเณร
หลวงซีหนี่หลวงเณร	ลงโคลนเลนแผ่นผาดเฝื่อน

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนส่งแบบปฏิบัตินี้ให้เพื่อน ผลัดกันอ่านออกเสียงให้เพื่อนฟัง โดยให้เพื่อน
ทำเครื่องหมายต่อไปนี้ลงในแบบปฏิบัติเพื่อชำนาญของนักเรียน

2.1 ○ วงกลมรอบคำที่อ่านออกเสียงผิด 2.2 ชีดเส้นใต้คำที่อ่านแบ่งวรรคผิด

หลังจากนั้นให้นักเรียนสรุปข้อบกพร่องของตนเองลงในช่องว่างต่อไปนี้ เพื่อเป็นข้อมูล
แก้ไขและปรับปรุงพัฒนา

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นักเรียนผู้ปฏิบัติกิจกรรม)

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

แบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ
เรื่อง การอ่านออกเสียงกาพย์ยานี 11

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนทั้งกลุ่มร่วมทำเครื่องหมายแบ่งวรรคการอ่านกาพย์ยานี 11 ต่อไปนี้

ลูกนกยกปีกป้อง	อ้าปากร้องซ้องแซ่เสียง
แม่นกปกปีกเคียง	เลี้ยงลูกอ่อนป้อนอาหาร
ภูธรนอนเนินเขา	เคียงคิ่งเกล้าเยาวมาลย์
ตกยากจากศฤงคาร	สงสารน้องหมองพักตรา
ยากเย็นเห็นหน้าเจ้า	สร้างโศกเศร้าเจ้าพี่อา
อยู่วังดังจันทรา	มาหม่นหมองละอองนวล

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนทั้งกลุ่มฝึกการอ่านออกเสียงกาพย์ยานี 11 1 เทียบ แล้วอภิปรายแลกเปลี่ยนกันว่ายังต้องแก้ไขสิ่งใดบ้างในความคิดของกลุ่ม จากนั้นทำการอ่าน 1 เทียบ

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนจับคู่กับกลุ่มอื่น ส่งแบบปฏิบัตินี้ให้เพื่อนกลุ่มอื่น ผลัดกันอ่านออกเสียงพร้อมกันให้เพื่อนฟัง โดยให้เพื่อนกลุ่มอื่น ทำเครื่องหมายต่อไปนี้ลงในแบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพของนักเรียน

3.1 ○ วงกลมรอบคำที่อ่านออกเสียงผิด 3.2 ชีดเส้นใต้คำที่อ่านแบ่งวรรคผิด

หลังจากนั้นให้นักเรียนสรุปข้อบกพร่องของตนเองลงในช่องว่างต่อไปนี้ เพื่อเป็นข้อมูล

แก้ไขและปรับปรุงพัฒนา

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นักเรียนผู้ปฏิบัติกิจกรรม)

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ศึกษาภาพพระไชยสุริยา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เวลา 1 ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
เรื่อง การอ่านออกเสียงภาพฉบบัง 16

1. มาตรฐานการเรียนรู้รายปี

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน ท 1.1 (ม. 1/1)
พฤติกรรมบ่งชี้ : อ่านออกเสียงบทร้อยกรอง(ภาพฉบบัง 16) ได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน

3. สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงภาพฉบบัง 11 ภาพฉบบัง 16 และภาพสุรางคนางค์ 28 ซึ่งเป็น
คำประพันธ์ร้อยกรองที่เป็นเอกลักษณ์ของไทย ซึ่งมีความไพเราะ และมีกลวิธีการอ่านเฉพาะ
ควรค่าแก่การศึกษาในฐานะที่เป็นคนไทยเพื่ออนุรักษ์สืบต่อไป

4. สาระการเรียนรู้

ความรู้

-การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง ภาพฉบบัง16

ทักษะกระบวนการ

-อ่านออกเสียงภาพฉบบัง16

สมรรถภาพ

- อ่านออกเสียงภาพฉบบัง16 ได้ถูกต้องและไพเราะตามลักษณะคำประพันธ์

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- เห็นคุณค่าของคำประพันธ์ไทยและรักความเป็นไทย

5. ชิ้นงาน/ภาระงาน(ร่องรอยหลักฐานการเรียนรู้)

1. แบบสร้างสรรค์ผู้สมรรถภาพการอ่านภาพฉบบัง16

6. การวัดและประเมินผล

ภาระงาน/ชิ้นงาน	วิธีการวัดและประเมิน	เครื่องมือวัดและประเมิน
แบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ เรื่อง การอ่านออกเสียง ภาพย์ฉับ 16	การปฏิบัติการอ่านออกเสียง ภาพย์ฉับ 16	แบบประเมินและเกณฑ์ การประเมินการอ่านออกเสียง ภาพย์ฉับ 16

7. คำถามสำคัญ

1. การอ่านคำประพันธ์ของไทยมีวิธีการอ่านอย่างไร เหมือนหรือแตกต่างกันในส่วนใด
2. การอ่านคำประพันธ์ไทยให้คุณค่าอย่างไรกับนักเรียน

8. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

1. ครูนำบทประพันธ์ภาพย์ฉับ 16 จากเรื่องภาพย์พระไชยสุริยา ให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน และถามนักเรียนว่าอ่านถูกต้องหรือไม่ อยากทราบหรือไม่ว่าคำประพันธ์ประเภทนี้มีวิธีการอ่านอย่างไร

ภครามาในน้ำไหล

คำเข้าเปล่าใจ

ที่ในมหาวาริ

พสุธาอาศัยไม่มี

ราชานารี

อยู่ที่พระเกลแลดู

ขั้นที่ 2 เตรียมความรู้สู่การปฏิบัติ

2. นักเรียนจับคู่กับเพื่อน แล้วศึกษา แบบความรู้ เรื่อง การอ่านภาพย์ฉับ 16 โดยใช้เวลา 5 นาที
3. ให้นักเรียนแต่ละคู่ผลัดกันอ่านออกเสียงตามแบบความรู้ เรื่อง การอ่านภาพย์ฉับ 16 และให้เพื่อนประเมินว่ามีข้อควรแก้ไขหรือไม่ อย่างไร
4. ครูอ่านหรือเปิดแถบบันทึกเสียงการอ่านภาพย์ฉับ 16 ให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านตาม 2 เที้ยว
5. นักเรียนและครูช่วยกันสรุปกลวิธีการอ่านออกเสียงภาพย์ฉับ 16 ว่ามีวิธีการอย่างไร แล้วให้นักเรียนจดบันทึกลงสมุด

ขั้นที่ 3 ฝึกหัดสู่ความเข้าใจ

6. นักเรียนแต่ละคูฝึกปฏิบัติในแบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ เรื่อง การอ่านออกเสียงภาพย์ฉับ 16 ซึ่งเป็นเนื้อหาใหม่ โดยการแบ่งวรรคการอ่านด้วยกัน อภิปรายร่วมกันถึงวิธีการแบ่งวรรคการอ่าน

7. นักเรียนแต่ละคูฝึกการอ่านออกเสียงภาพย์ฉับ 16 ในแบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ โดยผลัดกันอ่านผลัดกันประเมินการอ่านของเพื่อนตามเกณฑ์การประเมิน และอภิปรายถึงข้อดีและข้อควรแก้ไขของแต่ละคน จากนั้นฝึกอ่านด้วยกัน

8. นักเรียนร่วมกันอ่านออกเสียงภาพย์ฉับ 16 ทีละคู่หน้าชั้นเรียน แล้วให้เพื่อนและครูช่วยกันประเมิน แนะนำข้อบกพร่องที่ควรแก้ไข จนครบทุกกลุ่ม

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ

9. นักเรียนจับคู่ทำกิจกรรมการอ่านภาพย์ฉับ 16 อีกครั้งในแบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ โดยปฏิบัติเดี่ยว คนหนึ่งอ่านคนหนึ่งฟังและประเมินผลตามเกณฑ์การประเมิน จนครบทุกคู่ จากนั้นให้แลกเปลี่ยนกันอภิปรายข้อดีและข้อควรแก้ไขของเพื่อน

10. นักเรียนฝึกการอ่านออกเสียงในแบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญอีกครั้งหนึ่งและแก้ไขตามที่เพื่อนเสนอแนะ

ขั้นที่ 5 สร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ

11. นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรมในขั้นที่ 1-3 มาทำกิจกรรมรายบุคคลในการประเมินการอ่านภาพย์ฉับ 16 ในแบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ โดยครูให้เวลานักเรียนฝึกซ้อมที่บ้านแล้วมาประเมินนอกเวลาเรียน

ขั้นที่ 6 สรุป

12. นักเรียนและครูช่วยกันสรุปกลวิธีการอ่านภาพย์ฉับ 16 ว่าต้องปฏิบัติอย่างไร แตกต่างจากภาพย์ฉับ 11 อย่างไร และมีข้อควรคำนึงอะไรบ้างเพื่อความเข้าใจที่คงทนต่อไป

9. กิจกรรมเสนอแนะ

จัดการประกวดการอ่านคำประพันธ์ประเภทกาพย์ในโอกาสต่าง ๆ เพื่อให้โอกาสนักเรียนได้ฝึกฝนและแสดงสมรรถภาพในการอ่านภาพย์ฉับ 16

10. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. แบบความรู้ เรื่อง การอ่านภาพย์ฉับ 16
2. แถบบันทึกเสียงการอ่านบทร้อยกรอง ภาพย์ฉับ 16
3. แบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ เรื่อง การอ่านภาพย์ฉับ 16
4. แบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ เรื่อง การอ่านภาพย์ฉับ 16

5. แบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ เรื่อง การอ่านกาพย์ฉับ 16

6. แบบประเมินการอ่านกาพย์ฉับ 16

11. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ด้านความรู้ : นักเรียนร้อยละ 81 สามารถอ่านฉับ 16 ได้

ด้านทักษะ/กระบวนการ : นักเรียนสามารถใช้การอ่านโดยแบ่งวรรคตอนคำประพันธ์และอ่านออกเสียงทำนองเสนาะได้ มีทักษะการประเมินผลงานของเพื่อนเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับในการพัฒนาเพื่อน ๆ และมีการวางแผนการทำงานภายในกลุ่มของตนเอง จนบรรลุเป้าหมายในการปฏิบัติกิจกรรมได้ตามเกณฑ์

ด้านเจตคติ : นักเรียนเห็นคุณค่าการอ่านทำนองเสนาะของคำประพันธ์ไทย ตั้งใจฝึกและกล้าที่จะอ่าน ขึ้นชมความไพเราะของกาพย์ฉับ 16

ปัญหา/อุปสรรค

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

ลงชื่อ..นางสาวทัศนีย์...มงคลรัตน์.....

(นางสาวทัศนีย์ มงคลรัตน์)

ครูผู้สอน/ผู้วิจัย

วันที่...15 พฤศจิกายน...พ.ศ...2554

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

การวางแผนตามลำดับของแบบฝึกที่ให้นักเรียนปฏิบัติจากค่อยเป็นค่อยไป ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และเพื่อนช่วยเพื่อนยอมทำให้การเรียนมีการพัฒนา.....

ลงชื่อ..นายธวัชชัย...เทศชำ....

(นายธวัชชัย เทศชำ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์

วันที่...16 พฤศจิกายน...พ.ศ...2554

แบบความรู้ เรื่อง การการอ่านออกเสียงภาพฉับ 16

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 “ศึกษากาพย์พระไชยสุริยา”

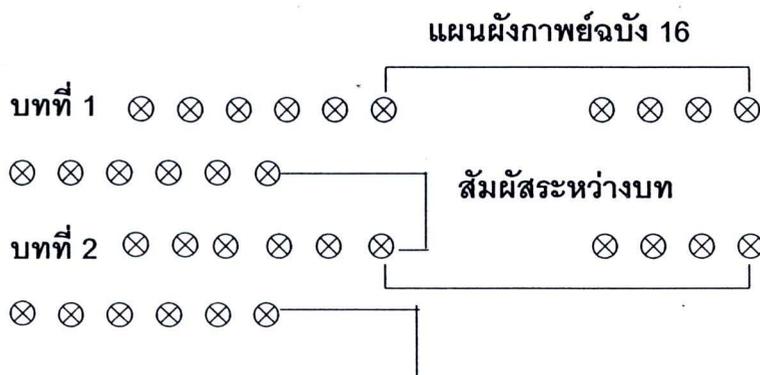
ภาพฉับ 16

ภาพฉับ 16 1 บท มีทั้งหมด 3 วรรค วรรคที่ 1 มี 6 คำ วรรคที่ 2 มี 4 คำ วรรคที่ 3 มี 6 คำ รวม 3 วรรค มีทั้งหมด 16 คำ

กำหนดสัมผัสบังคับ ดังนี้

✧ คำสุดท้ายของวรรคที่ 1 สัมผัสไปยังคำสุดท้ายของวรรคที่ 2

✧ ถ้ามีบทต่อไป คำสุดท้ายของวรรคที่ 3 สัมผัสระหว่างบทไปยังคำสุดท้ายของวรรคที่ 1 ในบทต่อไป

ตัวอย่าง

◎ พระไชย/สุริยา/ภูมิ	พาพระ/มเหสี
มาที่/ในลำ/ลำเนา	
◎ เข้าปลา/หาไป/ไม่เบา	นารี/ที่เขารั
ก็เอา/ไปใน/ภคตรา	
◎ ถ้ำแก่/ชาวแม่/แถมมา	เสนี/เสนา
ก็มา/ในลำ/ลำเนา	

การอ่านภาพฉับ 16

วรรคแรกและวรรคสุดท้าย 6 คำ แบ่ง 2 2 : 2

วรรคกลาง 2 2

สุนทรภู่ : กาพย์พระไชยสุริยา

แบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ
เรื่อง การอ่านออกเสียงกาพย์ฉบัง 16

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย/แบ่งวรรคการอ่านในกาพย์ฉบัง 16 ต่อไปนี้

เขตรามาในน้ำไหล	คำเข้าเปล่าใจ
ที่โนมหาวารี	
พสุธาอาศัยไม่มี	ราชานารี
อยู่ที่พระแกลแลดู	
ปลากะให้โลมาราหุ	เหราปลาทุ
มีอยู่ในน้ำคล้ำไป	

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงกาพย์ฉบัง 16 ในกิจกรรมที่ 1 โดยสลับกันอ่านจนครบ
ทุกคนในกลุ่ม แล้วให้เพื่อนอภิปรายว่ายังมีส่วนที่ต้องแก้ไขอะไรบ้างในแต่ละคน
โดยสรุปข้ออภิปรายแลกเปลี่ยนนั้นลงในช่องว่าง ที่ละคน

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นักเรียนผู้ปฏิบัติกิจกรรม)

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

แบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ
เรื่อง การอ่านออกเสียงกาพย์ฉบัง 16

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนแบ่งวรรคการอ่านกาพย์ฉบัง 16 ต่อไปนี้ด้วย เครื่องหมาย /

โยไสเฝผาธาไป	พอพระสุริไส
จะใกล้โพล่เพล้เวลา	
แลไปไม่ปะพสุธา	ย่อท้อรอร่า
ชีวาก็จะประลัย	
พอปลามาในน้ำไหล	สกุณาธาไป
อาศัยที่ศิระชะปลา	

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนซ้อมอ่านพร้อมกันทั้งกลุ่ม จนชำนาญ แล้วไปจับคู่กับกลุ่มอื่น ที่สมาชิก
เท่ากัน ส่งแบบปฏิบัตินี้ให้เพื่อน โดยให้เพื่อนอีกกลุ่มประเมิน ดังนี้

- 2.1 ○ วงกลมรอบคำที่อ่านออกเสียงผิด
- 2.2 ชีตเส้นใต้คำที่อ่านแบ่งวรรคผิด

หลังจากนั้นให้นักเรียนสรุปข้อบกพร่องของตนเองลงในช่องว่างต่อไปนี้ เพื่อเป็นข้อมูล
แก้ไขและปรับปรุงพัฒนา

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นักเรียนผู้ปฏิบัติกิจกรรม)

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

แบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ
เรื่อง การอ่านออกเสียงกาพย์ฉับ 16

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนทั้งกลุ่มร่วมทำเครื่องหมายแบ่งวรรคการอ่านกาพย์ฉับ 16 ต่อไปนี้ พร้อมทั้งฝึกซ้อมอ่านพร้อมกัน 2 เทียว

เบียดเบียนเสียดส่อจ้อฉล	บาปกรรมนำตน
ไปทนทุกข์นับกับกัลปี	
เมตตากรุณาสามัญ	จะได้ไปสวรรค์
เป็นสุขทุกวันहरษา	
สมบัติสัตว์มนุษย์ครุฑา	กลอกกลับอัปรา
เทवासบัติชัชวาล	
สุขเกษมเปรมปรีดีวิมาน	อิมหนาสำราญ
ศฤงคารห้อมล้อมพร้อมเพรียง	
กระจับปี่สีขอท่อเสียง	ขับรำจำเรียง
สำเนียงนางพ้าน่าฟัง	

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนทุกกลุ่มออกมาอ่านหน้าชั้นเรียนให้เพื่อนที่ฟังช่วยกันประเมิน โดยทำเครื่องหมายต่อไปนี้ ลงในแบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพของนักเรียน

2.1 ○ วงกลมรอบคำที่อ่านออกเสียงผิด 2.2 ชิดเส้นใต้คำที่อ่านแบ่งวรรคผิด

หลังจากนั้นให้นักเรียนสรุปข้อบกพร่องของตนเองลงในช่องว่างต่อไปนี้ เพื่อเป็นข้อมูลแก้ไขและปรับปรุงพัฒนา

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นักเรียนผู้ปฏิบัติกิจกรรม)

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

5. ชิ้นงาน/ภาระงาน (ร่องรอยหลักฐานการเรียนรู้)

1. แบบสร้างสรรค์ผู้สมรรถภาพการอ่านกาพย์สุรางคนางค์ 28
2. ผลการประเมินการอ่านออกเสียงกาพย์สุรางคนางค์ 28

6. การวัดและประเมินผล

ภาระงาน/ชิ้นงาน	วิธีการวัดและประเมิน	เครื่องมือวัดและประเมิน
แบบสร้างสรรค์ผู้สมรรถภาพ เรื่อง การอ่านออกเสียง กาพย์สุรางคนางค์ 28	การปฏิบัติการอ่านออกเสียง กาพย์กาพย์สุรางคนางค์ 28	แบบประเมินและเกณฑ์ การประเมิน การอ่านออกเสียง กาพย์สุรางคนางค์ 28

7. คำถามสำคัญ

1. การอ่านคำประพันธ์ของไทยมีวิธีการอ่านอย่างไร เหมือนหรือแตกต่างกันในส่วนใด
2. การอ่านคำประพันธ์ไทยให้คุณค่าอย่างไรกับนักเรียน

8. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

1. ครูอ่านกาพย์สุรางคนางค์ 28 จากเรื่องกาพย์พระไชยสุริยา บทที่ว่า
“ชื่นใหม่ใน กน ก กา ว่าปน ระคนกันไป
เอ็นดูภูธร มานอนในไพร มณฑลตันไทร แทนโพชยนต์สถาน”

2. ครูถามนักเรียนว่าคำประพันธ์นี้เหมือนกับสองชนิดที่ผ่านมาหรือไม่ มีอะไรแตกต่างบ้าง
ให้นักเรียนช่วยกันอภิปราย

3. ครูเชื่อมโยงเข้าหากาพย์สุรางคนางค์ 28

ขั้นที่ 2 เตรียมความรู้สู่การปฏิบัติ

4. นักเรียนจับคู่กับเพื่อน แล้วศึกษา แบบความรู้ เรื่อง การอ่านกาพย์สุรางคนางค์ 28 โดย
ใช้เวลา 5 นาที

5. ครูอ่านหรือเปิดแถบบันทึกเสียงการอ่านกาพย์สุรางคนางค์ 28 ให้นักเรียนฟังและให้
นักเรียนอ่านตาม 2 เทียบ

6. ให้นักเรียนแต่ละคู่ผลัดกันอ่านออกเสียงตามแบบความรู้ เรื่อง การอ่านกาพย์ฉบับ 16
และให้เพื่อนประเมินว่ามีข้อควรแก้ไขหรือไม่ อย่างไร และฝึกปฏิบัติต่อ

7. นักเรียนและครูช่วยกันสรุปกลวิธีการอ่านออกเสียงภาพยฺสูรางคณางค์ 28 ว่ามีวิธีการอย่างไร แล้วให้นักเรียนจดบันทึกลงสมุด

ขั้นที่ 3 ฝึกหัดสู่ความเข้าใจ

8. นักเรียนแต่ละคู่ฝึกปฏิบัติในแบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ เรื่อง การอ่านออกเสียงภาพยฺสูรางคณางค์ 28 ซึ่งเป็นเนื้อหาใหม่ โดยการแบ่งวรรคการอ่านด้วยกัน อภิปรายร่วมกันถึงวิธีการแบ่งวรรคการอ่าน

9. นักเรียนแต่ละคู่ฝึกการอ่านออกเสียงภาพยฺสูรางคณางค์ 28 ในแบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ โดยผลัดกันอ่านผลัดกันประเมินการอ่านของเพื่อตามเกณฑ์การประเมิน และอภิปรายถึงข้อดีและข้อควรแก้ไขของแต่ละคน จากนั้นฝึกอ่านด้วยกัน

10. นักเรียนร่วมกันอ่านออกเสียงภาพยฺสูรางคณางค์ 28 ทีละคู่หน้าชั้นเรียน แล้วให้เพื่อนและครูช่วยกันประเมิน แนะนำข้อบกพร่องที่ควรแก้ไข จนครบทุกคน

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ

11. นักเรียนทำกิจกรรมการอ่านภาพยฺสูรางคณางค์ 28 ในแบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ โดยปฏิบัติเดี่ยว คนหนึ่งอ่านคนหนึ่งฟังและประเมินผลตามเกณฑ์การประเมิน จนครบทุกคู่ จากนั้นให้แลกเปลี่ยนกันอภิปรายข้อดีและข้อควรแก้ไขของเพื่อน

12. นักเรียนฝึกการอ่านออกเสียงในแบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญอีกครั้งหนึ่งและแก้ไขตามที่เพื่อนเสนอแนะ

ขั้นที่ 5 สร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ

13. นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรมในขั้นที่ 1-3 มาทำกิจกรรมรายบุคคลในการประเมินการอ่านภาพยฺสูรางคณางค์ 28 ในแบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ โดยครูให้เวลานักเรียนฝึกซ้อมที่บ้านแล้วมาประเมินนอกเวลาเรียน

ขั้นที่ 6 สรุป

14. นักเรียนและครูช่วยกันสรุปกลวิธีการอ่านภาพยฺสูรางคณางค์ 28 ว่าต้องปฏิบัติอย่างไร แตกต่างจากภาพยฺยานี 11 และภาพยฺฉบัง 16 อย่างไร และมีข้อควรคำนึงอะไรบ้างเพื่อความเข้าใจที่คงทนต่อไป

9. กิจกรรมเสนอแนะ

จัดการประกวดการอ่านคำประพันธ์ประเภทกาพย์ในโอกาสต่าง ๆ เพื่อให้โอกาสนักเรียนได้ฝึกฝนและแสดงสมรรถภาพในการอ่านภาพยฺสูรางคณางค์ 28

10. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. แบบความรู้ เรื่อง อ่านกาพย์สุรางคนางค์ 28
2. แถบบันทึกเสียงการอ่านบทร้อยกรอง กาพย์สุรางคนางค์ 28
3. แบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ เรื่อง การอ่านกาพย์สุรางคนางค์ 28
4. แบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ เรื่อง การอ่านกาพย์สุรางคนางค์ 28
5. แบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ เรื่อง การอ่านกาพย์สุรางคนางค์ 28
6. แบบประเมินการอ่านกาพย์สุรางคนางค์ 28

11. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ด้านความรู้ : นักเรียนร้อยละ 79 สามารถอ่านกาพย์สุรางคนางค์ 28 ได้

ด้านทักษะ/กระบวนการ : นักเรียนสามารถใช้การอ่านโดยแบ่งวรรคตอนคำประพันธ์และอ่านออกเสียงทำนองเสนาะได้ มีทักษะการประเมินผลงานของเพื่อนเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับในการพัฒนาเพื่อน ๆ และมีการวางแผนการทำงานภายในกลุ่มของตนเอง จนบรรลุเป้าหมายในการปฏิบัติกิจกรรมได้ตามเกณฑ์

ด้านเจตคติ : นักเรียนเห็นสนุกกับการฝึกการอ่านและ ตั้งใจฝึกและกล้าที่จะอ่าน ไม่อายเพื่อน

ปัญหา/อุปสรรค

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

ลงชื่อ...นางสาวทัศนีย์ มงคลรัตน์.....

(นางสาวทัศนีย์ มงคลรัตน์)

ครูผู้สอน/ผู้วิจัย

วันที่...16 พฤศจิกายน...พ.ศ...2554....

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

เป็นแผนการเรียนรู้ที่มีกระบวนการเรียนรู้ที่ชัดเจน ปฏิบัติซ้ำ จนเกิดความรู้และกระบวนการ
ในการอ่านทำนองเสนาะ.....

.....

ลงชื่อ..นายธวัชชัย...เทศขำ.....

(นายธวัชชัย เทศขำ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์

วันที่...17 พฤศจิกายน...พ.ศ...2554

แบบความรู้ เรื่อง การอ่านออกเสียงภาพย่สุรางคนางค์ 28

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 “ศึกษากาพย์พระไชยสุริยา”

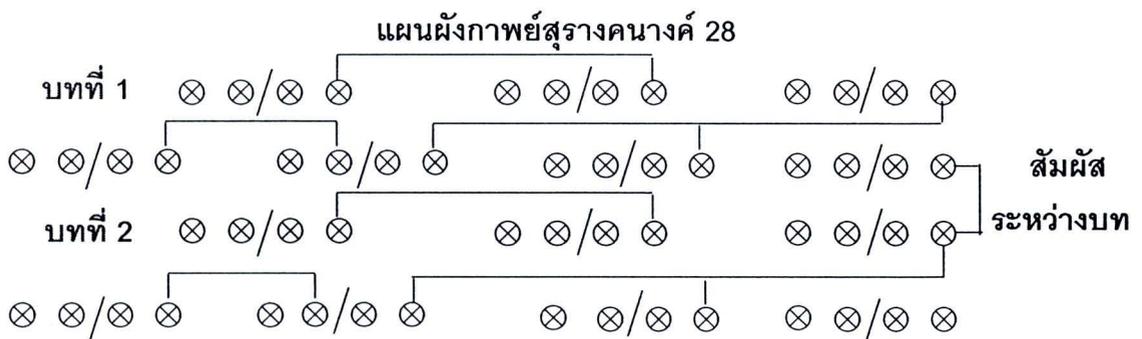

ภาพย่สุรางคนางค์ 28

ภาพย่สุรางคนางค์ 28 1 บท มีทั้งหมด 7 วรรค แต่ละวรรคมี 4 คำ รวม 1 บท มีทั้งสิ้น 28 คำ

กำหนดสัมผัสบังคับ ดังนี้

- ✧ คำสุดท้ายของวรรคที่ 1 สัมผัสไปยังคำสุดท้ายของวรรคที่ 2
- ✧ คำสุดท้ายของวรรคที่ 3 สัมผัสไปยังคำสุดท้ายของวรรคที่ 5 (และคำสุดท้ายของวรรคที่ 6)
- ✧ คำสุดท้ายของวรรคที่ 4 สัมผัสไปยังคำที่ 2 ของวรรคที่ 5
- ✧ คำสุดท้ายของวรรคที่ 5 สัมผัสไปยังคำสุดท้ายของวรรคที่ 6
- ✧ ถ้ามีบทต่อไป คำสุดท้ายของวรรคที่ 7 จะต้องสัมผัสระหว่างบทไปยังคำสุดท้ายของวรรคที่ 3 ในบทต่อไป

ตัวอย่าง

ขึ้นใหม่/ในกน	ก กา/ว่าปน	ระคน/กันไป
เอ็นดู/ภูธร	มณฑล/ต้นไทร	แทนไพชยนต์/สถาน
ส่วน/สุมาลี	วันทา/สามิ	เทวี/อยู่งาน
เฝ้าอยู่/ดูแล	ให้พระ/ภูบาล	สำราญ/วิญญา

การอ่านภาพย่สุรางคนางค์ 28

แบ่งวรรคเป็น 2 คำ ตลอดทั้งบท

แบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ
เรื่อง การอ่านออกเสียงกาพย์สุรางคนางค์ 28

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / แบ่งวรรคการอ่านในกาพย์สุรางคนางค์ 28 ต่อไปนี้

พระชนวนवलนอน	เชิญใจไม้ขอน	เหมือนหมอนแม่นา
ภูธรสอนมนต์	ให้ป่นภาวนา	กันป่าภัยพาล
วันนั้นจันทร์	มีดารากร	เป็นบริวาร
เห็นสิ้นดินฟ้า	ในป่าท่าธาร	ใบก้านอรชร
เย็นจ่าน้ำฟ้า	ขึ้นชะผกา	วายุพาขจร
สารพันจันทนอิน	รินกลั่นเกสร	จ้าวอนเวียนระวัน

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงกาพย์สุรางคนางค์ 28 ในกิจกรรมที่ 1 โดยสลับกันอ่าน
จนครบทุกคนในกลุ่ม แล้วให้เพื่อนอภิปรายว่ายังมีส่วนที่ต้องแก้ไขอะไรบ้างในแต่ละ
คนโดยสรุปข้ออภิปรายแลกเปลี่ยนนั้นลงในช่องว่าง ที่ละคน

.....

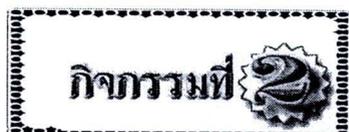
.....

.....

ลงชื่อ

(นักเรียนผู้ปฏิบัติกิจกรรม)

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

แบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ

เรื่อง การอ่านออกเสียงภาพสุรางคนางค์ 28

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงภาพสุรางคนางค์ นี้ใหม่ โดยจับคู่กับเพื่อนในกลุ่ม
ทั้งอ่านพร้อมกันและแลกกันฟังโดยอ่านเดี่ยว

เย็นจ้ำน้ำฟ้า	ขึ้นชะมกา	วายุพาขจร
สารพันจันทน์อิน	รินกลิ่นเกสร	แดนต่อคลอร่อน
จันทราคลาเคลื่อน	กระเวนไพรไก่อ่เถื่อน	เตือนเพื่อนชานขัน
ปู่เจ้าเขาเขิน	กูเกริ่นหากัน	สินธุพุลัน
พระฟื้นต้นนอน	ไกลพระนคร	ครั้นครั้นหวั่นไหว
เข้าตรู่สุริยน	ขึ้นพันเมรุไกร	มีกรรมจำไป
		ในป่าอารัญ

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนทุกคู่ ออกมาอ่านหน้าชั้น โดยเพื่อนคู่อื่นร่วมประเมิน โดยทำเครื่องหมาย

2.1 ○ วงกลมรอบคำที่อ่านออกเสียงผิด

2.2 ขีดเส้นใต้คำที่อ่านแบ่งวรรคผิด

หลังจากนั้นให้นักเรียนสรุปข้อบกพร่องของตนเองลงในช่องว่างต่อไปนี้ เพื่อเป็นข้อมูล
แก้ไขและปรับปรุงพัฒนา

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นักเรียนผู้ปฏิบัติกิจกรรม)

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

แบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ

เรื่อง การอ่านออกเสียงกาพย์สุรางคนางค์ 28

คำชี้แจง ให้นักเรียนทั้งกลุ่มกลุ่มเดิมอ่านกาพย์สุรางคนางค์นี้ให้ครูและเพื่อนฟังหน้าชั้นเรียน

วันนั้นจันทร์	มีดารากร	เป็นบริวาร
เห็นสิ้นดินฟ้า	ในป่าท่าธาร	มาลีคลีบาน
เย็นอำน้ำฟ้า	ขึ้นชะมกา	ไวฑูพาขจร
สารพันจันทนอิน	รื่นกลิ่นเกสร	แดนต่อคลอร่อน
จันทร์ภาคลาเคลื่อน	กระเวนไพรไก่อ่เอน	เดือนเพื่อนขานขัน
ปู่เจ้าเขาเขิน	กู่เกริ่นหากัน	สินธุพุลัน
		ครั้นครั้นหวั่นไหว

การประเมิน ครูประเมินนักเรียนทุกกลุ่ม

โดยทำเครื่องหมายต่อไปนี้ลงในแบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพของนักเรียน

2.1 วงกลมรอบคำที่อ่านออกเสียงผิด

2.2 ชีดเส้นใต้คำที่อ่านแบ่งวรรคผิด

หลังจากนั้นให้นักเรียนสรุปข้อบกพร่องของตนเองลงในช่องว่างต่อไปนี้ เพื่อเป็นข้อมูลแก้ไข และปรับปรุงพัฒนา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นักเรียนผู้ปฏิบัติกิจกรรม)

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ศึกษาภาพพระไชยสุริยา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เวลา 1 ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
เรื่อง การแต่งภาพยานี 11

1. มาตรฐานการเรียนรู้รายปี

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

แต่งบทร้อยกรอง ท 4.1 (ม. 1/5)

พฤติกรรมบ่งชี้ : แต่งภาพยานี 11 ได้ถูกต้องตามหลักการเขียน

3. สาระสำคัญ

การแต่งคำประพันธ์ของไทยเป็นการฝึกให้นักเรียนได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ และการลำดับความคิดในการเลือกใช้คำและการเรียบเรียงถ้อยคำให้สื่อความหมายได้ตามความต้องการของตนเอง ตามฉันทลักษณ์ของแต่ละคำประพันธ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่เรียกว่าภูมิปัญญาทางภาษาของไทย อันควรค่าแก่การอนุรักษ์ไว้ด้วยความภาคภูมิใจ

4. สาระการเรียนรู้

ความรู้

-ภาพยานี 11

ทักษะกระบวนการ

-เขียน(แต่ง)ภาพยานี 11

สมรรถภาพ

- นักเรียนมีสมรรถภาพการแต่งภาพยานี 11 ได้ถูกต้องตามหลักการแต่งและใช้ภาษาได้

สละสลวย

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- รักความเป็นไทย

5. ชิ้นงาน/ภาระงาน(ร่องรอยหลักฐานการเรียนรู้)

1. แบบสร้างสรรคส์สู่สมรรถภาพ เรื่อง การแต่งกายยານี 11

6. การวัดและประเมินผล

ภาระงาน/ชิ้นงาน	วิธีการวัดและประเมิน	เครื่องมือวัดและประเมิน
แบบสร้างสรรคส์สู่สมรรถภาพ เรื่อง การแต่งกายยານี 11	การปฏิบัติการแต่ง กายยານี 11	แบบประเมินและ เกณฑ์การประเมิน การแต่งกายยານี 11

7. คำถามสำคัญ

1. การแต่งกายยานี 11 ต้องใช้ความรู้ในด้านใดบ้าง
2. การแต่งกายยานี 11 ให้ไพเราะควรทำเช่นไร

8. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนอ่านคำประพันธ์บทนี้

จำปีผีเสื้อตอม

รวยรีนหอมขึ้นหนักหนา

มะลิส่งกลิ่นมา

พาดูราสุขสดไส

2. ครูถามนักเรียนว่าบทประพันธ์นี้ มีลักษณะอย่างไร แต่ละวรรคมีจำนวนคำเช่นไร โดยภาพรวมแล้วคำประพันธ์นี้เรียกว่าอะไร มีข้อบังคับอย่างไร เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่กายยานี 11

ขั้นที่ 2 เตรียมความรู้สู่การปฏิบัติ

3. ครูแจกแบบความรู้เรื่อง การแต่งกายยานี 11 ให้นักเรียนทุกคนศึกษา โดยใช้เวลา 10 นาที

4. ครูถามให้นักเรียนร่วมกันตอบคำถามต่อไปนี้

- กายยานี 11 1 บท มีจำนวนกี่บาท แต่ละบาทเรียกว่าอะไร
- กายยานี 11 1 บาทมีกี่วรรค และมีจำนวนคำในวรรคเท่าไร
- กายยานี 11 มีสัมผัสบังคับเช่นไร

5. จากนั้นครูหาอาสาสมัครมาเขียนแผนผังสรุปบนกระดานดำให้เพื่อนนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่าถูกต้องหรือไม่และช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ฝึกหัดสู่ความเข้าใจ

6. นักเรียนทุกคนทำกิจกรรมในรูปแบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ เรื่องการแต่งกายพยานี 11 ทั้ง 3 กิจกรรม

7. นักเรียนและครูร่วมกันเฉลยกิจกรรมจากแบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ เรื่อง การแต่งกายพยานี 11 และสรุปผลการทำกิจกรรมของนักเรียน โดยให้โอกาสร่วมกันแก้ไขผลการทำกิจกรรมให้สมบูรณ์ถูกต้องแล้วส่งแบบปฏิบัติคืนครู

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ

8. นักเรียนทุกคนทำกิจกรรมจากแบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ เรื่อง เสียงพยานุชนะไทย โดยใช้เวลา 10 นาที เพื่อฝึกทบทวนความรู้ความเข้าใจอันจะนำไปสู่สมรรถภาพด้านความรู้และสมรรถภาพการแต่งกายพยานี 11

9. นักเรียนร่วมกันเฉลยกิจกรรมจากแบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญโดยมีครูคอยให้คำแนะนำแก้ไข และชื่นชมผลงานนักเรียน

ขั้นที่ 5 สร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ

10. นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรมจากแบบฝึกหัดสู่เข้าใจ และแบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ ปฏิบัติการทำกิจกรรมในรูปแบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ เรื่อง การแต่งกายพยานี 11 เสร็จแล้วส่งครูเพื่อประเมิน

ขั้นที่ 6 สรุป

11. นักเรียนและครูช่วยกันสรุปว่าการแต่งกายพยานี 11 นั้นจะต้องเตรียมตัว และมีความรู้ในเรื่องใดบ้าง จึงจะทำให้ผลงานออกมาดี

9. กิจกรรมเสนอแนะ

จัดให้มีการประกวดการแต่งกายพยานี 11 ในโอกาสต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝน

10. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. แบบความรู้ เรื่อง การแต่งกายพยานี 11
2. แบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ เรื่อง การแต่งกายพยานี 11
3. แบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ เรื่อง การแต่งกายพยานี 11
4. แบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ เรื่อง กายพยานี 11
5. หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยวรรณคดีวิจักษ์

11. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ด้านความรู้ : นักเรียนร้อยละ 82 สามารถแต่งภาพยนต์ 11 ได้ถูกต้องตามหลักการแต่ง และร้อยละ 18 แต่งได้ถูกต้องพอเราะ

ด้านทักษะ/กระบวนการ : นักเรียนสามารถใช้การอ่านโดยแบ่งวรรคตอนคำประพันธ์และอ่านออกเสียงทำนองเสนาะได้ มีทักษะการประเมินผลงานของเพื่อนเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับในการพัฒนาเพื่อน ๆ และมีการวางแผนการทำงานภายในกลุ่มของตนเอง จนบรรลุเป้าหมายในการปฏิบัติกิจกรรมได้ตามเกณฑ์

ด้านเจตคติ : นักเรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมการแต่งภาพยนต์ 11
ปัญหา/อุปสรรค

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

ลงชื่อ...นางสาวทัศนีย์ มงคลรัตน์...

(นางสาวทัศนีย์ มงคลรัตน์)

ครูผู้สอน/ผู้วิจัย

วันที่..18..เดือน พฤศจิกายน...พ.ศ..2554

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

เป็นแผนที่มีประสิทธิภาพ ที่สามารถใช้ในการจัดการเรียนการสอนและเป็นการฝึกปฏิบัติที่น่าสนใจ.....

ลงชื่อ..นายธวัชชัย..เทศขำ...

(นายธวัชชัย เทศขำ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์

วันที่..21..เดือน พฤศจิกายน...พ.ศ..2554

แบบความรู้ เรื่อง การแต่งคำกาพย์ยานี 11
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 “ศึกษากาพย์พระไชยสุริยา”

กาพย์ยานี 11 เป็นคำประพันธ์ที่พบในวรรณคดีไทยหลายเรื่อง เช่น กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย เรื่องกาพย์พระไชยสุริยา ของสุนทรภู่ กาพย์ยานีมีชื่อเรียกหลายอย่าง คือ กาพย์ยานีล้านา กาพย์ยานีล้านา 11 กาพย์ยานี 11 เป็นต้น กาพย์ยานี 11 อาจแต่งคู่กับโคลงสี่สุภาพก็ได้ โดยแต่งโคลงก่อนแล้วต้องตามด้วยกาพย์ยานี ลักษณะเช่นนี้เรียกว่า กาพย์ห่อโคลง เช่น กาพย์ห่อโคลงเห่เรือ กาพย์ห่อโคลงประพาสธารทองแดง

ฉันทลักษณ์ของกาพย์ยานี 11

✧ คณะ กาพย์ยานี 11 1 บท มี 2 บาท เรียกบาทเอกและบาทโท
1 บาท มี 2 วรรค วรรคหน้ามี 5 คำ วรรคหลัง 6 คำ

(รวมเป็น 11 คำ จึงเรียกกาพย์ยานี 11)

จะแต่งกาพย์ยานีจำนวนกี่บาทก็ได้ แต่จะต้องจบลงด้วยบาทโท

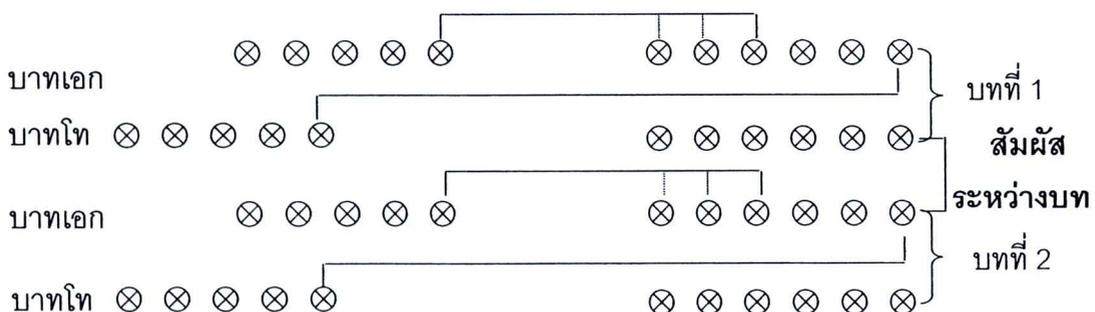
✧ สัมผัส หมายถึง คำที่มีเสียงสระและมาตราตัวสะกดเดียวกัน เช่น ดำ-จำ ดี-ปี
กาพย์ยานี 11 มีสัมผัสบังคับใน 1 บท ดังนี้

คำสุดท้ายของบาทเอกสัมผัสกับคำที่ 1 หรือ 2 หรือ 3 ของวรรคหลังของบาทเอก แต่นิยมให้สัมผัสกับคำที่ 3

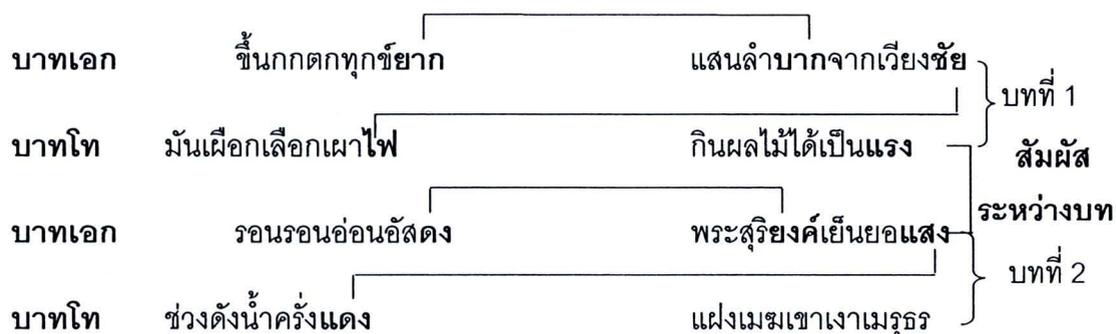
คำสุดท้ายของบาทเอกสัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคหน้าของบาทโท

ถ้าต้องการแต่งหลายบท ให้ร้อยสัมผัสจากคำสุดท้ายของบาทหน้าไปสัมผัสกับคำสุดท้ายของบาทเอกในบทต่อไป ดังแผนผัง

แผนผังฉันทลักษณ์กาพย์ยานี 11

ตัวอย่าง

สุนทรภู่ : กาพย์พระไชยสุริยา

ความไพเราะของกาพย์ยานี 11

การแต่งกาพย์ยานี 11 ให้ไพเราะทำได้ดังนี้

1. คำสุดท้ายของบาทเอก ควรเป็นเสียงวรรณยุกต์จัตวา
2. คำสุดท้ายของวรรค ไม่ควรเป็นคำตาย
3. อาจมีสัมผัสเพิ่มขึ้นได้ คือ คำสุดท้ายของวรรคแรกของบาทเอก สัมผัสกับคำที่ 1

หรือ 2 หรือ 3 ของวรรคหลังของบาทโท

3. อาจเพิ่มสัมผัสสระหรือสัมผัสอักษรภายในวรรค เช่น

วรรคหน้า เพิ่มสัมผัสคำที่ 2 กับ 3 วรรคหลัง เพิ่มสัมผัสคำที่ 3 กับ 4

จากตัวอย่างข้างต้น

สัมผัสสระ เช่น กก-ตก (ลำ)บาก-จาก เผือก-เลือก (ผล)ไม้-ได้ รอน-อ่อน

สัมผัสพยัญชนะ เช่น รอน-รอน อ่อน-อัส(ตง) (สุริ)ยงค์-เย็น-ยอ

4. การอ่านกาพย์ยานี 11 จะอ่านเป็น 2-3 3-3 ดังนี้

ลิ่งค่าง / ครางโครกครอก ฝูงจิ้งจอก / ออกเห่าหอน

ชะนี / วิเวกวอน นกหกร่อน / นอนรังเรียง

สรุปสาระสำคัญ

กาพย์ยานี 11 มีลักษณะบังคับ คือ 1 บท มี 2 บาท บาทละ 2 วรรค วรรคหน้า และ วรรคหลังมีสัมผัสบังคับ คือ คำสุดท้ายวรรคแรกในบาทที่ 1 สัมผัสกับคำที่ 1 หรือ 2 หรือ 3 ในวรรคที่สองของบาทเดียวกัน เป็นเช่นนี้ทุกบาท และมีสัมผัสระหว่างวรรค คือคำสุดท้ายของ บาทแรกสัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคแรกในบาทที่ 2

แบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ
เรื่อง การแต่งภาพยยานี 11

ตอนที่ 1 คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาคำที่อยู่ในดอกไม้แต่ละดอก ว่ามีลักษณะอะไรที่ร่วมกัน
โดยเขียนตอบลงในช่องว่างใต้ดอกไม้

ลักษณะรวมคือ..... ลักษณะรวมคือ..... ลักษณะรวมคือ.....
.....

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนเขียนคำที่มีสัมผัสสระกับคำต่อไปนี้มาอย่างละ 5 คำ

- 1. หวาน
- 2. เปื้อ
- 3. หมวย

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนเขียนคำที่มีสัมผัสอักษรกับคำต่อไปนี้มาอย่างละ 5 คำ

- 1. ทาง
- 2. ภาพ
- 3. ยก

ลงชื่อ

(นักเรียนผู้ปฏิบัติกิจกรรม)

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

กิจกรรมที่ 2

แบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ
เรื่อง การแต่งกายหยานี 11

ตอนที่ 1 เรียงคำประพันธ์ 8 พรรคนี้ใหม่ให้เป็นกายหยานี 11 จำนวน 2 บทให้ถูกต้องตาม
ลักษณะคำประพันธ์

คนดีคือดีใจ / ดีที่ไม่เอาเปรียบเขา / ไม่ทำให้ใครทุกข์ / ช่วยเหลือใครไม่หวังผล /
สร้างความสุขเสริมประสาน / การงานหนักหรือเบา / เร่งชวนชวายนหมายทำการ วาจกริยาเบิกบาน

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนพิจารณาคำที่กำหนดให้แล้วนำไปเติมในช่องว่างกายหยานี 11 ให้ถูกต้อง
ตามลักษณะการแต่งกายหยานี 11

ลำบาก	เรียนรู้	มี	ทุกข์ทน	ยากจน	มาก
รักตัวกลัว.....			เรียนให้.....จะสุขศรี		
ความรู้ที่เรา.....			ใช้หากินสิ้น.....		
ปล่อยวางไม่.....			ช่างอดสูทุกแห่งหน		
มีชีวิต.....			เรียนเถอะเราไม่เขลาเลย		

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนเติมคำประพันธ์กายหยานี 11 ที่ว่างให้มีลักษณะถูกต้องตามหลักการแต่ง
และมีความหมายในการสื่อสาร

นักเรียนเพียรฝึกฝน	และ.....หมั่นศึกษา
ทบทวนท่อง.....	สะสมไว้ให้แก่นตน
ความรู้มีอยู่ทั่ว	อย่าทำ.....ไร้เหตุผล
ยามสอบจะ.....	ทำไม่ได้ไร้ปัญญา

ลงชื่อ

(นักเรียนผู้ปฏิบัติกิจกรรม)

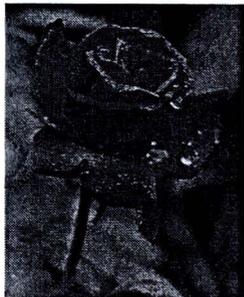
วันที่ เดือน..... พ.ศ.

กิจกรรมที่ 3

แบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ เรื่อง การแต่งกายย่านี 11

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกเขียนภาพย่านี 11 ภาพใดภาพหนึ่ง จำนวน 2 บท

.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ

(นักเรียนผู้ปฏิบัติกิจกรรม)

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

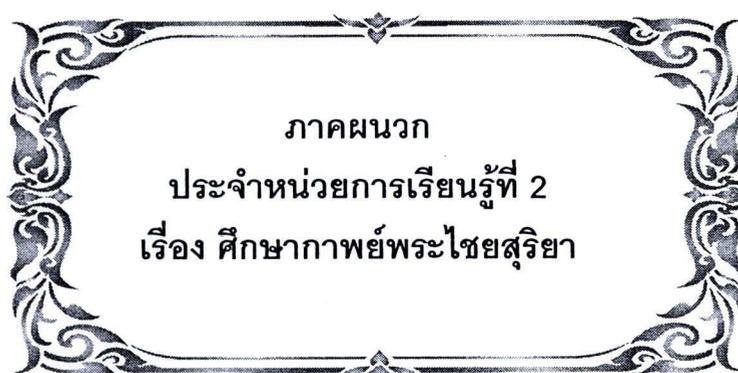

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนความคิดสรุปความรู้จากการเรียนหน่วยกาพย์พระไชยสุริยา

ลงชื่อ

(นักเรียนผู้ปฏิบัติกิจกรรม)

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กิจกรรมที่ 1

แบบคำตอบ

แบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ

เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญกาพย์พระไชยสุริยา

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มถอดความคำประพันธ์ที่ได้รับมอบหมายเป็นร้อยแก้ว

ที่แพ่แก่ชนะ
 ชู้จอกก็ได้ดี
 ที่ชู้ถือพระเจ้า
 ผู้เฒ่าเหล่าเมธา

ไม่ถือพระประเวณี
 ไล่ดำตีมีอาญา
 ว่าเิงเง่าเต่าปูปลา
 ว่าไปบ้ำสาระยำ

คนผิดแก้เป็นคนถูกไม่ถือบัญญัติกฎหมาย คนคดโกงจ้อจล กลับได้ดี ไม่สนใจ
 ว่าใครทำผิดอย่างไร คนดีถูกมองว่าผิด

ภิกษุสมณะ
 คาถาลำนำ
 ไม่จำคำผู้ใหญ่
 ที่ดีมีอะไร

เหล่ากัละพระธรรม
 ไปเรไรทำเจโก
 ศิริชะไม้ใจโยโส
 ข้าขอโมทนาไป

พระหรือผู้ครองศีลก็ละการปฏิบัติ ไม่สนใจคำสอนของศาสนา เห็นผิดเป็นชอบ

พาราสาวะถี
 ดุดื้อถือแต่ใจ
 ผู้ที่มีฝีมือ
 ไล่คว่ำผ้าที่คอ

ใครไม่มีปราณีใคร
 ที่ใครได้ใส่เอาพอ
 ทำดุดื้อไม่ซื้อขอ
 อะไรล่อก็เอาไป

ในเมืองสาวัตถีไม่มีใครสนใจผู้อื่น ต่างกอบโกยประโยชน์เพื่อตนเอง

ข้าเฝ้าเหล่าเสนา
 ถือน้ำร่ำเข้าไป
 หาได้ใครหาเอา
 ผู้ที่มีอาญา

มิได้ว่าหมู่มุขไท
 แต่น้ำใจไม่นำพา
 ไพรฟ้าเศร้างเบลาอุรา
 ไล่ตีดำไม่ปราณี

เหล่าข้าราชการก็ไม่สนใจงาน ลุ่มหลงในสุรา และทำทุกอย่างเพื่อตนเอง

ผีป่ามากระทำ
 น้ำป่าเข้าธานี
 ข้าเฝ้าเหล่าเสนา

มรณกรรมชาวนูรี
 ก็ไม่มีที่อาศัย
 หนึไปหาพาราไกล

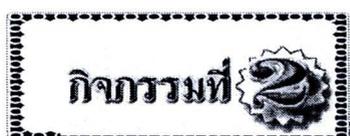
ชีบาเล่าลี้ไป

ไม่มีใครในธานี

เกิดอาเพศจากการประพาศไม่ดี น้ำท่วมเมืองสาวัตถี ทุกคนพากันหลบหนีจากเมือง

สรุปใจความสำคัญได้ว่า

เกิดความวุ่นวายในเมืองสาวัตถี เพราะการจ้อจลของข้าราชการ พระภิกษุไม่สนใจทำกิจสงฆ์ไม่ตั้งมั่นในคำสอนของศาสนา ต่างพากันลุ่มหลงในสุรา นารี จนเกิดอาเพศน้ำท่วม เมือง ต่างหนีตาย

แบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ
เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มถอดความคำประพันธ์เรื่อง กาพย์พระไชยสุริยาในหนังสือวรรณคดีวิจักษ์ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 หน้า 90 ตั้งแต่ ฝึปามากระทำ จนจบหน้า 92

กลุ่มที่ 2 หน้า 93 ตั้งแต่ แลไปไม่ปะพสุธา จนจบหน้า 94

กลุ่มที่ 3 หน้า 95-96 ตั้งแต่ "วันนั้นจันทร์" ถึง "โยงกันเล่นน้ำคร่ำไป"

กลุ่มที่ 4 หน้า 96-97 ตั้งแต่ "ขึ้นกตกทุกขียาก" ถึง "ท่านเห็นแจ้งแหล่งโลกา"

กลุ่มที่ 5 หน้า 97-98 ตั้งแต่ "เข้าฌานนานนับเดือน" ถึง "เทวสมบัติชัชวาลย์"

สรุปใจความสำคัญได้ว่า

.....
.....แล้วแต่ผลกิจกรรมของแต่ละกลุ่ม.....
.....

กิจกรรมที่ 3

แนวคำตอบ

แบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ
เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนสรุปใจความสำคัญเรื่องภาพพระไชยสุริยา ความยาวไม่เกิน 10 บรรทัด

สรุปใจความสำคัญ เรื่อง ภาพพระไชยสุริยา

พระไชยสุริยาครองเมืองสาวัตถี มีมเหสีชื่อนางสุมาลี ปกครองบ้านเมืองด้วยความผาสุก ต่อมาพวกเสนาอำมาตย์ ข้าราชการประพฤติไม่ดี ไม่อยู่ในครรลองครองธรรมทำให้เกิดอาเพศ น้ำป่าไหลมาท่วมบ้านเมือง พระไชยสุริยาจึงพานางสุมาลีมเหสีลงสำเภานหินภัย เรือถูกพายุอัปปาง พระไชยสุริยาพาพระมเหสีหนีขึ้นฝั่ง เดินทางกลางป่าได้รับความทุกข์ ต่อมาพระอินทร์เสด็จมาสอน ธรรมะ พระไชยสุริยาและมเหสีจึงบวชบำเพ็ญพรตตลอดพระชนมชีพจนได้ไปสวรรค์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

แนวคำตอบ

แบบความรู้ เรื่อง คุณค่าของวรรณคดี
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ศึกษาภาพพระไชยสุริยา

คุณค่าวรรณคดี

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนลงในช่องว่างได้คำถาม

1. คุณค่าของวรรณคดีที่นักเรียนอ่านมานั้นมีกี่ด้าน และด้านอะไรบ้าง
วรรณคดีมีคุณค่า 2 อย่าง คือ คุณค่าด้านอารมณ์ และ คุณค่าด้านคุณธรรม
2. มูลเหตุของการเกิดวรรณคดีในสมัยก่อน เกิดจากเหตุใด
เกิดจากการแต่งวรรณคดีเพื่อใช้เป็นบทแสดงโขน ละคร
3. การอ่านวรรณคดีเราควรอ่านเพื่อประโยชน์ใดบ้าง
- อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน สนุกสนาน

- อ่านเพื่อหาข้อคิด คติ คำสอนไปใช้ในชีวิตประจำวัน
- อ่านเพื่อให้เข้าใจชีวิตดีขึ้น

4. “พฤติกรรมตัวละครสะท้อนชีวิตคน” ข้อความนี้หมายความว่าอย่างไร

พฤติกรรมตัวละครกระทำหรือเป็นตามบทบาทในวรรณคดี คือ พฤติกรรมของคนในชีวิตประจำวันเช่นเดียวกัน เพราะกวีแต่งวรรณคดีจากจินตนาการบ้าง สภาพชีวิตตนเองบ้าง ที่พบเห็นมา

แบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ

เรื่อง คุณค่าของวรรณคดีไทยด้านเนื้อหา

ความเป็นมาของวรรณคดีไทยมีประวัติความเป็นมาที่ยาวนานกว่า 700 ปี (นักเรียนทราบไหมว่าเริ่มจากสมัยใด ให้เรียงลำดับลงในช่องว่าง) สมัยสุโขทัย สมัยอยุธยา สมัยธนบุรี และสมัยรัตนโกสินทร์ เนื้อหาของวรรณคดีมีหลากหลาย แต่ถ้าเราจำแนกตามวัตถุประสงค์ อาจจำแนกเป็นประเภทต่าง ๆ

คำถามสรุป

1. การแบ่งวรรณคดีตามวัตถุประสงค์ แบ่งออกเป็นกี่ประเภท อะไรบ้าง

6 ประเภท คือ

1. วรรณคดีพุทธศาสนา
2. วรรณคดีสุภาษิตคำสอน
3. วรรณคดีเกี่ยวกับประเพณีและพิธีกรรม
4. วรรณคดีเกี่ยวกับเหตุการณ์ประวัติศาสตร์
5. วรรณคดีเพื่อความบันเทิง
6. วรรณคดีบันทึกความรู้สึกของผู้เดินทาง

กิจกรรมที่ 2

แบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ
เรื่อง คุณค่าของวรรณคดีไทยด้านเนื้อหา

แนวคำกอบ

การเล่นเสียง

คำถาม จากตัวอย่าง

1. เล่นเสียงพยัญชนะตามความเข้าใจของนักเรียนคืออะไร ยกตัวอย่างประกอบด้วยนะคะ

การใช้คำสัมผัสอักษรหรือสัมผัสพยัญชนะหลาย ๆ คำมาเรียงต่อกัน เช่น ในบาทที่ 1 วรรคหน้าใช้อักษร “จ” หรือเสียง “จ” ติดต่อกัน ดังนี้ จีบจับเงาเงาเงา

2. เล่นเสียงสระคืออะไร ยกตัวอย่างประกอบด้วยนะคะ

การใช้สัมผัสสระหรือคำที่ใช้สระเดียวกัน มีตัวสะกดเหมือนกันวางเรียงติดต่อกัน มากกว่า 2 คำ ดังบาทที่ 1 วรรคหน้า ใช้เสียงสระเอา ดังนี้ เงาเงาเงา วรรคหน้าบาท 3 เสียงสระ “อ” ค้อยค้อยค้อย

3. เล่นเสียงวรรณยุกต์ เล่นอย่างไร ยกตัวอย่างประกอบด้วยนะคะ

ใช้คำที่มีเสียงวรรณยุกต์แตกต่างกันมาเรียงต่อกัน เช่น วรรคหน้าบาทแรก “เงาเงาเงา” วรรคหน้าบาท 3 “เค้าค้อยค้อย” และวรรคหน้าบาท 4 “ซอนซอนซอน”

การเล่นคำ

คำถาม คำประพันธ์นี้ใช้คำที่ออกเสียงว่า “วัน” สามคำ คือ วรรณ วัลย์ วัน นักเรียนเข้าใจว่าอย่างไร

คำว่า “วรรณ” เป็นชื่อนกคือนกเบญจวรรณ เกาะอยู่บนกิ่งเถาว์วัลย์ ทำให้พระรามนึกถึงวันที่นางสีดาอ่อนวอนให้พระองค์ออกไปตามกวางทอง

คำถาม คำที่กวีใช้ซ้ำ ๆ กันคือคำว่าอะไร คำๆ นั้นสื่อความหมายถึงอะไร

คำนั้นคือ “สุด” แสดงหรือสื่อความหมายถึงว่าแม้จะพยายามอย่างไรจนเต็มความสามารถก็ยังไม่สามารถพบ เห็น หรือได้ยินเสียงกัณหา ซาลิ รำร้องเรียกจนสิ้นเสียงก็ไม่พบ

คำถาม

1. คำที่ใช้เชิงถามในคำประพันธ์ตัวอย่างคือข้อความใด ต้องการให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกอย่างไร

“แข็งหรือไม่” และ “ใช่เมื่อไร” เป็นการเล่นคำให้สะดุดคิดว่าผู้หญิงไทยนั้นแข็งแกร่งและมีความสามารถมากกว่าการใช้เสน่ห์ผูกมัดใจสามีอย่างที่เข้าใจกัน

การใช้ภาพพจน์

1. อุปมาโวหาร

คำถาม โคลงบทนี้ใช้การเปรียบเทียบสิ่งใดกับสิ่งใด ให้เติมความลงในตาราง

สิ่งที่ต้องการกล่าวถึง	สิ่งที่เป็นตัวเปรียบเทียบ	ลักษณะเด่นที่ร่วมกัน	คำแสดงความเปรียบเทียบ
พระคุณของแม่	แผ่นดิน	หนาหนัก	เพียง
พระคุณของพ่อ	ท้องฟ้า	กว้าง	ดุจ
พระคุณของพี่	ภูเขา	สูง	พ่าง
พระคุณของครู	ท้องนา	กว้าง ลึก	สู้

2. อุปลักษณโวหาร

คำถาม จากคำประพันธ์นี้ กวีเปรียบอะไรกับอะไร

เปรียบพระโอรสเป็นพระอาทิตย์ พระธิดาเป็นพระจันทร์ เพื่อให้ความสำคัญกับโอรสและพระธิดา

คำถาม กวีกำหนดให้ตัวละครใด ทำอย่างไรคล้ายกับคน

กระต่ายกับเต่า ให้แสดงกริยาอาการ และคำพูดต่าง ๆ ที่มีใช้ธรรมชาติของสัตว์ เช่น ยิ้มเยาะ หัวเราะ

คำถาม คำประพันธ์นี้เลียนเสียงอะไร จากคำใด ผู้ใด

กิจกรรมที่ 3

แบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ

เรื่อง คุณค่าของกาพย์พระไชยสุริยา

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาคำประพันธ์ต่อไปนี้ว่ามีคุณค่าด้านวรรณศิลป์อย่างไรบ้าง

1. ข้าเฝ้าเหล่าเสนา	มีกิริยาอัชฌาสัย
พ่อค้ำมาแต่ไกล	ได้อาศัยในพารา
ไพร่ฟ้าประชาชี	ชาวบุรีก็ปรีดา
ทำไรเขาไถนา	ได้ข้าวปลาแลสาลี

กวีใช้ภาษาง่าย ๆ บรรยายให้เห็นภาพชัดเจนเหตุการณ์

ภาพที่กล่าวถึงเป็นภาพของอะไร ภาพของความเป็นอยู่และสังคมของชาวเมืองสาวัดดี

2. วันนั้นจันทร์	มีดารากร	เป็นบริวาร	
เห็นสิ้นดินฟ้า	ในป่าท่าธาร	มาลีคลีบาน	ใบก้านอรชร
เย็นฉ่ำน้ำฟ้า	ขึ้นชะผกา	วายุพาขจร	

สารพันจันทนอิน รื่นกลิ่นเกสร แตนต่อคลอร้อน ว่าอ่อนเวียนระวัน
กวีใช้ภาษาที่ให้จินตนาการ ในการพรรณนา

คำประพันธ์ที่พรรณนาถึงอะไร บรรยากาศและธรรมชาติในยามค่ำคืนในป่าที่ร่มเย็น

3. เห็นกวางย่างเยื้องช้าเลื่องเดิน เหมือนอย่างนางเชิญ
พระแสงสำอางข้างเคียง
เขาสูงผึ่งหงส์ลงเรียง เริงร้องซ้องเสียง
สำเนียงนำฟังวังเวง
กลางไพรไถ่ขันบรรเลง ฟังเสียงเพียงเพลง
ขอแจ้งจำเรียงเวียงวัง

กวีใช้ภาษาที่ให้เห็นกิริยาอาการของสัตว์ที่กระทำต่อเนื้อ หรือเรียกว่าโวหารนาฏการ
กิริยาอาการของสัตว์ในคำประพันธ์นี้คือภาพของสัตว์ใด

ภาพของกวางที่กำลังเยื้องย่าง หงส์ที่กำลังส่งเสียงร้อง ไก่ที่กำลังขัน

4. กะลิงกลางนางนวลนอนเรียง พระยาลอคลอเคียง
แอนเอียงอู่ไถ่โงเทง
ค้อนทองเสียงร้องปองเป้ง เพลินฟังวังเวง
อู่ไถ่เร้งร้องลงเชิง

กวีใช้ภาษาที่ให้เห็นภาพและได้ยินเสียง ของสัตว์ต่าง ๆ เรียกว่า โวหารศัพท์พจน์

ภาพและเสียงในคำประพันธ์นี้คือภาพและเสียงของสัตว์อะไรบ้าง เสียงและภาพของนก
หลายชนิด เช่น พระยาลอ เอียง ฯ

5. กลางไพรไถ่ขันบรรเลง ฟังเสียงเพียงเพลง
ขอแจ้งจำเรียงเวียงวัง
ยุงทองร้องกะไต้งโห่งดั่ง เพียงซ้องกลองระฆัง
แตรสังข์กังสดาลขานเสียง

กวีใช้ภาษาที่เปรียบเทียบสิ่งหนึ่งเหมือนกับอีกสิ่งหนึ่ง เรียกว่า โวหารอุปมา

คำประพันธ์นี้เปรียบเทียบสิ่งใดกับสิ่งใด เสียงไถ่ขัน เหมือนกับเสียงขอแจ้ง เสียงยุงทอง
เหมือนเครื่องดนตรี ซ้อง กลอง ระฆัง

6. ขึ้นงจ้งจำสำคัญ ทั้งกนปนกัน
รำพันมิ่งไม้ในดง
ไกรกร่างยางยุงสูงระหง ตลิ่งปลิงปริงประยงค์

คันทรงส่งกลิ่นผืนผาง

ใช้ภาษาได้ไพเราะ มีเสียงสัมผัสในทุกวรรค ทั้งสัมผัสสระและอักษร

สัมผัสอักษร ในคำประพันธ์นี้คือ บทที่ 1 จง - จำ มิ่ง - ไม้

บทที่ 2 ไกร - กร่าง ยาง - ยุง ปริง - ประยงค์ ทรง - ส่ง ผืน - ผาง

7. แนวคิดสำคัญของเรื่องกาพย์พระไชยสุริยา คืออะไร จากเรื่องเมืองสาวดีที่เกิดภัยเพราะเหตุใด เพราะ กาลกิณี 4 ประการที่เกิดขึ้น ได้แก่

1. ประกอบขอบผิด	กลับจริตผิดโบราณ
สามัญอันธพาล	ผลาญคนชื่อถือสัตย์ธรรม(การเห็นผิดเป็นชอบ)
2. ลูกศิษย์คิดล้างครู	ลูกไม่รู้คุณพ่อมัน (การไม่รู้คุณผู้มีพระคุณ)
3. ส่อเสียดเบียดเบียนกัน	ลอบฆ่าฟันคือค้นหา (การเบียดเบียนทำร้ายกัน)
4. โลกหลาบบาปบ่คิด	โจทก์จับผิดริษยา (การละโมภ โลกมาก)

นำไปใช้ในชีวิตจริงคือ ไม่ประพฤติและปฏิบัติตนไม่ติดตามกาลกิณี 4 ประการ เพราะจะทำให้ตนเอง สังคมและประเทศชาติวุ่นวาย

8. ส่วนสุมาลี วันทาสามี เทวียู่งาน

เฝ้าอยู่ดูแล เหมือนแต่ก่อนกาล ให้พระภูบาล สำราญวิญญูณณ์

คำประพันธ์นี้ให้คุณค่าด้านใด ด้านค่านิยมของคนไทยสมัยก่อนที่ภรรยาที่ดีต้องปรนนิบัติสามี

นำไปใช้ในชีวิตจริง คือ การปฏิบัติหน้าที่ภรรยาที่ดีต่อสามี และการร่วมสุขร่วมทุกข์กันในฐานะภรรยา

9. ไม่จำคำพระเจ้า เหนไปเข้าภาษาไสย

ถือดีมีค่าไท ข้อแต่ไพร่ใส่ชื่อคา

คำประพันธ์นี้ชี้ให้เห็นความเชื่อด้านใด ด้านไสยศาสตร์

นำไปใช้ในชีวิตจริง คือ ไม่ม่งมงายในเรื่องที่พิสูจน์ไม่ได้ ให้ไตร่ตรองและคิดก่อนจะทำอะไรว่ามีผลดีหรือผลเสียอย่างไร

10. ให้ยกคตินิยมที่ได้รับจากกาพย์พระไชยสุริยามา 2 ข้อ

1. ถ้าที่ใดมีข้าราชการที่ไม่ชื่อสัตย์สุจริต คดโกง ทำให้บ้านเมืองไม่สงบสุข
2. คนเราไม่ควรหลงระเริง มัวเมาในสิ่งที่สนุกสนาน กามารมณ์ ชีวิตจะไม่มีวัน

เป็นสุข

จากคตินิยมดังกล่าว เราควรปฏิบัติตนอย่างไร

1. ชื่อสัตย์ต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและต่อสังคม เพื่อไม่ให้ทุกคนเดือดร้อน
2. ใช้ชีวิตอย่างพอเพียงไม่หลงระเริงกับสื่อล่อใจ เพื่อให้ชีวิตมีความสุข

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

แบบคำตอบ

แบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ

เรื่อง การอ่านออกเสียงกาพย์ยานี 11

กิจกรรมที่

กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / แบ่งวรรคการอ่านในกาพย์ยานี 11 ต่อไปนี้

วันนั้น/ครั้นดินไหว	เกิดเหตุใหญ่/ในปดพี
เล็งดู/รู้คดี	กาลกนิ/สี่ประการ
ประกอบ/ชอบเป็นผิด	กลับจริต/ผิดโบราณ
สามัญ/อันธพาล	ผลาญคนชื่อ/ถือสัตย์ธรรม
ลูกศิษย์/คิดล้างครู	ลูกไม่รู้/คุณพอมัน
ส่อเสียด/เบียดเบียนกัน	ลอบฆ่าฟัน/คือตันทา

กิจกรรมที่

แบบคำตอบ

แบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ

เรื่อง การอ่านออกเสียงกาพย์ยานี 11

กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนแบ่งวรรคการอ่านกาพย์ยานี 11 ต่อไปนี้ด้วย เครื่องหมาย

พิณพาทย์/ระนาดฆ้อง	ตะโพนกลอง/ร้องเป็นเพลง
ระฆัง/ดิ่งวังเวง	โห่หง่าแห่ง/แก่งก้างดิ่ง
ขุนนาง/ต่างลูกวี่ง	ท่านผู้หญิง/วี่งยุคหลัง
พัลลวัก/ตันตึงตัง	พลังปลัดตก/หกคะเมน
พระสงฆ์/ลงจากกุฎี	วี่งอุตุลตุ/อุตุมือเณร
หลวงซี/หนีหลวงเถร	ลงโคลนเลน/แผ่นผาดเเอน

กิจกรรมที่ 3

แบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ
เรื่อง การอ่านออกเสียงภาพยानी 11

กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนทั้งกลุ่มร่วมทำเครื่องหมายแบ่งวรรคการอ่านภาพยानी 11 ต่อไปนี้

ลูกนก/ยกปีกป้อง	อ้าปากร้อง/ร้องแซ่เสียง
แม่นก/ปกปีกเคียง	เลี้ยงลูกอ่อน/ป้อนอาหาร
ภูธร/นอนเนินเขา	เคียงคิ่งเกล้า/เยาวมาลย์
ตกยาก/จากศฤงคาร	สงสารน้อง/หมองพักตรา
ยากเย็น/เห็นหน้าเจ้า	สร้างโคกเศร้า/เจ้าพี่อา
อยู่วัง/ตั้งจันทรา	มาหม่นหมอง/ละอองนวล

กิจกรรมที่ 1

แบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ
เรื่อง การอ่านออกเสียงภาพย้ง 16

กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย/ แบ่งวรรคการอ่านในภาพย้ง 16 ต่อไปนี้

ภคตรา/มาใน/น้ำไหล	คำเข้า/เปล่าใจ
ที่ใน/มหา/วาริ	ราชา/นารี
พสุธา/อาศัย/ไม่มี	เหรา/ปลาทุ
อยู่ที่/พระแกล/แลดู	
ปลากะโห้/โลมา/ราหู	
มีอยู่/ในน้ำ/คล้ำไป	

กิจกรรมที่ 2

แนวคำตอบ

แบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ
เรื่อง การอ่านออกเสียงกาพย์ฉบัง 16

กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนแบ่งวรรคการอ่านกาพย์ฉบัง 16 ต่อไปนี้ด้วย เครื่องหมาย /

โยโส/เฒ่า/สาไป	พอพระ/สุริใส
จะใกล้/โพล่/เพล้/เวลา	
แลไป/ไม่ปะ/พสุธา	ย่อท้อ/รอร่า
ชีวา/ก็จะ/ประลัย	
พอบลา/มาใน/น้ำไหล	สกุณ/ธาไป
อาศัย/ที่ศิระ/ระปลา	

กิจกรรมที่ 3

แนวคำตอบ

แบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ
เรื่อง การอ่านออกเสียงกาพย์ฉบัง 16

กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนทั้งกลุ่มร่วมทำเครื่องหมายแบ่งวรรคการอ่านกาพย์ฉบัง 16 ต่อไปนี้ พร้อมทั้งฝึกซ้อมอ่านพร้อมกัน 2 เทียบ

เปล่งเสียง/เพียงพิน/อินทรา	บอกชื่อ/มรณา
คงมาวัน /หนึ่งถึงตน	
เบียดเบียน/เสียดสอ/จ้อฉล	บาปกรรม/นำตน
ไปทน/ทุกชั้น/กับกัลป์	
เมตตา/กรุณา/สามัญ	จะได้/ไปสวรรค์
เป็นสุข/ทุกวัน/หรรษา	
สมบัติ/สัตว์/มนุษย์/ครุฑา	กลอกกลับ/อัปรา
เทวา/สมบัติ/ชีชวาล	
สุขเกษม/เปรมปรีดี/วิมาน	อิมหนา/สำราญ
ศฤงคาร/ห้อมล้อม/พร้อมเพรียง	
กระจับปี่สี/ขอ/ท้อเสียง	ขับรำ/จำเรียง
สำเนียง /นางฟ้า/นำฟัง	

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

แบบคำตอบ

แบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ

เรื่อง การอ่านออกเสียงกาพย์สุรางคนางค์ 28

กิจกรรมที่ 1

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย/แบ่งวรรคการอ่านในกาพย์สุรางคนางค์ 28 ต่อไปนี้

พระชนน/นวลนอน	เชิญใจ/ไม้ซอน	เหมือนหมอน/แม่เนา
ภูธร/สอนมนต์	ให้บน/ภาวนา	กันป่า ภัยพาล
วันนี้/จันทร์	มีดา/รากร	เป็นบ/ริวาร
เห็นสิ้น/ดินฟ้า	ในป่า/ท่าธาร	มาลี/คลี่บาน
เย็นฉ่ำ/น้ำฟ้า	ขึ้นชะ/ผกา	ไว/พาขจร
สารพัน/จันทร์อิน	รินกลิ้ง/เกสร	แดนต่อ/คลอร่อน
		ว่าว่อน/เวียนระวัน

กิจกรรมที่ 2

แบบคำตอบ

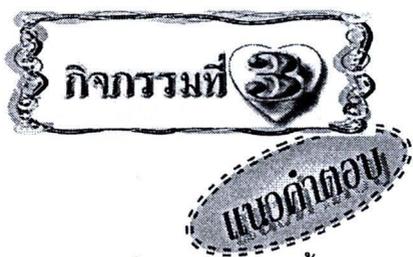
แบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ

เรื่อง การอ่านออกเสียงกาพย์สุรางคนางค์ 28

กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงกาพย์สุรางคนางค์ นี้ใหม่ โดยจับคู่กับเพื่อนในกลุ่ม ทั้งอ่านพร้อมกันและแลกกันฟังโดยอ่านเดี่ยว

เย็นฉ่ำ/น้ำฟ้า	ขึ้นชะ/ผกา	ไว/พาขจร
สารพัน/จันทร์อิน	รินกลิ้ง/เกสร	แดนต่อ/คลอร่อน
		ว่าว่อน/เวียนระวัน
จันทร์/คลาเคลื่อน	กระเวน/ไฟ/ไก่อื่อน	เดือน/เพื่อน/ขานขัน
ปู่เจ้า/เขาเงิน	กูเกริ่น/หากัน	สินธุ/พุลัน
		ครั้นครั้น/หวั่นไหว
พระพี่/ตีนนอน	ไกลพระ/นคร	สะท่อน/ถอนไทย
เข้าตรู/สุรียน	ขึ้นพัน/เมรุไกร	มีกรรม/จำไป
		ในป่า/อารัญ

แบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ
เรื่อง การอ่านออกเสียงภาพยู่สร้างคนางค์ 28

กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนทั้งกลุ่มเดิมอ่านภาพยู่สร้างคนางค์นี้ให้ครูและเพื่อนฟังหน้าชั้นเรียน

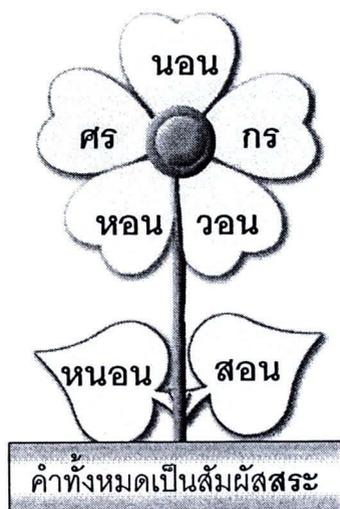
วันนั้น/จันทร์	มีตา/รากร	เป็นบ/ริวาร
เห็นลีน/ดิ้นฟ้า	ในป่า/ท่าธาร	มาลี/คลีบ้าน
เย็นฉ่ำ/น้ำฟ้า	ขึ้นชะ/ผกา	วายุ/พาขจร
สารพัน/จันทร์อิน	รึนกลิ่น/เกสร	แต่นตอ/คลอร่อน
จันทร์ภาคฯ/เคลื่อน	กระเวนไพร/ไก่เถื่อน	เวียนเพื่อน/ขานขัน
ปู่เจ้า/เขาเขิน	กู่เกริ่น/หากัน	สินธุ/พุลัน
		ครั้นครั้น/หวันไหว

แบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ
เรื่อง การแต่งภาพยู่ยานี 11

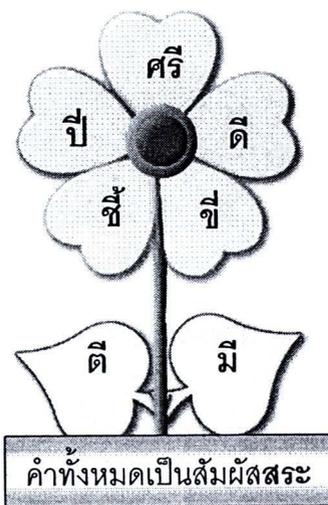
กิจกรรมที่ 1

ลักษณะร่วมคือ ทุกคำใช้สระ
“อ” และตัวสะกดแม่ “กน”

ลักษณะร่วมคือ พยัญชนะต้น
ของทุกคำเสียงเดียวกัน “ช”

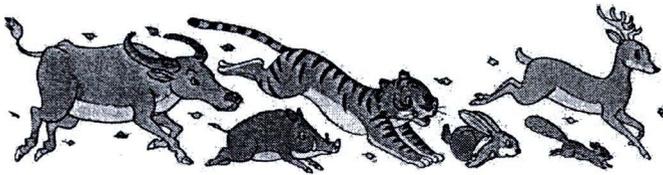
ลักษณะร่วมคือ คำทุกคำใช้สระ
“อี” เหมือนกันและไม่มีตัวสะกด

กิจกรรมที่ 2 ให้นักเรียนเขียนคำที่มีสัมผัสสระกับคำต่อไปนี้มาอย่างละ 5 คำ

1. หวาน มาร ชาญ นาน ชาล กาทิ
2. เปื่อ เสื่อ เหลื่อ เมื่อ เชื้อ เหงื่อ
3. หมวย รวย อวย ปวย ช่วย ด้วย

กิจกรรมที่ 3 ให้นักเรียนเขียนคำที่มีสัมผัสอักษรกับคำต่อไปนี้มาอย่างละ 5 คำ

1. ทาง ทิศ ถม ฐาน ถิ่น ทุกข์
2. ภพ พิษ ผล พุทธ ผา เพียง
3. ยก หย้า ไย ยุ่ง ย้ง หญิง

แนวคำตอบ

แบบฝึกปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ

เรื่อง การแต่งกาศยานี 11

กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนเรียงคำประพันธ์ 8 พรรคนี้ใหม่ให้เป็นกาศยานี 11 จำนวน 2 บท

ให้ถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์

คนดีคือดีใจ	ดีที่ไม่เอาเปรียบเขา
การงานหนักหรือเบา	เร่งชวนชววยหมายทำการ
ไม่ทำให้ใครทุกข์	สร้างความสุขเสริมประสาน
วาจากริยาเบิกบาน	ช่วยเหลือใครไม่หวังผล

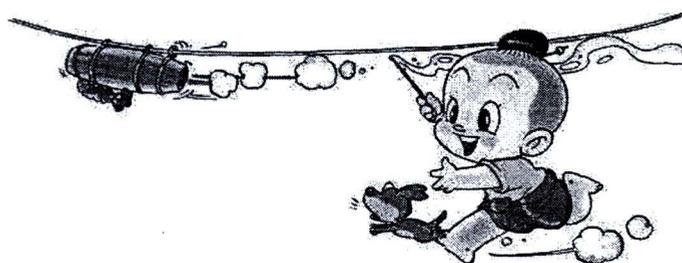
กิจกรรมที่ 2 ให้นักเรียนพิจารณาคำที่กำหนดให้แล้วนำไปเติมในช่องว่างกาศยานี 11 ให้ถูกต้อง

ตามลักษณะการแต่งกาศยานี 11

รักตัวกลัวลำบาก	เรียนให้มากจะสุขศรี
ความรู้ที่เรามี	ใช้หากินสิ้นทุกข์ทน
ปล่อยวางไม่เรียนรู้	ช่างอดสูทุกแห่งหน
มีชีวิตยากจน	เรียนเถอะเราไม่เขลาเลย

กิจกรรมที่ 3 ให้นักเรียนเติมคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ที่ว่างให้มีลักษณะถูกต้องตามหลักการแต่ง
และมีความหมายในการสื่อสาร

นักเรียนเพียรฝึกฝน	และอดทนหมั่นศึกษา
ทบทวนท่องตำรา	สะสมไว้ให้แก่น
ความรู้มีอยู่ทั่ว	อย่าทำตัวไร้เหตุผล
ยามสอบจะอัปจน	ทำไม่ได้ไร้ปัญญา

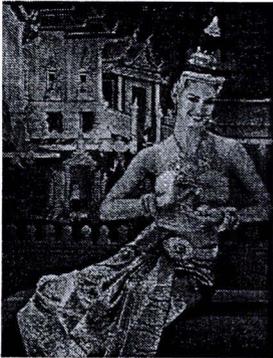

แบบคำตอบ

แบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ
เรื่อง การแต่งกายยानी 11

กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนเลือกเขียนภาพยानी 11 ภาพใดภาพหนึ่ง จำนวน 2 บท

ดูผลงานของนักเรียน ตามดุลยพินิจครูผู้สอน
(ตัวอย่าง)

งามนั้กนวลนางน้อง	สวยน้ามองเป็นนั้กหน้า
ผิวขาวสะอาดตา	สวมเสื้อฝ้าอย่างของไทย
หน้าตางามจ้่มล้้ม	งดงามพริ้มแสนวิไล
เหมือนนั้งหญิงนางใน	นั้แหละนางงามน้าชม

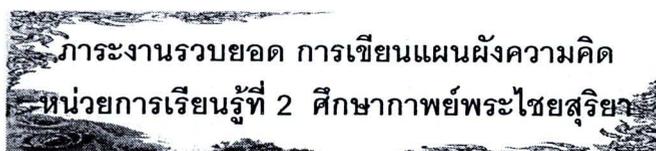
กุหลาบสวยดอกนั้
สีแห่งความร้อนแรง
ใช้เป็นสื่อบอกรัก
เป็นที่แสนนิยม

มันสวยดีมีสีแดง
ชูดอกแข็งน้าเซยชม
สัญลักษณ์ความสุขสม
ดอกไม้ที่รู้กัน

เด็กน้อยนั้งกั้มหน้า	เพ่งสายตาอ่านหนังสือ
ความหมายนั้ยนั้นคือ	ให้ขยันและหมั่นเพียร
ไม่อ่านไม่ฟังดู	ยอมไม่รู้ไม่ขีดเขียน
ไม่ถึงซึ่งเป็นเถียร	จดจำไว้เด็กไทยเรา

ตามความสามารถและผลงานของนักเรียน

เครื่องมือประเมิน

- ❖ การประเมินผลประจำแผนการจัดการเรียนรู้ : ประจำหน่วยการเรียนรู้
 - ❖ การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง
 - แบบประเมินการอ่านออกเสียงกาพย์ยานี 11 กาพย์ฉบัง 16 และกาพย์สุรางคนางค์ 28
 - ❖ การเขียนสรุปใจความสำคัญ
 - แบบประเมินการเขียนสรุปใจความสำคัญ
 - ❖ การแต่งกาพย์ยานี 11
 - แบบประเมินการแต่งกาพย์ยานี 11
- ❖ ภาระงานรวบยอด : ประจำหน่วยการเรียนรู้
 - แบบประเมินการเขียนแผนผังความคิด เรื่อง กาพย์พระไชยสุริยา

1. การอ่านออกเสียงภาพย์

แบบสังเกตวัดผลงานการปฏิบัติสมรรถภาพภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ฉบับที่ 1 สมรรถภาพการอ่านออกเสียงร้อยกรอง

หน่วยการเรียนรู้ ที่ 2 "ศึกษากาพย์พระไชยสุริยา"

ชื่อ.....เลขที่..... ชั้น.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนที่ตรงกับการสังเกตของท่าน โดยเทียบกับ
เกณฑ์คะแนนที่กำหนด

รายการที่สังเกต	น้ำหนักคะแนน	
อ่านออกเสียงถูกต้องชัดเจน		
1. การอ่านพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์	ออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ถูกต้อง	2 ()
	ออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ไม่ถูกต้อง 1-4 แห่ง	1 ()
	ออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ไม่ถูกต้องเกิน 4 แห่ง	0 ()
2. การอ่านออกเสียง คำควบกล้ำ	อ่านออกเสียงคำควบกล้ำได้ถูกต้อง	2 ()
	อ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่ถูกต้อง 1- 4 แห่ง	1 ()
	อ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่ถูกต้องเกิน 4 แห่ง	0 ()
3. การอ่านออกเสียง คำถูกต้อง	อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องทุกคำ ไม่ตก ไม่เติมคำ	2 ()
	อ่านคำตกหรืออ่านเติมคำ หรืออ่านออกเสียงผิด 1-4 แห่ง	1 ()
	อ่านคำตกหรืออ่านเติมคำ หรืออ่านออกเสียงผิด เกิน 4 แห่ง	0 ()
4. อ่านสลับที่คำ	ไม่อ่านสลับที่คำ	2 ()
	อ่านสลับที่คำ 1 – 4 แห่ง	1 ()
	อ่านสลับที่คำเกิน 4 แห่ง	0 ()
ทำนองคำประพันธ์		
5. อ่านตามทำนอง ของคำประพันธ์	กำหนดรายการเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้ - อ่านเสียงสูงเสียง ต่ำ ตามวรรคตอนของคำประพันธ์ - เอื้อนเสียงถูกต้อง - อ่านคล่องแคล่วต่อเนื่องไม่ตะกุก ตะกัก - การผ่อนลมหายใจขณะอ่าน	

รายการที่สังเกต	น้ำหนักคะแนน	
	ปฏิบัติได้ถูกต้องทั้ง 4 รายการ	4 ()
	ปฏิบัติได้ถูกต้อง 3 รายการ	3 ()
	ปฏิบัติได้ถูกต้อง 2 รายการ	2 ()
	ปฏิบัติได้ถูกต้อง 1 รายการ	1 ()
	ปฏิบัติไม่ได้	0 ()
การเว้นวรรคตอน		
6. การเว้นระหว่างวรรค	หยุดอ่านระหว่างวรรค ได้ถูกต้อง	2 ()
	หยุดอ่านระหว่างวรรค ไม่ถูกต้อง 1 – 2 แห่ง	1 ()
	หยุดอ่านระหว่างวรรค ไม่ถูกต้องเกิน 2 แห่ง	0 ()
7. การแบ่งคำในวรรค	อ่านแบ่งคำในวรรค ได้ถูกต้อง	2 ()
	อ่านแบ่งคำในวรรค ไม่ถูกต้อง 1 – 4 แห่ง	1 ()
	อ่านแบ่งคำในวรรค ไม่ถูกต้องเกิน 4 แห่ง	0 ()
การใช้น้ำเสียง ท่าทางและอารมณ์		
8. การใช้น้ำเสียง	น้ำเสียงชัดเจนไพเราะ	2 ()
	น้ำเสียงไม่ค่อยชัดเจน	1 ()
	น้ำเสียงไม่ชัดเจน มีอาการสั่น	0 ()
9. ท่าทางและอารมณ์	กำหนดรายการและเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้	
	- ใส่อารมณ์ได้เหมาะสมกับคำประพันธ์	
	- ท่าทางสง่างาม แสดงความมั่นใจในการอ่าน	
	ปฏิบัติได้ทั้งสองรายการ	2 ()
ปฏิบัติได้รายการใด รายการหนึ่ง	1 ()	
ปฏิบัติไม่ได้ทั้งสองรายการ	0 ()	

ระดับเกณฑ์คุณภาพสมรรถภาพด้านทักษะการอ่านออกเสียงร้อยกรอง

คะแนน 20 – 18 หมายถึง สมรรถภาพระดับสูงมาก

คะแนน 17 – 15 หมายถึง สมรรถภาพระดับสูง

คะแนน 14 – 12 หมายถึง สมรรถภาพระดับปานกลาง

คะแนน 11 – 9 หมายถึง สมรรถภาพระดับน้อย

คะแนนต่ำกว่า 9 คะแนนลงมา หมายถึง สมรรถภาพระดับปรับปรุง

คะแนนรวม.....คะแนน
ผู้สังเกตหรือผู้ประเมินให้คะแนนคนที่.....

ลงชื่อ

(.....)

2. การเขียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่อง กาพย์พระไชยสุริยา

แบบสังเกตวัดผลงานการปฏิบัติสมรรถภาพ ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ฉบับที่ 2 สมรรถภาพการเขียน (การเขียนสรุปใจความสำคัญ)

หน่วยการเรียนรู้ ที่ 2 “ศึกษากาพย์พระไชยสุริยา”

ชื่อ.....เลขที่..... ชั้น.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนที่ตรงกับการสังเกตของท่าน โดยเทียบกับ
เกณฑ์คะแนนที่กำหนด

รายการที่สังเกต	น้ำหนักคะแนน	
เขียนสรุปความ ได้คำตอบถูกต้อง (4 คะแนน)		
1. การเขียน สรุปความ	เขียนสรุปความ ตรงคำตอบถูกต้อง	4 ()
	เขียนสรุปความ ตรงคำตอบ พลาดคำสำคัญไป 1 คำ	3 ()
	เขียนสรุปความ ตรงคำตอบ พลาดคำสำคัญไป 2 คำ	2 ()
	เขียนสรุปความ ตรงคำตอบ พลาดคำสำคัญไป 3 คำ	1 ()
	เขียนสรุปความ ไม่ตรงคำตอบ พลาดคำสำคัญ 4 คำขึ้นไป	0 ()
สะกตคำถูกต้อง (4 คะแนน)		
2. การลำดับเรื่อง	สะกตคำถูกต้อง วางวรรณยุกต์ถูกต้อง ถูกคำ	4 ()
	สะกตคำไม่ถูกต้อง วางวรรณยุกต์ไม่ถูกที่ 1 คำ	3 ()
	สะกตคำไม่ถูกต้อง วางวรรณยุกต์ไม่ถูกที่ 2 คำ	2 ()
	สะกตคำไม่ถูกต้อง วางวรรณยุกต์ไม่ถูกที่ 3 คำ	1 ()
	สะกตคำไม่ถูกต้อง วางวรรณยุกต์ไม่ถูกที่ 4 คำขึ้นไป	0 ()
ประโยคถูกต้อง (4 คะแนน)		
3. ประโยคถูกต้อง	เรียงประโยคถูกต้องตรงตามหลักภาษา	4 ()
	เรียงประโยคผิดหลักภาษา 1 ที่	3 ()
	เรียงประโยคผิดหลักภาษา 2 ที่	2 ()
	เรียงประโยคผิดหลักภาษา 3 ที่	1 ()
	เรียงประโยคผิดหลักภาษา 4 ที่ขึ้นไป	0 ()

เว้นวรรคตอนถูกต้อง (4 คะแนน)		
4. เว้นวรรคตอน ถูกต้อง	เว้นวรรคถูกต้องทุกที่	4 ()
	เว้นวรรคตอนไม่ถูกต้องที่ 1 แห่ง	3 ()
	เว้นวรรคตอนไม่ถูกต้องที่ 2 แห่ง	2 ()
	เว้นวรรคตอนไม่ถูกต้องที่ 3 แห่ง	1 ()
	ไม่มีการเว้นวรรคตอน หรือ ไม่ถูกต้อง 4 แห่งขึ้นไป	0 ()
ความสะอาดและเป็นระเบียบ (4 คะแนน)		
5. ความสะอาด และเป็นระเบียบ	ทำงานสะอาดเรียบร้อย เป็นระเบียบ	4 ()
	ทำงานไม่สะอาด ไม่เรียบร้อย ไม่เป็นระเบียบ ใดอย่างหนึ่ง	3 ()
	ทำงานไม่สะอาด ไม่เรียบร้อย ไม่เป็นระเบียบ 2 อย่าง	2 ()
	ทำงานไม่สะอาด ไม่เรียบร้อย ไม่เป็นระเบียบ 3 อย่าง	1 ()
	ทำงานไม่สะอาด ไม่เรียบร้อย ไม่เป็นระเบียบ และไม่เสร็จ	0 ()

ระดับเกณฑ์คุณภาพสมรรถภาพด้านทักษะการเขียน (การเขียนสรุปใจความสำคัญ)

คะแนน 20 – 18 หมายถึง สมรรถภาพระดับสูงมาก

คะแนน 17 – 15 หมายถึง สมรรถภาพระดับสูง

คะแนน 14 – 12 หมายถึง สมรรถภาพระดับปานกลาง

คะแนน 11 – 9 หมายถึง สมรรถภาพระดับต่ำ

คะแนนต่ำกว่า 9 คะแนนลงมา หมายถึง สมรรถภาพระดับปรับปรุง

คะแนนรวม.....คะแนน

ผู้สังเกตหรือผู้ประเมินให้คะแนนคนที่.....

ลงชื่อ

(.....)

3. การแต่งภาพยानी 11

แบบสังเกตวัดผลงานการปฏิบัติสมรรถภาพภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ฉบับที่ 3 สมรรถภาพการเขียน (การเขียนภาพยानी 11)

หน่วยการเรียนรู้ ที่ 1 “เรียนรู้เสียงในภาษาจากภาพพระไชยสุริยา”

ชื่อ.....เลขที่..... ชั้น.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนที่ตรงกับการสังเกตของท่าน โดยเทียบกับ
เกณฑ์คะแนนที่กำหนด

รายการที่สังเกต	น้ำหนักคะแนน	
การวางรูปแบบ (4 คะแนน)		
1. จันท์ลักษณะ	ถูกต้องจันท์ลักษณะทุกประเด็น	4 ()
	ผิดจันท์ลักษณะ 1 ประเด็น	3 ()
	ผิดจันท์ลักษณะ 2 ประเด็น	2 ()
	ผิดจันท์ลักษณะ 3 ประเด็น	1 ()
	ผิดจันท์ลักษณะ เกิน 3 ประเด็น	0 ()
เนื้อเรื่อง (8 คะแนน)		
2. การลำดับเรื่อง	ลำดับเรื่องต่อเนื่อง ผู้อ่านเข้าใจง่าย	2 ()
	ลำดับเรื่องต่อเนื่อง ค่อนข้างเข้าใจง่าย	1 ()
	ลำดับเรื่องไม่ต่อเนื่อง สับสน	0 ()
3. ความสอดคล้องของเนื้อหา กับชื่อเรื่อง	เนื้อหาสาระสัมพันธ์กับชื่อเรื่อง อย่างชัดเจน	2 ()
	เนื้อหาสาระสัมพันธ์กับชื่อเรื่อง	1 ()
	เนื้อหาสาระไม่สัมพันธ์กับชื่อเรื่อง	0 ()
4. เนื้อหา	เนื้อหาสาระตรงประเด็นน่าสนใจ มีข้อมูลสนับสนุน	2 ()
	เนื้อหาสาระไม่ตรงประเด็นน่าสนใจ	1 ()
	เนื้อหาสาระไม่ตรงประเด็นไม่น่าสนใจ	0 ()
5. ความยาวของเรื่อง	ความยาวของบทประพันธ์ตามกำหนด	2 ()
	ความยาวของบทประพันธ์ไม่ได้ตามกำหนด	1 ()
	ความยาวของเรื่องต่ำกว่า 12 บรรทัด	0 ()

รายการที่สังเกต	น้ำหนักคะแนน	
การใช้กวีโวหาร (4 คะแนน)		
6. การใช้กวีโวหาร	มีการใช้กวีโวหารมากกว่า 1 แห่ง	2 ()
	มีการใช้กวีโวหาร 1 แห่ง	1 ()
	ไม่มีการใช้กวีโวหาร	0 ()
7. สัมผัส	สัมผัสบังคับถูกต้องตามรูปแบบ และมีสัมผัสใน	2 ()
	สัมผัสบังคับถูกต้องตามรูปแบบ	1 ()
	สัมผัสบังคับผิดรูปแบบบางแห่ง	0 ()
การแสดงความคิดเห็น (2 คะแนน)		
8. แสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์	มีแนวคิดที่แปลกใหม่สอดคล้องกับเนื้อเรื่องสอดแทรกคติ ข้อคิด หรือข้อเสนอนะ	2 ()
	มีแนวคิดที่แปลกใหม่สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	1 ()
	ไม่แสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์	0 ()
ความสะอาดเป็นระเบียบ (2 คะแนน)		
9. ความสะอาด	ตัวอักษรอ่านง่าย สะอาด เป็นระเบียบ	2 ()
	ตัวอักษรอ่านง่าย สะอาด ขาดความเป็นระเบียบ	1 ()
	ตัวอักษรอ่านยาก หรือสกปรก	0 ()

ระดับเกณฑ์คุณภาพสมรรถภาพด้านทักษะการเขียน (การเขียนภพยานี 11)

- คะแนน 20 – 18 หมายถึง สมรรถภาพระดับสูงมาก
 คะแนน 17 – 15 หมายถึง สมรรถภาพระดับสูง
 คะแนน 14 – 12 หมายถึง สมรรถภาพระดับปานกลาง
 คะแนน 11 – 9 หมายถึง สมรรถภาพระดับต่ำ
 คะแนนต่ำกว่า 9 คะแนนลงมา หมายถึง สมรรถภาพระดับปรับปรุง

คะแนนรวม.....คะแนน

ผู้สังเกตหรือผู้ประเมินให้คะแนนคนที่.....

ลงชื่อ

(.....)

4. การเขียนแผนผังความคิด

แบบวัดผลงานการปฏิบัติทักษะภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ฉบับที่ 4 ทักษะการเขียนแผนผังความคิด

หน่วยการเรียนรู้ ที่ 2 “เรียนรู้เสียงในภาษาจากกาพย์พระไชยสุริยา”

ชื่อ.....เลขที่..... ชั้น.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนที่ตรงกับการสังเกตของท่าน โดยเทียบกับ
เกณฑ์คะแนนที่กำหนด

รายการที่ประเมิน	น้ำหนักคะแนน	
1. รูปแบบแผนผัง ความคิด (4 คะแนน)	มีรายละเอียดลำดับขั้นตอนครบถ้วนถูกต้อง	4 ()
	มีรายละเอียดขั้นตอนครบถ้วน	3 ()
	มีรายละเอียดขั้นตอนถูกต้องบางส่วน	2 ()
	รายละเอียดไม่เป็นไปตามลำดับขั้นตอน	1 ()
2. ความเป็น ระเบียบเรียบร้อย (4 คะแนน)	การจัดทำมีความเป็นระเบียบสะอาดเรียบร้อย	4 ()
	การจัดทำมีความเป็นระเบียบ	3 ()
	การจัดทำสะอาดเรียบร้อยบางส่วน	2 ()
	การทำไม่สะอาดเรียบร้อย	1 ()
3. ประโยชน์ในการ นำไปใช้ (4 คะแนน)	มีประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม	4 ()
	มีประโยชน์ต่อส่วนรวม	3 ()
	มีประโยชน์ต่อตนเอง	2 ()
	ประโยชน์ที่ได้รับไม่ชัดเจน	1 ()
4. ความคิด สร้างสรรค์ (4 คะแนน)	ออกแบบแผนผังความคิดมีรูปแบบสร้างสรรค์ สวยงาม ตกแต่ง สี ไม่ต่ำกว่า 3 สี	4 ()
	ออกแบบแผนผังความคิดมีรูปแบบสร้างสรรค์ สวยงาม ตกแต่ง สี ไม่ต่ำกว่า 2 สี	3 ()
	ออกแบบแผนผังความคิดได้สร้างสรรค์พอใช้ตกแต่งเพียง 1 สี	2 ()
	ออกแบบแผนผังความคิดได้สร้างสรรค์พอใช้แต่ไม่มีสีเส้น	1 ()

รายการที่ประเมิน	น้ำหนักคะแนน	
5. เนื้อหาสาระ (4 คะแนน)	มีเนื้อหาสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องครบถ้วน และมีรายละเอียด	4 ()
	มีเนื้อหาสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องไม่ครบถ้วนขาด 1 รายการ	3 ()
	มีเนื้อหาสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องไม่ครบถ้วนขาด 2 รายการ	2 ()
	มีเนื้อหาสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องไม่ครบถ้วนขาด 3 รายการขึ้นไป	1 ()

ระดับเกณฑ์คุณภาพสมรรถภาพด้านทักษะการเขียนผังความคิด

- คะแนน 20 – 18 หมายถึง สมรรถภาพระดับสูงมาก
 คะแนน 17 – 15 หมายถึง สมรรถภาพระดับสูง
 คะแนน 14 – 12 หมายถึง สมรรถภาพระดับปานกลาง
 คะแนน 11 – 9 หมายถึง สมรรถภาพระดับต่ำ
 คะแนนต่ำกว่า 9 คะแนนลงมา หมายถึง สมรรถภาพระดับปรับปรุง

คะแนนรวม.....คะแนน

ผู้สังเกตหรือผู้ประเมินให้คะแนนคนที่.....

ลงชื่อ

(.....)

**แบบบันทึกผลการประเมินสมรรถภาพการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว
ของรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**

คนที่	ออกเสียงพยัญชนะ สระและ วรรณยุกต์	ออกเสียงตัวควบกล้ำ	ออกเสียงคำถูกต้อง	อ่านกลับที่คำ	อ่านข้อความต่อเนื่อง	อ่านซ้ำ	อ่านเว้นวรรคตอนใหญ่	อ่านเว้นวรรคตอนเล็ก	น้ำเสียง	การออกเสียงหนักเบา	รวม	ผลการ ประเมิน สมรรถภาพ
เต็ม	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	20	
1.												
2.												
3.												
4.												
5.												
6.												
7.												
8.												
9.												
10.												
11.												
12.												
13.												
14.												
15.												
16.												
17.												

ลงชื่อ

ครูผู้ประเมิน

**แบบบันทึกผลการประเมินสมรรถภาพการเขียนผังความคิด
ของรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**

คะแนนเต็ม นักเรียนคนที่	คะแนนเต็ม							ผลการประเมิน สมรรถภาพ
	รูปแบบแผนผังความคิด	ความเป็นระเบียบ เรียบร้อย	ประโยชน์ในการนำไปใช้	ความคิดสร้างสรรค์	เนื้อหาสาระ	รวม		
	4	4	4	4	4	20		
1.								
2.								
3.								
4.								
5.								
6.								
7.								
8.								
9.								
10.								
11.								
12.								
13.								
14.								
15.								
16.								
17.								

ลงชื่อ

ครูผู้ประเมิน

4. คู่มือการวัดและประเมินผลการอ่านและการเขียนภาคปฏิบัติ

คู่มือการวัดและประเมินสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย ของรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย

จุดมุ่งหมายของการประเมิน

1. เป็นเครื่องมือสำหรับครูผู้สอน ใช้ในการประเมินสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทยในการเรียนรู้ของนักเรียนตามรูปแบบการสอน ในด้านกระบวนการ
2. เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบว่า การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีส่วนที่จะเสริมสร้างและพัฒนาสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทยในการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างไร
3. เป็นเครื่องมือในการศึกษาความก้าวหน้าของพัฒนาการสมรรถภาพการอ่าน และดูพัฒนาการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนรู้โดยรูปแบบการสอน

คำนิยามเชิงปฏิบัติการ

สมรรถภาพในการอ่านและการเขียน หมายถึง ความชำนาญในพฤติกรรมของการอ่านและการเขียนภาษาไทยในการเรียนรู้ 4 ลักษณะ คือ สมรรถภาพการอ่านออกเสียงร้อยแก้วและร้อยกรอง สมรรถภาพการอ่านในใจเชิงวิเคราะห์ สมรรถภาพการเขียนร้อยแก้วเชิงสื่อสารและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และสมรรถภาพการเขียนร้อยกรอง

วิธีการประเมินสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย

ก่อนการประเมิน

ครูผู้สอนควรศึกษาสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย ทั้ง 4 ลักษณะ คือ สมรรถภาพการอ่านออกเสียงร้อยแก้วและร้อยกรอง สมรรถภาพการอ่านในใจเชิงวิเคราะห์ สมรรถภาพการเขียนร้อยแก้วเชิงสื่อสารและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และสมรรถภาพการเขียนร้อยกรอง

ขณะทำการประเมิน

1. ดำเนินการประเมินสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย 4 ลักษณะตามโครงสร้างและเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ จากแบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพและภาระงาน/ผลงาน/ชิ้นงานรวบยอดทำหน่วยในแต่ละหน่วยการเรียนรู้โดย

1.1 ประเมินสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยตรวจสอบจากผลการทำกิจกรรมในแบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพท้ายแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน เทียบกับเกณฑ์การประเมินที่สร้างขึ้น (ในเอกสารหมายเลข 1)

1.2 ประเมินสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทยจากผลงาน/ภาระงาน/ชิ้นงานรวบยอดท้ายหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วย จากเกณฑ์ที่สร้างขึ้น (เอกสารหมายเลข 2)

2. บันทึกข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้นักเรียนได้ทราบผลการปฏิบัติกิจกรรมทั้งด้านดีและข้อบกพร่อง เพื่อให้โอกาสในการปรับผลงานและพัฒนาผลงานให้ดีขึ้น

หลังการประเมิน

1. นำข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรมขณะเรียนรู้ของนักเรียนจากเอกสารหมายเลข 1 และหมายเลข 2 มาวิเคราะห์เทียบเกณฑ์ในการให้คะแนนพฤติกรรมที่สังเกตได้ ในภาพรวมตามเกณฑ์คุณภาพการให้คะแนนแบบ Rubric scores 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละสมรรถภาพย่อย ดังนี้

1.1 สมรรถภาพด้านการอ่านภาษาไทย ประกอบด้วย

1) การออกเสียงอ่านร้อยแก้ว

เกณฑ์ระดับสมรรถภาพและคำอธิบายเกณฑ์

ตัวชี้วัด : 1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว ได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
สมรรถภาพระดับที่ 5	อ่านคล่อง อ่านควบกล้ำ ร ล อ่านเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ถูกต้อง ไม่อ่านซ้ำ ไม่อ่านข้ามคำ ไม่อ่านเพิ่ม หรือสลับที่คำ แบ่งวรรคตอนถูกต้อง น้ำเสียงชัดเจนชวนฟัง
สมรรถภาพระดับที่ 4	อ่านไม่คล่อง อ่านควบกล้ำ ร ล อ่านเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ถูกต้อง ไม่อ่านซ้ำ ไม่อ่านข้ามคำ ไม่อ่านเพิ่ม หรือสลับที่คำ แบ่งวรรคตอนถูกต้องบ้าง น้ำเสียงชัดเจนชวนฟัง
สมรรถภาพระดับที่ 3	อ่านไม่คล่อง อ่านควบกล้ำ ร ล อ่านเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ไม่ถูกต้องบ้าง ไม่อ่านซ้ำ ไม่อ่านข้ามคำ ไม่อ่านเพิ่ม หรือสลับที่คำ แบ่งวรรคตอนไม่ค่อยถูกต้อง น้ำเสียงไม่ชัดเจน
สมรรถภาพระดับที่ 2	อ่านไม่คล่อง อ่านควบกล้ำ ร ล อ่านเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ไม่ถูกต้องบ้าง และอ่านซ้ำ อ่านข้ามคำ อ่านเพิ่ม หรือสลับที่คำอย่างใดอย่างหนึ่ง แบ่งวรรคตอนไม่ค่อยถูกต้อง น้ำเสียงไม่ชัดเจน

ตัวชี้วัด : 1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว ได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
สมรรถภาพระดับที่ 1	อ่านไม่คล่อง อ่านไม่ถูกต้องมาก อ่านซ้ำ อ่านข้ามคำ อ่านเพิ่ม อ่านสลับที่คำ แบ่งวรรคตอนไม่ถูกต้อง น้ำเสียงไม่ชัดเจน

2) การออกเสียงอ่านร้อยกรอง

เกณฑ์ระดับสมรรถภาพและคำอธิบายเกณฑ์

ตัวชี้วัด : 1. อ่านออกเสียงบทร้อยกรอง ได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
สมรรถภาพระดับที่ 5	อ่านถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์ อ่านควบกล้ำ ร ล อ่านเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ถูกต้อง แบ่งวรรคตอนถูกต้อง น้ำเสียงถ่ายทอดอารมณ์ได้ชัดเจนชวนฟัง
สมรรถภาพระดับที่ 4	อ่านถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์ อ่านควบกล้ำ ร ล อ่านเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ไม่ถูกต้องบ้าง แบ่งวรรคตอนถูกต้องบ้าง น้ำเสียงถ่ายทอดอารมณ์ได้ชัดเจน ชวนฟัง
สมรรถภาพระดับที่ 3	อ่านถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์บ้าง อ่านควบกล้ำ ร ล อ่านเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ไม่ถูกต้องบ้าง แบ่งวรรคตอนถูกต้อง น้ำเสียงไม่ค่อยถ่ายทอดอารมณ์ ไม่ชัดเจน
สมรรถภาพระดับที่ 2	อ่านไม่ค่อยถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์ส่วนใหญ่ อ่านควบกล้ำ ร ล อ่านเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง แบ่งวรรคตอนถูกต้อง น้ำเสียงไม่ค่อยถ่ายทอดอารมณ์ ไม่ชัดเจน
สมรรถภาพระดับที่ 1	อ่านไม่ถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์ส่วนใหญ่ อ่านควบกล้ำ ร ล อ่านเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง แบ่งวรรคตอนไม่ถูกต้อง น้ำเสียงไม่ค่อยถ่ายทอดอารมณ์ ไม่ชัดเจน

3) การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

เกณฑ์ระดับสมรรถภาพและคำอธิบายเกณฑ์

ตัวชี้วัด : อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
สมรรถภาพระดับที่ 5	อ่านจบภายในเวลาที่กำหนดให้ จับใจความสำคัญจากเรื่องได้ถูกต้อง ตอบคำถามได้ถูกต้องทั้งหมด เขียนสรุปใจความสำคัญได้ถูกต้อง ครบ ประเด็น
สมรรถภาพระดับที่ 4	อ่านจบภายในเวลาที่กำหนดให้ จับใจความสำคัญจากเรื่องไม่ถูกต้อง ตอบคำถามได้ถูกต้องทั้งหมด เขียนสรุปใจความสำคัญได้ถูกต้อง ครบ ประเด็น
สมรรถภาพระดับที่ 3	อ่านจบช้ากว่าเวลาที่กำหนด แต่ไม่เกิน 2 นาที จับใจความสำคัญจากเรื่องไม่ถูกต้องตอบคำถามไม่ถูกต้องทั้งหมด เขียนสรุปใจความสำคัญได้บ้างแต่ไม่ครบประเด็น
สมรรถภาพระดับที่ 2	อ่านจบช้ากว่าเวลาที่กำหนด แต่ไม่เกิน 3 นาที จับใจความสำคัญจากเรื่องไม่ถูกต้องตอบคำถามไม่ถูกต้องทั้งหมด เขียนสรุปใจความสำคัญได้บ้างแต่ไม่ครบประเด็น
สมรรถภาพระดับที่ 1	อ่านจบช้ากว่าเวลาที่กำหนดเกิน 3 นาที จับใจความสำคัญจากเรื่องไม่ถูกต้องตอบคำถามไม่ถูกต้องทั้งหมด เขียนสรุปใจความสำคัญไม่ได้ หรือไม่ถูกประเด็น

4) การอ่านเพื่อหาข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นโดยระบุเหตุและผล

เกณฑ์ระดับสมรรถภาพและคำอธิบายเกณฑ์

ตัวชี้วัด : อ่านเพื่อหาข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นโดยระบุเหตุและผล	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
สมรรถภาพระดับที่ 5	อ่านจบในเวลาที่กำหนดให้ เขียนข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน เขียนวิเคราะห์เหตุและผลจากเรื่องที่ได้ถูกต้อง เขียนตอบคำถามได้ถูกต้อง
สมรรถภาพระดับที่ 4	อ่านจบในเวลาที่กำหนดให้ เขียนข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ได้บ้าง เขียนวิเคราะห์เหตุและผลจากเรื่องที่ได้ถูกต้อง เขียนตอบคำถามได้
สมรรถภาพระดับที่ 3	อ่านจบช้ากว่าเวลาที่กำหนดให้ไม่เกิน 2 นาที เขียนข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ได้บ้าง เขียนวิเคราะห์เหตุและผลจากเรื่องที่ได้บ้าง เขียนตอบคำถามได้

ตัวชี้วัด : อ่านเพื่อหาข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นโดยระบุเหตุและผล	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
สมรรถภาพระดับที่ 2	อ่านจบช้ากว่าเวลาที่กำหนดให้ไม่เกิน 4 นาที เขียนข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านไม่ได้ เขียนวิเคราะห์เหตุและผลจากเรื่องที่อ่านได้บ้าง เขียนตอบคำถามไม่ค่อยถูกต้อง
สมรรถภาพระดับที่ 1	อ่านจบช้ากว่าเวลาที่กำหนดให้เกิน 4 นาที เขียนข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านไม่ได้ เขียนวิเคราะห์เหตุและผลจากเรื่องที่อ่านไม่ได้ เขียนตอบคำถามไม่ถูกต้อง

5) การอ่านเพื่อระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบ และคำที่มีหลายความหมายในบริบทต่าง ๆ

เกณฑ์ระดับสมรรถภาพและคำอธิบายเกณฑ์

ตัวชี้วัด : อ่านวิเคราะห์เพื่อระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบ และคำที่มีหลายความหมายในบริบทต่าง ๆ	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
สมรรถภาพระดับที่ 5	อ่านจบในเวลาที่กำหนดให้ สามารถระบุคำเปรียบเทียบและอธิบายคำเปรียบเทียบ ให้ความหมายของคำ ตั้งคำถามและตอบคำถามได้ถูกต้อง
สมรรถภาพระดับที่ 4	อ่านจบในเวลาที่กำหนดให้ สามารถระบุคำเปรียบเทียบและอธิบายคำเปรียบเทียบ ให้ความหมายของคำ ตั้งคำถามและตอบคำถามได้บางประเด็น
สมรรถภาพระดับที่ 3	อ่านจบช้ากว่าเวลาที่กำหนดให้แต่ไม่เกิน 2 นาที สามารถระบุคำเปรียบเทียบและอธิบายคำเปรียบเทียบ ให้ความหมายของคำ ตั้งคำถามและตอบคำถามได้บางประเด็น
สมรรถภาพระดับที่ 2	อ่านจบช้ากว่าเวลาที่กำหนดให้แต่ไม่เกิน 4 นาที สามารถระบุคำเปรียบเทียบและอธิบายคำเปรียบเทียบ ให้ความหมายของคำ ตั้งคำถามและตอบคำถามได้บางประเด็น
สมรรถภาพระดับที่ 1	อ่านจบช้ากว่าเวลาที่กำหนดให้เกิน 4 นาทีขึ้นไป สามารถระบุคำเปรียบเทียบและอธิบายคำเปรียบเทียบ ให้ความหมายของคำ ตั้งคำถามและตอบคำถามไม่ได้

6) การอ่านเพื่อตีความคำยากในเอกสารวิชาการโดยพิจารณาจากบริบท
เกณฑ์ระดับสมรรถภาพและคำอธิบายเกณฑ์

ตัวชี้วัด : อ่านวิเคราะห์เพื่อตีความคำยากในเอกสารวิชาการโดยพิจารณาจากบริบท	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
สมรรถภาพระดับที่ 5	อ่านจบในเวลาที่กำหนดให้ บอกความหมายคำหรือสำนวนที่มี ระบุแนวคิดที่ผู้เขียนต้องการสื่อความ เขียนแนวคิดและตอบคำถามได้ถูกต้อง
สมรรถภาพระดับที่ 4	อ่านจบในเวลาที่กำหนดให้ บอกความหมายคำหรือสำนวนที่มีได้บ้าง ระบุแนวคิดที่ผู้เขียนต้องการสื่อความ เขียนแนวคิดและตอบคำถามได้ถูกต้อง
สมรรถภาพระดับที่ 3	อ่านจบช้ากว่าเวลาที่กำหนดให้แต่ไม่เกิน 2 นาที บอกความหมายคำหรือสำนวนที่มีได้ ระบุแนวคิดที่ผู้เขียนต้องการสื่อความ เขียนแนวคิดและตอบคำถามได้ถูกต้อง
สมรรถภาพระดับที่ 2	อ่านจบช้ากว่าเวลาที่กำหนดให้แต่ไม่เกิน 4 นาที บอกความหมายคำหรือสำนวนที่มีได้บ้าง ระบุแนวคิดที่ผู้เขียนต้องการสื่อความไม่ได้ เขียนแนวคิดไม่ได้ ตอบคำถามได้ถูกต้อง
สมรรถภาพระดับที่ 1	อ่านจบช้ากว่าเวลาที่กำหนดให้เกิน 4 นาทีขึ้นไป บอกความหมายคำหรือสำนวนที่มีไม่ได้ ระบุแนวคิดที่ผู้เขียนต้องการสื่อความไม่ได้ เขียนแนวคิดไม่ได้ ตอบคำถามไม่ถูกต้อง

7) การอ่านเพื่อระบุข้อสังเกตและความสมเหตุสมผลของงานเขียนประเภท
ชักจูง โน้มน้าวใจ

เกณฑ์ระดับสมรรถภาพและคำอธิบายเกณฑ์

ตัวชี้วัด : อ่านเพื่อระบุข้อสังเกตและความสมเหตุสมผลของงานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจ	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
สมรรถภาพระดับที่ 5	อ่านจบในเวลาที่กำหนดให้ ระบุข้อสังเกตที่พบและความสมเหตุสมผลของการชักจูงโน้มน้าวใจ วิเคราะห์เหตุและผลของงานเขียน ตั้งและตอบคำถามได้ถูกต้อง
สมรรถภาพระดับที่ 4	อ่านจบในเวลาที่กำหนดให้ ระบุข้อสังเกตที่พบและความสมเหตุสมผลของการชักจูงโน้มน้าวใจ วิเคราะห์เหตุและผลของงานเขียนได้บ้างแต่ไม่ชัดเจน ตั้งและตอบคำถามได้ถูกต้อง

ตัวชี้วัด : อ่านเพื่อระบุข้อสังเกตและความสมเหตุสมผลของงานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจ	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
สมรรถภาพระดับที่ 3	อ่านจบในเวลาที่ยาวกว่าที่กำหนดให้แต่ไม่เกิน 2 นาที ระบุข้อสังเกตที่พบและความสมเหตุสมผลของการชักจูงโน้มน้าวใจ วิเคราะห์เหตุและผลของงานเขียนได้บ้างแต่ไม่ชัดเจน ตั้งและตอบคำถามได้ถูกต้อง
สมรรถภาพระดับที่ 2	อ่านจบในเวลาที่ยาวกว่าที่กำหนดให้แต่ไม่เกิน 4 นาที ระบุข้อสังเกตที่พบและความสมเหตุสมผลของการชักจูงโน้มน้าวใจได้บ้าง วิเคราะห์เหตุและผลของงานเขียนได้บ้างแต่ไม่ชัดเจน ตั้งและตอบคำถามได้ถูกต้อง
สมรรถภาพระดับที่ 1	อ่านจบช้ากว่าเวลาที่กำหนดให้เกินกว่า 4 นาที ระบุข้อสังเกตที่พบและความสมเหตุสมผลของการชักจูงโน้มน้าวใจได้บ้าง วิเคราะห์เหตุและผลของงานเขียนได้บ้างแต่ไม่ชัดเจน ตั้งและตอบคำถามไม่ได้

8) การอ่านเพื่อปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีใช้งานของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ใน ระดับที่ยากขึ้น

เกณฑ์ระดับสมรรถภาพและคำอธิบายเกณฑ์

ตัวชี้วัด : การอ่านเพื่อปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีใช้งานของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ใน ระดับที่ยากขึ้น	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
สมรรถภาพระดับที่ 5	สามารถอ่านจบในเวลาที่กำหนดให้ เขียนหรือพูดลำดับขั้นตอนวิธีการใช้งานได้ ขั้นตอนมาปฏิบัติได้ถูกต้อง และแนะนำผู้อื่นได้
สมรรถภาพระดับที่ 4	สามารถอ่านจบในเวลาที่กำหนดให้ กำหนดให้ เขียนหรือพูดลำดับขั้นตอนวิธีการใช้งานได้ นำขั้นตอนมาปฏิบัติได้ถูกต้อง และแนะนำผู้อื่นไม่ได้
สมรรถภาพระดับที่ 3	สามารถอ่านจบช้ากว่าเวลาที่กำหนดให้แต่ไม่เกิน 2 นาที เขียนหรือพูดลำดับขั้นตอนวิธีการใช้งานได้ นำขั้นตอนมาปฏิบัติได้ถูกต้อง และแนะนำผู้อื่นไม่ได้
สมรรถภาพระดับที่ 2	สามารถอ่านจบช้ากว่าเวลาที่กำหนดให้แต่ไม่เกิน 4 นาที เขียนหรือพูดลำดับขั้นตอนวิธีการใช้งานได้ นำขั้นตอนมาปฏิบัติไม่ได้ถูกต้อง และแนะนำผู้อื่นไม่ได้
สมรรถภาพระดับที่ 1	สามารถอ่านจบช้ากว่าเวลาที่กำหนดให้แต่ไม่เกิน 4 นาที เขียนหรือพูดลำดับขั้นตอนวิธีการใช้งานได้บ้างบางขั้นตอน ปฏิบัติไม่ได้ และแนะนำผู้อื่นไม่ได้

9) การอ่านเพื่อวิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลาย เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต

เกณฑ์ระดับสมรรถภาพและคำอธิบายเกณฑ์

ตัวชี้วัด : อ่านเพื่อวิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
สมรรถภาพระดับที่ 5	สามารถอ่านจบในเวลาที่กำหนดให้ ค้นหาคุณค่าที่ได้รับจากเรื่องได้ถูกต้อง สามารถเชื่อมโยงคุณค่ากับเหตุการณ์อื่น ตั้งและตอบคำถามได้ถูกต้อง
สมรรถภาพระดับที่ 4	สามารถอ่านจบในเวลาที่กำหนดให้ ค้นหาคุณค่าที่ได้รับจากเรื่องได้ถูกต้อง แต่ขาดบางประเด็น สามารถเชื่อมโยงคุณค่ากับเหตุการณ์อื่น ตั้งและตอบคำถามได้ถูกต้อง
สมรรถภาพระดับที่ 3	อ่านจบช้ากว่าเวลาที่กำหนดให้แต่ไม่เกิน 2 นาที ค้นหาคุณค่าที่ได้รับจากเรื่องได้ถูกต้องแต่ขาดบางประเด็น สามารถเชื่อมโยงคุณค่ากับเหตุการณ์อื่น ตั้งและตอบคำถามได้ถูกต้อง
สมรรถภาพระดับที่ 2	อ่านจบช้ากว่าเวลาที่กำหนดให้แต่ไม่เกิน 4 นาที ค้นหาคุณค่าที่ได้รับจากเรื่องได้ถูกต้องแต่ขาดบางประเด็น สามารถเชื่อมโยงคุณค่ากับเหตุการณ์อื่น ตั้งและตอบคำถามได้บ้าง
สมรรถภาพระดับที่ 1	อ่านจบช้ากว่าเวลาที่กำหนดให้เกิน 4 นาที ค้นหาคุณค่าที่ได้รับจากเรื่องได้ไม่ถูกต้อง ไม่สามารถเชื่อมโยงคุณค่ากับเหตุการณ์อื่น ตั้งและตอบคำถามไม่ได้

10) มารยาทในการอ่าน

เกณฑ์ระดับสมรรถภาพและคำอธิบายเกณฑ์

ตัวชี้วัด : มีมารยาทในการอ่าน	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
สมรรถภาพระดับที่ 5	อ่านหนังสือแล้วเก็บเข้าที่เดิม ไม่พูดคุยส่งเสียงดัง ไม่พับม้วนหนังสือเมื่ออ่านไม่จบ ใช้ที่คั่นหนังสือที่เหมาะสม ไม่เปิดหนังสือแล้วคว่ำลงกับพื้นโต๊ะ เปิดหนังสืออย่างถูกวิธี ใช้หนังสืออย่างทะนุถนอม ไม่ขีดเขียนหรือทำลายหนังสือ จับหนังสืออย่างถูกต้อง ไม่เปิดหนังสือเสียงดัง

ตัวชี้วัด : มีมารยาทในการอ่าน	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
สมรรถภาพระดับที่ 4	ไม่ปฏิบัติพฤติกรรมดังกล่าว อย่างน้อย 2 ข้อ
สมรรถภาพระดับที่ 3	ไม่ปฏิบัติพฤติกรรมดังกล่าว 3-4 ข้อ
สมรรถภาพระดับที่ 2	ไม่ปฏิบัติพฤติกรรมดังกล่าว 5-6 ข้อ
สมรรถภาพระดับที่ 1	ไม่ปฏิบัติพฤติกรรมดังกล่าว เกิน 6 ข้อ

1.2 สมรรถภาพด้านการเขียนภาษาไทย ประกอบด้วย

1) การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด

ระดับสมรรถภาพและคำอธิบายเกณฑ์การประเมินแบบ Holistical Score

ตัวชี้วัด : การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
สมรรถภาพระดับที่ 5	รูปร่างตัวอักษรถูกต้อง อยู่บนเส้นบรรทัด เป็นระเบียบ คัดถูกต้อง เว้นวรรคตอน และช่องไฟสวยงาม สะอาดไม่มีรอยขีดลบขูดฆ่า อ่านง่ายสบายตา
สมรรถภาพระดับที่ 4	รูปร่างตัวอักษรถูกต้อง อยู่บนเส้นบรรทัด เป็นระเบียบคัดถูกต้อง เว้นวรรคตอน และช่องไฟไม่ค่อยสวยงาม สะอาดไม่มีรอยขีดลบขูดฆ่า อ่านง่ายสบายตา
สมรรถภาพระดับที่ 3	รูปร่างตัวอักษรไม่ถูกต้องบ้าง อยู่บนเส้นบรรทัด เป็นระเบียบ คัดถูกต้อง เว้นวรรคตอนและช่องไฟไม่ค่อยสวยงาม สะอาดไม่มีรอยขีดลบขูดฆ่า อ่านไม่สบายตา
สมรรถภาพระดับที่ 2	รูปร่างตัวอักษรไม่ถูกต้องมาก ไม่ค่อยอยู่บนเส้นบรรทัด ไม่เป็นระเบียบ คัดถูกต้อง เว้นวรรคตอนและช่องไฟไม่ค่อยสวยงาม สะอาดไม่มีรอยขีดลบขูดฆ่า อ่านไม่สบายตา
สมรรถภาพระดับที่ 1	รูปร่างตัวอักษรไม่ถูกต้องมาก ไม่ค่อยอยู่บนเส้นบรรทัด ไม่เป็นระเบียบ คัดไม่ถูกต้อง เว้นวรรคตอนและช่องไฟไม่ค่อยสวยงาม ไม่สะอาดมีรอยขีดลบขูดฆ่า อ่านไม่สบายตา

2) การเขียนสื่อสาร

ระดับสมรรถภาพและคำอธิบายเกณฑ์การประเมินแบบ Holistical Score

ตัวชี้วัด : การเขียนสื่อสาร	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
สมรรถภาพระดับที่ 5	ตั้งชื่อเรื่อง ใช้คำน้อย ถ้อยคำมีความหมายสื่อสารได้เข้าใจตรงประเด็น เขียนสะกดคำถูกต้อง เรียงประโยคถูกต้อง ไร้ความรู้สึกของผู้อ่าน
สมรรถภาพระดับที่ 4	ตั้งชื่อเรื่อง ใช้คำน้อย ถ้อยคำมีความหมายสื่อสารได้เข้าใจตรงประเด็น เขียนสะกดคำถูกต้อง เรียงประโยคถูกต้อง ไม่ไร้ความรู้สึกของผู้อ่าน
สมรรถภาพระดับที่ 3	ตั้งชื่อเรื่อง ใช้คำธรรมดา ถ้อยคำมีความหมายสื่อสารได้เข้าใจตรงประเด็น เขียนสะกดคำผิดบ้างแต่ไม่เกิน 2 ที่ เรียงประโยคถูกต้อง ไม่ไร้ความรู้สึกของผู้อ่าน
สมรรถภาพระดับที่ 2	ตั้งชื่อเรื่อง ใช้คำธรรมดา ถ้อยคำมีความหมายสื่อสารได้เข้าใจแต่ไม่ค่อยตรงประเด็น เขียนสะกดคำผิดบ้างแต่ไม่เกิน 4 ที่ เรียงประโยคไม่ถูกต้อง ไม่ไร้ความรู้สึกของผู้อ่าน
สมรรถภาพระดับที่ 1	ไม่ตั้งชื่อเรื่อง ใช้คำธรรมดา ถ้อยคำมีความหมายสื่อสารได้เข้าใจแต่ไม่ตรงประเด็น เขียนสะกดคำผิดบ้างไม่เกิน 6 ที่ เรียงประโยคไม่ถูกต้อง ไม่ไร้ความรู้สึกของผู้อ่าน

3) การเขียนบรรยายประสบการณ์

ระดับสมรรถภาพและคำอธิบายเกณฑ์การประเมินแบบ Holistical Score

ตัวชี้วัด : การเขียนบรรยายประสบการณ์	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
สมรรถภาพระดับที่ 5	เนื้อหาถูกต้องตรงกับหัวข้อเรื่อง เนื้อหามีความสัมพันธ์กัน เขียนได้ใจความชัดเจนสละสลวย ขยายความต่อเนื่อง ข้อมูลที่เขียนตรงกับหัวข้อเรื่องมีตัวอย่าง แสดงความคิดตรงกับหัวข้อเรื่อง ชัดเจน ประกอบด้วยเหตุผล เรียบเรียงความคิดดี ต่อเนื่องเชื่อมโยงในแต่ละย่อหน้า มีการกล่าวนำและกล่าวสรุป เลือกใช้ถ้อยคำ วลี ประโยคขยายใจความของเรื่อง ใช้ถ้อยคำสำนวนถูกต้องตรงกับความคิดที่แสดงออก ใช้คำตรงกับตำแหน่งหน้าที่ของคำ ใช้คำหลายระดับในการแสดงความคิด เหมาะสมกับเรื่อง ตรงกับจุดมุ่งหมายของเรื่อง เข้าใจง่าย และก่อให้เกิดความประทับใจ ประโยคที่ใช้มีความสมบูรณ์ถูกต้อง ใช้คำ

ตัวชี้วัด : การเขียนบรรยายประสบการณ์	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
	ขยายถูกต้อง ใช้คำต่าง ๆ ได้ถูกต้องเหมาะสมกับประโยค ประโยคเรียบง่าย เขียนสะกดคำได้ถูกต้องตามหลักการเขียน แสดงความคิดที่ต่อเนื่อง ไม่วกวน ลายมืออ่านง่าย ไม่เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสาร
สมรรถภาพระดับที่ 4	เนื้อหาถูกต้องตรงกับหัวข้อเรื่อง เนื้อหามีความสัมพันธ์กัน เขียนได้ใจความชัดเจน ขยายความต่อเนื่อง ข้อมูลที่เขียนตรงกับหัวข้อเรื่องมีตัวอย่าง แสดงความคิดตรงกับหัวข้อเรื่อง ชัดเจนประกอบด้วยเหตุผล เรียบเรียงความคิดดี ต่อเนื่องเชื่อมโยงในแต่ละย่อหน้า มีการกล่าวนำและกล่าวสรุป เลือกใช้ถ้อยคำ วลี ประโยคขยายใจความของเรื่อง ใช้ถ้อยคำสำนวนถูกต้องตรงกับความคิดที่แสดงออก ใช้คำตรงกับตำแหน่งหน้าที่ของคำ ใช้คำหลายระดับในการแสดงความคิด เหมาะสมกับเรื่อง ตรงกับจุดมุ่งหมายของเรื่อง เข้าใจง่าย และก่อให้เกิดความประทับใจ ประโยคที่ใช้มีความสมบูรณ์ถูกต้อง ใช้คำขยายถูกต้อง ใช้คำต่าง ๆ ได้ถูกต้องเหมาะสมกับประโยค ประโยคเรียบง่าย เขียนสะกดคำได้ถูกต้องตามหลักการเขียน แสดงความคิดที่ต่อเนื่อง ไม่วกวน
สมรรถภาพระดับที่ 3	เนื้อหาถูกต้องตรงกับหัวข้อเรื่อง เนื้อหามีความสัมพันธ์กัน เขียนได้ใจความชัดเจน ขยายความต่อเนื่อง ข้อมูลที่เขียนตรงกับหัวข้อเรื่อง แสดงความคิดตรงกับหัวข้อเรื่อง ชัดเจนประกอบด้วยเหตุผล เรียบเรียงความคิดดี ต่อเนื่องเชื่อมโยงในแต่ละย่อหน้า มีการกล่าวนำและกล่าวสรุป เลือกใช้ถ้อยคำ วลี ประโยคขยายใจความของเรื่อง ใช้ถ้อยคำสำนวนถูกต้องตรงกับความคิดที่แสดงออก ใช้คำตรงกับตำแหน่งหน้าที่ของคำ ใช้คำหลายระดับในการแสดงความคิด เหมาะสมกับเรื่อง ตรงกับจุดมุ่งหมายของเรื่อง เข้าใจง่าย ประโยคที่ใช้มีความสมบูรณ์ถูกต้อง ใช้คำขยายถูกต้อง ใช้คำต่าง ๆ ได้ถูกต้องเหมาะสมกับประโยค ประโยคเรียบง่าย เขียนสะกดคำได้ถูกต้องตามหลักการเขียน แสดงความคิดที่ต่อเนื่อง ไม่วกวน

ตัวชี้วัด : การเขียนบรรยายประสบการณ์	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
สมรรถภาพระดับที่ 2	เนื้อหาถูกต้องตรงกับหัวข้อเรื่อง เนื้อหามีความสัมพันธ์กัน เขียนได้ ใจความไม่ชัดเจน ข้อมูลที่เขียนตรงกับหัวข้อเรื่อง แสดงความคิดตรงกับหัวข้อเรื่อง ชัดเจนประกอบด้วยเหตุผล เรียบเรียงความคิดไม่ค่อยดี ไม่ต่อเนื่องเชื่อมโยงในแต่ละย่อหน้า ใช้ถ้อยคำสำนวนถูกต้องตรงกับความคิดที่แสดงออก ใช้คำตรงกับตำแหน่งหน้าที่ของคำ ใช้คำไม่หลากหลาย เหมาะสมกับเรื่อง ตรงกับจุดมุ่งหมายของเรื่อง เข้าใจง่าย ประโยคที่ใช้มีความสมบูรณ์ถูกต้อง ใช้คำต่าง ๆ ได้ถูกต้องเหมาะสมกับประโยค ประโยคเรียบง่าย เขียนสะกดคำได้ถูกต้องตามหลักการเขียน แสดงความคิดที่ต่อเนื่อง ไม่วกวน
สมรรถภาพระดับที่ 1	ไม่ตั้งชื่อเรื่อง เขียนสะกดคำผิดมาก ใช้ถ้อยคำไม่ค่อยมีความหมาย ไม่เข้าใจความรู้สึกของผู้อ่าน ใช้คำมากสื่อไม่ค่อยเข้าใจง่าย ความหมายไม่ชัดเจน เรียงประโยคไม่ค่อยถูกต้อง

4) การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา

ระดับสมรรถภาพและคำอธิบายเกณฑ์การประเมินแบบ Holistical Score

ตัวชี้วัด : การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
สมรรถภาพระดับที่ 5	เนื้อหาถูกต้องตรงกับหัวข้อเรื่อง เนื้อหามีความสัมพันธ์กัน เขียนได้ ใจความชัดเจนสละสลวย ขยายความต่อเนื่อง ข้อมูลที่เขียนตรงกับหัวข้อเรื่องมีตัวอย่าง แสดงความคิดตรงกับหัวข้อเรื่อง ชัดเจนประกอบด้วยเหตุผล เรียบเรียงความ ใช้ถ้อยคำสำนวนถูกต้องตรงกับความคิดที่แสดงออก ใช้คำหลายระดับในการแสดงความคิด เหมาะสมกับเรื่อง เข้าใจง่าย และก่อให้เกิดความประทับใจประโยคที่ใช้มีความสมบูรณ์ ถูกต้อง ใช้คำขยายถูกต้อง ใช้คำต่าง ๆ ได้ถูกต้องเหมาะสมกับประโยค เขียนสะกดคำได้ถูกต้องตามหลักการเขียน แสดงความคิดที่ต่อเนื่อง ไม่วกวน ลายมืออ่านง่าย ไม่เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสาร

ตัวชี้วัด : การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
สมรรถภาพระดับที่ 4	เนื้อหาถูกต้องตรงกับหัวข้อเรื่อง เนื้อหามีความสัมพันธ์กัน เขียนได้ ใจความชัดเจนสละสลวย ขยายความต่อเนื่อง แสดงความคิดตรงกับหัวข้อเรื่อง ชัดเจนประกอบด้วยเหตุผล ใช้ถ้อยคำเรียบเรียงความได้ ถูกต้องตรงกับความคิดที่แสดงออก ใช้คำหลายระดับในการแสดงความคิด เหมาะสมกับเรื่อง เข้าใจง่าย และเกิดความประทับใจ ประโยคมีความสมบูรณ์ถูกต้อง เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง แสดงความคิดที่ต่อเนื่อง ไม่วกวน ลายมืออ่านง่าย ไม่เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสาร
สมรรถภาพระดับที่ 3	เนื้อหาถูกต้องตรงกับหัวข้อเรื่อง เนื้อหามีความสัมพันธ์กัน เขียนได้ ใจความชัดเจนสละสลวย ขยายความต่อเนื่อง แสดงความคิดตรงกับหัวข้อเรื่อง ชัดเจนประกอบด้วยเหตุผล เรียบเรียงความ ใช้ถ้อยคำสำนวนถูกต้องตรงกับความคิดที่แสดงออก ใช้คำหลายระดับในการแสดงความคิด ไม่เหมาะสมกับเรื่อง เข้าใจง่าย ประโยคที่ใช้มีความสมบูรณ์ถูกต้อง ใช้คำต่าง ๆ ได้ถูกต้องเหมาะสมกับประโยค เขียนสะกดคำได้ถูกต้องตามหลักการเขียน แสดงความคิดที่ต่อเนื่อง ไม่วกวน ลายมืออ่านง่าย ไม่เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสาร
สมรรถภาพระดับที่ 2	เนื้อหาถูกต้องตรงกับหัวข้อเรื่อง เนื้อหามีความสัมพันธ์กัน เขียนได้ ใจความชัดเจน ขยายความไม่ต่อเนื่อง แสดงความคิดไม่ตรงกับหัวข้อเรื่อง ชัดเจนประกอบด้วยเหตุผล เรียบเรียงความ ใช้ถ้อยคำสำนวนถูกต้องตรงกับความคิดที่แสดงออก ใช้คำหลายระดับในการแสดงความคิด ไม่เหมาะสมกับเรื่อง เข้าใจง่าย ประโยคที่ใช้มีความสมบูรณ์ถูกต้อง ใช้คำต่าง ๆ ได้ถูกต้องเหมาะสมกับประโยค เขียนสะกดคำได้ถูกต้องตามหลักการเขียน แสดงความคิดที่ต่อเนื่อง ไม่วกวน ลายมืออ่านยาก
สมรรถภาพระดับที่ 1	เนื้อหาไม่ถูกต้องตรงกับหัวข้อเรื่อง เนื้อหาค่อยสัมพันธ์กัน เขียนใจความไม่ชัดเจน ขยายความไม่ต่อเนื่อง แสดงความคิดไม่ตรงกับหัวข้อเรื่อง ชัดเจนประกอบด้วยเหตุผล เรียบเรียงความ ใช้ถ้อยคำสำนวนถูกต้องตรงกับความคิดที่แสดงออก ใช้คำหลายระดับในการแสดงความคิด ไม่

ตัวชี้วัด : การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
	เหมาะสมกับเรื่อง เข้าใจง่าย ประโยคที่ใช้มีความสมบูรณ์ถูกต้อง ใช้คำต่าง ๆ ได้ถูกต้องเหมาะสมกับประโยค เขียนสะกดคำได้ถูกต้องตามหลักการเขียน แสดงความคิดที่ต่อเนื่อง ไม่วกวน ลายมืออ่านยาก

5) การเขียนย่อความ

ระดับสมรรถภาพและคำอธิบายเกณฑ์การประเมินแบบ Holistical Score

ตัวชี้วัด : การเขียนย่อความ	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
สมรรถภาพระดับที่ 5	เนื้อหาถูกต้องตรงกับหัวข้อเรื่อง เนื้อหามีความสัมพันธ์กัน เขียนได้ใจความชัดเจนสละสลวย ขยายความต่อเนื่อง ข้อมูลที่เขียนตรงกับหัวข้อเรื่องมีตัวอย่าง แสดงความคิดตรงกับหัวข้อเรื่อง ชัดเจน ประกอบด้วยเหตุผล เรียบเรียงความได้เป็นลำดับดีเข้าใจง่าย
สมรรถภาพระดับที่ 4	ตั้งชื่อเรื่อง เขียนสะกดคำถูกต้อง ใช้ถ้อยคำมีความหมาย เข้าใจความรู้สึกของผู้อ่านบ้าง ใช้ค่าน้อยสื่อเข้าใจง่าย ความหมายชัดเจน เรียงประโยคไม่ค่อยถูกต้อง
สมรรถภาพระดับที่ 3	ตั้งชื่อเรื่อง เขียนสะกดคำผิดบ้าง ใช้ถ้อยคำมีความหมาย เข้าใจความรู้สึกของผู้อ่านบ้าง ใช้ค่าน้อยสื่อเข้าใจง่าย ความหมายชัดเจน เรียงประโยคไม่ค่อยถูกต้อง
สมรรถภาพระดับที่ 2	ไม่ตั้งชื่อเรื่อง เขียนสะกดคำผิดบ้าง ใช้ถ้อยคำมีความหมาย ไม่เข้าใจความรู้สึกของผู้อ่าน ใช้คำมากสื่อเข้าใจง่าย ความหมายชัดเจน เรียงประโยคไม่ค่อยถูกต้อง
สมรรถภาพระดับที่ 1	ไม่ตั้งชื่อเรื่อง เขียนสะกดคำผิดมาก ใช้ถ้อยคำไม่ค่อยมีความหมาย ไม่เข้าใจความรู้สึกของผู้อ่าน ใช้คำมากสื่อไม่ค่อยเข้าใจง่าย ความหมายไม่ชัดเจน เรียงประโยคไม่ค่อยถูกต้อง

6) การเขียนแสดงความคิดเห็น

ระดับสมรรถภาพและคำอธิบายเกณฑ์การประเมินแบบ Holistical Score

ตัวชี้วัด : การเขียนแสดงความคิดเห็น	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
สมรรถภาพระดับที่ 5	เขียนลำดับเรื่องต่อเนื่อง อ่านเข้าใจง่าย เนื้อหาสาระการเขียนสัมพันธ์กัน มีประเด็นที่น่าสนใจและมีข้อมูลสนับสนุนความคิด ความยาวของเนื้อหาเป็นไปตามข้อกำหนด มีเหตุผลประกอบเหมาะสมกับความคิดเห็นที่แสดง แนวความคิดเห็นแปลกใหม่ เขียนคำถูกต้อง ลายมือเป็นระเบียบ อ่านง่าย สะอาด
สมรรถภาพระดับที่ 4	เขียนลำดับเรื่องต่อเนื่อง อ่านเข้าใจง่าย เนื้อหาสาระการเขียนสัมพันธ์กัน มีประเด็นที่น่าสนใจและมีข้อมูลสนับสนุนความคิด ความยาวของเนื้อหาเป็นไม่ไปตามข้อกำหนด มีเหตุผลประกอบเหมาะสมกับความคิดเห็นที่แสดง แนวความคิดเห็นแปลกใหม่ เขียนคำถูกต้อง ลายมือไม่เป็นระเบียบอ่านง่าย สะอาด
สมรรถภาพระดับที่ 3	เขียนลำดับเรื่องไม่ต่อเนื่อง อ่านเข้าใจยาก เนื้อหาสาระการเขียนสัมพันธ์กัน มีประเด็นที่น่าสนใจและมีข้อมูลสนับสนุนความคิด ความยาวของเนื้อหาเป็นไม่ไปตามข้อกำหนด มีเหตุผลประกอบเหมาะสมกับความคิดเห็นที่แสดง แนวความคิดเห็นแปลกใหม่ เขียนคำไม่ถูกต้อง ลายมือไม่เป็นระเบียบอ่านง่าย สะอาด
สมรรถภาพระดับที่ 2	เขียนลำดับเรื่องไม่ต่อเนื่อง อ่านเข้าใจยาก เนื้อหาสาระการเขียนไม่สัมพันธ์กัน มีประเด็นที่น่าสนใจและมีข้อมูลสนับสนุนความคิด ความยาวของเนื้อหาเป็นไม่ไปตามข้อกำหนด มีเหตุผลประกอบเหมาะสมกับความคิดเห็นที่แสดง แนวความคิดเห็นแปลกใหม่ เขียนไม่คำถูกต้อง ลายมือไม่เป็นระเบียบอ่านง่าย สะอาด
สมรรถภาพระดับที่ 1	เขียนลำดับเรื่องไม่ต่อเนื่อง อ่านเข้าใจยาก เนื้อหาสาระการเขียนไม่สัมพันธ์กัน ประเด็นไม่น่าสนใจและมีข้อมูลสนับสนุนความคิด ความยาวของเนื้อหาเป็นไม่ไปตามข้อกำหนด ไม่มีเหตุผลประกอบเหมาะสมกับความคิดเห็นที่แสดง แนวความคิดเห็นไม่แปลกใหม่ เขียนคำไม่ถูกต้อง

7) การเขียนจดหมายส่วนตัว

ระดับสมรรถภาพและคำอธิบายเกณฑ์การประเมินแบบ Holistical Score

ตัวชี้วัด : การเขียนจดหมายส่วนตัว	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
สมรรถภาพระดับที่ 5	มีรูปแบบถูกต้อง องค์ประกอบครบ ตามรูปแบบการเขียนจดหมาย เนื้อหา สาระสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การเขียน มีประเด็นน่าสนใจ มี ข้อมูลสนับสนุนอย่างชัดเจน ใช้ภาษาถูกต้องสละสลวย สื่อสารได้ชัดเจน ลำดับความชัดเจนเหมาะสม สื่อความหมายชัดเจนการลำดับความไม่ วกวน เขียนสะกดคำ ใช้อักษรย่อ ใช้สัญลักษณ์ เครื่องหมายวรรคตอน ถูกต้อง สะอาด ตัวอักษรอ่านง่ายเป็นระเบียบ
สมรรถภาพระดับที่ 4	มีรูปแบบถูกต้อง องค์ประกอบครบ ตามรูปแบบการเขียนจดหมาย เนื้อหา สาระสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การเขียน มีประเด็นน่าสนใจ มี ข้อมูลสนับสนุนอย่างชัดเจน ใช้ภาษาถูกต้องสละสลวย สื่อสารได้ชัดเจน ลำดับความชัดเจนเหมาะสม สื่อความหมายชัดเจน การลำดับความไม่ วกวน เขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง ใช้อักษรย่อ ใช้สัญลักษณ์ เครื่องหมาย วรรคตอนไม่ถูกต้อง สะอาด ตัวอักษรอ่านง่ายเป็นระเบียบ
สมรรถภาพระดับที่ 3	มีรูปแบบถูกต้อง องค์ประกอบครบ ตามรูปแบบการเขียนจดหมาย เนื้อหา สาระสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การเขียน มีประเด็นน่าสนใจ มี ข้อมูลสนับสนุนอย่างชัดเจน ใช้ภาษาถูกต้องสละสลวย สื่อสารไม่ชัดเจน สื่อความหมายไม่ตรงจุดประสงค์ การลำดับความวกวน เขียนสะกดคำ ไม่ถูกต้อง ใช้อักษรย่อ ใช้สัญลักษณ์ เครื่องหมายวรรคตอนไม่ถูกต้อง สะอาด ตัวอักษรอ่านง่ายเป็นระเบียบ
สมรรถภาพระดับที่ 2	มีรูปแบบถูกต้อง องค์ประกอบครบ ตามรูปแบบการเขียนจดหมาย เนื้อหา สาระสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การเขียน มีประเด็นน่าสนใจ มี ข้อมูลสนับสนุนอย่างชัดเจน ใช้ภาษาไม่ถูกต้องสละสลวย สื่อสารไม่ ชัดเจน สื่อความหมายไม่ตรงจุดประสงค์ การลำดับความวกวน เขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง ใช้อักษรย่อ ใช้สัญลักษณ์ เครื่องหมาย วรรคตอนไม่ถูกต้อง สะอาด ตัวอักษรอ่านยาก

ตัวชี้วัด : การเขียนจดหมายส่วนตัว	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
สมรรถภาพระดับที่ 1	รูปแบบไม่ถูกต้อง องค์ประกอบไม่ครบตามรูปแบบการเขียนจดหมาย เนื้อหา สาระไม่สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การเขียน มีประเด็นน่าสนใจ มีข้อมูลสนับสนุนอย่างชัดเจน ใช้ภาษาไม่ถูกต้องสละสลวย สื่อสารไม่ ชัดเจน สื่อความหมายไม่ตรงจุดประสงค์ การลำดับความวากวน เขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง ใช้อักษรย่อ ใช้สัญลักษณ์ เครื่องหมายวรรค ตอนไม่ถูกต้อง สะอาด ตัวอักษรอ่านยาก

8) การเขียนรายงาน

ระดับสมรรถภาพและคำอธิบายเกณฑ์การประเมินแบบ Holistical Score

ตัวชี้วัด : การเขียนรายงาน	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
สมรรถภาพระดับที่ 5	มีรูปแบบถูกต้อง องค์ประกอบครบ ตามรูปแบบการเขียนรายงานมี เนื้อหา สัมพันธ์กับหัวข้อรายงาน มีประเด็นน่าสนใจ มีข้อมูลสนับสนุน อย่างชัดเจน ใช้ภาษาถูกต้องสละสลวย สื่อสารได้ชัดเจนลำดับความ ชัดเจน สื่อความหมายชัดเจนการลำดับความไม่วากวน เขียนสะกดคำ ใช้อักษรย่อ ใช้สัญลักษณ์ เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง สะอาด ตัวอักษรอ่านง่ายเป็นระเบียบ
สมรรถภาพระดับที่ 4	มีรูปแบบถูกต้อง องค์ประกอบครบ ตามรูปแบบการเขียนรายงานมี เนื้อหา สัมพันธ์กับหัวข้อรายงาน มีประเด็นน่าสนใจ มีข้อมูลสนับสนุน อย่างชัดเจน ใช้ภาษาถูกต้องสละสลวย สื่อสารได้ชัดเจนลำดับความไม่ ชัดเจน สื่อความหมายชัดเจนการลำดับความไม่วากวน เขียนสะกดคำ ใช้อักษรย่อ ใช้สัญลักษณ์ เครื่องหมายวรรคตอนไม่ถูกต้องถูกต้อง สะอาด ตัวอักษรอ่านง่ายเป็นระเบียบ
สมรรถภาพระดับที่ 3	มีรูปแบบถูกต้อง องค์ประกอบครบ ตามรูปแบบการเขียนรายงานมี เนื้อหา สัมพันธ์กับหัวข้อรายงาน มีประเด็นน่าสนใจ มีข้อมูลสนับสนุน อย่างชัดเจน ใช้ภาษาถูกต้องแต่ไม่สละสลวย สื่อสารไม่ชัดเจนลำดับ ความชัดเจน การลำดับความวากวน เขียนสะกดคำ ใช้อักษรย่อ ใช้ สัญลักษณ์ เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง สะอาด ตัวอักษรอ่านง่าย

ตัวชี้วัด : การเขียนรายงาน	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
สมรรถภาพระดับที่ 2	มีรูปแบบถูกต้อง องค์ประกอบครบ ตามรูปแบบการเขียนรายงานมีเนื้อหา สัมพันธ์กับหัวข้อรายงาน มีประเด็นน่าสนใจ มีข้อมูลสนับสนุนอย่างชัดเจน ใช้ภาษาถูกต้องแต่ไม่สละสลวย สื่อสารไม่ชัดเจนลำดับความชัดเจน การลำดับความวกวน เขียนสะกดคำ ใช้อักษรย่อ ใช้สัญลักษณ์ เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง ไม่สะอาด ตัวอักษรอ่านยากไม่เป็นระเบียบ
สมรรถภาพระดับที่ 1	มีรูปแบบไม่ถูกต้อง องค์ประกอบไม่ครบ ตามรูปแบบการเขียนรายงานเนื้อหาไม่สัมพันธ์กับหัวข้อรายงาน มีประเด็นน่าสนใจ มีข้อมูลสนับสนุนอย่างชัดเจน ใช้ภาษาถูกต้องแต่ไม่สละสลวย สื่อสารไม่ชัดเจนลำดับความชัดเจน การลำดับความวกวน เขียนสะกดคำ ใช้อักษรย่อ ใช้สัญลักษณ์ เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง ไม่สะอาด ตัวอักษรอ่านยากไม่เป็นระเบียบ

8) มารยาทในการเขียน

ระดับสมรรถภาพและคำอธิบายเกณฑ์การประเมินแบบ Holistical Score

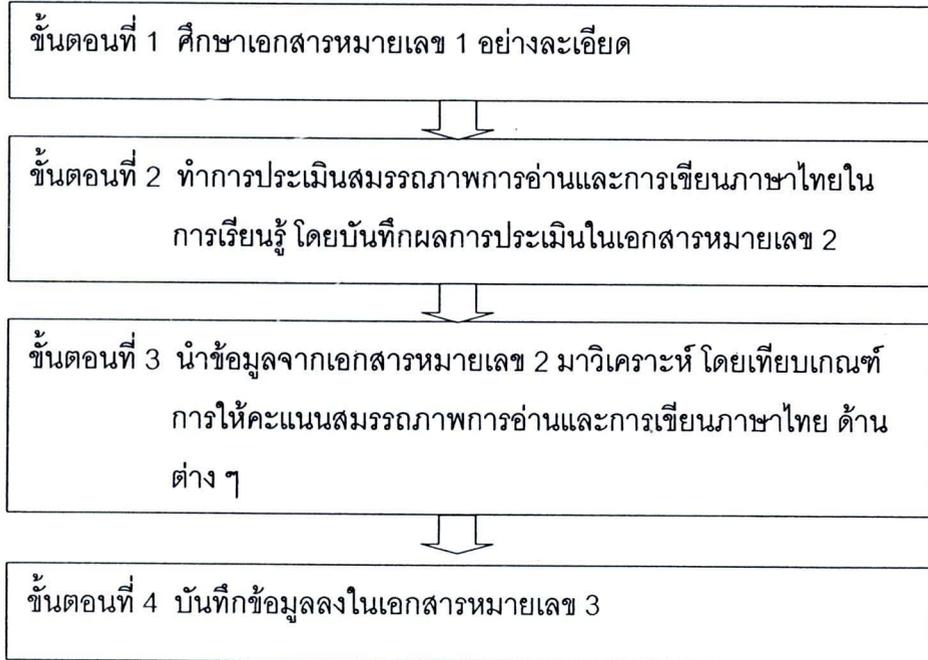
ตัวชี้วัด : มีมารยาทในการเขียน	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
สมรรถภาพระดับที่ 5	คำที่เขียนทั้งหมดอยู่บนแนวเส้นบรรทัด และมีระยะห่างระหว่างคำที่สม่ำเสมอถูกต้อง เขียนตามข้อเท็จจริง มีการอ้างอิงที่มาอย่างถูกต้อง บอกแหล่งข้อมูลที่ชัดเจนเลือกข้อมูลได้เหมาะสม สะกดคำ ใช้อักษรย่อ ใช้สัญลักษณ์ เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง สะอาด ไม่มีลอยรอบ ชิดฆ่า ตัวอักษรอ่านง่าย เขียนเป็นระเบียบ
สมรรถภาพระดับที่ 4	คำที่เขียนทั้งหมดอยู่บนแนวเส้นบรรทัดและมีระยะห่างระหว่างคำที่พอดี เขียนตามข้อเท็จจริง มีการอ้างอิงที่มาอย่างถูกต้อง บอกแหล่งข้อมูลที่ชัดเจนเลือกข้อมูลได้เหมาะสม สะกดคำ ใช้อักษรย่อ ใช้สัญลักษณ์ เครื่องหมายวรรคตอนผิด 1-2 แห่ง มีรอยลบ ชิดฆ่าหรือสกปรก ตัวอักษรอ่านง่าย ขาดความเป็นระเบียบ อย่างใดอย่างหนึ่ง

ตัวชี้วัด : มีมารยาทในการเขียน	
เกณฑ์สมรรถภาพ	คำอธิบายเกณฑ์
สมรรถภาพระดับที่ 3	คำส่วนใหญ่อยู่บนแนวบรรทัด มีระยะห่างระหว่างคำ พอดี เขียนตามข้อเท็จจริงอ้างอิงที่มาไม่ถูกต้อง บอกแหล่งข้อมูลที่ชัดเจนเลือกข้อมูลได้เหมาะสม สะกดคำ ใช้อักษรย่อ ใช้สัญลักษณ์ เครื่องหมายวรรคตอนผิด 3-4 แห่ง มีรอยลบ ชีดฆ่าหรือสกปรก ตัวอักษรอ่านง่าย ขาดความเป็นระเบียบ สองอย่าง
สมรรถภาพระดับที่ 2	คำบางคำอยู่บนแนวบรรทัด และมีระยะห่างระหว่างคำ ไม่มีการอ้างอิงที่มา บอกแหล่งข้อมูลไม่ชัดเจนเลือกข้อมูลได้เหมาะสม สะกดคำ ใช้อักษรย่อ ใช้สัญลักษณ์ เครื่องหมายวรรคตอนผิด 5-6 แห่ง มีรอยลบ ชีดฆ่าหรือสกปรก ตัวอักษรอ่านง่าย ขาดความเป็นระเบียบ สามอย่าง
สมรรถภาพระดับที่ 1	คำที่เขียนไม่อยู่บนบรรทัด ไม่มีระยะห่างระหว่างคำ ไม่มีการอ้างอิงที่มา บอกแหล่งข้อมูลไม่ชัดเจน เลือกข้อมูลไม่เหมาะสม สะกดคำ ใช้อักษรย่อ ใช้สัญลักษณ์ เครื่องหมายวรรคตอนผิดเกิน 7 แห่งขึ้นไป มีรอยลบ ชีดฆ่าหรือสกปรก ตัวอักษรอ่านง่าย ขาดความเป็นระเบียบทุกอย่าง

3. บันทึกคะแนนที่ได้ในแต่ละสมรรถภาพการอ่านและการเขียนในการเรียนรู้ ลงในแบบสรุปคะแนนการประเมิน (เอกสารหมายเลข 3)

สรุปการประเมินสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย ผู้ประเมินควรดำเนินการตามขั้นตอน ต่อไปนี้

ขั้นตอนการประเมินสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทยภาคปฏิบัติ

ตัวอย่างเอกสารหมายเลข 1, 2 และ 3

เอกสารหมายเลข 1

**คู่มือดำเนินการประเมิน
การอ่านออกเสียงร้อยแก้ว
ฉบับที่ 1 สมรรถภาพการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว**

คำชี้แจง แบบวัดสมรรถภาพการอ่าน ออกเสียงร้อยแก้ว เป็นแบบวัดผลงานภาคปฏิบัติ
คะแนนเต็ม 20 คะแนน ทำการวัดกับนักเรียนทุกคน

วิธีดำเนินการวัด

1. ให้นักเรียนสอบทีละคน
2. นักเรียนจับสลากข้อความที่อ่านคนละ 1 ข้อความ
3. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแล้วพิจารณาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีผู้ประเมินให้
คะแนน จำนวน 2 คน
4. นำคะแนนจากผู้ตรวจทั้ง 2 คนมาหาค่าเฉลี่ยเป็นคะแนนสมรรถภาพการอ่านออกเสียง
ร้อยแก้วของนักเรียน

เกณฑ์การให้คะแนน

การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของแบบวัดผลงานภาคปฏิบัติสมรรถภาพการอ่าน
ภาษาไทย (การอ่านออกเสียงร้อยแก้ว) แบ่งเป็นองค์ประกอบในการประเมิน 4 องค์ประกอบ คือ
อ่านถูกต้องชัดเจน 8 คะแนน อ่านคล่องและต่อเนื่อง 4 คะแนน การเว้นวรรคตอน 4 คะแนน และ
การใช้น้ำเสียง 4 คะแนน ซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละหัวข้อการประเมิน มีลักษณะของ
เกณฑ์ที่ใช้ในการสังเกต ดังนี้

อ่านถูกต้องชัดเจน 8 คะแนน (พิจารณาจาก)

1. การอ่านพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์
 - 2 คะแนน ออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ถูกต้อง
 - 1 คะแนน ออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ไม่ถูกต้อง 1-4 แห่ง
 - 0 คะแนน ออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ไม่ถูกต้องเกิน 4 แห่ง

2. การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ
 - 2 คะแนน อ่านออกเสียงคำควบกล้ำได้ถูกต้อง
 - 1 คะแนน อ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่ถูกต้อง 1-4 แห่ง
 - 0 คะแนน อ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่ถูกต้องเกิน 4 แห่ง
3. การอ่านออกเสียงคำถูกต้อง
 - 2 คะแนน อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องทุกคำ ไม่ตก ไม่เติมคำ
 - 1 คะแนน อ่านคำตกหรืออ่านเติมคำ หรืออ่านออกเสียงผิด 1-4 แห่ง
 - 0 คะแนน อ่านคำตกหรืออ่านเติมคำ หรืออ่านออกเสียงผิด เกิน 4 แห่ง
4. อ่านสลับที่คำ
 - 2 คะแนน ไม่อ่านสลับที่คำ
 - 1 คะแนน อ่านสลับที่คำ 1 – 4 แห่ง
 - 0 คะแนน อ่านสลับที่คำเกิน 4 แห่ง

อ่านคล่องและต่อเนื่อง 4 คะแนน (พิจารณาจาก)

5. อ่านข้อความต่อเนื่อง
 - 2 คะแนน อ่านได้คล่องแคล่ว ต่อเนื่องไม่ตะกุกตะกัก
 - 1 คะแนน อ่านไม่ค่อยคล่อง
 - 0 คะแนน อ่านตะกุกตะกัก ไม่ต่อเนื่อง
6. การอ่านซ้ำ
 - 2 คะแนน ไม่อ่านซ้ำข้อความหรือซ้ำคำ
 - 1 คะแนน อ่านซ้ำข้อความหรือซ้ำคำ 1 – 4 แห่ง
 - 0 คะแนน อ่านซ้ำข้อความหรือซ้ำคำเกิน 4 แห่ง

การเว้นวรรคตอน 4 คะแนน (พิจารณาจาก)

7. การเว้นวรรคตอนใหญ่
 - 2 คะแนน หยุดเสียงในวรรคตอนใหญ่ได้ถูกต้อง
 - 1 คะแนน หยุดเสียงในวรรคตอนใหญ่ไม่ถูกต้อง 1 – 4 แห่ง
 - 0 คะแนน หยุดเสียงในวรรคตอนใหญ่ไม่ถูกต้องเกิน 4 แห่ง
8. การเว้นวรรคตอนเอง
 - 2 คะแนน เว้นวรรคตอนเองเนื่องจากประโยคยาว ไม่ทำให้เกิดความหมาย
 - 1 คะแนน เว้นวรรคตอนเองเนื่องจากประโยคยาว ทำให้เกิดความหมาย 1 – 4 แห่ง

0 คะแนน เว้นวรรคตนเองเนื่องจากประโยคยาว ทำให้ผิดความหมายเกิน 4 แห่ง
การใช้น้ำเสียง 4 คะแนน (พิจารณาจาก)

9. น้ำเสียง

- 2 คะแนน น้ำเสียงเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน น้ำเสียงชัดเจน
- 1 คะแนน น้ำเสียงเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน แต่ไม่ค่อยชัดเจน
- 0 คะแนน น้ำเสียงไม่เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน

10. การออกเสียงหนักเบา

- 2 คะแนน อ่านเสียงดังเหมาะสม เป็นธรรมชาติ
- 1 คะแนน อ่านเสียงค่อนข้างดังหรือค่อนข้างเบา
- 0 คะแนน อ่านเสียงดังหรืออ่านเสียงเบาเกินไป ไม่เป็นธรรมชาติ

แบบประเมินการปฏิบัติทักษะภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เอกสารหมายเลข 2

ฉบับที่ 1 สมรรถภาพการการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนที่ตรงกับการสังเกตของท่าน โดยเทียบกับ
เกณฑ์คะแนนที่กำหนด

รายการที่สังเกต	น้ำหนักคะแนน	
อ่านออกเสียงถูกต้องชัดเจน 8 คะแนน		
1. การอ่านพยางค์ สระ และวรรณยุกต์	ออกเสียงพยางค์ สระ วรรณยุกต์ ถูกต้อง	2 ()
	ออกเสียงพยางค์ สระ วรรณยุกต์ ไม่ถูกต้อง 1-4 แห่ง	1 ()
	ออกเสียงพยางค์ สระ วรรณยุกต์ ไม่ถูกต้องเกิน 4 แห่ง	0 ()
2. การอ่านออกเสียง คำควบกล้ำ	อ่านออกเสียงคำควบกล้ำได้ถูกต้อง	2 ()
	อ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่ถูกต้อง 1- 4 แห่ง	1 ()
	อ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่ถูกต้องเกิน 4 แห่ง	0 ()
3. การอ่านออกเสียง คำถูกต้อง	อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องทุกคำ ไม่ตก ไม่เติมคำ	2 ()
	อ่านคำตกหรืออ่านเติมคำ หรืออ่านออกเสียงผิด 1-4 แห่ง	1 ()
	อ่านคำตกหรืออ่านเติมคำ หรืออ่านออกเสียงผิด เกิน 4 แห่ง	0 ()
4. อ่านสลับที่คำ	ไม่อ่านสลับที่คำ	2 ()
	อ่านสลับที่คำ 1 – 4 แห่ง	1 ()
	อ่านสลับที่คำเกิน 4 แห่ง	0 ()
อ่านคล่องและต่อเนื่อง 4 คะแนน		
5. อ่านข้อความ ต่อเนื่อง	อ่านได้คล่องแคล่ว ต่อเนื่องไม่ตะกุกตะกัก	2 ()
	อ่านไม่ค่อยคล่อง	1 ()
	อ่านตะกุกตะกัก ไม่ต่อเนื่อง	0 ()
6. การอ่านซ้ำ	ไม่อ่านซ้ำข้อความหรือซ้ำคำ	2 ()
	อ่านซ้ำข้อความหรือซ้ำคำ 1 – 4 แห่ง	1 ()
	อ่านซ้ำข้อความหรือซ้ำคำเกิน 4 แห่ง	0 ()

รายการที่สังเกต	น้ำหนักคะแนน	
การเว้นวรรคตอน 4 คะแนน		
7. การเว้นวรรคตอนใหญ่	หยุดเสียงในวรรคตอนใหญ่ได้ถูกต้อง	2 ()
	หยุดเสียงในวรรคตอนใหญ่ไม่ถูกต้อง 1 – 4 แห่ง	1 ()
	หยุดเสียงในวรรคตอนใหญ่ไม่ถูกต้องเกิน 4 แห่ง	0 ()
8. การเว้นวรรคตอนเอง	เว้นวรรคตอนเองเนื่องจากประโยคยาว ไม่ทำให้ผิดความหมาย	2 ()
	เว้นวรรคตอนเองเนื่องจากประโยคยาว ทำให้ผิดความหมาย 1 – 4 แห่ง	1 ()
	เว้นวรรคตอนเองเนื่องจากประโยคยาว ทำให้ผิดความหมายเกิน 4 แห่ง	0 ()
การใช้น้ำเสียง 4 คะแนน		
9. น้ำเสียง	น้ำเสียงเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน น้ำเสียงชัดเจน	2 ()
	น้ำเสียงเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน แต่ไม่ค่อยชัดเจน	1 ()
	น้ำเสียงไม่เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	0 ()
10. การออกเสียงหนักเบา	อ่านเสียงดังเหมาะสม เป็นธรรมชาติ	2 ()
	อ่านเสียงค่อนข้างดังหรือค่อนข้างเบา	1 ()
	อ่านเสียงดังหรืออ่านเสียงเบาเกินไป ไม่เป็นธรรมชาติ	0 ()

ระดับเกณฑ์คุณภาพสมรรถภาพด้านทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว

คะแนน 20 – 18	ระดับที่ 5 สมรรถภาพระดับสูงมาก
คะแนน 17 – 15	ระดับที่ 4 สมรรถภาพระดับสูง
คะแนน 14 – 12	ระดับที่ 3 สมรรถภาพระดับปานกลาง
คะแนน 11 – 9	ระดับที่ 2 สมรรถภาพระดับน้อย
คะแนนต่ำกว่า 9 คะแนนลงมา	ระดับที่ 1 สมรรถภาพระดับต่ำมากควรปรับปรุง

คะแนนรวม.....คะแนน

ผู้สังเกตหรือผู้ประเมินให้คะแนนคนที่.....

ลงชื่อ

(.....)

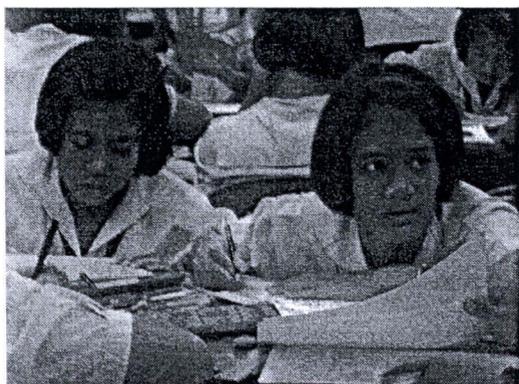
**แบบบันทึกผลการประเมินสมรรถภาพการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว
ของรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**

คนที่	ออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์	ออกเสียงตัวควบกล้ำ	ออกเสียงคำถูกต้อง	อ่านสลับที่คำ	อ่านข้อความต่อเนื่อง	อ่านซ้ำ	อ่านเว้นวรรคตอนใหญ่	อ่านเว้นวรรคตอนเล็ก	น้ำเสียง	การออกเสียงหนักเบา	รวม	ผลการประเมินสมรรถภาพ
เต็ม	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	20	
1.												
2.												
3.												
4.												
5.												
6.												
7.												
8.												
9.												
10.												
11.												
12.												
13.												
14.												
15.												

ลงชื่อ

ครูผู้ประเมิน

ภาคผนวก ช ภาพกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน

นักเรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในกลุ่ม

ผู้วิจัยคอยให้ความช่วยเหลือ แนะนำ

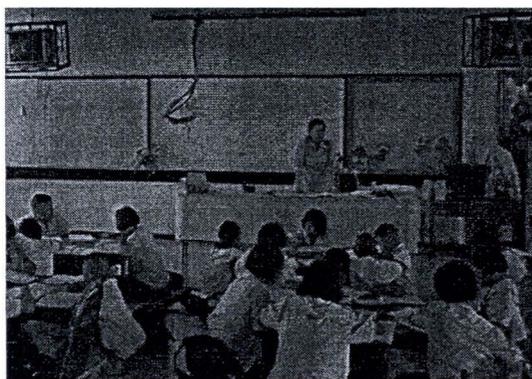
การศึกษานอกสถานที่จากแหล่งเรียนรู้

นักเรียนนำเสนอผลงานการจัดทำโครงการ

เตรียมพร้อมการเรียนรู้สถานที่สำคัญ

บรรยากาศการเรียนรู้อ

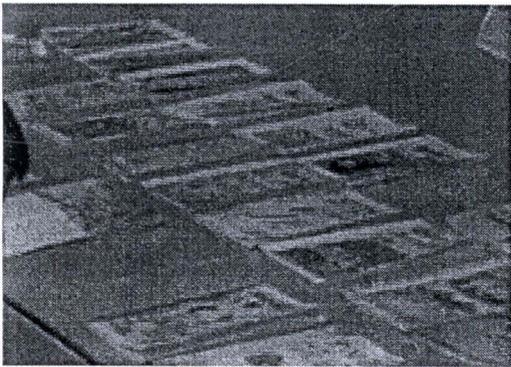
ภาพ 13 ภาพประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการสอน

นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานกับกลุ่ม

ตัวอย่างการสร้างสรรค์ผลงานการเขียน

ผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน

เอกสารประกอบรูปแบบการสอน :
หน่วยการเรียนรู้

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาไทย

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาไทย

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล

ทัศนีย์ มงคลรัตน์

วัน เดือน ปี เกิด

1 ธันวาคม 2501

ที่อยู่ปัจจุบัน

1/34 ถนนสระหลวง ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร 66000

ที่ทำงานปัจจุบัน

โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ 218 หมู่ 10 ตำบลสามง่าม
อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร 66140

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน

ครูวิทยะฐานะชำนาญการ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2549

กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยนเรศวร

พ.ศ. 2525

กศ.บ. (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก

